

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

رازی دەر وون

عمالی تمنقاوی

وهرگیرانی: ئه‌یاد فههمی

A L I T A N T A W I

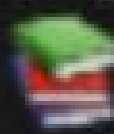

Kteb Xana کتبخانه

public channel

Description

کتبخانه یه ک تایبته به زیاتر فیڤر بونو کارا کردنی عه قل و دور که و تنه وه له نه زانین و ره شبینی. [more](#)

رؤشنبیری تاک. هؤشیاری رؤشنبیری تاک له کؤمه لگه.

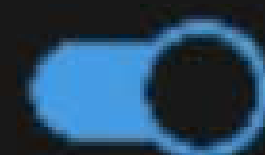
t.me/kteb_khana2

Invite Link

Notifications

On

Members

Subscribers

16931

رازى دەررون

نووسىنى
عهلى تهن تاوى

وهرگىرانى
ئەياد فەھمى

چاپى يەكەم

۲۰۲۲

ژماره‌ی بئلاوکراوه:

ناوی کتیب: رازی ددروون
نووسبئی: عهلی تهنتاوی
وه‌رگیزانی: ته‌یاد فه‌همی
دیزاینی به‌رگ: ئیبراهیم سالح
دیزاینی ناوه‌وه: ته‌یاد نادر
سالی چاپ: ۲۰۲۲
تیراژ: ۱۰۰۰ دانه

له‌ب ه‌رتوه‌به‌رایه‌نی کتیب‌خانه گشتیبه‌کان ژماره
سپاردنی ۳.۶۶ ی سالی ۲۰۲۱ ی پتدراوه.

پیشه‌کی

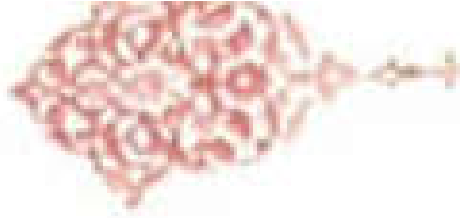
داوا له خویننه‌ری ئەم کتیبه ده‌که‌م هیچ بابەتیک له بابەتەکانی ئەم کتیبه نه‌خویننیتەوه هەتا تەماشای میژووی نووسینه‌که‌ی ده‌کات؛ هەموو ئەوه‌ی لەم کتیبه‌دا هەیه هیهی ئەو (عه‌لی تەنتاوی) نییه که ئەم پیشه‌کیه ده‌نووسیت، بە‌لکوو هەموو بابەتیک هیهی ئەو (عه‌لی تەنتاوی) یه‌یه که له‌و میژوو‌ه‌دا بوونی هەبووه.

که‌واته یه‌ک نووسەر نییه، بە‌لکوو کۆمه‌لیک نووسه‌ره له یه‌ک که‌سدا، هەموو مرۆفیکیش به‌م شیوه‌یه‌یه.

هەموو ئەو ((نووسه‌رانه...)) بۆ‌چوون و هه‌ست و سۆزی خۆی هه‌یه، هه‌ست ده‌که‌م - گەر بابەتەکانی ئەم کتیبه بخریته به‌رده‌ستم پیش چاپکردنی - نکولی ده‌که‌م له زۆربه‌ی بۆ‌چوون و سۆزه‌کانی ناوی و، ره‌تیانده‌که‌مه‌وه.

هیچ جیگای سه‌رسورمان نییه مرۆف له یه‌ک سالدا ئەم بۆ‌چوونه‌ی بگۆریت به‌ بۆ‌چونیک تری، ئەم هه‌ست و سۆزه‌ی بگۆریت به‌ هه‌ست و سۆزیک تری، چۆن بۆ‌چوون و هه‌ست و سۆزم ناگۆریت له کاتی‌دا سی و دووساله له رۆژنامه و گوڤاره‌کاندا به‌بێ داب‌ران بابەت ده‌نووسم؟

بە‌لام هەموو شتی‌کم وه‌ک خۆی هیلایه‌وه، هیچم لێی نه‌گۆری و هیچم چاک نه‌کرد.

له گەل ئەو شدا شتیکم ههیه که هەرگیز نەمگۆرپیوو و ان شاءالله
 هەرگیزیش نایگۆرم؛ ئەویش ئەو هیه بە بەردەوامی دزایهتی
 داگیرکاری و کەس و هاوکار و کۆیلەکانییم کردوو، عەرەبی و
 سروشتی و شکۆدارییه کانی و رەوانیژییه کهیم باسکردوو، هه میسه
 به شکۆم کردوو، بەردەوام دەگەل ئیسلام و یاسا و رەوشت و
 ئاکاره کانییدا بوومه.

دە هەزار لاپەرە له قسه کانم چاپکراوه، ئە گەر پێیدا بچمه وه - سوپاس
 بۆ خودا - یه ک دێری تیدا نییه نزیکی بیته له ستهمکاران، یه ک
 دێری تیدا نییه به کهم دانانی عەرەب بیته، یه ک دێری تیدا نییه
 دەرچوون بیته له ئیسلام. شتیکی تریش؛ هەرگیز له حیزب و
 کۆمهله و دەسته کاندایا نەبوومه، پینووسه کهشم بۆ دەسته و کۆمهله
 و حیزبه کان نەبووه.

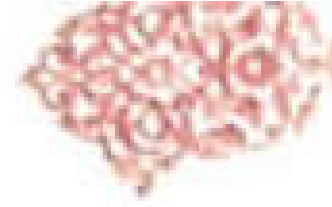
ئەو رۆژانهی فەرهنسا حوکمی دەکردین له رۆژنامه کاندایا بابهتم
 دەنووسی، شتانیکم دەوت که زۆر بهی نیشتمانییه کان بویری وتیان
 نەبوو. ئەمەش بانگه شه کردنیکی بی به لگه نییه، به لکوو هه قیقه ته
 و به لگه کانی له لاپەرە کانی ئەو رۆژانه دایه، له ((فتی العرب))
 و ((النصر)) و ((المقتبس)) و ((القبس)) و ((ألف با)) و
 ((الأيام)) و ((اليوم)) و ((النصر)) و ((الناقد)) و ((الجزيرة)).
 ئەو دەمه داوام دەکرد هه موو ولاته عەرەبییه کان یه کگرتووبن، له
 رۆژی کدا له دیمه شق دهوله تیک هه بوو، له حه له ب دهوله تیک هه بوو،

له سویدا دهلته تیک هه بوو، له لازقییه دهلته تیک هه بوو، هه موو
 دهلته تیک سنوور و هوکوومهت و سه روکی خوئی هه بوو!

له دوای هه موو نه مانه وه، ویستم نه م پیشه کییه بکه مه ناساندیک
 بو خووم، له سه ر نه ریتی نووسه ره کوون و تازه کان له ناساندنی
 خویندا، به تایبته له کاتیکدا بابته تی نه م کتیبه ((من))، پاشان
 هه زمکرد نه م بابته بکه مه کتیبه تیک و به م نزیکانه ده ست بکه م به
 نووسینی به ناوی ((یاداشته کانی چاره که سه دهیه ک))، بو نه وه ی
 بواری قسه کردن تیایدا فراوانتر بیته، به چیترتر و به سوودتر ده بیته.
 داوا له خودا ده که م سه رکه وتووم بکات بوئی و به توانام بکات
 به سه ریدا، بیبه شم نه کات له پاداشته تی و پاداشته تی نه و شتانه ی که
 دهینووسم و، بیکاته زانستیکی به سوود.

نه وه ته نها پاداشته ده مینیتته وه، له کاتیکدا سه رسامی و پاره دهرۆن،
 نه وه ی له خو له وه هاتووه ده گه ریته وه بو خو ل.

یه ک دوعا له دوای مردنم، له لایهن خوینه ریکه وه که له دل وه
 بیکات، باشتره بووم له سه د وتار له ستایشمدا و له سه د ناههنگ له
 یادکردنه وه مدا، له بهر نه وه ی ته نها نه و دوعا یه بو منه، وتار و
 ناههنگه کان بو نووسه ر و ناماده کاره کانیه تی و، هیچ شتیکی بو
 مردووه که تیدا نییه.

داوای لیخۆشبوون له خودا ده کهم و ههر بۆلای نهو ده گهر پیمه وه.

عهلی تهنتاوی

دیمه شق: ۲۱ ی جه مادی ئاخهر، ۱۳۷۹ کۆچی

۲۲ ی کانونی یه کهم، ۱۹۵۹ زایینی

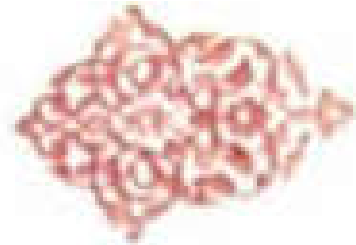
2022

له سالی ۱۹۳۷ ادا بلاوگراوه ته وه

(۱)

..... خیزانم پی و تم: به پروتی و به بی ددان هاتویته ته نم
 دویایه وه، نه تدهزانی هیچ بلیت و هیچت نه دهزانی. پیکه نیم و
 به راستم نه زانی، بویان دوباره کردم وه، وه ک نه وهی شتیکی
 به دیهی و پروون بیت و هیچ گومانیک هه لنه گریت، پی سه یروو
 که من ره تیده که مه وه و به راستی نازانم. به لام له سه ر بوچوونی خوم
 مامه وه، به ره های نه متوانی نه وهی نه وان دهیلین به راستی بزانم،
 له بهر نه وهی له وان باشتر خوم ده ناسم، چونکه هه موو رابردوی
 خوم له یاده: بیرم دیت روثیک له ناکاودا چاوم کرده وه و
 ته ماشام کرد... خوم بینی، بینیم ددانم هه یه و پو شاکم له
 بهردایه و، توانای روثتن و قسه کردنم هه یه، که سیکی سه ربه خوم
 له دایک و باو کم و سه رجه م خیزانه که م، حه زم له شتانیکه که سیان
 حه زیان پی نیه رقم له شتانیکه که سیان رقیان لی نیه.

ده چیته عه قله وه پیش نه وه بوونم هه بوویت و، خوم نه ناسیبت؟

مه حاله!

له و رۆژهوه له بیرمدا چه سپا من له دایکبووم و تهمه نم چوار سالان بووه!

(۲)

بهردهوام ئەو مندالەم دەبینی؛ وینە کهیم له ئاوینەدا دەبینی و گوئیستی ناوه کهی دەبووم، به دلخۆشی و تامه زرۆییه وه گویم له قسه کانی دایکم ده گرت له باره ی ئەوه وه، چه زیکی نامۆم به ره و لای هه بوو، ئیستا دانبه وه دا ده نیم ته نانه ت له دایکم زیاتر خو شمه ده ویست، ئەو دایکه ی کهس هاوشانی نه بوو له لام وهیچ گه نجینه یه کی زه ویم قبول نه ده کرد له بری مژینی مه مکه کانی و خه وتن له ئامیزیدا.

ئەو مندالە رووبه خه نده یه، چاو رهش و قژ.. ئای داخی گرانم! ناتوانم رهنگی قژیم بیربکه ویتته وه. وینە کهی له بیرمدا سراوه ته وه، چاره که سه ده یه که له دونیادا دیار نه ماوه، چووه بو شوینیک که نازانم کوئییه. ئەری من ئەو مندالە بووم؟ ئەو دهسته نه رمه بچکۆلانه ی، ئەم دهسته زبره ی لیده ره چووه که ئەم وتاره ی پیده نووسم؟ که واته چووه بو کوی؟ من له کوئوه هاتووم؟... من ئەو مندالە نیم و جگه له ئەویش نیم... ئەمه چۆن ده چیتته ئاوه زه وه؟

ئەمە بەردەوام دوودلەم دەكات و چارەى نازانم، بەلكوو تەنھا
بىر كۆرۈنۈش لىق بەرەو شىت بوونم دەبات.

(۳)

رۇژنىك لە رۇژان تەماشام كۆرد، لە جىق ئەو مىندالەى كە يارى
دەكرد، گالتەى بە ھەموو شتىك دەكرد، دەگەشت بە ھەرشتىك
دەيشكاند و، خەلوزى دەگرتە دەستى ۋەك چۆن پرتەقالتىكى
دەگرتە دەستى ۋە، يارى بە ريشى قازى دەكرد ۋەك چۆن يارى بە
تووكى پشپلە دەكرد... لە جىگا كەى خويندكارىك ھەبوو بە زۆر
دەيخويند، بە ناچارى دەينووسى و، خەمى قوتابخانەى لە كۆل
نابوو، ھەموو رۇژنىك دەچوو بۆى ۋەك ئەو ۋەى بەرەو مىردنى ببەن،
ۋاتايەك نازانىت بۆ بوونى و، نازانىت بۆچى سۆزى دايكى و
دلخوشى براكانى جىدەھىلىت، بۆچى لە ھاویندا سىبەرى مال و لە
زستاندا گەرمىيە كەى جىدەھىلىت، بۆ ئەو ۋەى بچىت بۆ مالىك كە
مىندالە بىتاوانە كانى تىدا كۆدە كرىتتە ۋە بۆ ئەو ۋەى ئاۋەزىان پىرىكرىت
لە بابەتانىك كە . ۋاتاكەى نازانن و شىۋقە كۆردنىك كە
كۆكە كەى نازانن، مامۇستايەكى عەبووسىش بە دار بدات لە
دەست و پشتيان، بتوقن بە دەر كەرتنى، نە مامۇستاكان بۆيان
پىدە كەنن و خوشيان دەوین، نە خىزانە كانىان گوى لە سكاللا كانىيان

ده گرن و به ویزدان دهن له گه لیاندا... له و قوتابخانه دا وه ک نه و
که سه وابوو که به سته م کراوه ته وه زینداییه وه!

ئای له م خویندکاره به دبه خته هیشتا چاوی به پرووی دونیا نه کردبووه
ناره حه تی و نازاری بینی. له داخ و خه فه تدا مرد و به خیرایی به ره و
رپښگای له ناوچوون رپویی... داماوه!

(که س نه بوو من نه ییت، من سه دجار مردم و له دایکبوومه وه،
هه تا ئیستا بووم به... (من)).

(۴)

رپوژیکي تربوو، فیلمه که دیمه نیکی تازهی نیشاندا: خویندکاره
قوزه که دیارنه ما، خاوه ن شهروالی کورت و کراسی سوور و جانتا
شینه بچوو که که، به جهسته و دهر وون و چهز و ئاواته کانیه وه
رپویشت، گهنجیکي ریش تاشراو دهر که وت، خاوه نی بوینباخیکی
دریژ و جانتایه کی رهشی گه وره بوو... له دواناوهندی وه ک
خویندکاریک به دیار که وت وه ک نه وهی تینتی کرایته
دهماره کانیه وه و سیلاحی شهستیر کرایته سه ر ده می، هه ر له
قوتابخانه دا رووداویک روویبدایه یان له شاردا کو بوونه وه یه ک
بکرایه تینتیه که ده ته قییه وه و شهستیره که دهر ده چوو، له نیوان

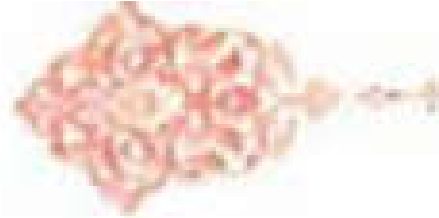
خویندکاره کانداهلدستا و وتاری کاریگه‌ری ده‌دا، دەرگایان
ده‌شکاند و ده‌چوونه دەرەوه...۰۰۰۰

به‌و هه‌لچوون و شو‌ر‌شه‌ی تو‌له‌ی خویندکاره هیمن و به‌ شەر‌مه
سته‌م‌لی‌ک‌را‌وه‌کانی ده‌کرده‌وه، لی‌ تا‌قی‌کر‌د‌نه‌وه که‌ل‌به‌کانی بو
تی‌ژ‌کر‌ده‌وه و هات تو‌له‌ی لی‌ب‌ک‌اته‌وه!

ئه‌مه به‌ کال‌و‌ری‌ایه^۲، خو‌تی بو‌ ناماده‌ب‌که؛ دا‌هاتووت په‌یوه‌سته به
ئه‌مه‌وه.

پیشتر بیری له‌ دا‌هاتوو نه‌ کردبووه و حسابی بو‌ نه‌ کردبوو، که‌ گوی
بیستی بوو وهستا و دوود‌ل‌بوو، دو‌اتر زال‌بوو به‌سه‌ر ئاره‌زووه‌کانی
ده‌روونیدا. پیوسته‌ گه‌ره‌نتی به‌ ده‌سته‌ینانی دا‌هاتوو بکات، بو
ئه‌وه‌ی بگات به‌ ئاواته‌کانی، ئه‌و ئاواته‌ گه‌وران‌ه‌ی که‌ ده‌روونی
پر‌کردوو و گومان‌ی نییه‌ له‌ گه‌شتن پیان، ئه‌وه ده‌ستی کردوو به
بلا‌و‌کر‌د‌نه‌وه‌ی باب‌ته‌کانی له‌ ر‌و‌ژ‌نامه‌ی شاره‌که‌یدا، پیوسته‌ بیته
نووسه‌ری‌کی گه‌وره‌ی پر‌ به‌ره‌م، به‌ پی‌نوسه‌که‌ی خزمه‌تی نیشتی‌مان
بکات و، به‌ر‌گری له‌ هه‌ق و باشییه‌کان بکات، و د‌ژی نه‌یاره‌کانی
بجه‌نگیت و، پشکی هه‌ییت له‌ ئازاد‌کردنی نیشتی‌مانه‌که‌یدا، له
چاک‌سازی گه‌له‌که‌یدا جی‌ ده‌ستی‌کی هه‌ییت که‌ شایه‌نی باس

^۲ پروانه‌ی دواناوه‌ندییه. وەرگیر

کردن بیټ، دەی کهواته با ههول بدات پروانامه بهدهست بهینیت،
لهبەر نهوهی پروانامه دهیگهیهنیت به ههموو ناواته کانی و دوورترین
مه بهسته کانی.

ههموو دونیا چاوه پێی سهر کهوتنی ئهون له ((به کالۆریا)) دا، نه گهر
سهر کهوتوو بوو له به دهستهینانیدا زهوی گهنجینه کانی خۆی بو
ده کاتهوه و خه لکی دهیخه نه سهر ملیان و به رهو تهختی شکۆمهندی
دهیبهن و، له بهردهمییدا وه ک خزمهتکاری پاشاکان دهبن.

هه موو نهوانه خهونی لاویتی بوو... پهحمهتی خودا له سهردهمی
لاویتی!

(5)

ئه م گهنجه هه موو خو شیه کانی دونیای له خۆی یاساخ کرد؛ نه
گهشتی ده کرد نه دهحه وایه وه، نه خهویکی قولی هه بوو، نه
خواردنیکی به چیژ، ههچ سهرقالیه کی نه بوو سهرقالی قوتابخانه
نه بیټ، له ورینهی ئه دیبه کانه وه دهچوو بو ته لیسمی بیرکاری
زانه کان، له حسابی گیرفانه وه دهچوو بو چاوبهستی سروشتیه کان و
یاوه رانی کیمیا، له خویندنی سوپری و ترشی و پرووناکی و
کاره باوه بو خورافیاتی گهردووناسه کان و جوگرافیای

ئاسمان... ھەموو ئەم شتە پووچانە دە کاتە مێشکیبەو بە ئو ئەوێ
 بێخاتە سەر کاغەزی تاقیکردنەو، پاشان فری دەداتە شوینی
 خۆیی و بەسەر بەتالی لە قوتابخانە دیتە دەرەو وە ک چۆن سەرەتا
 ھاتە ناوی!

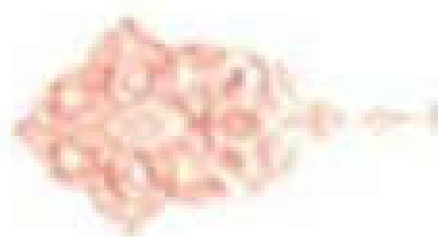
دەترسا ئەو مامۆستایانە ی کە تالەدرەخت و گوژالکی کردووە بە
 قورگیاندا بە رەخنە گرتن و مونا قەشەکانی، لە تاقیکردنەو دا
 بێخەن، تەواو تەواو ھەولیدا، ھیچ پەراوێزیک و وتە یە ک ئەما لە
 کتیبە کەدا ئیلا ئەزبەری کرد، پاشان چوو تاقیکردنەو بە مێشکیکی
 پەر لە دێر و نوسین، لە ھیل و ژمارە، لە ئەفسانە و وەھیات،
 دەرچوو بە گەورەترین دەرچوون!

ئە ی لە تاقیکردنەو ھەر ئەوانە دەرناچن کە ئەزبەریان کردووە و
 تینە گەشتوون؟

ئە ی ئەم تاقیکردنەوانە تەنھا بە لگە نین بو ھیزی یاد گە و، بە ھیزی
 ئەزبەر کردن و، فیربوونی پرۆگرامی خویندن؟؟

دەرچوو، لە خوشیان فری، خۆی نامادە کرد بو جەنگ دە گەل
 ژیاندا، پێیان وت: لە سەر خۆبە! وتی: بوچی؟ وتیان: پێویستە
 پروانامە ی بالا بە دەست بەینیت؛ داھاتوو بە دەست نایەت بە
 پروانامە ی بالا نەبیت.

وتی: مالتان ویران بیت! ئەری داھاتوو لە سەر ((کاغەزا)) بونیاد
 دەنریت؟

دەرچوو له لایان و نه فرهتی له داهاتوو ده کرد که بیبهشی کرد له یاری مندالی و چیژی لاییتی و ژیانی لئی تال کرد و، لئی نه گهرا له نیستایدا یه ک رۆژ پشوو بدات. بهردهوام به رهو پیشه وه پالی دهنه، وه ک تهسپیکی رهسهن غاریدهدا، له غارغارین ماندوو دهییت و ناگات به مهزلیش!

(٦)

گه نجه که چوو یاسا بخوینیت بو تهوهی پروانامه به دهسته بهینیت و داهاتووی هه بییت، سه رقالم بییت به ته ده به وه بو تهوهی وه لامی ههزه که ی بداته وه و چیژی لیوه ربگریت، کار له رۆژنامه دا بکات بو تهوهی بژیوی دابین بکات و خیزان به خیوبکات... له سه ره ته مه بهردهوام بوو ههتا ((لیسانس)) ی به دهسته هینا.

به نزیکه له تهو، دووری له خه لک و پشت کردن له ژیانی به دهسته هینا، به ئاره زوو ته ده بیه که ی و سرووشته ته نها که ی و پشت کردنه دونیایی، دژایه تی کردنی سته مکاران و گه وره کان و پاره ی به دهسته هینا!

(٧)

گه نجه که به میشکیکی پر له زانست و بنه ما به رزه کانه وه، به دهستیکی قورس و پر له پروانامه ی سه ره تایی و دوانا وهندی و

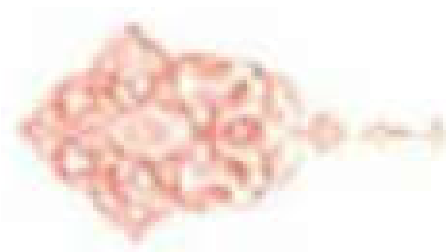
زانکۆوه، به گیرفانیکی خالی و چۆلهوه دابهزییه نیو گۆره پانی
ژیان.

تهنها یه ک گهر بهرگهی گرت و به شکست خواردوی پشتی
هه لکرد!

له بهر ئه وهی چه که که ی له ((جۆری کۆن)) بوو، بو جهنگی
ئه مرۆی ژیان نهیده خوارد!

قوتابخانه فیلی لیکرد و درۆی بو کرد؛ ژیانی له سه ره قیقه تی
خۆیی بو وینانه کرد بوو.

قوتابخانه پی و ت: ((زاست باشتره له پاره؛ زانست ده تپاریژیت به لام
تو پاره ده تپاریژیت)). به لام بینی له ژیاندا پاره باشتره له زانست،
زانست به ده ستنایه ت به پاره نه بی ت، ئه گهر گه نجیک زیره کترین و
وریاترین که س بی ت، لی مایه پووج بی ت و کریی خویندن و پاره ی
کتیب و پۆشاک ی پینه بی ت، له زانکۆ وهر نا گیریت و زانستی
ده ستنا که ویت. زاست به پاره نه بی ت ده ست نا که ویت، ئه گهر زانترین
که سی سه ره ئه م زه مینه مایه پووج بی ت، بیر له وه ده کاته وه نانی له
کوی ده ست بکه ویت و چۆن کریی خانووه که ی بدات، ئاوه زینکی
نامینیت بیریکاته وه و زیره کیه کی نامینیت به ره مه می هه بی ت. بینی

خاوهن پاره کان هه موو خوشی و چیژ و پله و پایه کیان بو حه لاله، زانا
هه ژاره کانیش له هه موو شتیگ بیبه شن.

به لی؛ قوتابخانه ی درۆی له گه لدا کرد!

قوتابخانه پیی وت: (په وشته بنچینه ی سه رکه وتنه)، مامۆستا که ش
نمونه ی خویند کارنکی بو هینایه وه که بی په وشته و به دره فتاره و،
نمونه یه کی به رزی بو هینایه وه خویند کارنک که نمونه ی پاک ی و
پاره ستاویتی و بیگه ردیه. لی بینی نه وانه ی یه که م گه یشتن به
به رزترین پله و پۆست و نه وانه ی تریش له خواری خواره وه مانه وه...

زانی قوتابخانه ی درۆی ده گه لدا ده کات!

قوتابخانه پیی وت: ((هه ق له سه رووی هیزه وه یه. هیژ بو هه قه و
هه ق بو هیژ نییه)). برۆای به مه هینا و به راستی زانی و خو ی
پرچه ک کرد به چه کی هه ق، له نا کاودا دزیگ ده مانچه که ی
خسته سه رسه ری و داوای پاره و پۆشا که که ی لی کرد، نه میش
سیمینارنکی بو دا سه باره ت به هه ق و هه موو نه وانه ی باس کرد که
له مامۆستا کانیه وه فی ری بو وه و چی تریش هات به بیردا پیی وت،
دزه که ش به پیکه نینیکی سامنا که وه وه لامي دایه وه و، پاره و
پۆشا که که ی لی برد و نه میش به رووتی گه رایه وه؛ ته نها

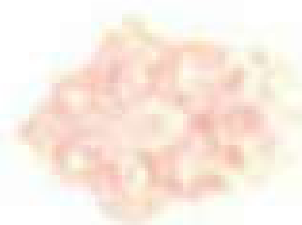
بیر کردنه وهیه کی هیچی بو مایه وه، نه قه له وی ده کات نه تیری
ده کات، نه له سه رماش رزگاری ده کات!

سکالای برده لای دادوهر، له لای نه وه هه قیکی نه بینی زال بیت
به سه ر هیزدا، وه لی هیزکی لای بو هه قی دروست ده کرد؛ هیزی
سه ربازه کانی بینی. هه ق له کوی ده مینیت نه گهر دزه کان زال بوون
به سه ر سه ربازه کاندایان له ناویان بردن؟

نه مه سوننه تی ژیانه. ژیان هیچ تاوانیکی نییه، پرووته و خوی
دانه پۆشیوو و که سی نه خه له تاندوو به خویه وه، به لکوو تاوانی
نووسهران و مامۆستا کانه، نه وانهی چاویان خستۆته
سه ر کاغه زا کانیان و خویان زیندانی کردوو له کتیبخانه کانیاندا،
ویستویانه له ژیان بکو لنه وه، وه لی هیچی لینی تینه گه یشتون.

(۸)

گه نجه که دانیشت ((خاوه نی لیسانس له یاسادا)) بو چوونه کانی له
دوو توینی کتیبیکدا نووسییه وه، که ته واوو لینی، بردی بۆلای
بلاوکار و هه مووی پۆز و سه رسامیی بوو به خوی، بلاوکاری
نه زان په ره په ره هه لیده دایه وه، که ناوی هاو رینکه مانی بینی لچی
لار کردوو و برۆی گرژ کرد، و پیی وت: خه لکی ئیستا نه م شتانه ی

تۆ ناخوئىننهوه، ههركات له ((داهاتوودا)) بووى به نووسهركى به ناوبانگ نووسينه كانت بلاوده كهينهوه.

به دلشكارى و بى ئومىديهوه هاته دەرەوه و، نه فرهتى له داهاتوو ده كرد.

ئهم داهاتوووه چيه؟ ئايا بستىك ليوهى نرىك بوومهتهوه له كاتىكدا بيست و ههوت ساله بهدوايدا راده كهه؟ كهى پىي ده گهه؟ له كوئيه؟ له سالى داديدايه؟ له دواى پىنج سالى تره؟ ئايا ههه به داهاتوو ده مينيتهوه كه پىي بگهه يان ده بيته ئىستاو ده بيت دواى داهاتوووه كى تر بكههوم؟... ئايا داهاتووم گوڤ ده بيت؟ سوورم خوارد به ئاسوكاندا و رۆژههلات و رۆژئاوام كرد ماندوو بووم و عارهقم كرد... نه گهه رانهوه ئىللا به شهرمه زارى و ماندوو بى و مائه پوو چيه وه نه بيت. له كوئى ئارامى و هيمنى بدۆزمه وه له خه مى ژيان و بژيوى، ههتا ته نيا بمه وه بو ئه و شتهى بوئى ئافرئىراوم، له وانه وتنه وه و خوئندنه وه و نووسين؟

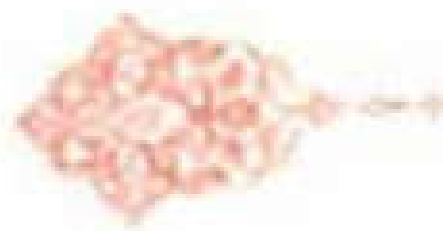

گه نجه که رۆیشت ((خاوهنی لیسانس له یاسادا)) به دوای ناندا ده گهرا، له لای بلاوکاری کتیب و بهرینو بهری رۆژنامه و نووسینگهی پارتزهر نهیدۆزییهوه، تهنها له قوتابخانهی گوندهکاندا دۆزییهوه، بوو به مامۆستای مندالهکان و فیری ئەلیف با ی ده کردن، پاشان که میک پلهی بهرز کرایهوه و ژیاننامهی نه دیبهکان و شیعری شاعیرانی دهوتهوه... به شهو و به رۆژ ماندوو دهبوو، بهرگهی ئازاری دووری و ماندووی کاری دهگرت، دهگهڵ هه موو نه مانه شدا بهر هه میکی نه ده بی نه بوو، سو دیککی نه ده گه یاند و، یه ک دیره میشی بو نه ده مایه وه.

سه رقاله و کار ده کات له پیناو داها توودا!

(۹)

ئهو منداله له کوی که ههزی به قوتابخانه نه بوو، رقی له مامۆستای توندبوو، نه مامۆستا توور پهیهی ئیستاش له کوی، که منداله کان ماندوو ده کات و به دار له سه ر و لا کانیان ده دات؟ کئ ده توانیت به راستی بزانی، نه وه نه مهیه؟ چ شتیکیان له یه ک ده چیت؟ له جهسته و شیوه و سرووشت و ئاره زوو ه کانیاندا جیاوازن، هه رگیز یه ک کهس نین!

ئەو مندالە بە پەرۆشە لە کوی، کە پێشپەرەوی خویندکارەکانی دەکرد بۆ خویشاندان، لە مزگەوت و زانکۆ و بازارەکاندا وتاری دەدا، ئەم مامۆستا خاوەن تەمەلە لە کوی کە وانەی ئەدەب بەم خویندکارانە دەلێتەو، وەک پیرەمێردیکی هەشتا ساڵە لە ناویاندا بەدەردەکهوێت؟ ئەری یەک کەسن؟

ئەو خویندکارە ئەگەر ئەم مامۆستایەکی بێنیایە رقی لێدەبوو، دوو دل نەدەبوو لەوێ بە زەبروزەنگ بێت دەگەلێدا!

ئەو گەنجە پڕ هیوا و ئاواتە گەورانە لە کوی، ئەم بێئومێدە لە کوی کە هیوای بە هیچ شتێک نییە، چونکە تاقیکردەووە و نەگەشت بە هیچ؟

(١٠)

لە دواي هەموو ئەمانەو، بۆچی بێر لەمە دەکەمەو؟

نازانم من کیم و چۆن پەیدا بووم، نازانم چ پەيوەندییەکم بە ئەو مندالەو هەیه کە تەنانت وینەي دەموچاویشم لە یاد کردووە، ئەو خویندکارەي بە بێرکردنەو نەبیت نایناسمەو، ئەو خویندکارەي خوشمەوێت و بیری دەکەم، ئەم مامۆستایەش کە شیوەنی بۆدەکەم و بەزەبیم پێدادیتهو؟

من هه موو نه وانهم؟ نهی دواتر چی؟
نای خودایه! هه سته کهم به راستی شیت بووم!

من و ئهستیرهکان

له سالی ۱۹۲۷دا بلاوگراودهتهوه

هیچ وشهیه ک نییه قورستر و قیزهونتر بیته له گوینی بیسهردا له وشهیی ((من)) زیاتر، هیچ قسهیه ک نییه خه لکی رقیان لئی بیته هیندهی قسه کردن له بارهیی خوتهوه. ئه مشه و من باسی خوّم ده کهم و ده لیم ((من))، کردوومه به ناو نیشانی وتاره که شم، له بهرته وهی به تهنهها خوّم و کهس نییه قسهیی له باره وه بکهم تهنهها ((من)) نه بیته.

کاتیگ باسی دهروونم ده کهم باسی هه موو دهروونیک ده کهم، کاتیگ په سنی ههست و خواستی خوّم ده کهم، په سنی ههست و خواستی هه موو خه لکیم کردوه؛ وه ک ئه و که سهی شیکاری جهسته ده کات، سنگی هه موو که سیگ لهت ناکات هه تا بزانیته شوینی دل له کویدایه و وه سفی چونه، به لکوو سنگیک بو دوو سنگ لهت ده کات، پاشان یاسا و بنه مای له سهر داده نیته و هیچ مروّقیگ له م بنه مایانه ریز په رنابیته... سوننه تی خودایه له به دیه پنهراوه کانیدا و یاسا ته واوه که یه تی، سیسته مه سه رسور هینه ره که ی که مروّقه کانی جیاواز کردووه و لیکیش ده چن، لیک ده چن و جیاوازیشن، له

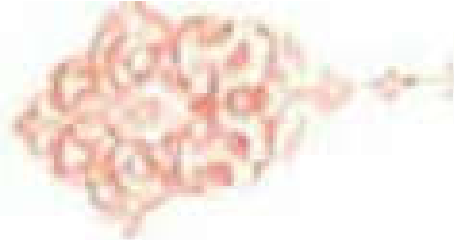
هه قیقه تدا له سهه ریه ک شیواز به دیهیناوان و جوړاوجوړی کردوون له جوانیدا، هه موو چاوه کانی وه ک یه ک به دیهیناوه، هه موو چاوه کان له پیکهاته و جوړ و درووستبووندا وه ک یه کن، لی له جوانی و شیوه و ناوه رۆ کدا هیچ چاویک له چاویکی تر ناچیت.

ئه مه کار به جیی ئه و په روهرد گارایه که شاره زایه به هه موو شتیکی، ئه مه ئا فرینراوی په روهرد گاری به توانایه.

* * *

ئیستا له سهه ریه کینک له خانوه کانی زوبیرم^۳ له م شهوه هیمن و پر ئه ستیره دا، له بهر ده می شمدا بیبانیکه که درێژ ده بیته وه بو عومان و یه مه ن و نه جد و حیجاز، له پشتیشمه وه ده گات به زهوی فارس، که نزیکه لیمه وه، له شوینی خووم دانیش تووم و گری نه وته که ی عیب ادا ن ده بینم... له م بیابانه سه ریلند و پیرو زه دا رامام، که له سهه ر له مه که ی

^۳ زوبیر: شاروچکه یه کی بچوو که، ده که ویتته رۆژ ناوای به سهه ر وه، حه وت میل لینه ی دوورده، گوژی پاله وانی نیسلام زوبیری کوپی عوامی لیه یه کینک له و ده که سه ی مژده ی به هه شتیان پندراوه، له نزیکیه وه چه ندین شوئنه واری نه خشینراوی لیه، وه ک باوه شوئنه واری مزگه وتی به سه ریه. دانیش توانه که ی دوانزه هه زار که سه، هه مویان موسلمانان سونین مه یلیان به لای سه له فیه تدا یه و زانستیان خوشده ویت، کۆمه لئی مزگه وتی تیدا یه که نوژی هه یی تیدا ده کریت، قوتابخانه ی نه میریه ی تیدا یه، قوتابخانه ی نه هلیه ی نیسلامی تیدا یه شیخ شه نقیتی بونیادی ناوه. بوچوونی په سه ند نه ویه به سه ری کۆنه، خودا خوی زاناره.

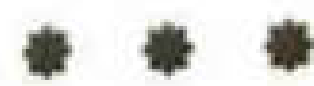
ناوهزەترین دێره کانی شکۆمەندی و جوانترین پەرە کانی میژوو نووسراونەتەوه، لەسەر لەمە کە ی گەورەیی شارستانی گەشە ی کردوو، کە مەروڤایەتی پالی پێوه داوه و چۆتە ژێرسایەیدەوه لە رۆژیکدا هیچ سیبەرێک نەبوو سیبەری ئەو نەبیت. بێردە کە مەوه و بێرکردنەوه کەم درێژە دە کیشیت و، رāmده کیشیت بەرەو بێرکردنەوه لە ئاسۆ فراوانە کان و ئەم دونیا مەزنە، لە دەرۆوندا چەندین چرا شەوق دەداتەوه، لەسەر مەدا سەدەها بیروکە ی گەورە ی نوێ هەیه، دەرۆونم سەدەها وینە ی ناوازی تێدایە، لی هەرئەونە ی بمەویت یە کێکیان بگرم و کۆتی بکەم بە وشە و زنجیری بکەم بە وتە، لە دەستم دەچیت و دەروات بە رینگای خۆیدا، دەچیت بو قولایی میشکی ناوه کیم، نە من چیژم لی وەرگرت وەک چیژ وەرگرتنی خەلکی لە بێرکردنەوه کانیان، نە تو مارم کرد و دەستەریقانه یە کی ئە دەبیم لیدرووستکرد. ئە گەر من بمتوانیایە دە یە کی ئەو شتانه بنووسم کە تەسووری دە کەم ئەوا شتیکی زۆر گەورە دەبووم، لی من ناتوانم..... لە نووسینە کاندا تەنها هەرچی و پەرچی بێرکردنەوه کانم دەنووسم!

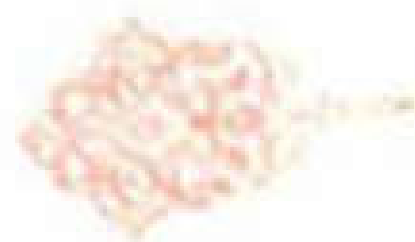
بێرکردنەوه کان لە دەرۆوندا دەرویت و گەشە دە کات و بەر دە گریت، پاشان لاواز دەبیت و وشک دەبیت، پوش و پەلاشە کە ی هەلده گرم و دەیکە مە وتارە کانمەوه! کارێز لە دەرۆوندا دەتەقیت و قولپ دەدات و دەروات، پاشان وشک دەبیت و دەبریت، قورە کە ی هەلده گرم و

دەیکەمە وتارە کائەوه! بەیانی لە دەرووندا هەلدیّت و بەهیز دەبیّت و زیاد دەکات، دەبیّتە چیشتهنگاو و نیوهرۆ، پاشان دەبیّت بە شهو، بەشیک لە تاریکی شهو دینم بۆ ئەوهی وتاریکی لەسەر بنووسم بە ناویشانی: ((پرووناکی بەیانی))

هەر لەبەر ئەمەشه هەزناکەم سەیری ئەو شتانه بکەم کە نووسیوومن و شەرم دەکەم بگەرێمەوه سەری، هەموو ئەو نووسینه تازانەم خۆش دەویّت کە بلاونە کراونەتەوه، وای دەبینم ئەو کەسە ستایشم دەکات بەهۆی نووسینه کائەوه سوکایەتیم پێدەکات لەبەر ئەوهی ئەو نازانیّت ئەوه دیرەمیەکە لە گەنجینهی دەروونم کە پرە لە ئالتون، پیم دەلیّت: ئەم دیرەمە زۆره بۆ تۆ چونکە هەژاریت. بەلام ئەوهی رەخنە لە نووسینه کائەم دەگریّت و بە کەمی دەزانیّت، پیم دەلیّت: تۆ دەولەمەندیّت و یەک دیرەم کەمە بۆتۆ، ئەم نووسینه کەم و سووکە، چونکە تۆ گەورەیت.

بەم نزیکانە ئەم شتەم زانی وام لیّهات هەز لە رەخنە گرتن بکەم، لی پێشتر نەمدەزانی و هەزم لە ستایش کردن بوو.

مامه وه و ئەم بیرو کانه له مێشکدا تاوتوی ده کرد ههتا ماندوو بووم
و بیزار بووم، هه موویم فریدایه بیابانه وه و دانیشتم تهنها بیرم له بیابان
ده کرده وه.

ته ماشایم کرد راخراوه له سههه دوور گهیه کی فراوان، خهوتوه، وه ک
رێژ و به گه وهی دانان پری کردۆته وه. پاشان بیرم له وه کرده وه
ئه گهه بیابان چاره کانی بکاته وه، ده مبینیت و ههست به بوونم
ده کات؟ ئەه من ههست به وه ورده خو له ده کهم که با هیناوتی، و
دهدات به ده موچاومدا و پاشان به رپی خویدا ده پروات؟ من له
بیاباندا تهنها توژیکم و، ژیانم تهنها ساتیکه له ژیان، ئه گهه
باویشک بدات یان لوتی بخوریت سهدیه ک تیده په ریت هیشتا له
باویشک و لوت خورانه کهی نه بوته وه..... ئای بیابان چه ندی
مهزنه و چه ندی به ته مه نه!

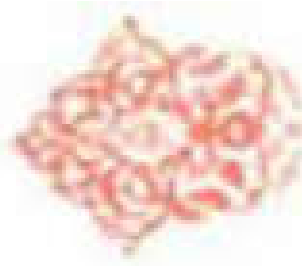
- به لکوو بیابان چه ندی بچوو که و چه ندی ته مه نی کورته! ئەه
بیابان چیه؟ به لکوو هه موو زهوی چیه؟ و ئەم ملیار سهدیه
چیه ژیاوه؟ هه مووی رپوژیکه له ژیان من، دلۆپیکه له رپووبارم.
رپوژیک خهوتم، که هه ستام خالیکه بچوو کم به دی کرد، وتم:
ئه مه چیه؟ وتیان: به دیه تیراویکی بچوو که پپی
ده لێن ((خۆر))... سههه سوپما له بچوو کیکهیدا، پاشان گرنگیم
پینه دا، زهوییه کهت چیه ئەه... ئەه... ئەه... نه بوو! ((عه دهه))

ئەمە ئەستیرەیه کی نزیکم پئی وتم، که به پیکه نینه وه ته ماشای
 ده کردم، ئەو شتانەم بیر که وته وه که گەردوونناسه کان له باره ی
 ئەستیره و گەرەییانە وه باسیان کردبوو، بیدەنگ بووم و هیچم نەوت.
 ئەستیرەیه کی ترم بینى له و دوورە وه ته ماشای ده کرد و دابووی له
 قاقای پیکه نین و هاواری ده کرد به سەر ئەستیره ی به که مەدا:
 بیدەنگ به، بیدەنگ به میرووله بچکۆله که، تو کییت؟ هەزاره های
 وه ک تو شیونک له شیوه کانم پر ناکەن، هەزاره های وه ک تو
 ده که مه نیوان دووپه نجه له په نجه کانمه وه!

له پشتییه وه ئەستیرەیه کی تر هه بوو هیچی نەدەوت، چونکه هەر
 نه یزانی بوو ئەمانه بوونیان ههیه.... به هۆی دووری و بچووکیانە وه
 نه یانی دەبینی. له پشت ئەمیشه وه شەش سەد ملیۆن ئەستیره ی تر
 بوونیان هه بوو هەر دانەیه ک له دانە که ی پیش خۆی گەرە تر بوو،
 وه ک می شوله وابوو له چاوی فیلدا.

به په شوکاوی و سەر سوڕ ماویه وه ته ماشای ئەم ئەستیرانەم ده کرد،
 بیر کردنه وه کانم وه ستاند و ههستم به ونبوونی خۆم ده کرد، ههتا
 ههستم به عه دەم کرد.

پاشان ئەم ئەستیرانە له بهرچاوم بچووک بوونه وه، که شتیکی
 گەرە ترم بینى له ئەو، بچوو کبویه وه که ئاسمانم بینى ((سه قفیکى
 به رزبوو)) ههتا هه موو بووبه ((چراخان و ئاسمانى دونیای
 رازانبووه وه))، ئاسمان هه موویانى له خۆ گرتبوو، له پشت ئەمه وه

بههشتیگم بینی پانتاییه کهی به نه ندازهی ئاسمان و زهمین بوو،
 عه رش و کورسی و بوونه و دره گه وره کانم بینی، ههستم کرد ئاوه زم
 دهر ووخیت و تیگده شکیت لهو کاتهی دهیه ویت بیری لیبکاته وه و له
 کاتیگدا نه مانه به دیهینراویشن، چون ده توانیت بیر له به دیهینه ره کهی
 بکاته وه؟

چووم بهراوردی نیوان نه م گه وره ییه مه ترسیدارم کرد، که ئاوه ز له
 ویتا کردنی نزیگ نابیتته وه، له گهل نه و وردیه مه ترسیداره: وردیی
 نه و به کتریایانهی هزاره هایان له کونی دهرزیه که وه تیده په ریت،
 وردیی نه لکترونی که له یه ک گه ردیله دا سه ده ها نه ستیره ی
 بچووک بوونیان هه یه، هه ندیکیان به دهووری هه ندیکیاندا
 دهسورپنه وه وهک چون نه ستیره کانی کومه له ی خور
 سوورده خون... نه م هم بهراورد به وه کرد دهسته وسان بووم و نکولی
 نه فسی خوم کرد و، پر بووم له باوهر بوونم به ئافرته ری هه ره
 مه زن، له ناخی دل مه وه هاوارم کرد: **لا اله الا الله.**

نه فسی خوم ون کرد، نه مده بینی. دهست و قاچم له بیر کرد، هه تا
 به به شیک له کورسیه که هه ژمارم کرد یان نه و جینگایه ی لی
 دانیشته بووم، هه موو هه ز و ئاره زووه کانیم فریدا، هه تا هیچ
 بو ((من)) نه مایه وه و من بووم به هه موو گه ردوون، نه و گه ردوونه ی
 له ته کما و ته که مه ی دهووته وه: ((لا اله الا الله))، له م کاته دا
 نه فسم ون کرد هه ستیگم هه بوو که وه سف نا کرنت:

لا يعرف العشق إلا من يكابده ولا الصبابة إلا من يعانيتها

ورده ورده لهو شتانه تیده گه شتم که له وتهی نه هلی ته سهون
 خوندبوومهوه، فیربووم مروفت هست به گه ورهیی خودا ناکات ههنا
 نه فس و گه ورهییه کی له بیرنه کات. نا لیژدها نهه به کتیریا بچوو که
 که لمیکه له بیاباندا و عهدهمه له بوونی نه ستیره کاندا، ته مهنی نهه
 تهها ساتیکه له ته مهنی ئاسماندا..... ده بیته گه ورهتر له
 نه ستیره کان و نه مرتر له ئاسمانه کان، له بهر نه وهی خودای ناسیوه و
 هستی به شیرینی ئیمان کردووه.

له دواي هموو نه مانه وه هستام نوێژ بکه م، که وتم: ((الله
 اکبر))، هموو گه ردوون له وجودمدا توایه وه، تهها منی برواداری
 لاواز و، پهروهرد گاری گه وره و خاوهن دهسه لات ماینه وه.

لهم دونیا به دا هیچ شتیک نییه گه ورهتر و جوانتر بیت له نوێژ!

وهلامى په ياميك

له سالى ۱۹۵۹ دا په لار كراوه نه وه

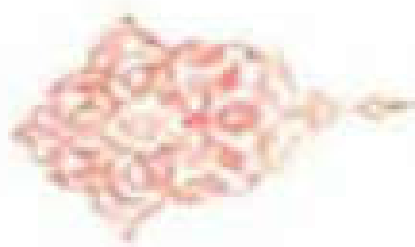
همو هه فته يه ك له رڼي پوښته وه نزيكه ي سى په يامم پنده گات،
نهو كه سانه دهينيرن كه له راډيو گوښيستم ددبن يان له
رؤژنامه كاندا خوننه رى بابه ته كانمن، لى هيچيان وه ك نهو په يامه
نه بوو كه دويني پيم گه شت، په ياميك بوو له يه كيك له
دايكه كانه وه، له رؤژي دايكدا نار دبووي، زمان پاراوي تيدا نيه
به لام له رووي روهوانبيژييه وه نايه تيكه له نايه ته كان، ناي روهوانبيژيش
هر نه وه نيه بتگه يه نيت به نامانج و مه به سته كه ت؟

نه م دايكه ده لیت گوڼي لیبوو جه ژني دايك هه يه، لى نه يبينيووه
و، به دبه ختي دايكی بينيووه به هوې منداله وه، لى باشي مندالی بو
دايك نه بينيووه، سكالای نه وه ناکات كه منداله كانی بوې
خراپن، مندالن و هيشتا نه گه شتونه ناستي نه وه ي نازاری بدن،
وه لى سكالای ده ست كورتي و له ده ستدانی يارمه تیده ره كه ي
ده كات، تاوړك نارام ده گريت و تاوړك ناراميه كه ي نامينيت، ليم
ده پرسيت: ناي منداله كانم له قوتابخانه دهر بكم و بچن كاسپيه ك

بىكەن ھەتتا چەن دىنارىنك پەيدا بىكەن و بىر ئويىيان دابىن بىكات؟
 دەپرسىت چىيان لىدەردە چىت نە گەر بخوئىنن لە كاتىنكا پارەى خوئىندىن
 و پۇشاكى قوتابخانەم نىيە؟ چۈن دەتوانن بە پۇشاكى كۈن و
 گىرفانى خالىيەۋە قوتابخانە تەۋاۋىبىكەن و دەرىچىن؟

ھەرگىز ناۋاتە خوازىنە بووم دەۋلەندىبىم نە مېرۇ نە بىت، بۇ ئەۋەى
 بىتوانىايە دلنەۋاسى بىكەم بە دەست و پارە، نەك بە پىنووس و
 زوبان، بەلام من نووسەرم، نووسەرىش تەنھا خاۋەنى دل و زوبانىيەتى.
 نەمە دوو وتەيە لە دلەۋەيە: يەكىيان بۇ تۇ، ئەۋى تىرىش بۇ
 خوئىنەران.

ئەۋ وتەيدى بۇ تۇيە، ۋادەزانم بۇ خەلكى نامۇ بىت چۈنكە
 نووسەردە كان رانەھاتوون لە ھاۋشىۋەى نەمانە بلىن، چۈنكە بوئىرى
 ئەۋەيان نىيە وئىنەى راستى خۇيان پىشانى خەلكى بەدىن و چۈنن ناۋا
 بىيان بىنن، بەلكو وئىنەيەكى رازاۋەى دەرھىتراۋىيان نىشان دەدەن، بە
 كامىرا و ھونەردەكەيان گۇرپوۋىيانە. لەۋەيە قەشەنگىرىن و جوانترىن
 بىت بەلام ئەۋە وئىنەى نەۋان نىيە، ئەۋان دلان پىشان خوئىنەردە كانىيان
 نادەن بەلكو ناۋەزىيان پىشان دەدەن، ھەرچەندە ئەۋەى ئەمىرۇ دەيلىم
 يەكىنكە لە رىبازە پەيرەۋكراۋەكان لەلاى نووسەردە ئەۋرۋىيەكان،
 نەك داھىتراۋىنكى ۋازلىھىتراۋ.

چیرۆکیکە بەلام خەیاڵی نووسەرێک داینههیناوه و پینووسی
 ئەدیبیک نەینووسیووتهوه، بەلکوو بەشەکانی ژیان نوسوویەتیەوه،
 منیش هاتووم وەک خۆی بوۆتان بگێرمهوه. دەبگێرمهوه بوۆ ئەودی
 بزانیته و هه موو دایکیکی بیئومید و هه موو مندالیک که به
 هه ژاری گه شهی کردووه بزانیته، سه ره رزی و سه رکه وتن وابه سته یه
 به دوو شته وه: یه کهم به سازاندی خوداوه، خودا هه موو که سیکی
 دلسۆز ده سازینیته و سه رکه وتووی ده کات، دوو هه میش به زانسته و
 هه ولدان.

ئێستاش گوئیستی چیرۆکه که به:

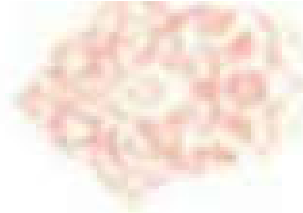
پیش چل سال له دیمه شق زانایه که ی پایه به رز و به ریز هه بوو،
 به خشنده و زهنگین بوو، ده رگای ماله که ی کراوه بوو به پرووی خزم و
 میوان و فیرخوازاندا، سفره ی راخراو بوو، نه و ده مه ی له جهنگی
 جیهانی یه که مده خه لکی توشی نار هه تی و برسیه تی بوونه وه
 خودای گه وره فراوانی پینه خشی و نار هه تی نه بینی، له نیو
 خه لکیدا خاوه نی پله و پایه یه کی به رز بوو.

منداله کانی له م ماله دا گه شه یان کرد و، واتای نار هه تی پیوستی
 و سه ختی برسیتیان نه ده زانی. لی رپۆژنیک (له رپۆژه کانی سالی
 ۱۹۲۵)، که نه و ده مه کوره گه وره که یان ته مه نی شانزه سالان بوو،

براكانى تەمەنيان لە نىوان دەسال بۆ يەك مانگ دەبوو، باوكيان
كوچى دوايى كرد.

پەردە كە ھەلگىرا، ئەوھى لىي بە جىمابوو قەرزى خەلكى بوو،
ھەموو شتەكانى ناو مالىيان فرۆشت بۆ ئەوھى قەرزەكانى بدەنەو،
پاشان ئەو مائە فراوانەيان لە سالحيە جىھىشت و لە ژىرفىشەك
باراندا (كاتى شوپش بوو) بە دواى خانووھىە كى كرندا دەگەران،
خانووھىە كىيان دەست كەوت... مەبەستم كوخيەكە، گەورى ئازەلان و
گەنجىنەى كا بوو! لە گەرەكى دىمەجىيە. ناويت بىستوو؟ لە
كوئايى عوقىبەدايە، نزيك ئەو شوئىنەى لەبەر خواری و
تەسكىيە كەى پىي دەلین (ئەو گەرەكەى مەيمون بەچكە كەى لى
ونبوو). بەراستم بزانه ئەمە ناوھە كەيەتى!

لە دوو ژووردا لە خشت و خۆل، لەبەردەم مالىكى بەرزى يە كىك
لە دەولە مەندەكانى گەرەكە كە خۆر و پرووناكى لەم دووژوورە
برىبوو، ئاوى تىدانەبوو، تەنھا ئاويكى رۆشتووى پىس نەبىت، كە
پانىە كەى دووبست و قولىيە كەى دوو پەنجە دەبوو، لە توراوھ بە
سالحيەدا دەھات بۆ ئەم گەرەكە بەبى ئەوھى سەرى داپۆشرايىت،
لەم رىنگا دووردريژدەدا ھەموو شتىكى باشيان فرىدەدايە ناويى!
پرووناكى تىدانەبوو، پرووناكى لۆكس نەبىت، جارنىك پرووناك
دەبوو، چەندىن جار دوو كەلى دە كرد... بنمىچە كەى لە داربوو،

پاشان له سه‌رییه‌وه خۆلبوو، ته‌گه‌ر پشیله‌یه‌ک به‌سه‌ریدا بره‌شتایه
ده‌له‌رییه‌وه و تیک ده‌چوو، ته‌گه‌ر تکی باران به‌باریایه دلۆپه‌ی ده‌کرد
و ناو ده‌هاته خواراوه.

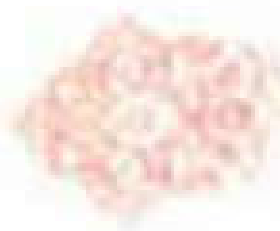
چوار فهرش راخراوو، هیچ شتیکی له ژیردا نه‌بوو، به‌ره و پینسته
راخراوو به‌سه‌ریدا، ته‌م منداڵانه له‌سه‌ری ده‌خه‌وتن که له نیعمه‌تدا
گه‌وره‌بوو بوون و به به‌نازی گو‌شکرا بوون، دایکیان-وه‌ک تو- بیدار
ده‌بوو به دیارییه‌وه و به‌رگه‌ی شتانیکی ده‌گرت که دایکه‌کان
به‌رگه‌ی ناگرن، ده‌پارستن له میرووه‌کان و ته‌و می‌شولانه‌ی که
ژووره‌کیان پرکردبوو، له‌گه‌ل ته‌و ناوه‌ی له بنمیچه‌که‌وه ده‌هاته
خواره‌وه. به درێژایی شه‌وه‌که بیدارده‌بوو، به ته‌سرینی چاوه‌کانی
گه‌ری دلی خامۆش ده‌کرد، بیری ته‌وه‌ی ده‌کرده‌وه له کوئدا بوو هاته
کوئ و، ته‌و خزمه ده‌وله‌مه‌ندانه‌ی که له مالی باوکیان
ده‌رنه‌ده‌چوون، چۆن پشتیان کرده منداڵه‌کان و فه‌رامۆشیان کردن،
هه‌تا رپۆژیک هاتن جه‌ژنه پیروژه‌یان له ماله ده‌وله‌مه‌نده‌که کرد،
سویند به خودا نه‌یاندا له ده‌رگای ته‌مان؟ که‌س چاودێری نه‌کردن،
که‌س به هانایانه‌وه نه‌هات، براه‌کی نه‌بیته له میصر^٤ هاوکاری
کردن به چهند جونییه‌یه‌کی میصری، هه‌ر هینده‌ش له تواناییدا
هه‌بوو.

^٤ نه‌ویش ئوستاز موحی‌بودین خه‌تیبه، نووسه‌رنکی گه‌وره و ناسراوه.

نا لەم كەشەدا دايكە بەرپىزە كەم... وادەزائىت ئەم كەشە چۈنبو؟
 مىندالەكە و براكانى رۈويان كرده قوتابخانە. چواردەۋورى شار بە
 دەستى شۈرشگىزە كانبوو، فەرەنسىيە كان تەنھا سەنتەرى شارە كەيان
 بە دەستەۋە مابوو. ھەموو رۈژنىك بە رىنگاى مەرگدا دەچوون بەردە
 قوتابخانە، بە لاي بەردى جەنگدا دەرفۇيشتن كە لە بەردەم مەزگەوتى
 تەۋبەدا دانرابوو، خۇراگرېوون و مەتەمانەيان بە خودابوو، خودا
 يارمەتيدان و سازاندنى، ھەتا بوون بە..... دەلىت ئىستا بوونە بە
 چى؟

مىندالى دوۋەم بوو بە دادوەر، ئەدىب و شاعىر و نووسەر، سىيەم بوو
 بە مامۇستايەكى گەۋرەدى زانكو و يەكەم كەسبوو لە سوورىادا
 دكتورا بەئىت لە بىر كارىدا، چواردەمىش بوو بە مامۇستايەكى
 سەر كەوتوو و بانگخواز و ئەدىب. سەبارەت بە كورە گەۋرەكەى
 ھىچ شتىك ناليم لەسەرى چونكە گەۋاھى دانم لەسەرى
 رەتكراۋىيە؛ ئەو ھاورپىيەمە كە ھەرگىز لىنى جيانا بىمەۋە، شەۋ و رۈژ
 لە گەلىدام و ھەركات تەماشاي ناۋنە دەكەم دەبىنم و، لەسەرووى
 ھەموو ئەمانەۋە ھەلگىرى ناۋنكە ۋەك ناۋەكەى خۇم!
 ئەم چىرۋكەم تەنھا بۇ ئەۋە گىرايەۋە، بۇ ئەۋەدى بىتتە دلنەۋايىيەك
 بوۋت و خەمەكانت كەم بىكاتەۋە، بۇ ئەۋەدى دلنىابىت لەۋەدى كە دوو

ناجى تەنتارى و غەبدولغەنى تەنتاۋى و مەخمەد سەئىد تەنتاۋى.

مندالە کەت کە خۆراک و پۆشاکیان دەسناکەوێت، لەوێه
داهاتووێک چاوەڕوانیان بێت مندالی دەولەمەندەکان ئیرەیی پێبەن.

بە مندالە کانت بلی شەرمەزار نەبن ئە گەر پۆشاکێ جوان و کتیبی
نوی و پارەیی زۆرییان نەبوو؛ زۆربەیی بلیمەتەکان مندالی
هەزارەکان بوون. نووسەری ئەم دێرانە (ئە گەر لەو بلیمەتەنەش نەبێت
کە نموونەیان پێدەهێنرێتەو) بە پۆشاکێکەو دەچوو بۆ قوتابخانەیی
دواناوەندی کە دایکی لە جبه کەیی باوکی بۆی درووست کردبوو،
توانای نەبوو بڕوانامەیی زانکۆ وەرگیرێتەو هەندی لە چاکە کاران
یارمەتیاندا....

سوێند بە خودا من دەزانم لە کەسە دیارەکانی ئەمەریکای ئەم شارە،
تییاندا بە خراپترین جۆری هەزاریدا گەشەیان کردوو، پاشان بە
زانستە کەیان گەورەترین دەولەمەندی و بەرزترین پلەیان بە دەستەئێناوە،
گەر بزمانیایە رازین ناویان بەینم ئیستا ناوی چواریی هەموویانم
دەوت، ناوەکانیان لەسەر زارمە. دادگایە ک پێ دەزانم کورپی
کارگوزارە کەیی بۆتە دادوهری و، کورپی بەرپۆبەرە کەیی وە ک
کارگوزار وایە!

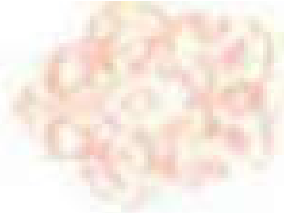
ئەو وتەییە بۆ خوێنەرانی، ئەوانەیی دوینی شەو- ئەو دەمەیی
هەورە گرمە و هەورە برووسکەبوو، باران باری- لە جینگای ئارام و

ژوررى گەرمدا بوون، نەيانزانى دۇخى ھەژارە كان چۆنبوۋە لەر
شەو دەدا،

پىتان دەلىم:

لەم شارەدا، لە گەرەكە كەتاند، لە نىوان ھاوسىكانتاند، نىمورنەى
زۆر ھەيە لەو دايكەى كە باسما كىرد. لەم شارەدا و بەو شەو
ساردەى زستان كەسانىك ھەن لە مالە كانى خۇياندا لە سەرمادا
ھەلدەلەرزىن، و ناگر لە مالىاندا ناكىرتتەو، خويندكارانىك ھەن كە
بە چاوانىك دەخويننەو شۆرپوتتەو لەتاو برسىتى و نەبوونى، بە
دەستانىك دەنووسن سوورپوتتەو لە سەرمادا. ئا لەمانەدا كەسانىك
ھەن گەر خۇراك و پۇشاكىان بدىرتى و ھاوكارى بىكرىن لە
خويندندا، دەبنە بەھردارىك كە نىشتىمان بە ھاوشىوھى ئەمانە
سەربەرز دەپىت و گەلانى پى بەرز دەپىتتەو، لە بىرتان بىت لە شەلاھى
نانەوا و بەردەستى پارىزەرە كاندا كەسانىك ھەن بۇ ئەو ئەفرىنراون
لە گەرە زانا و بلىمەتە كان بن، لى ھەژارى توانا كانى پەكخستوون
و رىنگاى بلىمەت بوونى لىگرتوون، زىرەكى و بە توانايىە كەى تەنھا
تاوانكارى لى درووست بوو.

زۆربەى تاوانبارە كانى ناو زىندانە كان، سەرەتا مىندالىكى زىرە كىوونە،
بەلام كۆمەلگا پى و توون: قەدەغەيە لەسەرت بخوئىت و خوئىن
تەواو بىكەيت، بۇ ئەوھى بىت لە يە كىك لە رۇشنىرە كان، كەواتە
بىن بە تاوانبارە زىرە كە كان!

ئەو دەولەتمەندە كان لە خوشى و زیادەردەويدا بە كارى دەبن، بەسە
 بۇ فېرکردنى ھەموو مندالە كانى شارەكەمان و، تېرکردنى ھەموو
 برسېيە كان و، بە ھانەوہ چوونى ھەموو ھەژارنىك. يەك شايى لە
 شايى دەولەتمەندە كان خەرجيە كەى بەشى خواردنى دە مائە ھەژار
 دەكات بۇ ماوہى يەك مانگى تەواو، ئەوہى لە مەراسىمى بە
 خاكسپاردن و لە چەپكە گولى خوشيە كاندا خەرج دەكرىت، ھەموو
 سالىك چارەخانەيە كى خۆرايى بۇ ھەژارە كان پىدە كرىتەوہ، خەرجى
 كىسى شەكراو لە ئاھەنگە كاندا بەشى ئەوہ دەكات ھەموو سالىك
 قوتابخانەيە كى پى بىكرىتەوہ كە پىنج سەد خوئىندكار بىكرىتە خۆى،
 ئەوہى لە كرىنى ئەم سوورەييا گەورانە و ئەم پەيكەرانەدا خەرج
 دەكرىت، ئەوہى لە ئاھەنگ و شايى و بار و شتە لەناوبەرا كەندا
 خەرج دەكرىت بەشى ئەوہ دەكات پىداويستى ھەموو كەسە كانى پى
 پىبىكرىتەوہ.

ناليم: واز لە ھەموو ئەوان بەين؛ چونكە بە قسەم ناكەن، بەلكوو
 بەشىك لە مائەكانتان دابىن بۇ ئەو داماوانە... مائەكانتان
 پاكبەنەوہ و زەكاتە كەى بەن چونكە ئىوہ نازان بۇتان دەمىنىت
 يان لە دەستان دەچىت.

كى گەرەنتى ئەوہى وەرگرتووە لە زەمانە، كە حالى ناگورپىت و،
 پارە لە دەستى ناروات؟ كى مافى ئەوہى داوہ بە مندالى دەولەتمەند

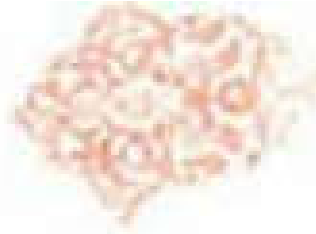
كە ھەمىشە ھەر گەورەيىت، چ داوايىكات بىدرىتتى و چى ويست
 ۋەربىگرت، لەسەر مندالى ھەزارىش نووسراۋە ھەمىشە ھەزار و
 بەدبەخت يىت؟ كى متمانەى ھەيە كە بەياني مندالە كەى پيويستى
 بە مندالە ھەزارە كە نايىت، داۋاي لىناكات و تكاي كۆمەكى
 لىناكات؟

ئەگەر متمانەت بە مانەۋەى پارە و مال ھەيە، ئەى متمانەتان بە
 مانەۋەى لەشساغى ھەيە؟ ناترسن لە نەخۆشى و بەلا و مەينەتى؟

بە بەخشىن رەحمەتى خودا بەدەستبەيىنن و، بە چا كە كردن بەلا لە
 خۆتان دووربخەنەۋە.

تەنھا پرووى دەم لە مليۆنەرە كان نىيە، بەلكوو لە گەل ھەموو
 خوينەرە كانمە. خەلكى چەند ناستىكن؛ تۆ دلخۆش نايىت ئەگەر
 كەسىكى مليۆنەر ھەزار لىرەت پى ببەخشىت؟ كەواتە دە لىرە
 ببەخشە بەۋەى كە نەبوۋە. ئەو دە لىرەيە ۋەك ھەزار لىرە وايە بۆى،
 ھەزارىش لاي مليۆنەرە كە ۋەك دە لىرە كەى لاي تۆ وايە.

ئەو پۆشا كە كۆنەى فرىي دەدەيت ۋەك پۆشاكى جەژن وايە لاي
 كەسانى تر، بۆچى پۆشتەيان ناكەيت بە شتىك كە نە زىانت
 پىدەگەيەنيت نە ھەست بە لە دەستداني دەكەيت؟

ئەگەر ھەر كەسە و بىبەخشيایە بەوھى لە خۆى ھەزارترە، لە دونیادا
 كەسى ھەزار نەدەما. ئەى خۆینەرەكان، داواتان لێدەكەم بە خودا:
 مەھیلن قسەكانم بە ھەوايا بچیت، سویند بە خودا تەنھا چاكەى
 ئیوھم دەوینت. ئەى ئەو دایكەى بو منت نوسیبوو، متمانەت بە خودا
 ھەبیت، بىگومان خودا كەس لە دەست نادات.

* * *

لە ئەسرینی دڵ

لە سالی ۱۹۳۸: یلاد کوریتە:

ئەو رۆژەت بیری دیت ھاوڕی گیان^۱ که بە لای گۆرستانی
دەحداحدا

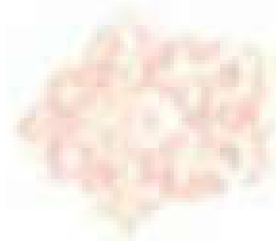
تێپەری من و تو دوو مندالی سیوی بوین دەرویشتینەو
بۆ مالهۆدە لە سەمانە، ماوەی دوو کاتر میڕ لەسەر گلکۆی
باوکمان دانیشتین... پاشان بە خیرایی رویشتین
بۆ ئەوێ نازارە کانمان لەسەر سنگی دایکمان فری بدەین؟

بیرت دیت چیت پی و تم سەبارەت بە خوشویستنی دایکت و
وابەستەبوونت پیوێ؟

بیرت دیت لەوێدا ھاوڕابووین که مەحاله ژیان بکەین لەدوای
دایکمان،

و هەمیشە لە گەلیاندا دەبین و پێکەوێ دەبین؟

^۱ مەبەستی ئەنۆدەر عەتارە، دواتر لەچەند بابەتینکدا باسی دەکات. وەرگیر.

ئەو دەي گومانمان واپور مەھالە، رۈويدا، دايكى ھەردوو كمان مرد و
ئەو گۆرە جەمىيەت كە پىشتەر باو كمانى جەم كەرد بوو.
لە دوای ئەوانىش ژيايىن

.... ھىچمان لە ئەوان بۇ ئەمەيەو ئەيلا ئەسرىنىك نەيىت
لە چاوماندا و داخىكى سوتىنەر لە دلماندا.... بۇ ھەمىشە
مالئاوايان كەرد!

(عەلى)

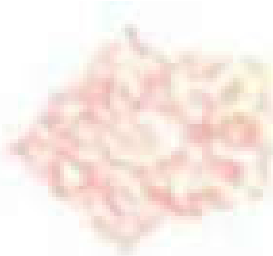
نازانم چ شتىك دەمگەر پىنتەو بۇ باس كەردنى رابردوو، ھەلدانەو دەي
ئىسكە پروو كاو كەي؟ چ شتىك دەمخەلە تىنىت شوئى خەونە كانم
بەكەمەو لە واقەدا و، دەشزانم رابردوو بە خۇشى و ناخۇشىە كانىيەو
گوزەشتوو و تەنھا ئەم يادا شتانەم بۇ ماو تەو، ئەو يادا شتانەي
چەندى ھەول دەم ھەلبەدەمەو سوچىكى تارىكى دەروونم و بۇ
ھەمىشە بخەوت، ھەركات بمويستايە لە يادى بەكەم ھەلدەستا و
ژيانى لە بەرچا و رەش دە كەردم بە جۆرىك ھىچ جوانى و رازاويە كەم
نە دەبىنى..... من دەزانم ئەو خەونانەي كە بونىادمان بە پارچەي
دل و رۆژە كانم، باخچە كەيم ئاودا بە ئەسرىنى چاوە كانم، لە
گەشە كەردن و ھەستاو و گولە كەي وشك بوو و، بە يە كجار
لە بەرچاومدا رووخا وەك چۆن مالىك لە كاغەز دەروخت كە
يە كىك دەستى لىبەتات..... لىنى بىتومىد بووم و بە دلنىكى شكاو و
جەرگىكى سووتاو دەو ژيانم بەرپىكەرد، پىدە كەنم و سوۋعبەت دە كەم

ھەتا خەلكى واپزانن بەختە و دەرتتەين كەسم، لە كاتىنكا دەست
بەدبەختتەين و ھىوابر واتتەين و خەمبارتتەينيانم!
بۇچى نەمشەو دەگەر ئىمەو بۇ رابردوو، رابردووويەك كە رۇز و
خەون و كەسەكانى مردوو؟

لە بەلەكۆنى ھۆتتەلەكەو تەماشای شارە رەشىدم دەكرد لە بەغداد،
كە وئەى ژيان پىشان دەدات و شروڤەى دەكات و وئەى
ھەقىقەتەكەى دەكات زۆرتەر لە وئەى كەردنى نەدىبەكان و شروڤەى
بىريارەكان، بەلكوو كاترمىرەك تەماشای شارە رەشىد بەكەيت
باشتر و بەسوودترە بۆت- بۇ تىگەشتەن لە ژيان- لە خوئندەوئەى دە
سالى لەم كتیبانە.

چى لە كتیبدا ھەيە جگە لە دوودلى و سەرلىشووى؟ چ كەسەك
ھىندە گەمژەيە ھەتا بانگەشەى ئەو بەكات لە رەئى كتیبەوئە لە ژيان
تىگەشتوو؟ مەن يەكەم لە قوربانىانى ئەو كتیبانە، پرسىارم
لەبەكەن سەبارەت بەبى ھىوابوونم و زيانەكانم؟
كتیب وئەى: رەنگەى راست كورتتەين رەنگەيە بىگرە بەر، راستە
دەگەيت بە نامانجەكەت.

لەسەر رەنگەى راست رۆشتەم و خوئندا بە يەكەمەين دىوار كە پەئى
گەشتەم و سەرم شكا و لە شوئەنى خوئندا دانىشتەم، غەيرى مەن

بايدايه وه و پيچي ليدا وهك چون رينگاكانى ژيان بادداته وه و
پيچاو پيچه، گه يشت به نامانجه كهى.

كتيب وتى: (كه سىكى باشبه و سووربه له سهر ردهشت به رزى نه وه
رينگايه). بينيم كه سه خراپه كان ده گهن، بينيم به ده ردهشترين كه س
بوته ماموستاي ردهشت له گه ورده ترين قوتابخانه دا، سهرم سورما له
گالته جارى دونيا!

كتيب وتى: ههق و، ژيان وتى: هيژ.... كتيب وتى: باشه كان و،
ژيان وتى: ناره زووه كان. كتيب وتى: به لام هيچ نه بوو ئيلا
نه وهى ژيان نه بيت!

ته ماشاي شارع ره شيدم كرد ئوتومبيله كان له هه موو جور و
رهنگيك بوون و، عارده به كان له هه موو شينواز و جورنك بوون،
دوو چهرخه و گاليسكه كان، هه موويان هه ولده دن بو نه وهى يه كه م
كه س بگهن، هه موويان هاوارده كهن و ده قيژينن، به لام گهر گه يشت
به نامانجه كهى ده بينيت نه گه يشتووه به هيچ، دووباره ديته وه
قهره بالخي دروست ده كات و راده كات و هاوار ده كات!

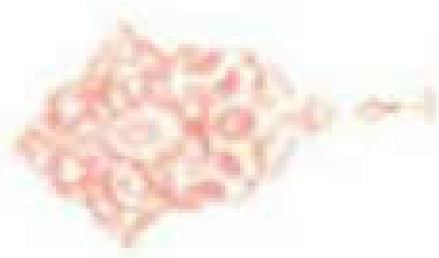
وتم: نه مه يه ژيان؛ پيشبركى كردن و پاله په ستو كردن، لى
نامانجه كه چيه؟ هيچ شتىك!

چوومه ژووره کهی خۆم و دەرگا کهم داخست، ویستم به تهنیا بېمهوه
 به تهنیا بونه و دیه ک نارامی دەررون و هیمنی تیدا بدۆزمهوه، به لام
 دایان له دەرگا و سهید چهیدر جهوادی هات، نهو پیارهی گۆرانی
 بو دکتور زه کی موباره ک وت و نهویش زور پنی خوشبوو،
 تهنات ههرکات دهیبینی خوی بو نه ده گیرا گوینی له دهنگی
 نه بی، ناچارى کردبوو له نووسینگه ی گشتیدا گۆرانی بلیت، پنی
 وتبوو: ئا لیره دا گۆرانی بلی، وه لاهی خه لکی باسی ده کهن و،
 ده لین زه کی موباره ک گۆرانی وتنی له نووسینگه کاندای
 داهیناوه... هاتبوو بۆلام و نه بوزیه ک^۷ له نه بوزیه کانی عیراقی
 بو وتم، که گومانم وایه هیچ مروفیک یان په ریه ک گۆرانیه کی
 بینیت به هیتریت و خیراتر بگات به دل و جوانتر وینه ی بازاره کان
 بکات له مه. دلۆپه ی نه سرینه کانه کراوه به گۆرانی، ترپه ی
 دلّه کانه کراوه به سروود، نهو... نهو پوخته ی هونه ری عه بقه ریه
 که خه مه کان به شیوه په کی بلیمه تانه وینا ده کات.

دەررونی هه ژاندم به هه ژاندىکی توند، هه موو په ره کانی کردهوه و،
 رابردوی گه یاند به ئیستای و، رادهستی سه رسورمانیکی قولی
 کرد، چیژیکى زور خوشبوو، به لام به ئیش و به بازار. ((عیتابا))^۸
 هاتهوه یاد، نهو گۆرانیه ی به ردهوام شیوه کانی لوبنان ده لیته وه و
 زایه له که ی به قه دپال و لیژییه کانیدا بلاوده بیته وه، کهس نازانیت

^۷ وه ک هۆره و چهیران و لارکی لای خۆمانه. وهرگیر

كى ھەلبەستوۋە و ئاوازەكەى داناو، عىتاباى نەمر سەردەمى نوى
 و سەردەمى كۆن بەشدارى كردوۋە لە نوسىنەویدا، ھەموو جىلىك
 خولى خۆيانى بۆ زیاد دەكەن، وئەيەكى راستگۆيانە دەپت لە
 ھەست و بىر و ئاوات و ياداشتى مىللەتەكە، ئەو عىتاباىەى لە
 وتنەویدا چەمەكان دەژيەنەوۋە و بەسەر بەرزايى و بەردەلانەكاندا
 دەپۆن بۆ ئەوۋى بگەن بە ناخى شيۋەكە، لە ئاوازی (با) وە لە
 دۆلە دوورەكان، لە چرپەى گەلاكاندا لە جەنگەلى سەنەوبەرى بەرز
 و بلند، لە بۆنى ھەموو گولپىك و بىدەنگى ھەموو بەردىك، و
 تىشكى خۆرەو، عىتابا لە ھەموو لوتكەيەكى لوبناندا دەژى.

ئەم ((ئەبوزىيە)) گەپراندىيەوۋە بۆ رۆژە كۆنەكانم، ھەموو
 وئەكانى ژيانم ھاتە پىش چاۋ بەيەكەوۋە و بەدواى يەكدا وەك
 فىلمىكى سىنەمايى، ئاۋرى دابوويەوۋە لە تەمومژى رابردوۋ،
 ئازارەكانىم دەبىنى كە بە ئەسرین و جەخارە خويناوويەكانى
 شۆرابوۋەو، وەلى خوشى و شادىم نەبىنى. ئايا دواى ئەوۋى لە سى
 سالى تىپەرم كردوۋە خوش و شادى دەبىنم؟

بەردەوام بىرم لە داھاتوۋ دەكردەوۋە و چاۋەپىنى بووم، ئەوھتا داھاتوۋ
 بوو بە ئىستا، جگە لە بىھىوايى و ئازار چى ترم تىدا دۆزىۋەتەوۋە؟

پیشه و هونه ره کانم تاقی کردۆتهوه و شاران گهراووم، هیچ سوودینکم لهوانه نه بینوووه جگه لهوه نه بییت له هه ر شارنک گۆرینکم له گۆری ناواته کانم جیهیشتوووه. خوشه ویستی و پارهم له دهستدا، سه ره رزی نه ده بییم له دهستدا، ته نانه ت نه م ناوازه ی له دهروونمدا سوورده خوات له دهستمدا، نه متوانی خه لکی گۆنیان له گۆرانای و دهنگی بییت، خه لکی ته نها گۆنیان له کورترین گۆرانیم و ناشرینترینی بووه، نه مه وتاره کانمه که بلاوی ده که مه وه، که ی گۆرتان له جوانترین ناوازم و درێژترینیان ده بییت؟

له داهاتوودا!

به لا بدات له دهروونم! داهاتوو چی بو هیشتمه وه مردن نه بییت، که ئیستا خوشمه دهووت و بانگی ده که م نه گه ر گوی بیستی بانگ کردن بییت؟!

بینیم داهاتوو هیچ نییه و عه ده مه، ئایا سه رکۆنه ده کریم نه گه ر بگه ریتمه وه بو رابردوو و تییدا بژیم؟

له رابردوودا دایکم و باوکم و خه ونه کانم به خاکسپارد. زۆرم خوشویست و زیاتر له وه نازارم چه شت، به لام تاکه خوشه ویستی هه قیقی که دلمی داگیرکرد و تاکه نازاری راستی که ناسی بیتم.

خۆشەويستى دايكم و نازارى كۆچكردنە كەيەتى، جگە لەمە
خۆشەويستىيە كى درۆ و نازارنىكى لايەلايە.

ھەموو شارەكان لە بىردەكەم تەنانت مالىە خۆشەويستە كەشم و
شوننى خۆشگوزەرانىشم، بەلام ھەرگىز ئەو تەنگەبەرە لەبىرناكەم
كە لە عوقەيبەو ە درۆ دەيىتەو ە بۆ كۆلانەكانى دەحداح، لەبەرئەو ە
يە كەمىن بەختەو ەريىم لەو كۆلانانەدا لەدايكبوو، لە كۆتايىە كانيدا
مرد لەو دەمەى دايك و باوكم مردن.

پەرۆرد گارا رەحمم پىبەكە بە لەبىرچوونەو ە. لە بىرچوونەو ە كەم لە
كۆيە؟

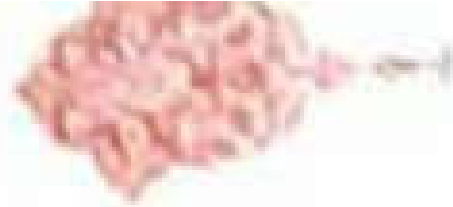
ئىستا تەماشاي دەكەم و نەخۆشە و لەسەرجىنگايە، وەك ئەو ە
كاتر مېرىكە روويداو ە، دلم دەگرى و ناتوانم يەك وشەى لەبارەو ە
بنووسم. ھەزناكەم خەمەكانم بلاويكەمەو ە ھەتا زمانى خەلكى
نەيكولئىتەو ە، با لەدلما يىت و ھەرخۆم ھەليىبگرم.

ناتوانم بروابكەم ھەوت سأل بەسەر ئەو رووداو ەدا تىپەريوو ە. ھەوت
سالە دەژىم بەبى ئەو ەى دايكم بىينم، خەمبار دەبووم گەر رۆژنىك
نەمبىنيايە؟ دەژىم و ئەويش رۆشتوو ە دوای سالىك و دە سالىش
ناگەرئىتەو ە، ھەتا پىش قىامەت ناگەرئىتەو ە؟

پەرورەدگار ئارامىم پى بېخشە، سۆيىند بە خودا ئاقوانم ئارام بىم.
دەلەن بەلاكان بچووكن پاشان گەورە دەبن، بەلام لە دەستدانى داىكم
هەموو رۆژىك لە دەرووندا گەشە دەكات.

هېچ شتىك نىيە لەم ژيانەدا سەرنجم رابكىشىت و حەزم بۆى زياد
بكات. چى لە ژياندا هەيە؟ هەموو خۆشپىيەكى لە پشتىووه
ئازارىك هەيە؛ بەھارىكى جوانى تىدايە، بەلام تىيدا تۆوى ھاوونى
سوتىنەر و زستانىكى سارد هەيە، تىيدا لەشساغى و گەنجىتى
هەيە، بەلام نەخۆشى و پىرى لەخۆگرتووه. دەولەمەندى تىدايە، لى
من نەمدىووه گومانم وايە ھەرگىزىش نايىبىنم.

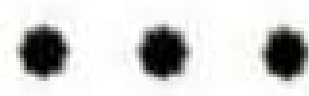
رقم لە ژيان بوو، ئەو خەلكەش رِقەكەيان زياد كردم؛ كەس تىنى
نەگەياندم و كەسم تىنەگەياندم. ئەگەر خەمبارىم و پشتيان تى بكم
و سەرقالى خەمەكانم بىم، دەلەن: خۆى بە گەورە دەزانىت. ئەگەر
بۆ ھەق توورەبىم و ئاكووك بىم تىيدا، دەلەن: قسەى ئاقولا دەكات.
ئەگەر پەسنى ئەو خۆشەويستىيە بكم كە ھەستى پىدەكەم وەك
چۆن ئەوان ھەستى پىدەكەن، دەلەن: خراپەكارە. ئەگەر باسى ئىسلام
بكم دەلەن: وشكە. ئەگەر بە لۆژىكى ئاوەز قسەبكم دەلەن:
زەندىقە. چ بكم؟ پەرورەدگار سكالام بۆلاى تۆيە، ئىتر داىكىكى
راستگۆم نىيە لەم دونىايەدا!

ئەو كەسەي بە نەنگىيە كانمەوۋە قىبولى دەكردم، خەلكىش تەنھا باشىيە كانم وەردە گرن. ئەو منى خۇشەدەويست و خەلكىش خۇيان خۇشەدەويست لە مندا. ئەو تاكە خۇشەويستم بوو كە كۈچ ناكات و خىانەت ناكات. ئەو دونيام بوو، داخى گرانم؛ دونيا كەم خۇل جەمىي كەردوۋە!

ھېچ شوئىنەوارىكى ئەو جىھانە پر دلسۆزىي و خۇشەويستىيە نەماۋە جگە لە گلکۆيدەك و جۆگەيە بچووك و شۆرەبىيەك، ئەمەش ھەموو شتىكە.

باسى ئەو درەختەم پىنخۇشە و بىرى دەكەم، جولەي چلەكانى لە دەرووندا جىھانىكى تەواو دەجولئىت بەلام گوى ناداتە ياداشتەكانى. ئەو راۋەستاۋە و بەسۆزە بۇ دزىكى لەناوبەر وەك چۆن بەسۆزە بۇ خۇشەويستىكى جەرگ سووتاۋ، تاوانبارىكى ھەلھاتوۋ دالدە دەدات وەك چۆن شاعىرىك دالدەدات. چەندى يادگارى خۇشەويستان لە دەستچوۋە لەلاي سرووشت و چەندى لە دەستچوۋە لەلاي خەلكى!

ھەيدەر جەۋادى بەجىنى ھىشتم و ھاورىنكانم خەوتن و جىيان ھىشتم بە تەنيا نازار بچىژم. كى بەسۆز دەبىت بۆم و بەشدار دەبىت

لە گەلمدا لە ھەلگرتنی نازارە کانمدا؟ لە سرووشت و ھاوڕینکانم بێ
 ھیوا بووم، ئەم چاکە کاری نادیار کە ھەرگیز ناتناسم تۆ لە گەلمدا
 چاک دەبیت؟ تۆ ئەم ئەو کەسە لە گەل خۆرھە لاتندا دەچیت
 گۆرستانی دەحداح و سەردانی خۆشەویستیک دەکەیت کە خۆل
 جەمی کردوو، ئایا منەت دەکەیت بەسەر ئەم غەریبەدا کە نازار
 دەچیت، ئەم شوینە لە دەژینیتەو و بەسۆز دەبیت بەو یاداشتانە
 تێدا، کە بە شکۆترە لە لای لە ژیان چونکە ئەوانە جوانی ژیا
 بوون؟ ئایا لە پۆشتندا نەرم و نیان دەبیت و دەزانیت ئەم خۆلە
 پێی پیادەنێن کە لاوەی دلێکە پیشتەر ئاوەدان و سەلامەت بوو؟ نەرم
 نیان بە چونکە ئەگەر ھەستیکت ھەبوایە و یاداشتەکانیت پێی
 بزانیایە لەم شوینەدا - لە نیوان خۆل و لەمە کەیدا - پاشماوەی دلێکی
 شکاوت دەبینی، پاشماوەیەکی خۆیناوی خەمباراوی، گویت لە
 قۆلپەیی گریانێ دەبوو.

ئەم دلێ تیک نەشکاوە بەھۆی کۆچی خۆشەویستیک و
 ڕووداوەکانی خۆشەویستی نەپروو خاندوو، بەلکۆو گەردەلۆلێک لێ
 داوە بە مردنی دایکی و پایەکانی ڕووخاندوو، دلۆپێک نەسەرن
 بکە بەسەر پاشماوە کەیدا، کاتر مێرێک پێوەی دەژی، یان وشەبەک
 بلی ڕووحە خەمبارە کە ی پێ بەختەوەر بیت. پاشان ڕووبکە گۆری
 خۆشەویستان، بۆ لای گەلکۆی دایک و باوکم ئەم ھاوڕینی نادیار،
 دوغای ڕەحمەت و لێخۆشبوونیان بۆ بکە، لە دوای ئەوانەو
 خۆشەویست و دونیام نەماوە.

نەى چاكەكارى نادىيار لە ژىر قاجتدا دل و خوشەويستە كەم
جېھىلاو، نەرمونيان بە بۆيان. ئەم سىويە لاوازە دلخوش بە،
گەرچى خەلكى بە شىخ بانگى دەكەن.

پەرورد گارا، رەحمەتىك بۆ ئەم سىويە لاوازە، سى سالانە!

(پەرورد گارا لىم خوشبە و لە دايك وياوكم خوشبە، پەرورد گارا
مىھربان بە بۆيان وەك چۆن بە مندالى مىھربان بوون بۆم و
گەورەيان كردم).

• • •

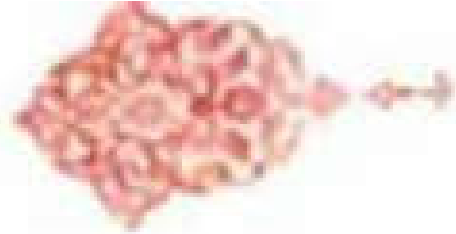
له شوپنی نووسیندا

له سالی ۱۹۵۹دا په خشکراوه

وېستم نهم وتانه تهرخان بکهم بؤ رږوژی مندالان، وېسته که راستبوو، بهلام مهبسته که نه هاته دی، وېستم تیدا باسی کیشهی مندالان بکهم لهم رږوژدها، باسی یادگاریه کانی دوښنی مندالی خوم بوو، وېستم بیته پهنه و ناموژگاری، چیروک و یاداشته کان هاتن، هندی جار پینوس له دهستی نووسه ریاخی دهیت وهک چؤن نهمپ له دهستی نهمپ سوار یاخی دهیت، بهو ناراسته یه دا دبروات خوی دهیه ورت نهک خاوه نه که ی.

منیش دانیشم نهم قسانه بنوسم ناماده کاریم بؤی نه کردبوو، له بهر نه وهی کاتم کهم مابوو بؤ کاته که ی خوم، نه بنچینه ی بیرف که کانم دانابوو نه شینوازی قسه کردنه که، پینوسم گرتنه دهستم و چاوه ری بووم بزانه چی به پرومدا ده کرتته وه، دهرگای قسه کردن به پرومدا نه کرایه وه، به لکوو دهرگای ژووره کهم کرایه وه، مونمینی چکوله^۹ هاته ژووره وه، کچه زامه، چاوی سووربوو بووه، نه سرین به

^۹ نیستا دکتوره له بیمارستانی مهلیک فهد له جه ده.

پروومته کانیدا دههاته خوارهوه، ههنسکی ددها ههنسک دانیککی
خه فهتاوی. وامزانی شتیکی لیها توه لیم پرسی:

چیته؟ که وتوییت؟ سه ری له قاند.

وتم: نهی لیان داویت؟ سه ری له قاند.

وتم: نهی چیته؟

به دهنگیکی پر گریانه وه وتی: باپیله (واته: باپیره)!

وتم: به لی؟

وتی: نه شم.....

وتم: نه شی؟

وتی: نا، نه ک ته ب، نه مان

لی تی نه گیشتم، پوره بچوو که که ی (یه مان) هات به زمانه
ناته واوه که ی وه رگیرانی بو کرد، وتی: باپیله نه ک ته ب، نه مان.

وتم: له گه ل نه ماندا بچیت بو قوتابخانه؟

پرووی گه شایه وه و بیده نگ بو، وتی: نه شین نه کته ب نه مان.

وتم: بو قوتابخانه ده گریت؟! لیره دابنیشیت باشتره، له وه ی بچیت بو
قوتابخانه.

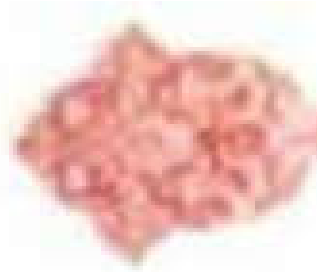
که گوئی له مه بوو هاواری کرد، وه ک هاواری نه و که سه ی
ههنگ پیوه ی ده دات، دووباره دهستی کرده وه گریان. نارامم کرده وه و

دەرچووی زانکوی مه لیک عه بدولعه زیزه و دایکی چوار منداله. نه م دوو په راویزه
شیخ له سالی ۱۹۸۷ دا زیادی کردوه.

به لێنم پێیدا، سه رسام بووم پێی که له تامه زررۆبوونی بو قوتابخانه ده گری، نه وهه که وته یاد نيمه ش چون ده گریان له ترس و رق لیبوونه وه لئی.

• • •

یادگارییه کانم گه راندمیه وه بو سالی ۱۹۱۴، بو یه که مین به لای زه مانه که هاته ریم. مه به ستم جهنگی جیهانی نییه، نه وه ده مه واتای جهنگم نه ده زانی و گویم پێی نه ده دا، به لکوو مه به ستم له وه توندتر و قیزه و نتره، توندتر له سه ر من؛ یه که مین جار که چوومه قوتابخانه. رۆژێکی ره ش بوو هه رگیز له یادم ناچیت، وای لیکردم رقم له قوتابخانه بیته و له ده رووندا هینده ی جیهیشت که هه رگیز ته و او ناییت، هه تا ئیستاش- هه رکات بیرم ده که ویتته وه- ترسناکی و توندییه که ی دیتته پێش چاوم، له دوای نه وه بووم به مامۆستای سه ره تایی و ناوهندی و زانکو، گه وره و به چووکم فیڕکرد، که چ و کور، ناره حه تی قوتابخانه و دلخۆش بوونم به ته و او بوونی، دلخۆش بوونم به رۆژی پێنج شه ممه و ناره حه ت بوونم به رۆژی شه ممه هیشتا له ده رووندا ماوه، هه رکات چووینم بو قوتابخانه ئیلا ناواتم خواستوو ده خرابیته یان مانیان گرتیته و وانه نه خوینرت!

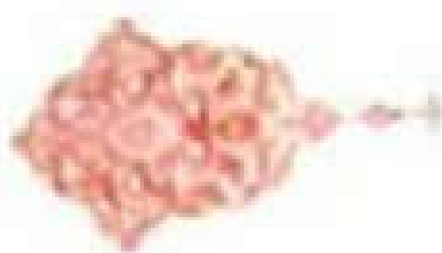

نەو رۆژە باپىرەم بردىمى بۇ مزگەوتى تەوبە^{۱۱} نۆزى بەيانى کرد و
 كەمىك مایەو، پاشان لە دەرگاىە كەو چووينە ژوورەو بەرانبەر
 مزگەوتە كە بوو. منىش لەبەر رووناكى بەرەبەيان و خۆردابووم، لەو
 شوینەدا چەند خولە كىك مامەوە هیچ شتىكى ناویم نەدەبىنى،
 وەلى لووتم هەستى بە بۆنىكى ناخۆش و هەوايەكى پىسى کرد.
 پاشان شوینە كەم بىنى، ژوورنىكى گەورەبوو دە منداڵ لەسەر زەوى
 دانىشتبوون، سەريان با دەدا و ئەملاولايان دە کرد، لە دەستياندا
 كىتیبىكىان پىبوو تەماشايان دە کرد و، دەنگيان لىو دەهات وەك
 ئەوێ شانە هەنگ بن و لە بلندگۆو دەنگە كەيان بگوازرتتەو، لە
 ژىرياندا سەكۆيەك هەبوو لە دار درووست كرابوو، لە نزىك
 دەرگا كە كۆتايى پىدەهات، لەبەردەمياندا زەويەكى رووتەلەى
 قوراوى هەبوو، بۆقەكان تىايدا رىزيان بەستبوو، لەلای چەپىشەو
 پىرەمىردىكى ترسناك لەسەر كورسىەكى بەرز دانىشتبوو، دارنىكى
 درىزى پىبوو لە منداڵەكانى دەدا، دارەكە دەگەشت بەوێ كە لە
 كۆتا شویندا دانىشتوو.

^{۱۱} نەم مزگەوتە چىرۆكىكى هەيە؛ نەویش نەويە نەو شوینە خان بوو پىيان دەوت
 خانى زنجارى جۆرەها جۆرى تاوان و خراپەى تىدا نەنجام دەدا، هەوالى نەمە
 گەشت بە مەلىك نەشەف شوینەكەى كرى و رووخاندى و نەم مزگەوتى تىدا
 دروستكرد كە پىنى دەلین مزگەوتى تەوبە، يەكىكە لە مزگەوتە گەورەكانى
 دىەشق.

نا لیره دا باوه لیم جینی هیشتم؛ که دهرگا کهی داخست و رپویشتم
 ههستم کرد دلشتم له گه لیدا رپویی، وهک نهوه وابوو خرابیتمه
 گورپهوه، ته نیایی و ترسینک هات به سه رمدا نیستاش بیرمده که ورته وه
 له ترسان هه لده له رزم! نه مه قوتابخانه بوو له رپوژانی نیمه دا.

پنیوست بوو خوتند کاره کان له گه ل خوره له اتندا له وی بن، هه تا
 خورنا و ابوون بمیننه وه، نه جولین و قسه نه کهن، واز له خوتندنه وه
 نه هینن و لئی بیزار نه بن، خویان خواردنی خویان بهینن و له وی
 بیخون، که تونیان ده بوو ده چون بو چه مه که و ده میان دهنه به ناوه
 پیسه که یه وه و وهک حوشر ناویان ده خوارده وه، گهر پیندا ویستییه کان
 هه بوایه ده چون بو پینشوی مزگه وت و، شوینه کهش به رده وام
 داخرابوو، دهرگا و په نجره کهی نه ده کرایه وه و هه وا گور کئی
 نه ده کرد، رپوژینک به سه ر نه مندالدا تینه ده پیری له لایه ن
 ماموستا وه سزا نه درتت: یان به دار دهیدا به سه ریاندا، یان به دار
 فه لاقه ی ده کردن، یان هه موو به یانییه ک نه م دیمه نه دووباره
 ده بوویه وه دیمه نی نه منداله ی له شوینی خوی وشک ده بیت و
 ره تی ده کاته وه به قسه یان بکات، خیزانه که شی رایان ده کیشا و
 که سانی پیاده و منداله کان له مه دا یارمه تیان ده دا، دهستی
 بگه یشتایه به هه رشتینک خویی پنه ده گرت و خوی به زه وییه وه
 دهنوساند و له قور اوودا نه م دیوو دیوو ده کرد، گریانه کانی چاوی
 نازارده دا و هاوهره کانی قورگی بریندار ده کرد، لیدانه کان بهر سه ری
 ده که وت، راده کیشرا وهک نه وه ی تاوانبارنکی سه ر کهش بیت، خوی

به ستهم لئىكراو ده بىنى و هه موو خه لكى ته نانه ت باوكيشى به دژى
خوى ده زانى... وئنا بكه ن نه مه چ كارى گه رى به ك ده كاته سه ر
ده ررون و ژيانى داها تووى!

•••

جى سهرسامى نى به -رۆله كانم- له هه زكردنتان بۆ قوتابخانه
بگرىن، چونكه ئىستا بۆته به هه شت بۆتان، جى سهرسامىش نى به
ئىمه ده گريان چونكه وه ك دۆزه خ وابوو بۆمان. بۆ ئىوه سفريه كى
راخراوه، به چىژترىن خواردنى ئاسانى له سهردانراوه له جوانترىن
ده ووريدا، له چوارده ووريدا گول و گولزار و له پشتيه وه مۆسىقا هه به،
خواردنى ئىمه ش خواردنىكى چه ورى قوورس بوو، له پىستىر
ده وورى و له قىزه و نترىن دىمه ندا.

به لام كى له ئىمه ده يتوانى زۆرتر بخوات و نه وه هه رس بكات كه
خواردى به تى و، سوودى لى وه ربگرىت؟ ئىوه له سه ر هه موو نه م شته
خۆشانه، يان ئىمه له سه ر هه موو نه م شته راونه رانه؟!

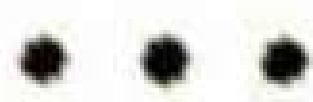
ئىوه بۆ قوتابخانه جوانترىن پۆشاك ده پۆشن، ئىمه ش سوئند به خودا
به پۆشاكى خه وه وه ده چووین، نه ده گه شته نى وه قاجمان،
له سه رى به وه چا كه ته كه ي باوكم هه بوو كه جوانى به كه ي له
ده ستدا بوو دايكى شم بچوو كى كرد بو وه وه بۆ من، قاباق يان قۆنده رى
مىنخالى به مان ده كرده پىمان. گه شتمه نا وه ندى و دوو كانى

بەرگدوورم نەبىنى، نەوانەم دەپۇشى كە داىكم (خو لنى خوشىنتا)
 بۇى دەدوورىم، بۇىنباخمان نەدە كەرد ھەتا گەىشتن بە بە كالۇرىيا،
 نەم چاودىرىيەى ئىو دە كرىن لە كوى و نەوہى ئىمەش لە كوى؟
 خوئندكار پىنداچوونەوہ بە وانە كانىدا دە كات و لە مائە كەيدا كارەبا
 ھەيە، لەوہشە مندالە دەولە مەندە كان شوئنى تايبەتى خوئان ھەيىت و
 تىيدا بخوئىنن، ئىمەش لەبەر رۇشنايى فانۇس دەمانخوئند، ھەندى
 جار بايەك لنى دەدا و وئنى پەرىيە كانى لەسەر دىوارەكە
 دە كىشا، يان دوو كەلى دە كەرد يان قىلپ دەبوويەوہ زەيتە كەى دەرژا و
 كاغەز و كىتبە كەى خراب دە كەرد..... نەم كارەبايەى ئىستا نەبوو
 ئىللا لە رىنگا كان و كەمىك لە مائە كاندا نەبىت، خىزانە كەى ئىمە
 يە كىك بوو لەو خىزانانەى لە سەرەتاوہ رايان كىشا، لە سالى
 ۱۹۱۶ لقىنكمان لە مالى دراوسىنكە مانەوہ راکىشا و، رپووناكى
 كارەبام بىنى و چىژمان لنى وەرگرت، لى بووہ ھوى نەوہى
 فەلاقەيە كى باشىش بكرىم، نەویش بە ھوى نەوہوہبوو چووم بۇ
 قوتابخانە و وتم لە مائەوہ رپوونا كىە كمان ھەيە بەبى نەوت
 كاردە كات و بەبى فوو دەكوژىتەوہ، تارىفم كەرد بۇيان، يە كىان دژم
 وەستايەوہ و وتى دەرۇ دە كەيت، جوئىم پىندا و جوئنى پىندام، لىندا،
 مامۇستا فەلاقەيە كى كەردم ئىستاش تامە كەيم لە يادە!

نەمرفو مندال نەخۇش دە كەوئىت دكتور و دەرمان نامادىيە،
 دەرمانە كە پارچەيەك شو كولاتەيە يان كوئىنك لىمۇيە و ھەپىنكى
 بچووكە يان شروىنكى بە چىژە، ئىمەش كە نەخۇش دە كەوئىن

دەرمانە کەمان دەرزی و سینامە ککی و ڕۆنی گەرچە ک بوو، دکتۆریش نەدەهات مەگەر زۆر لە مەترسیدا بووینایە، دکتۆر کاریگەری گەورە نەبوو، چونکە نیوەی زانستی دکتۆری نەمەرف و سنی لەسەر چواری دەرمانی نەمەرف کە بۆ چارەسەر بەکار دەهینرێت لە دواي مندالی نیمەوێ زانراوە و دۆزراوەتەو، مندالییمان بێ بەش بوو لەخۆ پاراستن و چارەسەر.

نیوە لە دیمەشقیکی نوێدا دەژین شەقامی فراوان و باخی گەورەیی هەیە، لە قوتابخانەدا سینەما و هۆکاری دلخۆشیتان هەیە، لە ھاویناندا دەچن بۆ ھەوارگە و شاخەکان، نیمەش لە کولانیکی تەنگدا دەژیاين، و زستانمان لە قورپاودا بەسەر دەبرد، لە دیمەشقادا تەنھا یەک شەقام ھەبوو، یە کەمێن شەقام کە تینیدا کرایەوێ شەقامی جەمال پاشابوو، ھەوارگە کانمان نەدەزانی تیللا نەو ڕۆژانە نەبیت کە لە مالی جووتیارەکاندا بەسەرمان دەبرد لە جودەیدە و بەسیمە، کەم کەس دەچیت بۆ نەوی، سەبارەت بە سینەماش سوتند دەخۆم بە کالۆریام تەواو کرد و لە سالی ۱۹۲۸ چووم بۆ میصر بۆ خوێندنی بالا هینشتا نەمزانیبوو سینەما چییە.

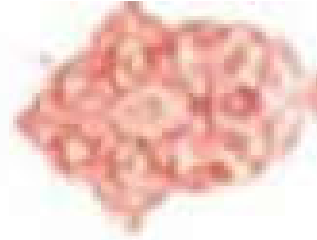

نەگەر نەم مندالە و ھاوڕینکانی بگرین بۆ قوتابخانە و، باوکەکان قەرەبالخی بکەن بۆی، هیچ جینی سەرسامی نییە، جینی سەرسامیش نییە نیمە لە ترسی قوتابخانە دەگریاین، نەگەر من - مامۆستای

لادی بوومایه- یاسای خوئندنی ناچاریم جی به جی ده کرد بو
 نهودی باو که کان ناچارین منداله کانیاں بنیرن بو قوتابخانه.

به لام منداله کان قسه یه کم بو تان هه یه، تکام وایه گونی لینگرن و
 تیی بگهن، نه گهر لینی تینه گه یشتن دایک و باوکی به ریز نئوه
 بفرموون تییاں بگه یهنن: نئوه له نیوان کۆمه لئی خیر و خوشیدان
 نئمه لئی ییبه ش بووین، چیژ له هه ندی شت و درده گرن نئمه
 ناوشیمان نه بیستبوو، نهودی بۆم باسکردن که می که مه لهودی
 تییدا بووین، به لام- له گهل نه مانه شدا- له نئوه باشتر بووین.

باو کمان لئی ده داین، باو که کانی نه مرۆ له گهل کورده کانیاں نهرم و
 نیانن و نازیان ده کیشن. گونرایه لئی دایباب و ریزگرتنی
 ماموستا کانتان به فهرز ده زانی له سه رمان، هیچ که سینک له نئمه
 بوژی نهودی تییدا نه بوو پینچه وانهی فرمانی باوکی بجولیته وه،
 هیچ باو کینک له خوی رازی نه ده بوو گهر منداله که می پینچه وانهی
 فرمانه کانی بجولایه ته وه، باوک توانا و ده سه لاتی هه بوو، هیچ
 بریارنک نه بوو له مالدا بریاری نه و نه بیت، هیچ قسه یه ک نه بوو
 له خیزاندا قسه ی نه و نه بیت، ده ستیمان ماچ ده کرد له رۆشتن و
 هاتن له هه ستان و دانیشندا، له دانیشتنه کانیدا به ملکه چی و
 بیده نگیه وه داد نه یشتین قسه مان نه ده کرد هه تا مؤله تی ده داین و،
 یه کینک له نئمه ده بوو به پیار و هاتنه وهی بو مال هه وه نه ده گه شته

بانگی مه‌غریب، وه‌لامی باوکی نه‌ده‌دایه‌وه نه‌گه‌رچی به‌ناشکرا
 قسه‌ی پی بوتایه یان له‌ناو کو‌مه‌لیکدا لئی بدایه، بو دایکمان
 باشبووین و ده‌مانزانی مافی نه‌مان له مافی خودایه و باشبوونمان
 له‌گه‌لیان باشبوونه له‌گه‌ل خودادا.

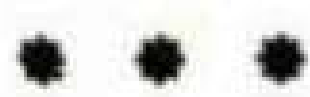
سه‌بارت به‌مامۆستاش یه‌کیکمان تیدا نه‌بوو بیر له‌بیزارکردنی
 بکاته‌وه یان سست بی‌ت له‌جیبه‌جی کردنی فه‌رمانه‌کانیدا.

نایا منداله‌کانی نه‌مرو مافی دایک و باوکیان ده‌زانن، نایا
 خویندکاره‌کانی نه‌مرو مافی مامۆستاکیان ده‌زانن به‌سه‌ریانه‌وه؟

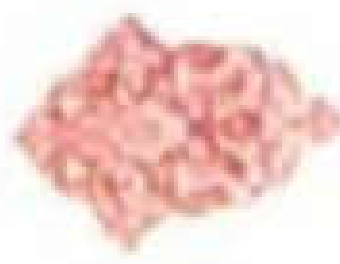
وانه‌کانمان گرانتربوو، پروگرامی خویندنه‌که‌شمان زۆرتربوو، له‌گه‌ل
 نه‌مه‌شدا زیاتر پیشوازیمان لئی ده‌کرد و پیوه‌ی سه‌رقال ده‌بووین، و
 ده‌رده‌چووین تیدا، له‌سه‌رووی نه‌مانه‌شه‌وه زۆریک له‌کتیبه
 زانستیه‌کانمان ده‌خویندنه‌وه. ده‌یان کتیبی نه‌ده‌بی و زمانه‌وانی و
 نایینیم خویندبووه‌وه هیشتا له‌ناوه‌ندی بووم. ده‌چووینه‌ کۆری زانایان
 له‌مزگه‌وت و ماله‌کاندا، کۆده‌بووینه‌وه بو زانستی قوتابخانه و
 نایین و لو‌غه، و ته‌به‌هیزه‌کانمان نه‌زبه‌رده‌کرد و به‌شیک زۆرمان له
 باسه‌به‌چیژه‌کانمان ده‌گیرایه‌وه؛ گه‌ر ویستی دل‌دانه‌وه‌مان هه‌بوایه
 چیرۆکی عه‌نته‌ر و مه‌لیک سه‌یف و حه‌مزه پاله‌وانمان ده‌خویندنه‌وه،
 کتیبی نه‌ده‌ب و پاله‌وانیه‌تییه، نه‌م گو‌فار و چیرۆک و فیلمانمان
 نه‌ده‌زانن، سوپاس بو خودا له‌رۆژانی ئیمه‌دا هیچ شتیک له‌مانه
 بوونی نه‌بوو، ته‌نها گو‌فاری پر سوود بونیان هه‌بوو

وھك ((المقتطف)) و ((الھلال)) ى كۆن، لە دىمەشقدا تەنھا لە دوو شۇنژىن سىنەما ھەبوو فىلمى بىدەنگى ھىچى تىدا پەخشدەكرا و، لە دۇنيادا سىنەماى دەنگ بوونى نەبوو، خاوەنى جوامىرى و پياوھتى روى نەدەكردە ئەو شوئنانە.

لە دىمەشق تەنھا يەك ناوەندى بوونى ھەبوو، ئەويش قوتابخانەى عەنبەربوو، بەلام ئەم تاكە ناوەندىيە زۆربەى پياوانى ئوممەتى پىنگەياندا، سالى تىنەدەپەرى ئىللا نووسەرىنك يان شاعىرىنك يان بلىمەتىكى لە بايۇلۇجى يان بىركارى يان مۇسىقا يان وەرزشوانىكى پىشكەشى كۆمەلگا دەكرد...ئىستاش دەيان ناوەندىيمان ھەيە لە دىمەشق، لە كۆن ئەو ئەدىب و زانا و ھونەرمەندانەى لىوھى دەرچوون؟

لە دواى ھەموو ئەمانەودە، پىتان واىە شتىكم نوسىوودە بۇ رۇژى مندالان بشىت؟ نازانم، بەلام ئەودە دەزانم ئەودى وتم راستىيە، نەگەر دووشەممەى داھاتوو رۇژى جىھانى مندالان بىت و، ھوكوومەت خوى بۇ نامادە كرىبىت و كارى بۇ كرىبىت، ئەوا ھەموو رۇژىكى باوك رۇژى ((مندالانە))، پىويستە لەسەرى بە دەروون و مالى يارمەتى بدات، لەو مندالەى ئەمرفۇ پياوى سبەينى دروست بكات و خوى و خەلكى سوودى لىوھىرېگرن، بە زانست و رەوشتەكەى

سوود بگه یه نیت، له سه ری پیویسته به باشی په روه رده ی بکات و
رینگای به خته وه ری هه رده و دونه و رزگار بوونی له هه رده و
ژیانه کهیدا بو فه راهم بکات. وه سه لام.

• • •

له پهيمانگای ماف

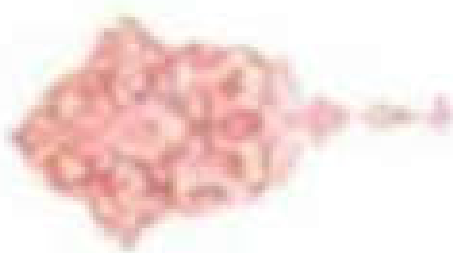
له سالگی ۱۹۲۲زدا پلام کراوتنډه

دویننی پینش نهوهی وانه که دست پینکات.

پولی سنی نارام بوو". نهو خویندکارانهی له م کاته زووده دا هاتوون
بو پهیمانگا له مانگی رده زاندا (که من نه وانه) به سیسته مینکی
سهیر دهوری زوپه که بیان داوه: به کینک له سر کورسی ماموستا
دانیشتووه و سهری کردوته دوو تونی گوڤاره کهوه و، به کینکی تر
دانیشتووه له سر دوانگی پوله که، به قاچی دیدا له لاکه ی،
دراوسینکه ی هاوار دهکات به سهریدا، که کورسی موغیده که ی
هیناوه و له لای زوپا کهوه دانیشتوه و قاچی درنژ کردووه به رهوو
رووی که سینکی تر، نهویش پنی ده لیت: به سه کاکه!

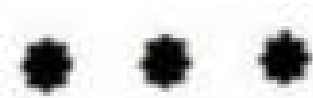
خوله کینک ریشته و جوینی هاورینه تیان به یه ک ده دا، دواتر
هینیه که ی پینشوو گه رایه وه و له م هوله گه ورده دا گونبیستی هیچ

"نهو کات خویندنی ماف سنی سالبوو.

شتیک نابیت تهنها دهنگی جهرهسه ناسنه کاهێ زوڤاکه نه بیټ، یان دهنگی رۆژنامهی ((الأحرار)) له دهستی خویندکارێکدا، یان پژمه‌ی کهسێک به دهنگیکی بیزار کهر، کۆتاییه که‌ی وشه‌ی کهسێکه ده‌لیت: کۆتاییه که‌ی؟!!

دۆخه که به‌م شیوه‌یه بوو هه‌تا چاره‌کیک، هه‌ندی خویندکاری تر هاتن و له ده‌ووری ناگره که به بیده‌نگی دانیشتن، دوا‌ی نه‌وه‌ی سلاو و به‌یانی باشیان کرد.

پاشان ورته ورتیک هات له سوچی پۆله که‌وه، نه‌ونه‌ی پینه‌چوو بووبه ژاوه‌ژاویکی گه‌وره ده‌نگه‌کان تییدا تیکه‌ل بوون و شیوه‌ی زاراوه‌کان به ده‌ر که‌وتن، ئاماده‌بووان به خیرایی لیره و له‌وێ پرسیاریان ده‌کرد:

خویندکاری شام: شو، شو الحکایه؟

خویندکاری حه‌له‌بی: آشو خبر خیو؟

خویندکاری عیراقی: شنو هی الکصة؟

خویندکاری میسری: طب... ما تقولوا إيه الحکایه؟

له‌دوا‌ی هه‌موو نه‌مانه، توانیمان زوبانی ناگرین خامۆش بکه‌ین، و به‌رینکی و هیمنیه‌وه ده‌ستمان کرد به قسه‌کردن، به‌رینزا ((خ)) وتی: تکاتان لیده‌که‌م برا‌کانم... بابه هیمنی قسه بکه‌ین. ده‌تانه‌وێت گوی بیستی بن؟

- چی؟

- لەم قەیرانەدا چل لیره^{۱۳} بەدەین بە بروانامە کانمان، شتیکە بەرگە ناگیرنت، پنیوستە رینگایەکی دروست بگرینه بەر.

- بۆ رەتکردنەوهی وینەیی بروانامە؟

- نەخیر! تەکا دەکەم پەلەمە کە. رەتکردنەوهی ناینت، بەلام داوای کەمکردنەوهی نرخە کەیی دەکەین.

- قسەیه کی پووچە!

کەسینکی تر: پەییوهندی بەتۆوه چییه؟ لینی گەرێ قسەکانی بکات.

کەسینکی تر: بێدەنگ بە، بەرێز (خ) راست دەکات.

خ: رینگای دروست نەوهیه کە.....

- عەرێزه ک بەرزبکەینەوه... پێشنیازی نەمە دەکەم.

کەسینکی تر: نەخیر. پێشنیازە کەت لە شوێنی خۆیدا نییه. پنیوستە شاندیک بنیرین.

- عەرێزه باشتەرە لە شاند.

کەسینکی تر: نەیی نە گەر عەرێزه کە سوودی نەبوو.

- نە گەر سەر کەوتوو نەبوو؟... پنیوستە سەربکەوێت.

- لۆژیک!!

- گەر سەر کەوتوو نەبوو کەسمان ناچینه تاقیکردنەوه کانهوه.

- هاویرام.

^{۱۳} سووچە کەم - مامۆستای سەرەتایی بۆم - ۳۶ لیره بۆ، کیلویە ک نان بە نیو فرانک بۆ.

گەسىكى تر: بە پىنچەوانەۋە؛ ھاورانيم. بىرۋ كەپە كى ھىچە.
- نە دەبى خۆت راگرە..... تىكا دە كەم.

- نە دەبى خۆم راگرتوۋە، بەلكو تو قسە كەت بىكشىنەۋە.

خ: مەن دەپكىر مەۋە، بۇ ئەۋەى بىگەر پىنەۋە بۇ ئەسلى بابەتە كە.

- ئىنە لەسەر نامانجىك ھاوراين، لەسەر ئەۋ رىنگايە رىندە كەۋىن كە

دەمانگە پەنىت پىنى، بۇ چوونم واىە دوابخىرت بۇ كاتى كۆبۈنەۋەى

خوئندكارە كان، ئىستا گوى لە چىرۋ كە كە بىگرن.

- نە خىر؛ گوى ناگرىن، نامانەۋىت گوى لە چىرۋ ك بىگرىن.

- نە فسائەش (پىكەنى).

خ: چىرۋ كىكى واقىيە و ئە فسائە نىيە، پەيوەندى بە باتە كەۋە

ھەيە.

- ھەركەسىك ناىەۋىت گوىبىستى بىت با دەستبكاتە

گوىچكە يەۋە. فەرموۋ چىرۋ كە كە بلى. بەلايەنى كە مەۋە تۈزى

دلنەۋايمان دە كات، مانگى رەمەزان پىۋىستى بە دلنەۋاىيە كى

پىگەردە.

خ: چىرۋ كى خوئندكارىكى پەيمانگايە، پىش دووسال.

گومانم واىە ھەندىكتان دەيناسن، بەرپىز سولەيمان فالج.

- مەن باش دەيناسم.... خوالىنى خوشبىت.

- مردوۋە؟!

خ: گوى بىگرن، چىرۋ كە كەيتان بۇباس دە كەم، ئە زىرە كترىن

خوئندكارە كانى كۆلىزبوۋ، يە كىك بوو لە ھەرە رۋشن فىكرە كان.

له تاقیکردنه وې په کم سال و دووهم سال سرکه و تینیکی گوره وې
 به دست هینا، جنگای سهرنجی ماموستا و خونندکاره کان بوو،
 تنانته نهو سیمیناره وې که له هولی کولیز پشکه شی کرد سنی
 پروژنامه وې شار بلاوی کرده و، گو فاری (المقتطف) پوخته که وې
 بلا کرده وې له دوا وې ستایشی نو سه ره که وې کرد بوو له گل
 مژده پیدانی به داهاتو وې کی پرشنگدار.

- که واته چون مرد؟

- له وانه بوو که بیر یارده کان له باره وې ده لین: ییدنک بوو،
 بیر کرده وې.

- لینگه ری... چی لینه ات، دواتر چیبوو؟

- به گیر فان هه ژار، به دهر وون ده و له مهنده. به لنی، هه ژار بوو، له دنیا
 و سامانه که وې هیچی نه بوو نیلا نه و سامانه معنه و یه نه بیت که
 خودا پنی به خشیبوو، که قوناخی سنی ته وار کرد و ننه وې
 پروانامه که وې پشکه شکر، هیچ رینگایه کی نه بوو بو به
 دستهنانی... رینگریان لنی کرد له چورنه تاقیکردنه و ده کان.

- به پوخته بیلی... ماموستا هات.

- پوخته وې قسان، هستی کرد داهاتو وې له دستاوه و کوشکی
 هیواکانی رووخواوه، له کاتی کاردانه ودها فیشه کینکی نا به خویه ووه.
 - داماره.

- داماره؟ شیته.

- به لکوو تو شیتیت.

که ((خ)) گه‌یشت به‌م قسانه مامۆستا هاته پۆله‌وه، هه‌موومان
 به‌خیرایی چووینه‌وه جینگاکانمان و داوایان لێ کردم وتارینگ بنووسم
 بۆ ئه‌وه‌ی بیته هه‌نگاوی یه‌که‌م بۆ داواکردنی که‌مکردنه‌وه‌ی ((
 نه‌م وینه.....گرانه)) نه‌نجامیشم دا.

بروانامەى ليسانس^{۱۴} بۆ فروشتن

نە سالى ۱۹۲۲ دا يىلار كىراۋىتىمۇ.

خوتتەرە بەرپىزە كان چوار رۇژە ليسانس لە ما فدا بە دەستەپىناۋە و، نەم
 بروانامە جوانە گەورەپە رازىتراۋەتەۋە بە دە مۇر و داژۋوى پىاۋى
 گەورە و دەۋلەت و پاىەبەرز و ئەۋەشى نازانم چىيە: سەرۋكى
 كۇمار و حوكومەت و جىنگرى عەمىد و سەرۋكى زانكۇ و
 كۆلىز.... و بانگخواز، ناتاج بۇى بەرپىزە ھەلگىرى بروانامە!
 چوارچىۋەپە كى جوانى بە نرخم بۇى كەردۋە بە شىۋازىنك لە
 شىۋازە كان دەستەم كەوتۋە ھەزنا كەم نەپتىيە كەى بۇ خوتتەرەن ئاشكرا
 بىكەم، دەتوانن برۋام پى بىكەن بە ك قرووشم تىيدا خەرج نە كەردۋە،
 لە مالمۇ ھەلمۋاسىۋە و لەو ژوورەى كە پىۋىستىۋور ژوورى مېۋان
 يىت و رىنكخراۋىنت نە ك ۋەك ئەۋەى ئىستا يىت: ھەر كەسنىك
 يىت دە كەوتتە ناو كۆمەلىنك كىتپەۋە، كە بەردەۋام سوور دەخۋان
 ۋەك چۈن قەلاكانى يىابان سوور دەخۋات، سەرۋەى دەچىنت بۇ

^{۱۴} بروانامەى بە كالورىۋس.

خوارهوه ههركات بهدوای كۆتینكدا بگهڕینم، لهوئندا ههلمواسیوه
 لهلای براكانی بهكالۆرییا و سههرتایی و پیزانینهكان. ههفتاو ههوت
 خولهك بهملكهچییهوه بهرانبهری وهستام، بیرم لهو ده ساله ده کردهوه
 كه خهرجم کرد له بهدهستهینانیدا، باشتربوو بۆم نهو ماوه به کری
 لای سهرتاشینک کارم بکردایه و چیژم له جوانی و پاره وهر بگرتایه،
 یان له کۆمهلهیه کدا هونهرمههه بوومایه و ژیانیکی پر نیعمهت و
 گهوره دانان بژیامایه، یان له چاپخانهیهک کارم بکردایه زه مانه
 بگۆرایهوه و ببومایه به بهرپۆبههری رۆژنامه که.... یان له
 خۆتندنهوهی رۆمان و چیرو که کاندایه به سهرم ببردایه چیژ و خوشیم
 لینی دهبرد (نه گهر سوودیشم لینههه گرتایه). لینی رامام و به
 گهورهه دانا، بوئیریم کرد و به پینکه نینهوه دهستم لینیدا، وهک چۆن
 مروف دهست دههات له دهسته ریفانهیه کی به نرخ بۆ نهوهی زیاتر
 ههستی پئی بکات، یان شوئنه وارنکی پیروز بۆ نهوهی ته به پروکی
 پینوه بکات¹⁵.

دوای نهوهی دانیشتم بیرم کردهوه: چی پئی بکهه له دوای نهوهی
 ههزی سههه کوهتن و نارهه زووی به دهستهینانی له دهروونمدا نه هیشته؟
 دههه گاکانم داخست و پرووناکیه کانم کورژاندهوه، بهخوردم

¹⁵ لهلای موسلمان هیچ شتیک پیروز نییه ته به پروکی پینوه بکات بۆ سوود یان بۆ
 زیان، ته نانهت بهرده رهشه که نه سوودت پنده گه به نیت نه زیانت لینههه خاتهوه، به لکوه
 وهک شوئن کوهتن و عیبادهت ماچ ده کرت.

داگىرساند... و ناوى پەرىيە كانم خويىند و ھاوارم كرده مەلىكى سوور
و سەوز، پاشان بېروانامە كەم سووتاند و لە بلىسە كەى دىونكى دىرئز
ھاتە دەروە و بە ملكە چىيەوہ لە بەردەمدا وەستا.

پىم وت: ناوت چىيە؟

- گەورەم لىسانس

- چىت پىدە كرئت؟

- ھەموو شتىك گەورەم، خاوەن كورسىيە نەزانە كان لادەدەم لەسەر
كورسىيە كانيان، بو ئەوہى تو لەسەرى دابنىشىت، ئەى خاوەن
لىسانس.

- دلىيايت لەوہى دەتوانىت؟

- بەلى گەورەم، بە مەرجىك دووژمنە سەرسەختە كەم
لىدووربەختەوہ.

- كى دووژمنى سەرسەختى توۋيە؟

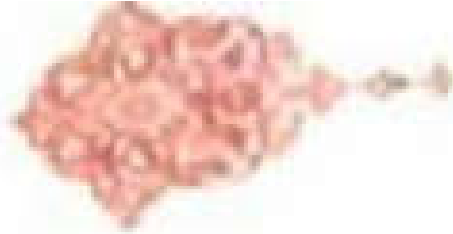
- شەيتانىكى بەھىزى ترسناكە كەس بەسەرىدا زال نايىت، پىنى
دەلىن (تكا كەردن)

- ناتوانم بىتپارىزم لىى، چى تەرت پىدە كرئت؟

- ئەو پارانەت بو دىنم كە داگىر كەر و درۆزنە كان خەزنىان كەردووە
لە گەنجىنە كانياندا و، رادەستى تو و ئەوانەى دەكەم، ئەى خاوەنى
لىسانس.

- بارىكەللا... ھەستە برۆ، بىھىنە.

- بەلام دەترسم.

- له چی دهرسیت؟
- شهیتانیکى بههیزی خراپه کاره، نابینایه و دهسته کانی له ناگره، بدات له ههر شوینیک کونیکى بهرۆ دۆزهخ ده کاتهوه، له ههر کهسیکیش رازی بیت چی دهویت و ههزی به چیه پئی ده به خشییت.
- نه مه ناوی چیه له نیوان شهیتانه کاند؟
- ناوی بهخته گه ورهه.
- چیتر ده توانی؟
- گه ورهه سه رو کیت پیده به خشم و له و نه زانانه ی ده سه نمه وه.
- چهن چاکه، خیراکه.
- به لام له هاورپی سه رو که کان دهرسم، شهیتانیکه چل و چوار قاچی ههیه له یه ک کاتدا بو چهند شوینیک ده چیت و له هه موویاندا هاوارده کات: ده ژى ده ژى!
- په ناده گرم به خودا، نه مه خراپترین شهیتانه... ناوی چیه؟
- گه و جاندن گه ورهه.
- کهواته چیت پیده کریت نه ی لیسانسی لاواز؟ لاچۆ له بهرچاوم ونبه.

له دواى هه موو نه مانه وه، نهى خه لكينه چ بكهين به
بروانامه كانمان؟

له لای يه ك له پارێزهره كان پيشنيارى نه وه م كرد- بوئريم هه به
له گه ليدا چونكه ماموستام بوو له پهيمانگا- له لای خوى
وه م بگرت هه تا فيربيم، ره..... ره تيكرده وه

وتيان: هه به راهينه ر ودره گرت، لى هيچى ناداتي؛ واته كار بكن
له سه ر پوحي داكيان و ناوى ژيانيان خه رج بكهن و قاچ و دهستيان
بشكينن له كار كردندا له و نووسينگه يه كه كارى تيدا ده كهن، بو
نه وهى ماموستا كان به روو بوومى ره نجه كه يان بخون. توخوا بوچى؟
له بهر نه وهى ماموستان؟ پتى ريزدار بووين!

گه ر بچين داواى كارى كى دادوه رى بكهين ده بينين هه موو كاره كان
گيراون، هه موو فه رمان به ره كانيش ده ترسن، به ر يو به ره كهى نه مى به
خه يالدا بيت و فرى بدات وه ك چون تووينك فرى ده درت كه
شيرينه كهى ليدر كراوه.

نه گه ر نه م شاره ش به جى به يلىن و بچينه شارى كى تر دان به
بروانامه و پهيمانگا كه ماندا نائين، نه م واژوو و مورانه به كه لكمان
نايدن.

نه گه ر له و نووسينگانه ش به خو رابى و له به ر خودا كارمان كرد،
له گه ل نه وه شدا كارى كى تر بكهين بو نه وهى نانه كه مانى پى په بدا

بکەين، دەلین: دروست نییه... واتە ڕەحمان پیناکەن و لیشمان
 ناگەرین بۆ ڕەحمی خودا؛ وادەزانن پارێزەری ڕاهینەر تیر دەبیت و
 سکی پرده کات و پوشتە دەبیت و هێمنی و نارامی دەدۆزیتەوه
 نەگەر جەنابی پارێزەر دە جوړ خواردن بخوات و دە جوړ پوشاکی
 پوشت!

خوێنەرە بەرپێزەکان، من بڕوانامە و نازناوە کەم دەفرۆشم بە (نەقد و
 قیست)، سەبارەت بە ماندویی میشکم و ڕوژەکانی ژیانم هیچ
 شتیکم لەسەر ئەمە ناویت، و پادا شتم لەلای خودایە.

کێ دەیکریت؟.....

بڕوانامەیه کێ سپی گەورە ییگەرده، نووسینە کە ی جوانە، خاوەنی
 چوارچیویدیه کێ قەشەنگە... تازەیه! کێ دەیکریت؟

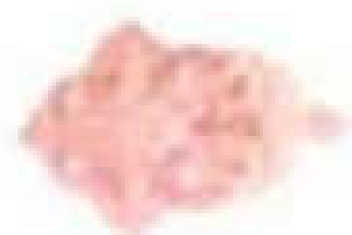

پروژەى وتار

لە سالى ۱۹۲۵دا پلار كراوئەتوۋە

نەرىتم واپە لە رۇژى جەژندا دەرگا لە خۆم دادەخەم، بۇ كەسى
ناكەمەوۋە ھەتا جەژن كۆتايى دىت، مەگەر بېچم بۇ نوپۇز پان
پنوپست پىت ھاۋرپىيە كم بېيىنم، نەم رۇژانە بە كاردەھىنم بۇ گەرانەوۋە
بۇ دەروونم و دلخۇش بوون لە گەل خىزانە كەم و، تەماشاكردنى
كتىب و تيانووسە كانم، مامۇستا وەحيد تەببەش داۋاي لىكردم
بابەتىك بنووسم بۇ ((شوعلە)) وەلامم دايدەوۋە و بەلنىم پىيدا لە
رۇژانى جەژندا بۇى بنووسم.

بەلام شەيتان لە بىرى بردمەوۋە و زمانى گرتم بلىنم: ((ان شاء الله))،
ھەرشتىكىش خودا رىستى لىي نەبىت ناپىت؛ ھەر كە دانىشتم بۇ
نەوۋەى بنووسم دەرگاكان بە روومدا داخران و، بابەتە كانم لى ونبوو،
قسە لە دەستم رايكرد، مامەوۋە وەك نەوۋەى يە كەمجارم پىت بنووسم
و پىشتەر ھىچم نەنوسى پىت، پىشتەر گەر بىمويستايە بنووسم
پىنووسە كەم دەگرتە دەستم و دەمخستە سەر لاپەرەكە، خۇى دەستى
دەكرد بە نووسىن و خۆم بەرزم دەكردەوۋە بۇ نەوۋەى بابەتە كە
بغورنمەوۋە و واژوۋى بكەم!

زور بیرم کردهه هیچم زیاد نه کرد، دورر کهوتنهوه و دهستهوسانبورون
 نه بیئت، پینووسه کم دانا و زانیم قوفل بوومه، دهرورونیش وه ک
 ناسمان وایه، دهرگاکانی ده کرتتهوه و باران دهررتت ههنا خودا
 شارنکی مردووی پی زیندوو ده کاتهوه، زهوی تیراو ده کات و گه شه
 ده کات و هه موو جوړه گولنکی لی دهررتت، هه ندی جاریش خودا
 دایده خات، ره زیلی و به خیلی ده کات به یه ک دلۆپه ناریش!
 په نام بو شتیک برد نیلهامی لئوهر بگرم، پرسیارم له ناجی برام کرد
 سه بارهت به و وانه ی دهیخوئنیتهوه وتم: به لکورو بابه تیکی تیدا
 بدوزمهوه و له سه ری بنووسم، دهستی کرد به قسه کردن،
 قسه کردنکی قورس بو گوئچگه و بیزارو له سه ر دهرورون، دلّم پنی
 تهنگ بوو، دهرورونم مهیی، هیچی لی تینه گه یشتم، به لام به بیرم
 هاتهوه پیشتر گونم لئیبوو، بیر کردنهوه کم روونتر بوویهوه زانیم نه م
 بابته له پۆلی دووه می به کالور یادا بووه، پاشان بیرم چۆتهوه وه ک
 چون شته کانی ترم بیر چۆتهوه له و شتانه ی ورینه مان پیوه ی ده کرد
 له وانه کانی کیمیا و فیزییا و بیرکاری و جوگرافیا... وازم له
 براکم هینا بو خوی نه م ورینه انه بلیتتهوه و دهستم کرد به
 بیر کردنهوه: رۆژگار چی بو هیشتومه تهوه له و پرؤگرامه دور و
 درنژهی که حهوت سالی ته مه نم تیندا خه رج کرد، که به هاری
 ته مه ن و سالانی هیز و چالاکییه، سالانی لاوتتی و دهرورون
 به رزییه؟ چ سوودنکمان بینی له وانه کان و خوئندنی بالآ؟ ته ماشام
 کرد هه موو شته کانی بیرکاریم له بیر چۆتهوه، نیلا نه وه نه بیئت

زانستی چه‌ندیییه، چه‌ندییسی یان نه‌وته پینکه‌وهن نه‌مه له زانستی
 نه‌ندازیاری باسده‌کری یان چه‌ندیییه‌کی لینگ جوودان له زانستی
 ژمیریارییدا باسده‌کری، جا له زانستی ژمیریارییشدا جاری وایه
 ژماره‌کان پیتن ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر زیاتر له یه‌ک به‌های دیاریکراو
 ده‌دن به‌مه‌ش ده‌لین چه‌بر. زانستی نه‌ندازیاریش، نه‌ندازیاری
 پروو‌کشی و نه‌ندازیاری شینوویی سی ره‌ه‌ندییه‌کانه یان نه‌ندازیاری
 ریژدییه. شتیکی تری تیدابوو که هه‌رگیز مرؤف لینی تیناگا
 نه‌وش سینگۆشه‌کانه!! سه‌باره‌ت به‌بیردۆز و بانگه‌شه‌کانی تر نه‌وانه
 شتانیکی به‌رز و گه‌ورده‌ن و، له ده‌رووندا نامیننه‌وه، له پایه‌ی نه‌و
 نییه‌ تیندا بمینیتته‌وه، به‌لکوو رینگاکه‌ی نه‌وه‌یه بفریت! هه‌موو شتیکم
 له کیمیادا له‌بیرکردوو، یاساکانی فیزییا و بابته‌کانی جوگرافیا
 له‌بیرکردوو، هه‌موو نه‌وانه‌ی خویندوو‌مانه و نه‌زبه‌رمان کردوو و
 گه‌واهی دراوه‌ که نیمه‌به‌جوانی و رینگی نه‌زبه‌رمان کردوو!

هه‌موو نه‌وانه‌ی نیستا ده‌یزانم شتیکه له زوبان و نه‌ده‌ب و میژوو خۆم
 خویندوو‌مه‌ته‌وه و له‌دوای ته‌واو‌کردنی قوتابخانه به‌ده‌ستم هی‌ناوه،
 قوتابخانه ته‌نها ناوی زانسته‌کان و په‌سنیکی گشتیانی فیرکردم،
 لینی ده‌رنه‌چووم نیللا به‌و پروو‌حه نه‌بیت که زانا‌کان و مامۆستا‌کانمان
 پینان به‌خشی بووین^{۱۶}. قوتابخانه هی‌چ شتیکی فیری خویندکار

^{۱۶} ره‌حه‌تی خودایان لیبیت موسلمانانی رۆژه‌لاتی بوون، هیشتا نه‌وروپا نه‌گه‌یشتبووه

دین و نه‌ریتیان!

ناكات بەلكور رینگایه کی نیشان دەدات و پلاته کەمی بۆ دەکێشیت،
 نایا پنیوست نییه لەسەر ماموستاگان ریتوتنی خۆتە کارەکان بکەن
 بۆ رینگا و پلاشی راست و رەوان؟ نایا پنیوست نییه لەسەریان - پیش
 ئەوهی فیزی یاساکانی فیزییا و هاوکێشه کانی کیمیا و
 بێردۆزه کانی بێرکاریان بکەن که بیریان دەچیتەوه - فیزیان بکەن
 باویریانیان کێبیه و شارستانییه کەیان کامەیه، له دەررونیاندا
 رەوشتی عەرمی و نادای ئیسلامی بچەسپینن، زانستیان لەلا
 خۆشەویست بکرنت هەتا بە خۆشەویستی و چێژەوه رۆوی تیبکەن،
 ئەک بۆ بەدەستەینانی برۆانامە و رزگاربوون لە تاقیکردنەوه،
 بەلكور بۆ ئەوهی سوودی لێوەریگرت بۆ بەرزکردنەوهی ژبانی و
 ژبانی میللهتە کەیان و خزمەتی ولات و گەله کەیان پێ
 بکەن... (راستییه کانی ژبان) ای تیبگەیهنن و بە رۆوتی پێشان
 بەن و بە هیچ شتێک پوشتەمی نەکەن؟

• • •

نەمه ئەو بابەتەبوو بەدوایدا دەگەرێم دۆزیمەوه، وەلێ لە کاتی کدا که
 پنیوسته کوتایی به بابەتە که بهینم، کەواته با بهی بابەت و
 ناویشان بهینیتەوه.

• • •

چیرۆکی مامۆستا

لە ساڵی ۱۹۲۵ دا بۆلا و کراوەتەو

بە هاوڕێ ئەدیبه کەم و ت: ماوهی دە ساڵه نووسینه کانی تۆ
دەخوێنمهوه، هیچ کات نه مبینیوه به هاوشیوهی ئەم رۆژانه به داخ
بیت، گومانم وایه: ئەوه تۆی ئەوشتانه دەنووسیت یان له و کاتهی
خهوتویت پینوو سه کات دەینوو سیته، هه لده سیت و ناوی خوئی له سه ر
دەنووسیت؟ چیته هاوڕێ گیان زمان پاراویت نه ماوه و بلیمه تیه کات
سراوه تەوه؟

وتی: فلانه کەس وازم لیبهینه، وازم لیبهینه؛ چرای ژیانم و
دەکوژیتهوه و مۆمه کەم دەتوێتهوه، له م ماوه دا دەبینیت مردووم یان به
شیتتی به بازاردا سوور ددخۆم و لیبوو مه تەوه، دل و سه رمم فرۆشت
بۆ نایک.

وتم: لیت دترسم پیم بلی چیته، سویند به خودا ترساندمت.

وتی: هیچم نییه ئەوه نه بیته من مامۆستام. مامۆستام له
قوتابخانهیه کی سه رده تایی، رۆژم رۆژی شیته کانه و شه ویشم شهوی

کورژراوه کانه، کهی بیربکه مهوه و کهی بنووسم؟ تیواره دەرۆمهوه بو
 مالهوه جهسته مه شه کهته، سهرم دیشیت، قورگم وشکه، ناتوانم
 بخهوم ههتا سه د گه مژیه تی نه خوینمهوه، سه د تیانووس سه ح نه کهم،
 چاوم کویر دهییت به خویندنهوهی و ئاماره کردن بو ههله کانی و،
 پروونکردنهوهی راسته کهی و دانانی نمره بویان، نه گهر له هه موو
 نه مانه ته واو بووم) خویندکاریش هیچ یه کییک له مانه ناخوینتیهوه و
 ته ماشای ناکات) ده چمه سهر کتیبی ئاماده کردنی وانه کان)
 مردنی سووره و به لای شینه که ئه م سال درا به سه رماندا) تهو
 شتانه م تییدا نوسی که سبهینی له پۆلدا نه جامی دهدهم، خوله ک
 به خوله کی سات به ساتی... و چ وشهیه ک ده لیم و چ یاسایه ک
 باس ده کهم، و چ نمونهیه ک ده هیتمهوه. ههتا ده گه م به کوئا
 وشه ی که تییدایه کوئا دلۆپه ناوی ژیانم دیتته خوارهوه، له شوینی
 خویدا به کورژراوی ده کهوم و هه لم ده گرن بو سهر
 جیگا کهم... ده خهوم به خهوتنیکی ناریک، پر له خهونی بیزارکار
 و دیمه نی ترسناک، ههستم کرد کو مه لیک تیانووس به رانه رمه و
 پیویسته له سهرم به یانی سه حیان بکه م، رزگار نه بووم لی ههتا بینیم
 پشکنه ر له سهر مناره وه قسه ده کات، یاسایه ک نامینیت له
 یاسا کانی په روده ده بیردۆزیک له بیردۆزه کانی فیرکردن که
 ده رکه وتوو له فه رهنسا و نینگلته را ئیلا ده بییت جی به جی بکه م،
 له پۆلینکا که هه فتا خویندکاری تی ترنجینراوه، هیچ
 پروگرامیکی په روده ده و هیچ یاسایه کی ته ندرووستی به مه رازی

نابن. ئەم دیمەنە لاچوو بینیم که قسە بۆ خوێندکارێک دەکەم و
 گوێم لێدەگریت و تیناگات، دووبارە دەکەمەوه و تیناگات،
 هەلەدەستم بزانی چۆ دەکات، دەبینم مێشکی گرتوو و قاچی بە
 پەت بەستوووتەوه، ئەگەر قسە ی پێ بلێم یان بیکەمە دەرەوه دەچیت
 رێی یاسام لێدەگریت، ئەو یاسایە هەموو سزاکانی قەدەغە کردوو،
 و دەستی مامۆستای گرتوو و زمانی توند کردوو... بەردەوام لە
 بینینی ئەم خەونە، ئەم دیوو و دیوومە، لەتاو سەر نیشەدا هەستە کەم
 سەرم هێندە ئوحوود قورسە، هەتا خودا رۆژ دەکاتەوه، بە شلەژاوی
 لە خەو رادێم و دەترسم کات پێشم بکەوت، نازانم چەندی رێکوع و
 سوێدەم بردوو، چیم خواردوو و چیم پۆشیوو، رادە کەم بەرەو
 قوتابخانە، نابن لێی دوابکەوم گەرچی نازار بمهاریت و
 ((تا)) بمسوتینیت، چونکە یاسا رینگەم پێنادات لە رۆژانی خوێندندا
 نەخۆش بکەوم، بۆ خۆم چوار مانگە هەیه ((پشوووی هاوین)) دەتوانم
 تیندا نەخۆش بکەوم، ئەگەر پێچەوانە ی نەمە بکەم و نەخۆش
 بکەوم لە مووچە کەم دەبردیت ۱۷!

دەگەمە قوتابخانە و دەچمە سەر خوێندکارانی پۆلی سێیەمی
 سەرەتایی، ئەمانە خوێندکاری منن بە شایستەیان نەزانیووم وانه بە
 لەوان گەرەتر بلێم... لە مێشکم دەکەمەوه بۆ نەوهی مێشکی ئەوان
 تەواو بکەم، دەررونی خۆم دەدرێم بۆ نەوهی دەررونی ئەوان پینە

^{۱۷} ئەو دەمە یاسا بور.

که، پاشان سهر که وتوونابم له فیر کردن و تیڼگه یانديان و نازانم به چي
 ریڼگایه ک تیڼده گن، یه ک کاتر میږ ته و او ته رخان ده کهم جوانترین
 و ته و دهسته واژه به کار ده هیتم، بو نه و دی تییان بگه یه نم (۱) ناو:
 وشه یه که به لگه یه له سهر ناوینکی سهر به خو و کات به شینک نییه له
 نه و (۱)، هیچ له مه تیڼا گن، ناشتوانم نه م پیناسه هیچه لایدهم یان
 بیگورم، یه ک کاتر میږ ورینه ده کهم دواتر ده لیم: کی تیڼگه یشتووه؟
 یه کینک دهستی به رزده کاته وه، سوپاسی خودا ده کهم که
 خویند کارنک تیڼگه یشتووه و ده لیم: ههسته کوره کهم باریکه للا،
 واتای پیناسه کهم پی بلی.

ده لیت: ماموستا! نه مه قاچی نا به قاچما.

هاوارده کهم: مال ویران بیت شته پیس! من پرسیاری پیناسه ی ناوت
 لیده کهم، بوچی قاچ ده نیی به قاچیدا؟

نه موت نه م سکا لایانه له کاتی وانه و تنه و هدا قه ده غه یه؟

ده لیت: بوچی قاچی ده نیی به قاچمدا؟

هاوارده کهم به سهر نه وی تردا: بو قاچت ناوه به قاچیدا نه ی
 شهیتان؟

ده لیت: سویند به خودا درو ده کات، قاچم نه ناوه به قاچیدا خو ی
 قه پی له گویم گرت.

تووره دهم و هاوارده کهم به سهریدا: چون قه پت لیده گرت و منیش
 لیردم؟

ده لیت: نیستا نا، دوینی قه پی لینگرتم.

غفریتە بچوو کە کانیش گەواهی دەدەن لەسەر سکالا کار و
سکالا لیکراو، پۆلە کە دەهەژیت، بە گۆچانە کەم دەدەم بە تەختە کەدا
و بێدەنگیان دەکەم و هەرەشەیان لێدەکەم ئەوەی قسە بکات توندترین
سزای دەدەم (خۆشم نازانم توندترین سزا چییە)، بێدەنگ دەبن و
دەگەریمەووە بۆ وانە کە دەبینم لە مێشکیان فریوو، لە کاتی کەدا هەر
تێیدا جینگیر نەبوو!

فوودە کرنت بە کەرەنادا، قیامەت هەلەسیت و مندالە کان دەردەچن بۆ
پشوو، پاشان دەگەریمەووە بۆ وانە قورئان.
دەلیم: کئی سورەتی فاتیحە لەبەر کردوو؟
هاوار دەکەن: من... من... من.

- بێدەنگ بن! تەنها یە ک کەستان... تۆ بیخوینەووە.

- الحمد لله رب العالمين. اياك نعبد....

دەلیم: اياك نعبد....

دەلیم: نعبد.

- نَع بُد.

دەلیم: نَع بُد.

- سەیر کە کورە کەم: نَع بود.

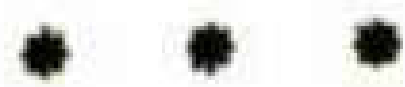
دەلیم.

- باشە، بلی: نعبد.

دەلیم: نعبد.

هەر لێم ((نعبد)) و ((نعبد)) دا دەمییننهوه، و هەر به کهسرهش
 دهیلین چونکه یه کهمین سال به ههله نه زبه رییان کردوووه.

هه موو پرۆژه که لێم به لایه دا دهیم، ئیواره دیت و نه ئاوهز نه هیتزم تیدا
 ماوه، پاشان نه من وهزاره تم پازی کردوووه، نه سوو دم به مندالانی
 موسلمانان گه یاندوووه، نه خۆم چوومه به لای خویندنهوه و
 نویسه کانمهوه.

ئه مه کتیبخانه که مه له یه کهمین سالی مامۆستایمه وه نه چوومه ته
 ناوی، ئه مهش پرۆژهی نووسین و توێژینه وه کانمه که دهیانوو سم، و
 ئه مهش نهو کتیبه یه که دهینوو سم له سوچی ژوو ره که دایه، ونبوو وه
 فهرامۆشکراوه. سه رکۆنه م ده کهن- له دوا ی هه موو نه مانه وه- که لێم
 پرۆژانه دا به باشی نانوو سم؟

وتم: سویند به خودا ئه مه حالی منیشه، سه رکۆنه ت نا که م
 خودا هه ردوو کمان پرزگار بکات!¹⁸

¹⁸ به م گفتوو یه خه یالییه عه لی ته نتاوی باسی ژبانی خۆی کردوو وه له و کاته دا،
 په سیار کهر و وه لام دهر دوه خۆیه تی. وه رگنر

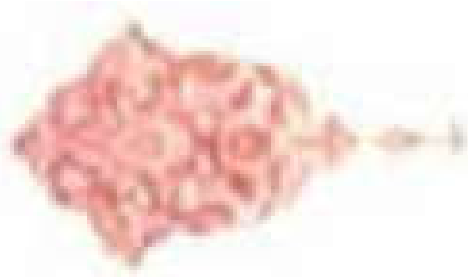
بۇ ھەلىقە

۱۹۳۱-يىلى ۱۰-ئاي ۱۰-كۈنى

داۋات ئىكردە بووم باسى گەشتە كەي ھەلىقەنت بۇ بىكەم، سوتىند بە
خودا سەرسام نەبووم بە پىرسىيارە كەت بەلكوو سەرسام بووم بە ناۋنانى
نەم سەردانىيە چىكۈلە بە گەشت، ھاۋرى گيان خەلكى گەشت
دەكات بۇ پارس و لەندەن نەك بۇ ھەلىقەنت! خەلكى چىرۈك
دەنوسنەرە كە چىژىنك يان سوودىنكى تىدايىت، چىرۈكە كەي من
ھىچيانى تىدا نىيە و شايەنى نوسىنەرە نىيە، بەلام تۇ پىداگرىت
كرد ھەر بۇيە بۇم نوسىت، نازانم دەتەۋىت چى پىنكەيت؟ دەترسم بۇ
خەلكى بىخونىتەرە يان بلاۋىكەيتەرە لە نىۋانىاندا ئابرووم بەي پىنى،
نەمنوسىۋە بۇ نەۋەي بلاۋىكەيتەرە يان بىخونىتەرە بەلكوو لەبەر
نەۋە نوسىۋومە تۇ بىخونىتەرە و تەۋار.

ھوكونمەت لە ھەلىقەنت قوتابخانەيەكى سەرەتايى دروستكردوۋە لە
چاۋى ھەلىقەنتىكاندا گەۋرەتېرو لە زانكۈي سۈربوون لە بۇچوونى
پارسىيەكاندا، بەكىنك لە مامۇستا گەنجەكانى ھاۋرىمانى بۇ

دەست نیشان كرابوو، ئەوئىش بانگهئىشتى كردىن بۆ ئەوئى لە گەلیدا
 بېبىنىن، بە سوپاسەوئە وەلامى داواكارىيە كەيمان داىەوئە.
 ئىمە - ھاوړىكەم - سى كەس بووین: مامۇستا، مەبەستم مامۇستای
 زانكۆى خەلبونىيە^{۱۹} گەنجىك بوو لە تەمەنى ھەژدە سالىدا،
 مەجلىس خۆش و گەفت شىرىن بوو، بە چەندىن كاترمىر لە گەلیدا
 دابنىشىت ھەست بە بىزارى ناكەيت و تەنھا گوئت لە وتەى باش
 دەبىت.

من و..... سىيەم شاعىرىك بوو، ئەوئىش جىگای مەبەستە لە
 چىرۆ كە كەدا، گومانم وایە بە وشەى ((شاعىر)) لە زۆرىك سىفات
 و كردهوئە كانى تىدە گەيت؛ ھەموو دونیا بە بىرۆ كەيە كى بە دىھىنەرانە
 دەزانىت، يان خەيالىكى ناوازە، يان وىتەيە كى دلرفىن، باسى
 خۆشەوئىستى و جوانى، يادەوئەرى و خەمبارىت بۆ دەكات.... وىنەى
 ھۆگۆ و لامارتىنى فەرەنسى و، بۆچوونى دانتى و لۆمبىرۆزۆى
 ئىتالى و، حىكەتە كانى تۆلستۆى رۇوسى و فەلسەفە كانى
 تاغورى ھىندىت بۆ دىنىت.... ئەمانەش خۆيان ھىچ زانستىكىيان
 پىي نىيە، تەنھا بەرھەمى ئەو ساتەيە و شاعىرە گەنجە كە لە
 ئاوەزى خۆى دەريھىناوئە!

^{۱۹} خردا ئەوئى بە دىھىنا، نەمرفۆ دكتور حىكە ھاشم بەرئىوئەرى زانكۆ كەبە.

شۇننى دېدەنيمان مالى شاعىرە كە بوو كاتر مىر ھەشت، لە كاتى
خۇيدا چورىن، بىنيمان خەرىكى شىعر نوسىنە.

پەلەمان لىنى كىرد و زۇرمان لىنى كىرد، وەلامى داينەو و پەلەى
كىرد، بەلام بە نىو كاتر مىر پۇشا كەى پۇشى، ھۇنراو ھىە كى بۇ
خۇندىنەو بە يەك كاتر مىر، بە دوو كاتر مىر باسى رۇمانىكى بۇ
كىردىن، نىو ھۇرۇ لە مالىان دەر چورىن، وتى: دەچن بۇ كوى؟
وتمان: بۇ لای ئۇتۇمبىلە كان.

وتى: ھۇرۇ چەندى دوورە؛ ھىشتا پىداو ىستىە كانم نە كرىوودە. من نان
و گوشت و پىاز و توورم دەوتت.
وتە: منىش سەرىن و دۇشەك و بەتانىم دەوتت.
وتى: بۇچى؟

وتە: دەخەوم، ھەركات تەواو بووت ھەلمىسینە!
لىك جىابوونەو لە سەر ئەو ھى كاتر مىرنكى تر بگەينەو بە يەك،
دوای كاتر مىرنك ھاتىنەو لە سوچىنكى مالمە كەيدا دانىشتبوو،
بىدەنگ و خەمباربوو، لە نەفسى خۇمدا وتە: چىەتى؟ پارە كەى
لە دەستداو؟ شىعرە كانى ون كىردوود؟ خەونە كانى رووخاون؟
لىم پرسى: پىداو ىستىە كانت كرى؟
وتى: نەخىر... كارىنكى ناخۇش روویدا.
- چىیە؟

- ئەو مەرىشكە دامارە لەسەربانەووە كەوتە خوارەووە قاچى شكا،
دانیشتووم بە شیعەرىنك شیوەنى بۆ دەكەم و دەیلاوینمەووە.
وتم: ئای لە گومرایی ئەو كەسەى شۆئنى شاعیرنك دەكەوینت!
یەك كاترمیژە سەرقالی ئەمەیت؟ ھەستە، ھەستە، پێداویستیە كانت
بكرە.

بەخیرایی بەرەو لای ئۆتۆمبیلەكان چوین ئۆتۆمبیلی گواستنەووە،
ئەو ئۆتۆمبیلەى دەچوو بۆ سألحییە رۆشتبوو، دەبوو ھەر
سەربكەوتینایە، كەسمان توانای كرى ئۆتۆمبیلی تاییبەتمان نەبوو.
من مایەپووچترین دروستكراوى خودام و شانازیش ناكەم،
مامۆستاش لە زەنگینەكان نەبوو، شاعیرەكەش دووربوو لە بژاردنى
دیرھەمەكانى و سەرقال بوو بە بێرکردنەووە بۆ لە دەستچوووە بە
نرخەكەى: قاچى مەرىشكەكە!

ئۆتۆمبیلەكە بۆ نۆ كەس بوو، بەلام ئەوان پانزە كەس و مەرىنكى
قەلەو و چل دار مینویان كەردبوو ناوى! لە ترسى سەرما جامەكانیان
داخستبوو، زیندە بە چال كراين تێیدا. سەبارەت بە شاعیری
گەرەمان سووربوو لەسەر ئەوێ پێش خۆمانى بخەین و لە باشترین
شۆئندا ((لای شۆفیژەكە)) دای بنیین ھەتا قەرەبالخی شۆئنەكە
سەرقالی نەكات لەوێ چامە ھەلواسراووەكەى تەراو بكات. ئەوەشم

بىرچو پىت بلىم ھەر سوارییه ک سەبەتەیه ک بو دووسەبەتەى پىبوو
کردبوویانە کۆشیانەوہ یان لە نىوان قاچیاندا دایان بوو!

ئۆتۆمبىل كەوتە رى و ھەلیدەساندىن و دايدەنیشاندىن، كە ھەلى
دەساندىن گەدەمان دەھاتە قورگمانەوہ و سەرمان دەیدا بە
سەقفە كەدا، كە دايدەنیشاندىن سمتمان..... كە پىچى دە كەردەوہ
بەلای راست و چەپەوہ دەبىردىن؛ كەس بە پىوہ و بە دانىشتنەوہ
نابىنن و، بۆنى مەر و سىر و پىاز ئەم كۆرە پىرۆزەى
پىر كەردبوو..... لەسەر ووی ھەموو ئەمانەوہ شوڤىرە كە دەستى كەردبووہ
قەسە كەردن و دەنگىكى بەرز و ناخۆشى ھەبوو.

لە كۆتاييدا بەسەلامەتى گەيشتىن (يان ويستت لىبوو بە مردنى
سوورا) بە تل، پاشان كەوتە رى - ھەندى كەسى دا بەزاندا - بەرەو
مىن، مالى شاعىرى بەرئىز^۲، چووينە مالى و خۆمدا بە عەرز،
نەوہى نەو بەشەى لە رووحە رۆيشتووہ بىگەرئىنمەوہ و ھەندى
ھەوای پاك ھەلمژم، دوای نەوہى يەك كاتر مېر ھەوای
زەمھەرىرى دۆزەخم ھەلدەمژى. ئەگەر ئەمە نەبوایە و، گلاسېك
ئاوى لىمۆ نەبوایە، بىنگومان دەمردم.

^۲ مالى نەوہر عەتار، وەرگىز

بوزامهوه و دلخوش بووم نموونه بهو شیعره هینایهوه:

فألفت عصاها واستقر بها النوى
كما قر عينا بالإياب المسافر

ئینجا شاعیره که دهیوت: نهمه چ کانیه که؟ کانیه کهت گهرم بوو!
رینگا ناسانه کهت بریووه و رینگا قورسه کهت ماوه! هاوارم کرد و
وتم: ناخر به ئوتۆمبیل نایبرم... به ئوتۆمبیل نایبرم. تیگه یشتی؟
هەرگیز، هەرگیز... سەر ترۆمبیل ناکهوم.

وتی: لیت دهترسم تۆزی هیمن بهروه، به سواری گوئدریژ و ماین
دهیبریت.

وتم: الحمدلله؛ سوئند به خودا گوئدریژ باشته لهم ترۆمبیلانه!

مامۆستا که به خیرای چور بۆلای تهله فونه که و داوای له خه لکی
خه لبوون کرد سی نه سپمان بۆ بنیرن؛ بۆ مامۆستا و میوانه کانی.
شاعیره که له تهله فونه که نزدیک بوویهوه و، وتی: با نه سپی عه ره بی
ره سه نی ناماده کراوی زین کراو بیت، خیرا کهن خیرا کهن... دهی
دهی..... زوو زوو.

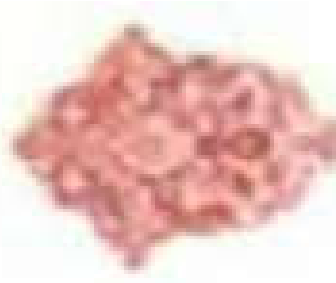
به لام تهله فونه کهیان به سه ریدا داخستهوه وایان زانیبوو نه وهی دهیلیت
ناری په ریبه کانه، توور په بوو هاواری کرد: نه لوو، نه لوو، نه لوو
سه گبابانه، نه لوو.....

وہلامییان نہدایهوه، سووربوو لهسەر ئەوهی ئەگەر بگاتە حەلبوون
تۆلەیان لیبکاتەوه. بەلام من سووربووم لهسەر ئەوهی تاریفیان بکەم و
ماستاوییان بۆ بکەم، بۆ ئەوهی جەستەکەم هەلبگرنەوه ئەگەر
هێستەرە کە هەلیدامە خوارەوه یان سەرم شکا یان مەلم شکا.

پاشان گەر اینەوه بۆ مالی شاعیرە کە لە منین.

چیت بۆ باس دەکەم؟ تۆ وتبوت بە کورتی بۆم باس بکە؟ و
هاوشینۆدی ئەم قسانەش دەبیت بەدرێژی باس بکریت... بەلام چی
بکەم لە مەرجه کەت؟

کاتر مینرێک لە منین ماینهوه، هەوای پاکمان هەلمژی خراپی
نۆتۆمبیلە کە و نامۆی شاعیرەکانی لەبیر بردینەوه، لە سەکۆی
مالەکەدا دانیشتین، کە دەپروانییە شیونکی دلرفین، گەلای
دارەکان وەریبوو، کارێزەکانی منین دەپژانە شیوه کە، سوپی دەخوارد
و دەرفوشت، شەپۆلی دەدا و کەفی دەکرد، پاشان تیشکی خۆر لێی
دەدا و دیمەنیکێ قەشەنگت دەبینی، وەک پەرە پرژەیی ئالتون
لهسەر راخەری ئاوریشم، شاخە بەرزەکانیش لە نامیزی گرتوو
وەک چۆن دایکینکی بەسۆز مندالە کە لە نامیز دەگریت.

ۋەك ئەۋەي ئەم زنجىرە چىيائانە تەماشام دەكەن و باسى رابردوو
 دەگىرنەۋە، تارىفى شوئەۋارى رۆم و كۆشكەكانى غەساسەنەي
 بەلخ دەكەن، كە بلاۋبۆتەۋە بەسەر قەد پالەكانىدا، پاشان ھەۋالى
 مەئسومان پىدەدات كە ئەم ناۋەي لىرەۋە رادەكىشت بەرەو قاسيۆن و
 دەيگەيەنئىت بە لوتكەكەي، ئەم ھەۋالانەمان بۇ دەگىرئىتەۋە و،
 ھەست دەكەين رۆحمان لە كۆتى زەمانە دەردەچىت، پاشان ناخى
 چەرخەكان تىدەپەرىئىت و لە شىۋەكانى رابردوۋى پەراگەندەدا
 سوور دەخوات، لەم خەۋنەدا رۆدەچىت و نزيكە لىي بە ئاگا نەيەتەۋە،
 گەر گونبىستى قاقاي ئەم چىيائانە نەبوايە كە گالتەي لە
 لوتبەرزى مروۋقەكان دىت، خۆي بەشتىكى باسكراۋ دەزانىت و
 ھەۋلدەدات بە مىشكى خۆي لە بارەي ھەموو شتىكەۋە بدوئىت لە
 كاتىكدا بە توانا نىيە لە خۆي تىبگات، تەمەنى ئەم لەم زەمانەدا
 كە پىشەۋەي رۆيشتوۋە ۋەك ئەۋەي سەرەتاي نەبىت، لە دوای
 نەۋەشەۋە دەروات ۋەك ئەۋەي كۆتايى نەبىت) تەنھا ۋەك دەنكە
 خۆلىكە لە بىبابانىكى سوئرەلادا يان بچووكتەر لەۋە!

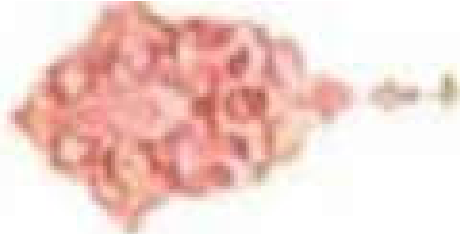
ئەۋە چىمە بەم بىر كەردنەۋا ماندووت دەكەم؟ دەگەرئىمە سەر
 قسەكانم:

شاعىرە كە خوار دىنىكى بەتامى بۇ ھىنائىن، كە لە ھەموو شتىك
 زياتر پىۋىستمان پىي ھەبوۋ، بە يەكجار ھەلمەتىكمان بۆي برد و

ددانم بۆتیز کرد و قولمان بۆی ههلمالی و هیرشمان کرد، هیچی له
بهردهماندا نه مایه وه.

پاشان ههستیان بهناو منین گهراين، بهو رینگا تا کهدا رپۆشتین که
دریز بۆته وه به قهه پالی شاخه کهدا ههتا ده گاته کارنزه که،
له سهرووی شهوهه پردیکی پتهو ههیه، لیوهی دهروانیت، ناوکی
شیرین و زولال دهبینیت وه ک ناوینیه کی نه زهلی وایه که خودا
دایناوه بۆ نهوهی ههست و تیرامانه کهت وینه بداته وه و خه یالی
خۆشه وستی و یادگارییه خۆشه کانی تیدا دهریکه ویت... پاشان
هاتین به رهو خۆرئاوا له دوورپانه کهدا وهستاین و ته ماشای رینگای
ههلبوونمان ده کرد، چاوه رپنی نهو نهسپه ناماده کراوانه و زینه
نالتونییه مان ده کرد که جهنابی شاعیر داوای کردبوو.

ئینجا شاعیره که مان دهستی کرد به باس کردنی نهو به هاوارچوونه
که له گه ل گه شتینیدا روودادات، په سنی یه کهم و دووه میانی ده کرد،
به نهسپه کهی رپۆشتنیک دهروات کهس شان له شانی نادات و
بواری نهوه ناهیلنیه وه کهس پنی بگات، وا و وا... هه رگیزیش سه ر
نهسپ نه که وتبوو! سه بارهت به خۆشم دهسته وسان بوونی خۆم
زانی، نهو دیمه نهم دههینایه پیش چاوی خۆم که له ژیر قاچی
نهسپی شاعیره که دام و به مردنی من نوممهت تاکینکی له دهست
دهدات و نه دهبیش شیعرنکی لاواندنه وهی دهست ده که ویت، گومانم

وايه هاوړې شاعيره كه شمان ره زېلي ناكات بهرانبهرم له مه دا له
ده مي كدا مريشكيكي ده لاوانده وه.

له دوورپاڼه كدا وه ستابووين و چاوهر پيمان ده كړد، هر ته پ و
توژنيكمان بينيايه ده مانوت نه وه ته پ و توژي نه وانويه كه هاتوون
بو پيشوازيمان، به لام چاوهر پوانيه كه مان دريژهي كيشا و هيچمان
نه بيني جگه له سواريه ك نه ييت له دووره وه، چاوهر پيمان كړد هه تا
هاته نزيكمانه وه ليمان پرسې: كو مه لي نه سپي ره سه ني زين كراوت
نه ديووه؟

وتې: وه لاهي له قسه كانتان تيناگم و، هيچم ناوړت نه وه نه ييت
ماموستا تازه كه مانم نيشان بدهن.

وتمان: تو كيني خودا بتا پرزييت و ريزد ارت بكات؟
وتې: من پاسه واني حه لبوونم.

وتمان: خوشحال بووين، نه مه ماموستا و نيمه ش.....

پشتي تينكردين، خودا پشتي بشكينييت! نه يويست بزانييت نيمه كين،
به لام شاعيره كه خوي پينگه ياند و پي و ت: من... من... به لي، من
شاعيرم.

مامۆستا که تهریق بوویهوه، وتمان به پئی دەرۆین، منیش سوئندم له شاعیره که خوارد بیئت له گهلماندا هاوڕێیه تیمان بکات، بو ئهوهی به زیندوووتی دلنه واییمان بکات و به مردوووی شیوهنمان بو بکات.

سه بارهت به رینگا که پرسیارم له پاسهوانی ههلبوون کرد وتی: رینگا ئاسانه دووره که نه مهیه و رینگا قورسه نزیکه کهش نه مهیه.

وتم: ئیمه لهو کهسانهین که هه زمان به سه رکهوتنه.

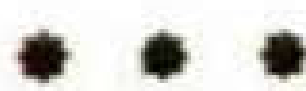
وتی: ترسناکه.

وتم: ئیمه نازایین.

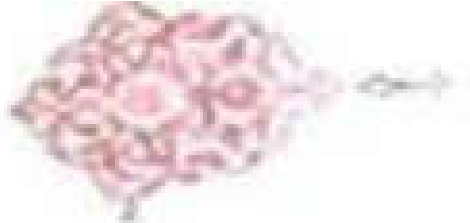
وتی: بیزار دهبن.

وتم: جهنابی شاعیرمان له گهلدایه.

سوار سهری خۆم بووم و رهم کردهوه ئیلا رینگای شاخ نه بیئت، نه وانیش به قسه یان کردم، پاسهوانه کهش رازیبوو، نازانم به هوی قهناعهت کردن به بهلگه کانمهوه رازیبوون یان له بیزاریدا له قسه کانم بوو.

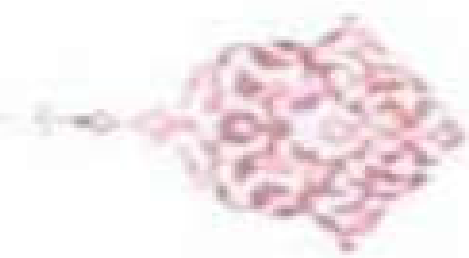
شاعیری بهرێزمان سوار کرد و ئیمهش به دوایدا رۆشتین، ده مه و ئیواره بوو خه ریکبوو دنیا تاریکده بوو، به سهر شاخه کهدا

سەرکەوتین، هەر لوتکەیه کمان دەبەری لوتکەیه کی تری بەدوادا
 دەهات، هەتا شەو بەسەرماندا هات، تەماشای دواى خۆمانەو دەمان
 کرد، منین بە ئەندازەى دیرھەمىک دەبوو، وەک ئەو و ابوو لە
 قولایى بىرنکدا بىت، لە پىشمانەو و لەلای راست و چەپمانەو
 هیندە شاخ و تەپۆلکە هەبوون لە هەژمار نەدەهاتن، گەشتبووین بە
 شوئىک لەیەک کاتدا غوتەى دیمەشق و گوندی منین و شیوی
 بەرەدامان دەبینی، قاسیۆنمان دەبینی وەک ئەوێ تەپۆلکەیه ک
 بىت لە ژىرماندا بىت، پاشان تاریکی گەردوونی داپۆشی بە
 شیوێه ک شوئى پنیەکانى خۆمانمان نەدەبینی، پاشان ریمان کەوتە
 شیونک و رینگاکەمان سەخت بوو لە پەنایدا شاخىکی بەرز هەبوو
 وەک دیوار، لەلای چەپیشى دۆلێک هەبوو چاو برى نەدەکردە
 ئەوسەرى، وەک ئەوێ نەمە دۆلى لەبیرچوونەو بىت کە هەموو
 شتىک قووت دەدات.

شاعیرە کە دابەزى و بە پیادەبى رپى دەکرد و، هەموو کەسىک لە
 چاوی خۆیدا بچووک دەبوو، تەنانەت لە کەلەشىر لاوازتر بووین
 لەبەردەم شىردا.

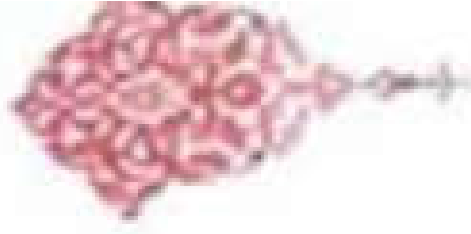
تۆ ئەمانە دەخوئیتەو دەمالى خۆتدا بىت - نارام و دلنیاى،
 ناتوانیت وینای بکەیت، گەر لە تەمەنتدا یە کجار رووداىکی بەم
 شیوێهت بەسەردا بەهاتایە دەترانى چ کارىگەریە ک دەکاتە سەر

دەرۆونت؛ که سمان توانای گۆ کردنمان نه مابوو، هەر بهردینکی گه ورده یان درهختیکمان ببینیایه واماندهزانی نهو درندهانهیه که گورنمان له دهنگیانه، ورچی ههلبوون، تو چوزانیت ورچی ههلبوون چۆنه؟ ههندی جاریش ئاورمان ددهایه وه ته ماشامان ده کرد: ئایا شهیتان یان درندهیه ک شوئتمان نه که وتوووه؟ قاچمان ئاوسابوو له به فری نه م شاخانه. نا لیردهدا مولحیدهکان باوهر به خودا دینن، دهزانن هیچ شتیک نییه رووی تیبکرتت و داوای سهلامهتی لیبکرتت خودا نهییت.

نه م شاخه سهختانه مان به سنی کاترمیر بری، هیچ شتیک له ژیاندا هیندهی نه مه ناردهحتی نه کردووم، مردنمان به چاوی خویمان بینی و عیزرائیل چه ند جارنک خه ریکبوو رۆحمان بکیشییت، رووناکی ههلبوونمان نه بینی ههتا دلمان شهقی برد له ترسدا و، قاچمان ئاوسا له بری کردندا.

لیردهدا دیمه نیکمان بینی به دبهختی و نازاره که ی له بیربردینه وه. به راستی پیشوازی کردینکی مهزن بوو پیشتر بو که س نه کرابوو، بو دیده نیمان هاتبوونه گۆرستانی گونده که، دهنگی هوتافه کانیان ده گه یشته ناو جهرگه ی نهو ببانه ی رزگارمانبوو لینی، له خوشیاندا بازبان ددها.

بەلام دەزانىت ئەمانە كى بوون؟

سەگە كانى گۆرستانە كە بوون، ئىمەيان بينى بوو گەشتوین،
ھاتبوون بۆمان بۆ ئەوھى پۆشا كە كانمان بېرن و قەپمان لىبگرن.
زانىم گەشتووین بە ھەلبوون.

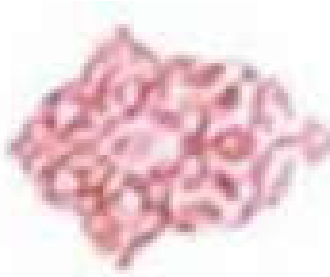

ئهو جهژنه‌ی له‌ده‌ستمداوه و بیرى ده‌که‌م

له سالی ۱۹۴۶دا په خشکراوه

ئه‌ی ئه‌وانه‌ی دلتان به جهژن خوشه: گوی له قسه‌ی پیاوونک
ده‌گرن که جهژنه‌که‌ی ونکردوو و، پیشتتر چه‌ندین جهژنی هه‌بووه،
یان خه‌یالینکی خه‌مناک نازارتان ده‌دات له‌وکاته‌ی به‌خه‌ونی
خوشیه‌کانتاندا تیپه‌ر ده‌بییت؟ گهر گوی راده‌دیرن بو و ته‌کانم
سوپاستان ده‌که‌م، گهر پشتیشم تیده‌که‌ن ئه‌وا زیانم پی ناگه‌یه‌نیته،
یه‌کینک له‌نیعمه‌ته‌کانی رادیو ئه‌وه‌یه که قسه‌که‌ر نازانیته کئی
گوربیستی ده‌بییت و کئی لایده‌دا و، گورئی له ستایش کردن و
زده‌مکردن نابیت، ته‌نهما ئه‌م ده‌فره ده‌بینیته که قسه‌ی بو ده‌کات،
ده‌فره‌که‌ش وه‌لامی که‌س ناداته‌وه.

ئه‌گهر گوربیستی قسه‌کانم بوون مه‌لین: ئه‌م پیاوه هه‌ر باسی خو‌ی
ده‌کات، هه‌موو ئه‌دیبه‌کان به‌م شیوه‌یه‌ن؛ ته‌نهما باسی خو‌یان ده‌که‌ن،
که باسی خه‌ون و ئاواته‌کانیان کرد باسی خه‌ون و ئاواتی هه‌موو

خەلکی دە کەن، وەرگێری هەست و خواست و زوبانی دل و،
 زا یە لەی رازە کانیان، هەتا بۆ ئەوی لەو دەمە ی خۆنەر
 بەر هەمە کانیان دە خۆننە وە بلین: ئەمە چییە؟ ئەمە گوزارشت لەو
 دە کات کە هەستی پێ دە کەم، ئەمە بە تاییەت باسی من
 دە کات... تەنھا بۆ ئەویش نییە، بە لکوو پەسنە بۆ هەموو
 دەر وونیک.

ئای ئە دیبە کان چەندی چاکەیان بە سەر خەلکیە وە هەیه! بە لام
 خەلکی سوپاسگوزار نین.

بەرێزان: لە ژیاندا یە ک جەژنم هەبوو، بە لام تێپەرینی رۆژگار
 وینە کە ی لە دەر ووندا سەرایە وە و تەنھا چەند دیمە نیککی دە بینم.
 جەژنی خۆم بینێ وە لە پێلانیکی سووردا رۆژنیک هەستام و لە
 لای فەر شە کە وە بینیم. جاران فەر شمان رادە خست و لە سەر زەوی
 دە خەوتین، بەم شێوە ی نیتا جینگای نوێن بلا و نە بوو، تەنھا بۆ کە سە
 گەرە کانبوو، لە گە لیدا جزداشە یە کی سووریان پێ دام، هەندی خەتی
 سووری تێ دا بوو لە سەر ووی رەنگە سەوزە کە یە وە، لە کێلگە ی گە نم
 دە چوو کە ریزە گولالە سوورە ی تێ دا رۆ و او، شەوقی دە دا یە وە وە ک
 تاجی پاشایە کی تازە، عابایە کی نە رمیش هەندیکی سوور و
 هەندیکی سپی بوو لێ واره کە شی ئالتونییە کی درە و شا وە بوو.

باوەرەم نە کرد هەموو ئەمانە بوومەن بێت، بۆ دنیایى پرسیم ئەو هە
منە. وتیان: هە تۆیە، ئەو پۆشاکی جەژنە. وتم: جەژن چیه؟
وتیان جەژن؟! نازانى جەژن چیه؟ نەمناسى، وهلى بههوى
نعمته كانيه وه قهناعه تم پيكره، خهيالم كرد ميوانتيكى جوانه و
هاتوو به شاره كه مان.

رۆشتين بۆ ئەو هە جەژن بېنين، له رینگاكاندا ريمان كرد،
رۆوه كان دەم به خەندە و رۆوخۆشبوون، وهك ئەو هە دەگەل پۆشاکی
جوان و درەوشاودا پۆشاکی به سۆزى و رازاوهيان پۆشيووه، ئەو
رۆژە - منداڵ بووم - كه سمان نه بينى بههوى گه مژديه كانمانه وه يان
ههله كانمانه وه سه ر كۆنه مان بکهن، بهلكوو هه ر كه سيك له
خزمه كانمان يان كه سه نزيكه كانى باوكم سلاوم لئيان بكردايه
پارهى مسى پاكيان ددهامى وهك دينار دهبريسكايه وه، ريزديه كى
زۆر پارەم دستكهوت كه به نيسبەت مندالتيكى وهك منه وه
سه روه تيكه وهك سه روه تى هه ندى له وه كه سه قورخكارانهى كه
دهيانناسين، بهلام من به هه لالى دستمهكوت و نهوانيش به
هه رامى، له دهامى بى هاوژين و سيويه كانه وه دهريانكردوو، ساردى
و سه لامه تى بوو بۆيان له بليسهى جهنگى جيهانيدا، لى له دوايدا
دهبيته ناگرنگ له جگه ريباندا، ژههرنگ له گه دهياندا و تيكه يه كى
خنكينه ر له گه روياندا، نه فره تيكى به ردهوام له نه وه كانياندا،

دۆزهخنیکی هه‌لگیراساویش له‌قیامه‌تدا. چاوه‌رێ بکه‌ن-
دەرۆه‌مه‌نده‌کانی جه‌نگ- له‌گه‌ل ئیوه‌دا له‌ چاوه‌روانکارانین!

* * *

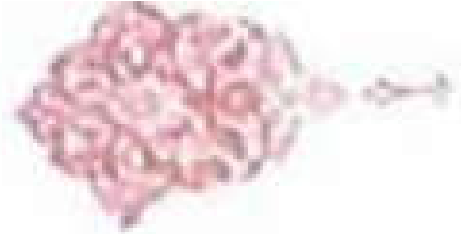
ماله‌که‌مان له‌ عوقه‌یبه‌بوو، یه‌که‌مین شت که‌ له‌ جه‌ژندا پێی
گه‌یشتم مزگه‌وتی ته‌وبه‌ بوو، نه‌و مزگه‌وته‌ شادووومانکارهی به‌رده‌وام
که‌شه‌که‌ی ملکه‌چی و شادووومانیت پێده‌به‌خشیت، نه‌و رۆژه
نه‌مه‌دزانی ملکه‌چی چیه‌ و شادووومانی رۆح چیه‌، به‌لام هه‌ستم
به‌ خوشیه‌ک کرد و دەرۆونمی پرکرد. چووین بۆ مزگه‌وتی
نه‌مه‌ویی، ده‌نگی ته‌کبیری به‌ به‌هیزی و تیژییه‌وه‌ لێده‌هاته‌ دەرۆه
ودک نه‌وه‌ی گرمه‌ی به‌رده‌ا بیت له‌لای قه‌لوه‌زی ته‌کییه‌وه‌، هه‌ستم
به‌ حالیک کرد پێشتر هه‌ستم پێی نه‌کردبوو، نه‌شمزانی چیه‌،
هه‌ستم به‌و حه‌ماسه‌ته‌ کرد که‌ خوێنی موسلمانه‌کان ده‌کولێنیت له‌و
کاته‌ی گوئیستی نه‌م نه‌شیده‌ ئیسلامیه‌ ده‌بن، که‌ دوو
گونچه‌کی زه‌وی بیسه‌ری نه‌شیدیک نه‌بووه‌ له‌م ناوازه‌تر و توندتر
یان به‌هیزتر بیت، نه‌م نه‌شیده‌ی زانیم- له‌دواتردا- باپیرانمان گرمه‌یان
پنده‌کرد له‌ قورگیاندا، قه‌لاکان له‌ به‌رده‌میاندا دەرمان، شوراکان
ده‌که‌وتن، دەرگای شکۆمه‌ندیان بۆ ده‌کرایه‌وه‌ هه‌تا دونیایان
پنکردوه‌، نه‌و نه‌شیده‌ی که‌ مژده‌ پێده‌ری هیوا بوو که‌ سه‌ربازه‌کانی
ئیسلام کردیانه‌ درووشمی خویان بۆ نه‌وه‌ی، نه‌وه‌ی بچراوه‌ له
ملوانکه‌ی شکۆمه‌ندیان بیلکینه‌وه‌، که‌ ته‌وقی گه‌ردنی زه‌مانه‌مان

پیدا بو، بۇ ئەودى بۇ جارى دووم بە ئاسۆكانى زەويدا
بلاوبىكەنەود، شاخ و شیوو و شار و لادىكان لە گەلیاندا وتیانەود.

چوومە مزگەوت و چىژىنکم وەرگرت کە هەرگیز نەمبىنىبوو لەو
کەیفانەى ئەنجامم دەدا یان ئەو چىژانەى دلخۆش دەبووم پىی، بىنىم -
نەمدەزانى - چىژى دىن و دنیا کۆبۆتەود: زۆرى و ئولفەت،
پۆشاکی جوان و پاکی و سیستەم، تەقوا و دلسۆزى، دەولەمەندى
بەخشندەى سوپاسگوزار و هەژارى جوانى خۆراگر، یارمەتیدان
لەخیردا و، یەكسانى و پىشخستن... مزگەوتە کە ئافرەتى لیبوو لە
مەشەد^{۲۱} کۆبوو بوونەود بە پۆشاکی سپى پۆشتهى داپۆشەرود،
و دەست و قاچیان بەدەرود نەبوو، هاتبوون بۇ نوژ.

شارە کەمان بەم شیودیە بوو پىش ئەودى ئەم شارستانییە نوئیەى پى
بگات، ئەو دەمە خەلکە کەى هەمووی وشک و دواکەوتووبوون،
بریا بگەرانیەتەود بۇ ئەو دەمە، بریا هەر دواکەوتووبوونایە لە
شونکەوتنى خراپە و پىشى نەکەوتینایە، وشک بوینایە و ئەم
شلییه مان نەزانایە. وشک دەبگرت و جىگیرە، بەلام شل دەروات
هەتا لە بەلوغەود دیتە دەرود... ئیستا چارەنووسی خۆتان زانى
ئەى شلە کان؟!!

^{۲۱} مەشەد لە نەمەویدا ناود بۇ حەرەمىنكى بچووک لاوکی، چوار مەشەدى
تییایە لە یەکیاندا سەرى حوسەینی تىدايە، لىزىه نەک لە ميسر، خوداش زانترە.

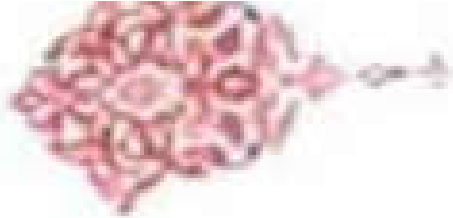
باشان رومانكرده گۆرستانى دەحداج، ژيانى رومبەخەندە هاتبوو
 تەنگى بە مردنى گۆر و مۆن ھەلچىبوو لەسەر زەويەكەى و
 لانكەى لىدەسەند، گۆرستان، كە مالى سامناكى و عىبەتە، جەژن
 كەربووى بە شوئىنى خوئى و كەيفكردن، جۆلانى و
 چەرخوفەلەكى تىدا دانرابوو، عارەبانە بچوو كە كان رازنرابوونەو بە
 نالاي رەنگاوردەنگ و جەرەس و زەنگۆلە بەلاكانىمەو توندكرابوو،
 مندالەكان بە پۆشاكەكانىان بەھارىيان دەگىرايەو، سوور و زەرد و
 سەوز و زىوى و ئالتونى تىدابوو، خاوەنى لىوار و زىواربوو، سەر
 جۆلانى كەوتبوون و سوپىدەدان، يان لەسەر كورسى چەرخوفەلەك
 دانىشتبوون و بەرز و نزمى دەكردنەو، ئافرەتەكانىش لەلاى
 رومبارەكە دانىشتبوون، پىاوەكانىش لاى تەپۆلكەكە كۆبووبوونەو،
 لەسەر گۆرەكانىش مۆردى سەوز ھەبوون ئەوھى دەيبىنى وايدەزانى
 لە بەھەشتىكى دلرەفەندايە، لەلاى ئەويشەو كەژاوەى رازاوە و
 چادركە ھەبوون، فرۆشيارى نۆكى برژا و ناوكە كۆلەكە و
 غىرقسوسىش بەناو خەلكىدا دەروئىشتن بە نامۆترىن شىوہ ھاواريان
 دەكرد، پاقلە فرۆشيش ئاگرەكەى داگىرساندبوو مەنجەلەكەى
 خستبوو سەر و سفرەى راخستبوو، مندال و كچۆلان دەوورىان
 دابوو، خاوەنى سندووقى دنيا سندووقەكەى دانابوو، مندالەكانىش
 لەدەووریدا خربووبوون و تەماشايان دەكرد، گەشتيان بە شارەكاندا
 دەكرد و عەبەلە و عەنتەرى كۆرى شەداديان دەيبىنى، نزيكەدبوو

لەم خەوندا رۆبچن و تىيدا نقروم بىن، پەردە كە دادەدرايەو و دادەبەزىنەو و نەرزى واقع، نەو و تىيدا بوون رۆيشت وەك چۆن خەونەكان دەروات، هىچى بە جىنەهنيشت يادەودرسيەك نەيىت كە بە نازارى لە دەستدان دەچوو.

گۆرستان بەم شىوئەبوو لە يەكەمىن جەژنمدا؛ ئەمە وئەنى گۆرستان بوو لەو رۆژەى شەيتان فوويكرد بە شەپورى جەنگى جىهانى يەكەمدا لە سالى ۱۹۱۴دا.

گونگرە بەرئەكان نارامبگرن و مۆلەتم بەدن زياتر لەسەر ئەم گۆرستانە بوستم. ئىو نازانن چ پلەيەكى هەيە لە دلمدا، ناشتوانم پىتانى بلىم، چۆن؟ نەرى بەراستم دەزانن گەر پىتان بلىم وئەنى ئەو گۆرستانە لە وئەنى باخچەكان بەلامەو و قەشەنگترە، يادەودرسيەكانى لە يادەودرى خۆشەويستى جوانترە؟ ئەو رۆوبارە بچوو كە پىسەى خۆشەويستە لەلام لەبەرددا و دىجلە و نىل، ئەو دارانەى شۆرپوونەتەو بەسەريدا گەورەترە لەلام لە سنەوبەرى فالوفا و دارخورماكانى نەغزەمىيە، كورسيەكانى مەزنترە لەلام لە سيستەمى (نۆريان پالاس) و (اشبرد)؟

لەو گۆرستانەدا پاشماو وى دلمى لىيە، لە دەروونمدا ميژوويەكى هەيە نەنودرى برام زۆرىنەى دەزانىت، لە نەنودر بىرسن چ كاتىك

هه‌لده‌سیت به وه‌فابوون به‌رانبه‌ر ئه‌م یاده‌وه‌رییانه و به‌ شیعره
 عه‌بقه‌رییه‌کانی نه‌م‌ری پیده‌به‌خشیته‌؟ من ناتوانم به‌ جوانی نه‌م‌ری
 پییبه‌خشم، ناتوانم به‌و شیوه‌یه‌ به‌وه‌فابم بۆی. لئی پیرسن ئه‌ری نه‌و
 شه‌وانه‌ی بیرپچوو که ده‌چووین بۆ سه‌ردانی گۆری نازیزانمان له
 تاریکی شه‌ودا: باوک و دایکم و دایکی و باوکی، ده‌گریان
 له‌سه‌ری و گۆرستانه‌که‌ش چۆل و هیمنبوو، ته‌نها چاوی
 نه‌ستیره‌کان ده‌یانبینین و هیچ که‌س گۆن‌بیستمان نه‌ده‌بوو، له
 تاریکی زه‌مانه‌دا شه‌ژابووین و چاوه‌رپیی ئه‌وه‌مان بوو ڤووناکی
 نازیزانمان بینین که زۆر بیرییان ده‌که‌ین و دووریان درێژه‌ی
 کیشاوه، هیچ نابینین جگه‌ له تاریکیه‌کی چر نه‌یته، دووباره
 ده‌گه‌رپینه‌وه و هه‌ولی سوتانی نه‌و حه‌جابه‌ ده‌ده‌ین بۆ نه‌وه‌ی شیرینی
 هیواکان بینین، هیچ نابینین جگه‌ له تاریکی نه‌یته؟..... نه‌و
 شه‌وانه‌ی که ده‌هاتینه‌وه نازار شه‌که‌تی کردبووین و خه‌فته وێرانی
 کردبووین، گۆن‌بیستی نۆبه‌ره‌ی شیعره‌کانی نه‌نوه‌ر ده‌بووم و نه‌ویش
 بیسه‌ری نامه سه‌ره‌تاییه‌کانم ده‌بوو، نه‌و نۆبه‌رانه‌ی که خه‌لکی
 خون‌دیانه‌وه بینیان شیداوه به‌ نه‌سرین و فره‌یه له خه‌فته، وتیان: ئه‌م
 گه‌نجه‌ چیداوه له خه‌فته، بۆچی هه‌ر شیعری خه‌فته‌تاوی
 ده‌نوسیت؟ نه‌یانزانی نه‌و شاعرانه‌ ده‌نکه‌کانی له‌سه‌ر گۆری دایبابی
 هونیوه‌ته‌وه له شه‌وه‌ گه‌رژه‌کاندا.

ئەدیبەکان چەندی داماون؛ بەشیکى دلیان دەهینن بە ئەسرینی
 چارەکانیان بۆ ئەوەی پەیکەری ئەدەبی لى دروستبکەن، خەلکیش
 بە گالتە ودریدەگرن و، بە سوکیەووە لى دەروانن، بە ستەمەرە
 رەخنەى لیدەگرن، پاشان لى بیزاردەبن وەک چۆن مندال لە
 یارییەکەى بیزاردەبیت، فریدەدەن، دەیشکینن و بەدوای یارییەکی
 نویدا دەگەرین!

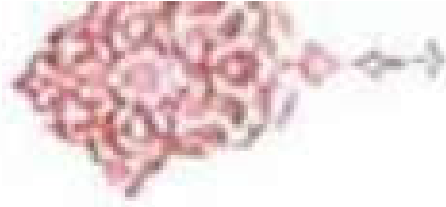
ئەدیبەکان چەندی داماون!

بەرێزان:

لە دوای ئەووە زەمانە تێپەری و بە شارەکاندا گەشتمکرد،
 گەوردبووم و رۆژژمیر وتی رۆژی جەژنە، لە شارەکەى خۆم بینیم
 دیمەشق، لە ئەعزەمییە بینیم لە بەغداد، لە بەسرد بینیم خاوەنى
 کەنار و دارخورماکان، لە دارستانەکانى بەیروت و لە قاهیرەى
 دایکى دنیا... وەلى ئەو خۆشى و چیژەم نەبینى کە لە پیلارە
 سوور و عەگالە نالتونییە کەدا هەبوو، لە عەرەبانە چارۆکە سوور و
 زەنگۆلەکانیدا هەبوو، لە پۆشاکە رەنگالەکاندا هەبوو کە چیرۆکی
 بەهارى دەگیرایەووە.

دوینا گۆرپاوە یان جەژنە کەم لەدەستداووە؟

ئەي خەلكىنە دۇنيا گۆرۈۋ، يان خەلكى خۇشى ژيانيان لە دەستداۋە، لەوكاتەي وازيان لەو ژيانە پاك و بەقەناعەتە ھىنا و رويانكرده پيسى شارستانى رۆژناۋا؟

بەرپزەكان سەيرى چواردەورى خۇتان بىكەن، پرسىيار لەوكەسانە بىكەن ئىستا پىربوونە و رۆلەي ئەو سەردەمەن... لەچاۋەكانياندا فرمىسك و لەدلياندا حەسەت دەبىنن، يەك وەلامىش لەسەر زاربانە: رەحمەتى خودا لەو رۆژانە بىت، رۆژانى كرانەۋە بوو... .

قىلى سىاسەت و ھەۋلەدان بۆ سەرۆكايەتى، گومان لەزانستدا، سوكتىيەكانى شارستانىيان نەدەزانى، ناكۆك نەدەبوون لەگەل بۇچوونى كۆمەلگادا، شەرىيان نەدەكرد بۆ بەرژەۋەندى حىزبى سىاسى، لەدەرگاي وەزىفەيان نەدەدا، گەر فىرى زانست بونايە لەبەر خودابوۋ نەك برۋانامە، گەر پارەيان بوىستايە لەرپى بازارگانىيەۋە بەدەستيان دەھىنا نەك لەرپى قۇرخكارى و بەرتىلەۋە، گەر چىژ و خۇشيان بوىستايە رويانندەكرده رەبۋە يان مىزان يان شازرىوان، سەماۋەرى چا و نانەبەنەي خواردن و بەرمالى نوژرىيان رادەخست، سىنەما و مەلھا و مەيخانە و يانەي دىمەشقىيان نەدەزانى! مزگەۋتەكانيان پىر كىردبوو، قوتابخانەكانى زانست پىربوون لە كۆرەكانيان، زاناكان پىشەۋابوون؛ شوئىنى زانست كەۋتن بۆ قىامەت نەك دۇنيا، خودا دۇنيا و قىامەتى پىبەخشىن، مالىەكان بەھەشتى سەر زەۋى بوون، ئافرەتەكانىش حۆرى ئەو بەھەشتە بوون،

خۇدەرخىستىن و خۇرۇوت كىردىنە دەريانى، كەس لە دەروو
 نەيدەپىنەن مەگەر بۇ كارىكى زۇر پىويست نەيىت لەم كاتەشدا
 لە گەل ھاوسەر يان باوكيان دەبوون، پىشەدە كەوتن و ئەويش بەدوايدا
 دەرۇيشت، مالى خراپە و شوينى تاوان و شوينى غەزەبىان نەدەزانى،
 بە خەيالىاندا نەدەھات كە دونيا بە جۇرىك خراپ دەيىت دەستەي
 گومرا كەرى تىدا درووست دەيىت....!

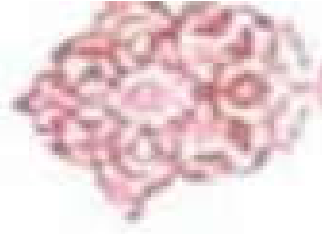
نەوان ناوابوون و ھەموو رۇژنىكىان جەژنبوو، ئەي جەژنى ئىمە لە
 كرىيە؟

لەم شار و زانستەدا قازانجىمان كىردووە.....يان دۇراندوومانە؟
 لەو جەنگە پىرسن زانستە كەيان چى بە بەختەوەرى مەرفەكان
 كىردووە؟

لە مېژوو پىرسن بە زانست و شەرىعەتە كەمان چىمان كىردووە.

بەريزەكان:

نەمەرفۇ لەبرى جىزداشە قات لەبەردە كەين، لەسەر سىستەم دەخەوين،
 بە چەتال و كەوچك دەخوين، ھەوالى نەمەرىكا و ئەوروپا
 دەخونىنەو و لە جوگرافيا و كىميا و سىياسەتدا قسە دەكەين، سەر
 نۇتۇمبىل و فرۇكە دەكەوين، بىسەرى رادىو و بىنەرى سىنەما
 دەبين. نەمەمان قازانج كىردووە، وەلى تەقوا و پاكى و نارامىمان

لە دەستداوێ. با پیرانمان دوورتر بوون لە شارستانی ئەوروپا، بەلام لە ئێمە زیاتر لە خودا رازیبوون و لیوێ نزیکتەر بوون، بە ڕەوشتەر و دلپاکتەر بوون، نھێنی پاکتەر و راستگۆتەر بوون لە مامەلەدا، لە ئێمە ناسوودەتەر بوون لە ژیاندا....

نەخێر بەرێژەکان؛ لە جەژنەکاندا خۆشی نابینیم، ڕابردووم بۆ بگەرێننەوێ، جەژنی گۆرستان و مزگەوتەم بۆ بگەرێننەوێ چونکە بەختەو دەرییم تەنھا لەویدا دەستکەوت، لەم زانست و شارستانییە ڕزگارم بکەن، من وشکم، من دواکەوتووم، دواکەوتووم، دواکەوتووم!!

بەرێزان بمبوورن، بەم قسە شیواو و ناخۆشە جەژنەکەم لێ تێکدان. یاساکانی نادابی کۆمەلایەتییم لەبیرکرد و ڕۆژە سافیەکانم لێل کردن، لەلای ئێوە خاوەنی حەزنیکی خراپ و بژاردەیی هەلەبووم، لێم مەگرن... ڕووبکەنە جەژن و خۆشی خۆتان، لێم گەرێن بگرم - لە ڕۆژی جەژندا - بۆ ڕۆژانی ڕابردووم.

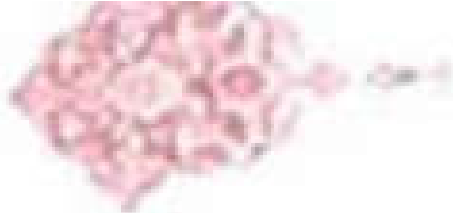
هەموو سالیکتان بەخێر و خۆشی بێت.

له بهردهم سی سالییدا

سهرهتای سالی ۱۹۲۹ بلا و کراوه تهوه

ئه مپرو ته ماشای تو ماری له دایکبوونه که مم کرد بینیم له بهر
دهر گای سی سالییدام، وازم له کاره کهم هیئا و دانیشتم بیرمکرده وه:
داخی گرانم له م سی ساله دا چیم بو ماوه ته وه؟ هیچم بو نه ماوه ته وه
تهنها که میک یاداشت نه بی پاشماوهی دلم جهمی کردووه و
سؤلاقه کانی بلا و بوونه ته وه به قه دپالی قاسیون له دیمه شق و،
جوگه کانی نه عزمیه له به غداد و، دارستانه سنوبه ره کانی
لوبنان..... و، له رینگای نه هرامه کانی میسر و، که ناره کانی
به سره و، باخه خورما کانی مه دینه..... سؤلاقینک له دلمه وه و
سؤلاقینک... چ سودینکم بینی له ته مه نی له ده دست چووم و لاویتی
رؤیشتووم؟ هیچ! نه پله و پایه نه پاره نه مندا. هیچ سوودینکم
نه بینی نیلا ناوینک نه بیت له ولاته کاندای بلا و بوویه وه و به شی خوی
وهرگرت له ستایش کردن و زهم کردن، له به شکو دانان و جوین دان،
به لام من له دووری هموو نه مانه وه بووم هیچ شتیکیم
به رنه کهوت. ناوه کهم له من نییه؛ درووستکراوه له پیته کان، به لام
من مروفینکم له گوشت و خوین. تایا به ناوبانگی تیرم ده کات، یان

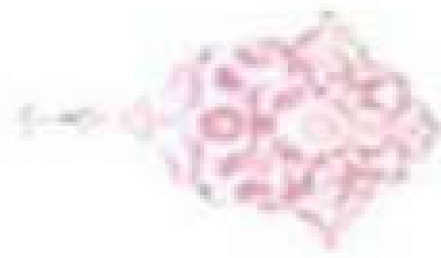

ستایش کردن پوختهم ده کات؟ خاوهنی هیچ شتیک نه بووم تنها
 دلنیک نه بیت که زور خوشیویست و زور دلسوزبوو، به لام به هوی
 نارده تیه کانی خوشه ویستی و دلسوزی به ماندووی کهوت،
 سه رنگیش پریم کرد له زانست و زانیاری، زانسته که ی په کی خست
 له وهی پیش بکه ویت، سه سوو که به تاله کان شوینه که یان دا گیر کرد!

☆ (بریا پیشتر بمزانیایه ژیان وه ک دهریا وایه، شه پؤل دهدات و
 پووچه کان به رزده کاته وه و، پر کانیش ده باته خواره وه!)

نیستا بیر له وه ده که مه وه به مندالی چون دهر وانییه نه و که سانه ی
 سی سالان، نه وان گه نجیکی کاملن و گه شتوونه ته لوتکه ی ژیان
 و دنیایی و جیگیربونیان ناسیوو، نیستا ده بینم له نیوان من و
 نه واندا جیاوازییه کی زور هیه و وایده بینم هر گیز نه گه شتوومه ته
 سی سالی..... نه و دش به هوی نه وه ده یه هه موو نه وه ی ده یزانم من له
 دایکبووم و چوار سالان بووم، دواتر چوومه قوتابخانه، هه موو
 سالتیک تیندا ده ژیام بو نه وه ی له تاقیکردنه وه کاندایه در بچم و پؤل به
 پؤل بپریم و چیژ له پشوه کان وه در بگرم. نه وه ده مه ی خونندنی بالام
 ته و او کرد و قوتابخانه و تاقیکردنه وه م نه ما وه ستام و پیشنه که وتم،
 نامانجه که مم له ده ستدا و هه ستم نه ده کرد که ده ژیم. پاشان
 ناوړمدایه وه بو رابردوو به یاداشته کانیه وه ده ژیم، وام لیها تووه
 هه رسالتیک ته و او ده که م سالتیک ده گه پریمه وه بو دواوه، هه تا

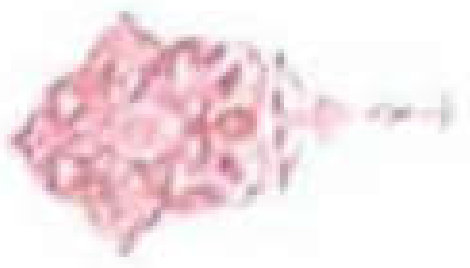

گەورەبىم بېچووك دەبمەوۈ و ھەتا لە مندالى دووربىكەومەوۈ زىياتر
لېنى نىزىك دەبمەوۈ.
كەى دەگەمە سى سالان، كەى بارگەى گەشتەكەم دادەنىم
لەدوای ئەم گەرانە؟

دلم جەخار داىپۆشى، دەنكى شقارتەم داگىرساند بۆ ئەوۈى زۇپاكە،
داگىرسىنم - لە شۆكدا بووم - ئاگرەكەى كوژايەوۈ، پاشان دووبارە
دام گىرساندەوۈ پاشان دەمپروانىيە ئاگرەكەى زەقەى چاوم دەھات و
نقوم بوو بووم لە جىھانىكى دوورى ونبوودا، ھەتا ھەستم بە گەرمى
ئاگرەكە کرد، بە ئاگا ھاتمەوۈ و شقارتەكەم فرىدا، بووبە
خەلوزىكى رەشى لاواز كە لەگەل شەنبايەكدا بە ھەوادا
دەچىت... وتم: ئەمە ژيانە؛ ئەو جەخاردى ئەمشەو ھەستم پىي
کرد دەروونم دەسوتىنىت وەك چۆن ئەم ئاگرە دەستى سوتاندىم، لە
كۆتايىدا ھەمان ئەنجامى ئەوم دەبىت. دەپروم وەك چۆن ئەو
شقارتەيە رۆيشت، بەلام من لەدوای خۆم ھىچ جىناھىلم، نە پارە، نە
پلەوپايە، نە كار، چونكە من سەرقالبووم - داخى گرانم - بە ئەدەبەوۈ!

برىا تەنھا خۆم بۆ ئەدەب تەرخان بىكردايە و ھەموو ژيانم لە ھەولدان
بۆ بژىنوى نەرفۆشتايە. ھىچم نەكردوۈ، لە سەر و دلمدا شت

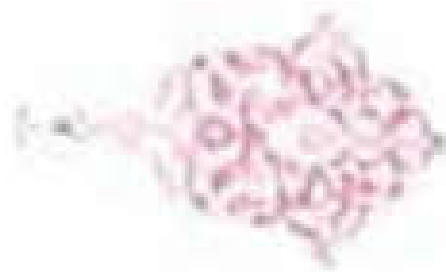

گەلئىكى زۆر بوونيان ھەيە، بەلام پىنووسە كەم شكاوھ و، نامرازە كانم
 وشك بوون، و زوبانم بە گوريس بە، ستراوھ، من ناتوانم بلىم.....

ئاوازي زۆرم لەلايە و ھەزدە كەم گۆرانى بچرم، بەلام گۆرانىھە كانى
 دەبنە - لە تەنگيدا - ھەناسەدان و لە وتارە كانمەوھ دەردەچن، خەلكى
 وادەزانن ئەوھ ھەموو ئاوازە كانمە، بەلام ئاوازە كانم ھىشتا لە
 سىنەمدايە و ھىچ مەرقىك گۆبىستى نەبووھ. چ سودىكم
 پىدە گەيەنيت ئە گەر خەلكى گوى بىستى بىن و بىنە سەما و
 چەپلەي بۆ لىدەن و منىش بە تەنيا ھىوا براوى و خەفەتم بۆ
 بىنيتەوھ؟ خەلكى خوو ناگرن بە گۆرانىھە كەوھ مە گەر ھىچ و پوچ
 بىت، دەي با گۆرانىھە شىرىنە كان لە سىنەمدا بىنيتەوھ، بە تەنھا
 خۆم گوى بۆ رادەدئىرم بەبوى ئەوھى زوبانم بچولئىم، چونكە زوبانم
 سەرقالە بە وانە وتنەوھ.

ھەموو ئەوانەي دەينووسم ھەناسەيەكى خەفەتاوى و ئاماژەي
 ناگوئە، رۆژىك دىت ئەم ھەناسەيە بىت بە گۆرانى و ئاماژە كان
 بىت بە وشە و واتا؟

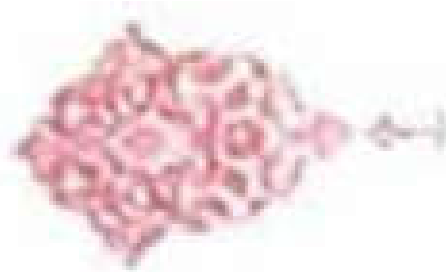
لە كاتىكدا ئەم ھەناسە و ئاماژانە دلدانەوھى دەرۋونمە،
 ئەم ((الرسالة)) چەندى چاكەي زۆرە لەسەرم، ئەو ئەدىبانە چەندى

چاکه‌یان زۆره به‌سه‌رمه‌وه هه‌ر ته‌وان ده‌توانن له‌م دونیا ته‌نگه‌مدا
 به‌مگوازنه‌وه بو دونیا‌یه‌کی فراوان و ڕووح به‌ نازادی تیدا به‌فریت،
 هاوشینه‌ی ڕافعی و مه‌عروف و زه‌یات! ئایا زه‌یات ده‌زانیت، یان ئایا
 مه‌عروف نه‌رناوت ده‌زانیت، که من چه‌ندین شه‌وم به‌سه‌ر به‌ردوه‌وه به
 دیار فرته‌ر و ڕفائیل^{۲۲} و سه‌یدی قورده‌یش و عومه‌ری کوری
 خه‌تاب، په‌نام بو‌یان ده‌برد و له‌ ده‌رگا‌کانیانم ده‌دا و له‌ به‌هه‌شته
 نه‌فسوناویه‌کانیاندا له‌ پشت شورا‌کانه‌وه خۆم ده‌شارده‌وه، ناتوانم
 تاریفیان به‌کم ته‌نها به‌وه نه‌یت که بلیم ده‌سته‌وسانم له‌ تاریف
 کردنیادا؟ چ دونیا‌یه‌ک له‌سه‌ری مه‌عروفدا، چ دونیا‌یه‌ک له
 سینه‌یدا، چ به‌رزیه‌ک له‌م زمانه‌دا هه‌یه، زمانی مه‌عروف و
 زه‌یات و ڕافعی، نه‌مه‌یه ده‌درده‌وشیته‌وه به‌ گه‌وه‌ر و مروارییه‌کی،
 له‌ کاتیکدا زمانی کتیبه‌کانی نه‌م سه‌رده‌مه‌ زوبانیکی ڕزاوه و پره
 له‌ ناراستی... زوبانیکی مه‌زن وات لێدکات هه‌ست به‌ گه‌وره‌یی و
 شکۆداری به‌که‌یت، نه‌ک وه‌ک نه‌م زمانه‌ لاواز و ڕووته‌لانه.

هیکل چه‌ندی چاکه‌ی به‌سه‌رمه‌وه هه‌یه، ته‌واوبووم له‌ خۆتندنه‌وه‌ی
 کتیبی ((منزل الوحي)) چه‌ندین ڕۆژ له‌ سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ردا
 ده‌ژيام، به‌و شوئانه‌دا تێپه‌ریم که باسی ده‌کرد و ده‌روونی پر کرد له

^{۲۲} پاشان بۆم ده‌رکه‌وت هه‌موو نه‌مانه‌ هه‌یچن، به‌سوود نه‌و شته‌یه سوودی بو
 دوا‌ڕۆژت هه‌یت.

جیهانیک له یاداشت و هیوا و پازه کان، بینیم خۆم هه مووی ده زانم
زۆرتتر له وهی له کتیبه کهی ((هیكل)) دا بوونی ههیه.

په حهتی خودا لهو پوژانه بیت! نهو پوژانهی دەرگا کهم داده خست،
پاشان روومده کرده کتیبه کانم له گهڵ زانا کان و نه دیبه کاندای
داده نیشتم و له قسه بیدهنگه کانیاں چیژ و خوشیم ده بینی.
دهمخوینده وه چونکه نه زانبووم به ژیاں، که ژیاںم ناسی توانای
خوینده وه و توئینه وه دم نه ما. بوچی بخوینمه وه؟ بوچی فیربیم؟
بوچی که سینکی باش بم؟ له کاتیکدا ژیاں جهنگیکه له دژی
فیرخوازان و چاکه کاران، مروقه کانیش وه ک ژیاں وان چونکه پوله
و خویندکاری نهون!

نه ری کهسی دوو روو و درووزن ژیا نیککی خوش و بهر پزانه ناژی،
کهسی راستگۆی بهر پزیش به هه ژاری و سوکتیه وه نامریت؟ نه ری
خه لکی کهسی فالچی به راست نازانن، چونکه ده چیتته دهر وونیا نه وه
له دەرگای نایینه وه و، زانایه کی باشیش به درو ناخه نه وه؟ نایا
پینگای فالچیتی و بانگه شه کردنی که رامهت و ناراستگۆ بوون
له گهڵ خه لکید، به زانینی نهیننی پیته کانیاں و ناماده کردنی
په ریبه کان و دهر کردنی په ری له لاشه ی مروقه کان، له لای زۆر به ی
خه لکی پیش نه خراوه به سهر زانستی راست و نه ده بی ته واودا؟ نایا

نەم دزدە چىژ لە متمانەيەك وەرناگرنت كە زانايە كەي پىسپۆر بان
 توژدەرنكى وردبين خەونى پىو دەبينت، پارەيە كى زۆرى چنگ
 دەكەوت و خەلكانىكى زۆر دىنە سەردانى بو چاكبوونەو؟ نايە
 كەسكى دووروى دەغەل ناگاتە بەرزترين پلەوپايە و كەسى
 راستگوى بەرپىزىش لە خواری خوارووە نامىننەو؟ نايە كەسى نەزان
 سواری ئۆتۆمبىلى گرانبەها نايە و نيشتەجى كۆشكىكى گەورە
 نايە و پلەيە كى بەرزى زانستى داگیرناكات؟ كەسى زاناش
 دەگەرپتەو بو ماله هیچە كەي كە هیچ كەسكى نايە نايە؟ نايە
 بازاری خراپە ناوودان نىيە و خەلكى دەوربان نەداو؟، بازاری
 چاكەش چۆل و خاپوور نىيە؟

نایە كەسى درۆزن كەسى بىتاوان ناگرنت؟ نایە كەسى بەهیز زال
 نايە بەسەر لاوازدا؟ نایە پارە سەرناكەوت بەسەر زانستدا؟ بوچی
 بخوینمەو؟ بوچی فیربم؟ بوچی چاك بم؟

هەستام و حساباتی خۆم لە گەل ژياندا تەواو كردبوو، سى سال لە
 تەمەنم دۆراندبوو كە گولى تەمەن و بەهاری ژيانم بوو، هیچ
 شتىكىشم دەست نەكەوت!

وینه‌یه‌کی نووسەر به پینووسه‌که‌ی

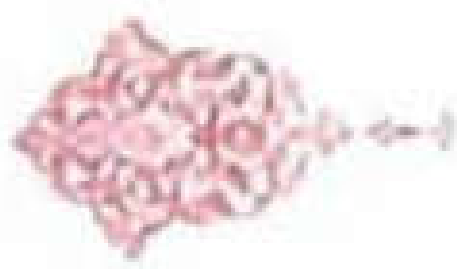
له سالی ۱۹۲۶دا بلام کراره‌هوه. به کتیک له شاعیره‌کان
به وینه‌ی خوی زانیسور کردبوویه سهره‌نای دیوانه‌که‌هوه.

..... به نامۆبی و دژد باویی ناسرابوو، گوینی پینه‌ده‌دا- نه‌گهر
بوچوونیککی بوتایه- خه‌لکی چ ده‌لین له‌باره‌یه‌وه، قه‌ده‌غه‌کردنی
قه‌ده‌غه‌کار و نامۆژگاری نامۆژگاریکار کاری تینه‌ده‌کرد، نه‌مه‌ی
له‌ده‌روونی خۆیدا ده‌زانی و توورپه‌ نه‌ده‌بوو گهر تاریفیان بکردایه به
نه‌مه، به‌لکوو زور جار گونمان لینی ده‌بوو باسی ده‌کرد و شاناندنی
ده‌کرد تیدا، له‌ده‌رخستنی شته‌کانی ناخی بو خه‌لکی چیژ و
خۆشی ده‌بینی، وه‌ک نه‌وه‌ی خودی خۆی بارنکی قوورس بخاته
سه‌ر شانی.

له‌ده‌روونیدا چه‌ندین دژیه‌کی کو کردبووه: له‌وکاته‌ی نقووم بووبوو
له‌ده‌ریایی ژیانیککی نارینکدا له‌ته‌نیایی ده‌ترسا و رقی له‌هینمی
بوو، سه‌ر پشتی جه‌ربه‌زه‌ییه‌کان ده‌که‌وت له‌هواره‌کانی نه‌ده‌ب و
سیاسه‌تا، له‌مزگه‌ته‌کاندا وتاری ده‌دا و له‌رپۆژنامه‌کاندا
گفتوگۆی ده‌کرد، له‌وکاته‌شی دلنیا‌ده‌بوو له‌ژیان و رپووی تینه‌کرد،

بىرۈكەي تەسەۋىف زال دەۋر بەسەرىدا، خەمۆكى دەۋرونى
 داگىردەكرد، دلى پردەۋر لە پىنومىدى، و ھەستى بەۋە دەكرد
 پىۋىستە لە خەلكى رابكات و ھەزى بە تەنىيى دەكرد، واى
 لىدەھات تەنانت ھەزى بە دیدارى خۇشەۋىستىن ھاۋرپى نەدەكرد،
 ھەزى بە ژيانىكى نارام و ھىمن دەكرد، شادوومانى خۆى لە دوۋان
 لە گەل دەۋرونىدا و موناجاتى پەرۋەردگاریدا دەبىنىيەۋە.

خىراتىن كەس بوو بۇ سۇعبەت و گەمە كەردن، لە ھەموۋان زىاتر
 دلەنگ دەۋر بە كۆرى جدىيات، لە ھەمويان زىاتر دوۋرتىۋو لە
 بىدەنگى و شۇنكەۋتى نەتەكىت؛ لە ھەر كۆرپىكدا بىت ئىللا
 دەجولنىت بە قسە و نامازدە و نوكتە كانى، پرى دەكات لە روۋحى
 خۇشى و خۇشەۋىستىيەكى تەۋاۋ، بەلام شەپۇلىكى خەفەت لە
 ناكاۋدا دەدات بەسەر دلیدا لەۋكاتەى زۇر بەختەۋەردە و لە ھەموۋان
 زىاتر كۆرەكانى خۇشترە، بىتاقەت و خەمبار دەبىت، بە خەلكى
 نارەھەت دەبىت و بىزار دەبىت بە سۇعبەت و گەمەيان، واى لىدەت
 ھەزى لە جدىيات و سەرخۆيىيە، ھەز بەتوندىتى و خۇراگرى
 دەكات، پشت دەكات لەۋدى پىش چەند ساتىك تىنىدا بوو؛ خەلكى
 نازانن (خۇشى نازاننىت) چى تۈۋش بوو، وا لەر حالەۋە گۆرى بۇ
 نەم حالە.

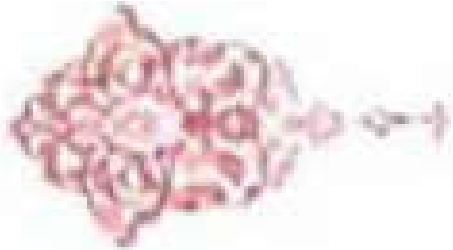

تاوڤك دیت به سه ریدا ههست و سۆز زال دهییت به سه ریدا له هه مووان
 زیاتر ههست ناسکتر دهییت، دیمه نیکی جوانی له دیمه نه کانی
 گهردوون دهیینیت، یان گوئی له گۆرانیه کی خوش دهییت، یان
 شعرێکی ناسک ده خوینیتته وه یان چیرۆکیکی خه مناک
 ده خوینیتته وه، دلی بۆی لیده دات و په له په ل ده کات، ههستی پیده کات
 و به سووتان ده سووتینیت، ههستیکی مله پوری نادیار به سه ر دەرۆونیدا
 زال دهییت هیچ ریگایه ک شک نابات لیوهی دهرچیت، وجودی
 دیته له رزین وه ک چون بورکان زهوی دینیتته له رزین نه گه
 دهرچه یه ک نه دۆزیتته وه لیوهی دهر بچیت، پی ده لین که سیکی
 جیاوازه...

تاوڤکیش ئاوه ز به سه ریدا زال دهییت گالته ی له ههست و سۆز دیت،
 و بانگهواز بۆ نه دهییککی به هیز ده کات، گالته ی له خوشه ویستی
 دیت و به عاشقه کان راده بویریت، نهو چیرۆک و شیعرانه به کهم
 ده زانیت که کهمیک پیش نیستا دلی ده هاته سه ما بۆی و
 نه سرینی بۆ دهرشت، روو ده کاته کاری سه رسوریهی نه ر و چه زیکی
 به هیز، ده خوینیتته وه و دهنووسیت، به رده وام کار ده کات وه ک
 نامرازنک که هه رگیز لاواز و بیهیز نابیت، پاشان له نا کاودا ههست
 به رق لیبونی کار کردن و پا کردن له خویندنه وه و نوسین ده کات،
 ته مه لیه ک به سه ر ئاوه زیدا زال دهییت که ناتوانیت هیچ کاریک
 نه انجام بدات!

لە قوتابخانەدى سەرەتايى كارىدە كەرد، دايانبەزاندېوۋە ئەۋى، لە كار كەردن تىيدا ھىچ كۆشش و نارەھەتتە كى نەدەبىنى و بە ھىچ جۈرئەت بىر كەردنەۋەى سەرقال نەدە كەرد، چىژى لە كات و دەروۋنى دەبىنى ۋەك خۆى دەبىست، سەرقالى نەدەب دەبوۋ ۋەك چىژ و خۇشپىيە كى ھونەرى، چى پىنخۇشبوۋايە نەۋەى دەخوتىندەۋە، ھەزى بە چى بوۋايە نەۋەى دەنۋوسى، مەيلى بەلەى چى بوۋايە نەۋەى دەنۋوسى. رقى لەم ژيانە بوۋىدەۋە، رقى لەم ژيانە رىنكخراۋە بوۋىدەۋە كە ناچارى دەكات ۋانەدە كى دىارىكراۋ بە جۈرئەت كى دىارىكراۋ بلىتەۋە.

لە شۆئىنە كەدا دەژيا فەرشى خۇشەۋىستى بۇ راخراۋو، سەرىنە كانى دىسۋزىبوۋ، پۇشاكى بەختەۋەرىيان كەردبوۋە بەرى، لە نىۋان كۆمەلىك برادابوۋ كە ھاشىۋەرىيان نەبوۋە لە زىرە كى و راۋەستار تىياندا، لە گۈرئەلەى كەردن بۆى و خۇشەۋىستى و ھەۋلەدان بۇ رازى كەردنى، كۆمەلىك ھاورىنى ھەبوۋ دەروۋن پاك و ژيان پاكبوۋن، لە شەرەكەيدا پلەيە كى ھەبوۋ نەۋانەى لە خۆى گەۋرە تەربوۋن بە سال و تەمەن و زانست و پارە ھەسوۋدىيان پىنى دەبەرد، بىزاربوۋ لەم ژيانە و رۋوۋىكەردە كۆچكەردن و ناسۋىيە كى نوى، رۋوۋىكەردە بەغداد، ۋازى لە كارەكەى خۆى ھىنا لە ۋەزارەتى

مه عاریف، به قسه‌ی نامۆژ گاریکاران و رینگرانی نه کرد له خیزان و هاوړینکانی.

هات بو به غداد، بارگهی گه‌شته‌کهی دانه‌نا هه‌تا تووشی خه‌مۆکی و بیزاریه‌ک بوویه‌وه که هوکاره‌کهی نه‌ده‌زانی، هه‌ستی ده‌کرد تاسه‌کردن و تامه‌زرۆبوون دلی بیتاقت کردوو و خوینی لیده‌چۆریت، یه‌کیک له سۆزه‌کانی دای له میشکی ته‌نها یه‌ک بیرکردنه‌وه‌ی له میشکیدا هیلایه‌وه، ته‌ویش هه‌زکردن بوو له گه‌رانه‌وه، گوی ناداته ته‌وه‌ی چی له‌باره‌یه‌وه ده‌لین و چی له‌ده‌ست چوو، لی وه‌لامی نه‌دایه‌وه هه‌تا هاوکاری بو هات له میشکیه‌وه، له لیدانه‌که چاکبوویه‌وه و له هه‌سته‌کهی رزگاریبوو، مانه‌وه‌ی پیش خست و رۆویکرده کارکردن، رۆژیک به‌سه‌ریدا تینه‌په‌ری هه‌تا گۆنی له‌یه‌کیک بوو ده‌لینت:

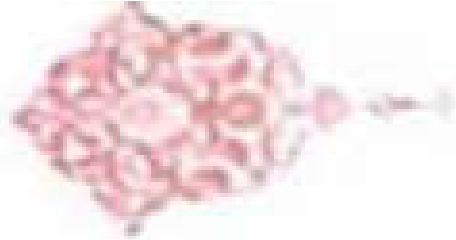
فیم الإقامة بالزوراء؟ لاسگنی بها، ولاناقتی فیها و لا جملي

سۆزه‌کهی دووباره چالاکبوویه‌وه، هاواری کرد به‌رۆوی میشکیدا: بوچی له زه‌ورا ده‌مینیته‌وه؟ دووباره میشک زالبوویه‌وه و رۆیشت و خۆی بو جه‌نگینکی تازه تاماده‌کرد.

له به‌غداد ریزینکیان لینی دهنه له سه‌رووی ته‌وه‌ی خۆی بیری لیده‌کرده‌وه، ناوه‌کهی پیش خۆی که‌وتبوو، خوینه‌ران و سه‌رسام بووه‌کانی به‌خیرایی ده‌ووریاندا و سلاویان لینی کرد و له ده‌ووری کۆبوونه‌وه، رقی له هیچ شتیکیش نه‌بوو هینده‌ی نهم کۆبوونه‌وانه،

پشتی تینده کرن و گه مژانه ترین کاری ده کرد له م باره دا، ته نانه ت
 کۆبونه وهیه کی جیده هیلا که که سه به رزه کانی تیدابوو، رایده کرد
 لئی، ته نها بۆلای نه ویش هاتبوون، به بی مؤله ت وەر گرتن و پۆزش
 هی نانه وه جینی ده هیشتن و ده رۆیشت بۆ ژووره که ی و، خۆی پی
 ده پاراست، به لام خۆی ده زانیت هیچ بی وه فاییه ک له کاره کهیدا
 نییه، به لکوو ناچاره وابکات، هه ست ده کات که شی نه م دانیشتنه
 قورسه بۆیی و خه ریکه ده یخنکی نیت، وه ک نه و که سه ی لی دیت لوت
 و ده می گیراوه، سه رکۆنه ی ده که ن به رگری له خۆی ناکات و
 هه ولی نکولی کردنی نادات، دان به لاوازی و ده سه وسان بوونیدا
 ده نیت.

نه و ناتوانیت ناوه که ی خۆی هه لگری ت، ناتوانیت به روو و جه سه
 نه م سه رسامبوونه و ده رگری ت، نه وان واگومان ده به ن ناراسته ی
 که سیکی تری ده که ن که له ((الرساله)) دا بابه ته کانی بلاوده کاته وه،
 وه ک نه وه ی دوو که سایه تی هه بی ت، نه مه یان پیی ده خوات و
 ده خواته وه و پیی ده روات و پینده که نیت و سه وعبه ت ده کات جگه له و
 که سه ی بی ری پینده کاته وه و ده نووسی ت، هیچ هۆ کارینک
 نایان به ستیت به یه که وه. نه وه ی جینی سه رسامییه نه و نارچه ت ده بی ت
 به سه کردن له و جو ره دانیشتنه و سل ی لی ده کاته وه، هه ر که سه ره تا
 ده بیینی واده زانیت که سیکی نه زانه و ره وان بیژ و زمان پارا و نییه،
 به لام نه گه ر په یوه ندیت پتوه کرد و ده زوه که ت به ست به ده زوه که یه وه

دەبینیت قسەزان و زمانپاراوە، ئەگەر تێکەڵی بووی و نەینیه کانی
 زانی دەبینیت سل له هیچ هەلۆستیک ناکاتە جا پلەکە
 هەرچیە ک بیّت.....

ئاواتە خوازبوو چیژ له وتنەو و وانە ی ئەدەبدا بدۆزیتەو، ئەزموونی
 کرد و لێی بیزاربوو، زانی سەرقالبوون بە ئەدەبەو بو چیژ وەرگرتن
 له گەل ئەم سیستەمە بەردەوامەدا ریناکەوینت. ئەو بەیانی دەکاتەو
 و بیرکردنەوێه ک له میشکیدا، دەیهوینت بابەتیک ی له سەر بنوسیت،
 کاتی قوتابخانە دیت، دەروات بو قوتابخانە و بیرکردنەوێه کەش
 بەرپێگای خویدا دەروات، یان بەیانی دەکاتەو رقی له قسەکردنە و
 حەزی له بێدەنگیە، حەز دەکات بیربکاتەو و خەون ببینیت و تێیدا
 نقوم بیّت، دەبینیت پێویستە پێنج بو شەش کاتر میسر قسە بکات،
 نووسەرێک یان شاعیرێکی خوێندەوینت و حەزی پێیهتی، پرۆگرامی
 خویندن ناچاری دەکات ژیاننامە ی شاعیرێک بخوینیت کە خوشی
 ناویت و له ئەدەبیاتی تی ناگات، خویندکارەکانی ناچاری دەکەن
 درێژە بە قسەکانی بدات له کاتیکدا بابەتە کە پێویستی بە قسە ی
 کەم، یان داوای لێدەکەن کەم قسە بکات بابەتە کەش قسە ی زۆری
 دەوینت، یان لێی تیناگەن و دەگەلیدا نایەن، له ئاسمانی چیژی
 ئەدەبیهو دیتە خواریوە بو ئەوێ دەگەل تێگەشتن و ئاوەزیاندا
 بروات!

ئەو پياۋنكى تەبىئەت نامۇيە، ھەستەكانى دژ يەكن؛ تامەزرۋى
 شاردكەيەتى، گەر بگەریتەۋە پەشيمان دەبىت، گەر بمىنىتەۋە
 تامەزرۋوبوون دەبىزۋىنىت، گەر پەنا بىات بو ئاۋدزى، ھەستى
 دەجولنىت، گەر شورنى ھەست وسۋزى بگەۋىت ئاۋدزى
 رەتيدە كاتەۋە...

كەس لىنى تىناگات، خوشى لەخۋى تىناگات... ئەو ئەدىبە!

1:18 AM

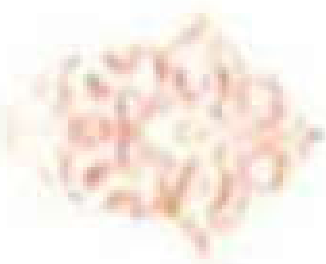

هه ناسه يه كى به فيرۆ چوو

له سالى 1940 دا يلاز كراوتتوو:

بۆ فلانه هاوړيم:

نيستا له بالكونه كهوود له سه رووى پينج جاده كهوود كه به رزيه كهى
دوو سه د مه تره د دروانمه ديمه شق، هه موو ديمه شق د دبينم وه ك له پى
د دست، نيوه شهوود و ميوانه كان رپوشتوونه تهوود، دواى نه وهى شهونكى
نموونه بيان زيندوو كردهوود له مالماندا، گهردوون بيندنگ بوود و
شكومه ندى پو شيوود، منيش به تهنيا دانيشتووم و بيرده كه مهوود، بير
لهو ديمه شقه ناكه مهوود كه بيرت ده كرد و يادگار يه كانى
تامه زرويان كرد بوويت، نهو ديمه شقهى هه زوو به هار پنى گه پى و
غوتهى گه شايه وه و كه شه كهى پر كرد له بو نى خوش، بىرى
لينا كه مهوود چونكه نيستا دلم ناكړتتهوود بۆ هه ست كردن به جوانى،
قورگم چالاك نابيت بۆ په سنى به هار و، شو نى شيعر له ددروونمدا
وشك و چوله، چون قورگم وشك نابيت و چلى شيعر له ددروونمدا
وشك نابيت، هاتوومه تهوود بۆ ديمه شق به هوى زور تامه زرو بوونم و
بىر كړد نيه وه، كه سانى كى به ريزم له عىراق به جينه شتوود، ولا تى كى
پاك و گه لى كى زيندوو، ئالايان هه لگرتوود و ده شه كى تهوود، پيش

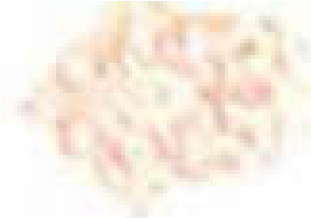

ده كهون بو كۆكرنهوهی نهوهی په رته وازه بووه، كۆكرنهوهی غه ره بی
 په رته وازه بووه، په كخستنی گه لان و گه پانه وهی سه ره به رزی و
 شكۆمهندی، براهه تی بكن له نیوانی غه ره بدا له شاری و
 ده شته کییان..... هه موو نه وانهم به جیهه نشتووه و گه پانه ته وه بو
 شاری په كه هم (بریا به غداد شاری په كه هم بوایه) هیهچم نه بیینی له
 دیمه شق نكولی كردن و نازاردان نه بییت، هیهچم نه بیینی نه وه نه بییت
 كه خراپه و نازارم ده دات.

به لام نایا مرووف سكالالا له دهستی شاره كهی ده كات؟
 نایا به دهستی خوئی مالی خوئی ویران ده كات؟

نه گه ر قسه بكمم چه سووده كان ده لین: سه ركه شی كرد و سته می
 كرد، نه گه ر بینه نگ بم جوینه ددره كان ده لین: رازی بوو بیان
 ده سته وسان بوو! دلش به بی دهنگی ده شكیت، سیندهش به بی دهنگی
 ده ته قیت، قسه ش.... نایا دروسته بوم قسه بكمم؟

خۆزگه هدر دور بوومایه له شاره كهم قه ناعه تم به و وینه شیرینه
 هه بوایه كه له رینگای خدیاله كانسه وه ده بیینی، تامه زر و بوونینکی
 شیتانه كه نیلهامی له تاسه كردنیک زورداره وه وهرده گرت!
 خۆزگه..... ((خۆزگه)) سوورد به هیهچ شتیک ده گه یه نیت؟

خاوهن ددهسه لاته کان ناپینا بوون له بینینی نهدوب و زانست و نهدو
 شتانهی بلاوسکردوتوده له کتیب و گوڤار و رۆژنامه کاندای.
 به لایه نی که مدهوه سنی ههزار لاپه رده دبیت، وای دابنی قسانیکی
 رینکخرای تیدایه هیچ مانایه کی تیدا نییه به لام له نووسینهوه و
 رینکخستنیدا ماندوو بوومه، چون و له کاتیکدا ههسوویان به رهده سی
 تیرامانیکی درێژن، نهجامی ماندوو بوونی رازه کانم و گوشینیی
 ناوه زمه، هیچ شتیکی تیدا نییه دزی بیتم له نه دیبیک له
 نه دیبه کانی فهره نسا و ئینگلته را! ددهسه لات له ناست ههسوو نه مانه
 ناپینا بوون و دادپهروهه نه بوون لهو کاغه زه ی که نه وان له مالی
 ینگانه کانهوه هیناویانه شایه تیان بو ددهات که هه رکه سینک له وی
 نیشته جی بیت له عهده بی تیده گات و شایه نی نه وهن و ده توان
 بیلینه وه... منیان ته نها به شایسته ی نه وه زانی که (ماموستا...)

(بم)

نایا ستم و ده ستره تریم کردووه نه گه ر نه وهی تو شم بووه ناشکرای
 بکه م و بو خوینه رانی باس بکه م، نه وان هاو رینی منن، هیچ
 هاو رینی کم بو نه ماوه جگه له نه وان؟ هیچ هاو رینی کم نه ماوه له م
 ژیا نه دا... تو نه مه ده زانیت، به لام سکا لای حالی خو م نا که م!

نه وان ده لێن من عینا دم، گیره شیونیم، کیشه کان ده جو لێنیم... بو
 هه سوو نه مانه ته نها یه ک و اتا تیده گه م، نه ویش نه وهیه من

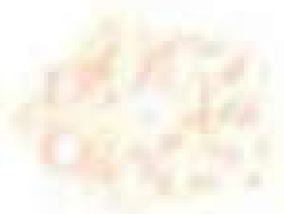
راستگۈيى دەجولۇنىم و ئاشكرائى دەكەم، شتتېك ئالنىم و ئەنجامى
ئادەم ھەتا دۇنيا ئەبىم ئەو ھەقە.

ئايا تاوانە بەرگىم لە باشىەكان كىردوۋە كە تۆمەتبار دەكرىت،
بەرگىم لە رەوشتى بەرزكىردوۋە كە سو كايەتى پىدەكرىت، خەباتم
بۇيىكرد و بۇي جەنگام، بە خوئىندكارەكانم وتوۋە: خەباتى بۇبىكەن و
لە پىناويدا بىجەنگىن؟ ئايا تاوانبارم بۇ مەمەد تورپەبووم، لەوۋى
كەسىكى نەزانى ھەلخەلەتتىراو نكولى پەيامبەرىتى و پەيامەكەى
بكات، لە ناھەنگىكدا كە سازدرابوو بۇ رىزلىننى مەمەد و
بەرزراگرتنى يادى؟

ئايا تاوانبارم ئەگەر بە تارىكى شەو نەلىم: تۆ پرووناك و
پىرشنىگدارىت، بە نابىنا نەلىم: ماشەللا چاۋەكانت قەشەنگىن؟

ئەمە تاوانى مەنە كە بەھۆيەۋە باشتىن ھاورپىكانم لەدەستدا و،
دژايەتى سەرۋ كەكانم بەدەستھىنا و، دوژمنايەتى نەزانەكانم بىردەۋە و
لە گەۋرە گىرەشىۋىنەكان ھەژماركرام.

ئزىك بەرەبەيانە و پرووناكى شار كوژاۋەتەۋە، دوو كاترمىرە بىر
دەكەمەۋە، ھەموو شتتېكى چواردەرووم وەستاو و مردوۋە، وەك ژيانم!
چەندىن سالە خالىيە، ھىچ شتتېكى جولالوى تىدا نىيە... لە خەۋندا

دەژیم، بەردەوام چاوەڕینی ئەو ڕووداوە دەکەم کە زیانە وەستاوە کەم
دەجولینیت و کارامەییە خامۆشە کانم ڕۆشن دەکاتەو و پالەنەرم
دەبیت بۆ کارکردن، بەلام دەمیکە چاوەڕینم و هیندەدی ئەماوە لە
چاوەڕوانی بینومیدبم.

تۆ سەرنجم ڕادەکیشتیت بە ئەو ناوبانگەیی هەمە و بە ئەو
پلەوپایەییە بە دەستم هیناوە، لەوێه لەوێه دا دلدانەوێه ک هەبیت بۆم
نەگەر هەستم پینی بکردایە یان دەستم لینی بدایە، سویند بە خودا
هەستی پیناکەم، من وەک گۆرانییژنیکم کە نابیت و نابینایە،
خەلکی کەیف خۆشە کات و چەپلەیی بۆ لێدەدەن و هوتافی بۆ
دەکیشن، لینی نابیتیت و نابینیت، بە خەمباریەو دەروات و
وادەزانیت دۆراوە و خراپبووە!

خەلکی شارە کەم نکولی هەموو شتیکم لێدە کەن تەنانەت ئەدەبیش!
دویننی وتارنیکم خۆندەو، نووسەرە کەیی لێدانیککی کۆترانە لینی داو،
نەدیبانە کانی دیمەشق باس دەکات یان ئەوانەیی خۆی بە ئەدیبیان
دەزانیت، هەموو فەرمانبەرنکی باس کردوو کە فەرمانبەرن لە
وەزارەتی ڕۆشنبیری یان خۆندکارن لە ئەوروپا، هەموو
مامۆستایە ککی میژوو و جوگرافیاش! بەلام باسی عەلی تەنتاوی و
سەعید ئەفغانی ناکات، لەمە ئەزانی تر و نکولی کردنت بیستوو؟

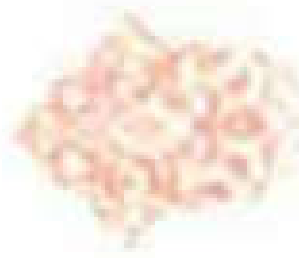
نەمە خۇي ئىنەيە لەو دىمەشقى كە نە مېسىرەۋە بىرمان نە كىرە.
شەوانەن زىمىرەۋە كىرەۋە بە بىر كىرەۋە ئىنى، دىنە كەيسان نە بىنى نە
نەسۇدا نە ئىنى پىرى زەمانىك يان ئوتكەي نە ھىرامە كىن.
يىمارە ھەۋىن نە گەن نە سىتېرە كىرە ۋ بىرمان ئىنى نە كىرەۋە،
رۇۋە كىنەن دەرۋارە بۇ گەيشىن پىنى، دىمەشقى ۋەك پىشىلەي
ئىنەتەۋە نە خۇشەۋىستىرە - مەنەئە كىنى نە خوات!

نەزىنى پۇستەۋە كۆمە ئىك پەيامى زۇرم بۇ ھاتەۋە لە ئەيەن نەوانەي
دەيناسە ۋ نايانناسە، ئىنە دەپرسن: نەم رۇۋانەدا بۇچى بابەت
ئانوسىت نە رىسالەدا؟ نەم نامەدا دلئەۋايى خۇمە بىنىئەۋە، سوپاسىيانە
كىرە، نە كاتى خۇننەنەۋەياندا خەيالە كىرە نەم دۇنيابەدا كەسانىك
ھەن بىرم ئىنە كەنەۋەۋە ۋ نوسراۋە كىنە دەخۇننەۋە، لى ۋەلامى
ھىچچىانە نە دايەۋە، بەچى ۋەلامىيان بەدەۋەۋە؟ چۇن پىيان بىنە دىمەشقى
رورحى نە دەيى لە دەرۋەنەدا كوشتەۋە؟

چۇن سكالە بىكەم نە دىمەشقى كە خۇشەۋەنت؟ چۇن زەمى بىكەم
نەمە كارە كەي؟

لە سى سال تەمەن تەنبا يەك شتە بۇ دەرچورە، نەۋىش نەۋەيە
ژيانم بىنى ۋەك سفردى قومار وايە؛ لە خەلكىدا ھەيە سامانە كەي
لە دەست دەدات ۋ دىتە دەرۋە ۋ فوو لە لەپى دەكات، ھەيانە
بەبارىكى گرانەۋە لىنى دەرەچىت بەۋ سامانەي لە خەلكى تىرى

بردۆتەو، ھەیانە لە رینگادا دادەنیشتیت و پیناڵو بویاخ دەکات، ھەیانە پیناڵو دەکەوێ درێژ دەکات بۆ ئەو دی بۆی بویاخ بکەن، ھەیانە لە سەر جینگایەکی خوش دەخەوێت، ھەیانە لە شەقامەکاندا بێدار دەبیت پاسەوانی ئەو کەسانە دەکات کە خەوتوون، ھەیانە نۆ بە دەست دینیت بەبێ کارکردن، ھەیانە ماندوو دەبیت و تێدەکوشتیت ناگات بە یەک، زانا ملکەچە بۆ ئەزان، ئەزان سەرۆکی زانایە، بێنیم پارە و زانست و رەوشت و برۆانامە پشک و دیارییە؛ ھەندی زەنگین زانستیان نییە و ھەندی زانا سامانی نییە، خاوەنی برۆانامە زانستی نییە، خاوەنی زانست برۆانامە نییە، ھەندی رەوشت بەرز هیچیان نییە، خاوەنی ھەموو شتێک رەوشتی نییە، مامۆستام بێنی لە سەرۆکی زانکو زیرەکتربوو، فەرمانبەرم بێنی زۆر لە وەزیر باشتربوو، لێ بەخت کوێرە، یان لە دانایی و کاربەجیی پەرۆردگارە و تەنھا خۆی نەینییە کە دەزانیت، تاقیکردووینەتەو بەشاردنەو دی بۆ ئەو دی بێنیت: رازی یان نا؟

کەواتە رۆژەکانی ژیانم لە دەست نەداوە لە قوتابخانەی ژیاندا کە ھەموو ئەم شتانە فێربوو بە سی سال!

وا بازمگي به ياني ده دات و بيدارم، مناره کاني ديمه شق روونا کبوونده
 که له همزمار ناپهن، له سهرانسهری وجوددا دهنگي بانکبيزان
 دهنگي داپهوه به دهنگي پاک و پاراو:
 الله اکبر... الله اکبر

خودا له هممور شتيک گه دره تره، په روهردگارا سکالای خوم
 ده گه يه نمه لای تو.

په روهردگارا دهستم له دهستی خه لکی بوته وه، تهنها داوای يهک
 شتت لیده کم: له خوتم دانه برينيت، رينوئينيم بکه يت به ره و لای
 خوتم، ههتا له ژير چاوديري تو دا شادومانی دونيا و به ختدوه ری
 دواروژ به دهست بهينم.

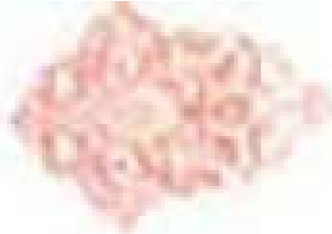
هه ناسه یه کی تر

له سالی ۱۹۴۰ دا بیلار کراوت تهوه

یاده وهرییه کان به سه رمدا دادبارین، کتیبه کم دانا و پرووم کرده
ر ابردوو، له باخچه وشکه کهیدا به دوای گولینکدا ده گه پام بای
به هیزی زستان و به فر و بارانه کهی و نیان کردوو، له لای بهردینکدا
خوی شاردو تهوه یان له په نای دیوارنکدا، ده بیته و ننه یه کی به هاری
گوزه راوو... هیچم نه بینیه وه نییلا روفاتی نه و گه لایانه نه بیته
که سهوز و گه شاره بوون، هدی که لی درهخت پرووته کان نه بیته که له
به هاردا پوشاکی ئاوریشمیان پوشیبوو، مردن دابه زیبوه سهریان و
سهرمایه کی به هیزی لئی دابوون، پرووم و دچه رخان به رهو داهاتوو، ته نه
تاریکم له دوای تاریکی به دیکرد، بینیم نیستام مهنگه مهنگ
بوونی فهنا، بیند هنگه بیند هنگه بوونی عه دهه؛ دلم تهنگ بوو نقومی
کردم له دهریا پرده کهیدا، به دوای هاورپیه کدا ده گه پام دهستم
بگرتت، هاورپیه ک سکالای خه م و حالمی له لا بکه م، هیچ
هاورپیه کم نه دوزیه وه ته نه خوتنه رانم نه بیته؛ نهوان هاورپینی منن
که نایانناسم و هیچ سودنکیان لیو درنا گرم، باوهرم وایه نهوان
به سوز دهن بوم و به شداری ناکه ن له گه ل نه و سه سوودانه می به

حەسودییە کەیان نازارییان دام، بۆم نووسین و باسی سکالا کەم
 دە کەم و یاداشته کانمیان بۆ دە گێرمەودە. لەو دەیە ئەو خوێنەرانی بە
 قسە کانم دلیان تەنگ بیئت و پشتی تی بکەن و قورس بیئت
 لە سەریان، لەو دەیە باوەرپوونم بەو دەی هاورپی منن خەیاڵیک بیئت لە
 خەیاڵە کان، لی من حەزنا کەم ئەم خەیاڵە بە کەم پزانم و باوەریم بە
 پووچیتی هەبیئت، چونکە لە ژیانی هەقیقەتدا پێو دە ژیم.

کئی وە کو من نامۆیە لە شارە کەیدا کە نیو دەیان دەناسیئت و دوو
 لە سەر سییان دەیناسن، لە شارێکی قەرەبالخ بە خەلکی بە تەنیا
 پێدە کات وە ک ئەو دەی لە سارادا بیئت، دە گات بە چەند کەسیک
 کە ژمارەیان لە پەنجە کانی هەردوو دەست تێپەر ناکات،
 سوور دەخوات لەم بازنە بەتالەدا، هیچ دەرچە و رزگار کەریکی نییە،
 ژیانی خالی بوو لە خوشی و خەفەت، وە ک ئاوێکی بۆ گەنی
 لێهاتوو نە شەپۆل دەدات نە با دەیجولینیئت... کئی خوازیارە ئەو شتە
 بدۆزیتەووە کە سەر قالی دە کات و وەستاوییە کانی دەجولینیئت،
 ئەو شتە پالنهەری دەبیئت بۆ بیر کردنەووە و کارکردن، نە گەرچی
 بەلایە ک یان سوتانیک بیئت، یان شاربە دەرکردن یان زیندانی کردن
 بیئت... کئی بەیانی دە کاتەووە و نازانیئت ئەمەرۆ چی بکات و چۆن
 ئەمەرۆ ژە تەوار بکات، شەو دە کاتەووە و نازانیئت ئەمشەو چی بکات و
 چۆن ئەمشەو بخەویئت... کئی هەست بە دژواری بیر کردنەووە کانی
 دە کات لە سەر شانی بەلام هیچ رینگایە کئی نییە بۆ بلاو کردنەوویان،

دهبیت کاتی زوره و هیزی ههیه بهلام نازانیت کاته کهی بهخشیت
 بهچی و له چیدا هیژه کهی خهرج بکات... کئی وهک من
 دووردهپه ریزه، نه بی پیویسته له ژیان نه راده کات له جهنگه کانی،
 بهلام بیثومید بووه له رۆژه کانی داهاتووی و بیھیوایه له خیره کانی،
 به تنیا بوتهوه له گهل یادهوهرییه کانی و خوبی پی چاره دهکات و
 ریزی لیده نیت، قسهی له گهل دهکات و چرپه ی بو دهکات، له
 خهیا له کانی رابردوودا دهژی چونکه دهستهوسان بووه له ژیانکردن له
 ههقیقهتی ئیستای.... کئی وهک من سکالای ههژاری پاره و
 دهروونی ناکات، بهلکوو ههژاری له کاردا، کئی هینده سامانی
 ههیه بهشی نه مرؤ و پیداو یستیه کانی دهکات، لی نازانیت بهیانی چ
 دهیت، کئی سکالاکه ی رۆچوونه له ههست کردن و نکولنی کردنی
 خه لکییه، سکالای نهوه دهکات دونیا ناردهسن پیش دهخات و بهریز
 و بهخشنده دوادهخات، دونیایهک هه موو شتیکی تیدا خراپبووه ههتا
 ژیره کانیشی چاوه رینی قیامهتن.....

هه ریه کینک حالی ناوا بیت ههستی به ههقیقهتی حالم کردووه و له
 کرفوکی نووسینه کهم تیگه یشتووه، له گهل لومه کاراندا لومه ی
 نه کردووم و له دژم نه بووه له گهل دوژمنه هه سووده کانم.

چەندىن خەلكى پىم دەلتىت: بۇ رابردوو لە يادناكەيت و پشور نادەيت
 لە يادەورىيە كانى؟ نايا واز لە داھاتوو دىنىت و تىرامان لىنى وەلا
 دەنىيت؟ ئەي نازانیت نەوھى گوزەشت گوزەشت و نەوھى دىت
 پەنھانە، نەو كاتەت ھەيە كە نىستا تىيدا دەرتىت؟ دەلىم: بەلى؛
 ھەموو ئەمانە دەزانم، بەلام چ رىنگايەك ھەيە بۇ بىرچوونەوھ؟

گەر ھەموو شتىك لەبىرىكەم چۆن نەو رۇژانە لەبىردەكەم كە
 بالندەيە كى بالكرار نەبووم تىيدا، نەو چلە نەبووم توندەبا بمشكىنىت،
 بەلكوو پروبەرۋوى توندەبا دەبوو ھەوھ و پشتم دابووھ دارىكى پتەوھوھ،
 قەدى داربەرۋويە كى چەسپاو، بە دوو بالى بەھىزەوھ بە سەريدا
 دەفرىم زەمانە قەد و بالى شكاندم، نەو كاتەي داىكەم لە
 دەستدا، واىلىكردم بىمە نامانجى توندەباكان، واى لىكردم وەك
 پەرىك بەم لە دۇخىنكدا جىنگىر نەبم بەھۆى راپراى و ترس و بىم و
 چەلە ھەوھ!

چۆن لە بىرى دەكەم گەر باوكم بژىايە، زاناي رىنوئىنى كار و
 خاوەن پلەي بەرز، مردن بە گەنجى نەبىردايەتەوھ، دەپپاراستىن لە
 فىلەكانى ژيان و لە ژىر سايەيدا گەشەمان دەكرد وەك چۆن
 چلىكى نەرم گەشە دەكات لە ناوھراستى دارىكى گەورەي پتەودا،
 ناچارنەدەبوو بىن پروبەرۋوى ژيان بىينەوھ و تەزموونى مەينەتەيە كانى
 بگەين، لە كاتىنكدا نىمە چەند لاوئىكى دلپاك بوو بىن، بىتتاوان

بووين، نه ده ماینه وه ههتا پيس بيبين به چه په ليه کاني فيل و پلاندانان، فيري بنه ما کاني ژيان بيبين وهک چون مندالنيکي هه له کار بنه ما کاني هونه ري تاوان کردن فير دهيت له به کم زينداني کردنيدا، لني درناچيت ههتا به کالوريا نه هينيت له تاوان کاريدا؟! چون نهو پارچانه له بيرده کم له دل و جهرگم لينکرانه وه له زهوي فراواني خودادا، که گوي ناداته نهرمي سوزه کان و پهيماني دله کان ناپاريزنت، له قه دپالي قاسيوني خوشه ويست، له غوته ي دهوله مهنددا....

له جهنگه له کاني بهيروت که سونه ره کاني دهات له ناسمان، به پروتي هاتونه ته دره وه و تماشاي ناوي پرووباره که ده کن به چاوانتيک که وهک ناوه که شينه، نهينيه کاني هينده ي قولي پرووباره که يه..... نهو جهنگه له، نه ژير هه موو دارنکيدا ياد گاريه کم هه به که تنها خودا و دلم دهيزانن، نهو دله ي رويشت و کوچي کرد..... خوم نه رويشتم و کوچم نه کرد، هيچ نهينيه کيم په خش نه کرد و بلاومنه کرده وه!

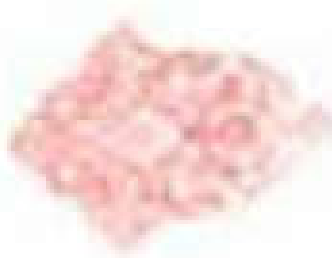
له رينگاي صيدا چهندي سوزم دانا و مالناوويم له ياد گاريه کان کرد؟ پرسيار له خوتند کاره کانم بکن خوتند کاراني کوليژي شهريعه له بهيروت: نابا نهو رينگايه گه واهيمان بو نادات نيمه باشتري هاورئ بووينه که پيدا تپه ريوين، دله کانيان

کردنم له گه‌رانه‌وه‌م بۆ میسر و ژیان کردن تییدا؛ میسر بوو
 هه‌نگاهه‌کانی راستکردمه‌وه له رینگای نه‌ده‌بدا، نه‌و فیری کردم،
 ولاتی خیزانه‌که‌مه، نه‌و وای لیکردم - پێش دوانزه‌سالی - بنووسم و له
 به‌ریزترین گو‌فاره‌کاندا بابه‌ت بلاوبکه‌مه‌وه، له‌وکاته‌ی نه‌م به‌ریزانه
 له‌ خوێندکاره‌کانی (شیخ مارسیه) له‌سه‌ر کورسی قوتابخانه‌ی
 سه‌ره‌تایی بوون!

نایا جینی سه‌رسامی نییه‌ من - له‌ گه‌ل خوشه‌ویستیم بۆ میسر -
 له‌لای هندی مامۆستای میسری له‌ عیراق دوژمنی ژماره‌یه‌کی
 میسرییه‌کان بووم؟ خودا له‌و هاو‌رییانه‌مان ببوریت و لییان خوشبیت
 له‌و فیل و پلانه‌نه‌ی له‌دژی مندا گیراویانه، له‌ منیش خوشبیت
 له‌سه‌ر نه‌وه‌ی نازارمداون به‌ زمانه‌ ئابرووبه‌ره‌که‌م.

چۆن له‌ بیری ده‌که‌م چه‌ندی چاکه‌م بۆ دەرۆونی خۆم له‌ده‌ستداوه،
 له‌و ده‌رفه‌تانه‌ی هاتۆته‌ به‌رده‌ستم و نه‌مقۆسته‌ته‌وه؟

له‌ هاو‌ری‌یکانم له‌ کۆلیژی ماف هه‌یانه‌ نیستا له‌ گه‌وره‌ پارێزه‌ره‌کانه
 و راوێژی پێ ده‌کریت، له‌ یه‌ک وه‌ستانی له‌ داد‌گادا ته‌نها سه‌د
 جونییه‌ی میسری داماو وه‌رده‌گریت، بۆچی پشتم له‌ پارێزه‌ری کرد
 و رووم‌کرده‌ پیشه‌یه‌ک که‌ پێنج جونییه‌ وه‌رده‌گرم له‌سه‌ر سه‌د وانه‌ بۆ

چل خویندکار، بینهنگ کردن و جله و گرتنیان پیوستی به دوو
پولیس پر چه که؟!!

له هاورینکانی ناوهندیم هدیانه نیستا بهرینوبه ری ناوهندییه کی
گه ورهیه، منیش ماموستام، بوچی مافم خویند نه گهر وهزارهت دان
نایت به نرخ پیاره کاندایه و پروانامانه نه بیت که به دهستیان هیناوه،
خاوهنی لیسانس له مافدا له لای نهو به نه دیب هه ژمار ناکرنت
گهرچی شهوقی سه رده می خوشی بیت، خاوهنی لیسانس له نه ده بدا
نه دیبه نه گهر چی بی ناگاترین که سیش بیت و له نه فام نه فامتر
بیت؟!!

چون بیرم دهچیت که من ماوهی ده سال پیشروی هه موو
خویندکاره کانی دیمه شقم ده کرد و جهر به زهیم پینه کردن له گورده پانی
سیاسه تدا، گهر ویستم لیبوایه ده مینکبوو بوو بووم به په رله مانتار؟
خه لکی نه مه یان له بیر نه کرده ده من چون له بیر ده که م؟ نه وان
ده زانن له پو شا که که مدا و تارینک هدییه هیچ که سینگ نییه
له به ری هه لنه سیت له رووی گه ورده دانان و کاریگه ری و
زیندوو کرده وهی هیمه ته کاندایه لی هدییه هه سوودی زمانی به ستوه
له وهی گه واهی هه ق بدات.

أستغفرالله، حەزم بە شانازی کردن نییه، بەلام ناچاربووم وتم. ئایا
بێدەنگ بم، کاتیک خەلکی بێدەنگ بوون لە پروونکردنەوهی
ما فە کەم؟

ستەملیکراو قسەى بۆ هەیه و ئەمەش یە کینک بوو لە قسە کانم،
گەر شانازی کردنە لە کۆندا شانازی کردن لە هونەری ئەدەبی
عەرەبی بوو، گەر ئەوە نەبێت یاداشته و، میژووی ڕەوشتی خەلکی
و کۆمەلگایە.

چۆن لە بیرى دەکەم لە ڕابردوودا هەلە کانیم لەدەستدا و
یادگاریە کانیم لەبیرکرد و چەندین سۆزی بە جۆش و هەستی
ناگرگرتووم لەدەستدا، ڕۆژەکانی ئێستاشم تێکدا بە گەرانیوە بۆ
ڕابردوو، بەیانی و ئیواریم خەرج کرد لە هەلدانەوهی یاداشته کان و
گەرانی لەناو کەلاوە کەیدا بۆ گەوهەر و گەنجینه، هیچم
دەسنە کەوت ئەوە نەبێت گەنجینهی ژیانم و گەوهەری تەمەنم لە
گۆرنا.... داها توویە کیش کە هیچ هیوا یە کەم پێی نییه چونکە
بێئومێدم لێی چاکە یە کى پێی بێت بۆم.

کى دەتوانی بەراستم بزانیت من ناواتە خوازم کەسینکی گێلی
نەزانی بێ ناگابوو مایە بۆ ئەوهی پشووبدەم و نارام بم، چونکە بێنیم
زیرەکی بەرەو نازار و بەدبەختیت دەبات، بە قەستی واز لە خوێندنەوه

دههينم بۇ ئەوھى ئەوشتانەى زانىوومە لە بىرم بېچىت، دەبمە نەزان و نازار ناچىژم ئەگەر نەزانىكى وەك خۆم پىش بکەوت و سەرکۆنەى ژيان ناکەم لەوھى ستمى لىکردووم... نەمتوانى، دەمبىنى پالنهەرم هەيه بۇ ئەوھى زانست زياتر بکەم، وەك نەوھى قەدەر بەدار عاساکەيهو واملیندەکات زۆر بخوتنمەو، بە زانست زياتر نازاز دەچىژم ئەو کاتەى دەهينم زانستەکەم نازارە بۆم و دەهينم نەزانەکان پىشم دەکەون و مالهەکم دەدزن! گەر ئەو شەوانەى زىندووم دەکردو وە خوئندەو و لىکۆلینەو و چۆکدانان لەبەردەم زاناکاندا بىگۆرپاىهتەو بە يەك گەشت کردن بۇ ئەو (شوتنانه) لە دوای دوومانگ بگەرپتەو بە پروانامەيهک لە زمانى عەرەبیدا کە بە زمانى عەرەبى نەنوسراو، ئەمە باشتر و چاکتر دەبوو بۆم لە هەموو زانستەکان سەرزەوى ئەگەر بەدەستم بەينايە.

بەلام پىم خوئشەبوو لە ژياندا پشت بە غەيرى ئەدەبەکەم بىهستم و، خۆم بە دوور گرت لەوھى پشت بەستم بە وەرەقەيهک کە گىل و بى ئاگا و نەزان و دزەکان هەلگرين، تەنانەت ئەو دزانەشى کە توئىرنەو و شوئنەوارى زاناکان دەدزن!

پاىهى من ئەم پىنووسەيه، چلنکە لە چلەکانى بەهەشت بۇ ئەو کەسانەى شاىهنيانە، پشکۆيه کە لە پشکۆکانى دۆزەخ بۇ ئەو کەسانەى ئەهلى دۆزەخن!

بەلام سوودى ئەم قسانە چىيە؟

چ سودىكى ھەيە لە كاتىكدا بەھارى تەمەنم رۇيشت، رۇژە كانم
 پشتيان ھەلكر، دلى رەسەنى ئالتونىم بوو بە شەوئىكى رەش رەش؟
 بە تەواوى چۆلبووه، وەك ئەو پىرە پىاوەم لىھاتووه كە زەمانە تىكى
 شكاندووه و نازارى داوه بە مردنى رۆلە كانى، لە شوئىنە كاندا
 دەگەرئىت و بە گريانەوه بانگيان دەكات. مندالە كانم ئاواتە كانم،
 گۆرى ئاواتە كانىش تەنھا دلە بىئومىدە كانە!

رەحمەتى خودا لەو ئاواتانە بىت!

رەحمەتى خودا لەو رۇژانە بىت كە بىئاگابووم و ھەموو فىلبازىكى
 درۇزىم بەراست دەزانى، كە باوهرى وابوو لە دونيادا باشى و رەوشت
 ھەيە و نرخى مروف بەوھيە كە خاوەنىيەتى! ئەدىب و مامۇستاكان
 ھەليان خەلەتاندم، بوچى خوئىندكارە كانم ھەلبخەلەتتىم؟ بوچى پىيان
 نەلىم: فىل و درۆ و دووروى لە شەرعى ژياندا واتە باشە كان،
 خوتان نامادە دەكەن بو چاككردەنەوى لارىيە كانى شەرىعەتە كەى
 يان دادەبەزىنە ئاستى حوكمە كەى و بەزمانى خوى لە گەلى دەدوئىن
 و لە دەرگايەوه دەچنە ژوورەوه؟

پهروورده کاره کان و ماموستا کان نکولی نومه ده کهن و گه وړه
 ده کهن و به هره شهی ده زانن له سر ناوړزی تازه پینگه شتووه کان
 دهی با نهوه بیټ که پهروورده کاره کان و ماموستا کان دهیانه ویت!
 ره حمتی خودا لهو رڼانه بیټ! کی بوم ده گه ریښته وه؟ کی
 متمانه بوونم به خو شه ویستی و دلنیا بوونم به کتیب و نارامی بوونم
 به خه لکی بو ده گه ریښته وه؟

وام ده بینی خو شه ویستی بنچینه ی ژبان، گهردوون له سره و دستاوه
 و بوون ((وجود)) به هو یه وه بهرده وام بووه، باوهرم پی بو، نیستا وام
 لیها تووه تنها بروام به رق هیه، وام لیها تووه چه زده کم رقم لی بیته وه
 و رقم لی ده بیته وه گهر خوشم بویت! کی ریڼو ینیم ده کات بو
 کتیبیک که شیوازه کانی رقی باس کرد بیټ هه تا لینی تی بگم و
 پهیره وی بگم، رقم له هه موو خه لکی بیټ؟ بگمه نه و په ری
 وشکی تی له زامدار کردن و بی پیتی له می شکدا، بوچی کتیبیک
 له باردی رقه وه نانوسریت، له کاتیکدا گیله کان هزار هزار کتیبیان
 له باره ی خو شه ویستی وه نورسیووه؟!!

نه خیر، کی ریڼو ینیم ده کات بو را کردن له پیشه ی نه دهب و
 رزگار بوون له خو شه ویستی و رق و هه موو هه سته کان؟ کی
 چا که یه کم له گه لدا ده کات به وهی له په نهانیدا نزام بو بکات، که
 خودای گه وړه نیه تم راست بکات له سر نه وهی واز له نه دهب به ینم،

يان له به دبه ختیه کم کم بکاته وه؟ چه کی نه دهم پینه خشاود، به لام
 خه لکی نازاریان دام هه تا چه که کم فیراموش کرد و ژهنگی
 گرت و، ژهنگ خواردی، له ناوچوو به بی نه وهی کهس بوی به داخ
 بیت! خه لکی بوی به داخ ناییت چونکه خویان له ناویان بر دووه، خوشم
 به داخ نیم بوی چونکه خیرم لینی نه بینوووه.

خوتنه رانم بیزار نه بن گهر من مالتاوا اییم له نه دهب کرد به باسکردنی
 خوم، شیوهنی بو ده کم پیش مردنی، شیوهن بو کارامه ییه له
 کار که وتوووه کانم ده کم! مردم، لیم گهرین به ره خنه ی سارد نازارم
 مه دهن، باسی باشیه کانی مردوووه کانتان بکهن، گهر باشه یان نه بوو
 له خراپه کانیان خوش بن.

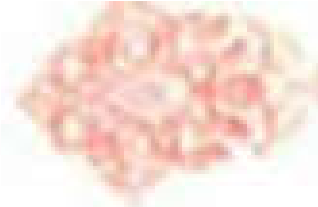
نامەيەكى كراوہ بۇ ئوستاز ئەحمەد ئەمىن

لە سالى ۱۹۲۴ دا بىلاز كراوہ شەھەر

شاعىرىك ھەببو خەلكى نەياندەناسى ھەتا ھىمىنيە كانى پارشىنوى
پى ناساندن؛ لەوكاتەى بە كوچە كانى گەرەكەى سوورى دەخوارد،
بەسەر رەبابە كەيدا شىرىنترىن ناوازە كانى و خەماوئىترىن
گۇرانىە كانى دەچرى، بانگى شەوى رۇيشتووى دەكرد بە
نەرمترىن ناوہ كانى، شەو ئاورى بۇ دەدايەوہ و ساتىك دەوہستا و
گونى بۇ رادەدئىرا، بەرە بەيانىش ھانى دەدا لەسەر رۇشتن، دلى
عاشقە كانىش بىدەنگ دەبوون بوى، نەگەر گۇرانى بلىت بە ((نەى
شەو...)) خەم و پەژارە دەبىزوئىنىت، لەتاو نازارەكەى دئتە گۇ و
دەلىت ((ناھ))، مانگىش دەيناسىت چونكە رۈوناكىەكەى دەكردە
ناوازە كانىيەوہ، رۈوناكى لە رۈوى دەبرا، پاشان لە نەرمىيەكەى
خۇى تىدەكرد و تىكەلى دەكرد وەك تىكەل كوردنى مەى بە ئاو،
نەھلى دلان مەيەكى نورانىان دەنۇشى، مەستى خۇشەويستىيەكى
پاك و سۈزىكى چاك لە دەروونىاندا دەبزوا.....ويژدانى

برواداره كانىش دەيانناسى، لەوكاتەى لەگەل بەرەبەياندا سروودى بەرزى دەوت، ئەو شتەى لە دەرووندا زىندوو دەكردهوه كه فرىشته گونبىستى دەبن، كه فرىشتهى تىدا هەستا شەيتان سەرشۆر و رسوا دەبىت، بە سروودهكەى چىژى ئىمانى پى ناساندن، هىچ چىژنىكىش نىيە لەسەر زەويدا وەك چىژى ئىمان بىت... شاعىرنەك بوو زىاترى نەدەزانى لە عەرووزى ئەوزان و پەيژدى ناوازهكان، بەلام دەيزانى چۆن دلى بگوشىت بەدەستى نازار و چۆن دەروونى بتوئىتتەوه بە بلىسەى يادگارىيەكان، پاشان لەمە شىعرەكانى دەنووسى و دەيچرى بەسەر رەبابەكەيدا، دلەكان مەيليان دەچوو بۆى و بەسۆز دەبوون بۆى، لەلای ئەم شادوومانى و دلىيان دەست دەكەوت.

گۆرانى بۆ ئىمان و نىشتىمان و خوشەويستى وت، زۆر گۆرانى وت، بەلام ئەو گۆرانىيە ناوازيەى دەروونى دەبزوئىت هىشتا زارى بۆى نەجولاندوو، هەتا ئەمەرفۆ لەسەر رەبابەكەى بەكارى نەهيناو. هەر لەبەر ئەمەبوو هەركات دەتبنى دوو دل و پەشوكا و چاوشوربوو، وەك ئەودى بەدواى شتىكدا دەگەرپىت كه لى ونبوو، لە پشت ناسۆى زەمانەوه بەدواى شتىكدا دەگەرپىت تىيدا دەستى نەكەوتوو، تەماشای رابردوو دەكات و تىيدا دەگەرپىت بەلكوو ونبوو كەى بدۆزىتتەوه، ئەگەر نەيدۆزىيەوه دەگەرپىتتەوه بۆلای ئەودى دىت، هەولەدات بە چاوى هياوه تەماشای ئەوشتە بكات كه

له و دیووی دەرگا که وهیه تی، سه بارهت به نیستا کاری پینی
نییه و به دهردی نه ناخوات.

خهلکی که ناسیان پینی سه رسام بوون و خوشیان ویست، پاشان
خوویان پیوه گرتن و نارام ده بوون له لای، پاشان له بینین و گوی
گرتن لینی راهاتن، خوویوه گرتن ههستکردنی لاواز کردن، ههستیان
پینی نه ده کرد که ناماده ده بوو، به لام بیریان ده کرد که له وی
نه ده بوو... پاشان وایان لیهات گویان نه ده دا به نه بوونی و
ناماده بوونیشی گرنگ نه بوو له لایان!

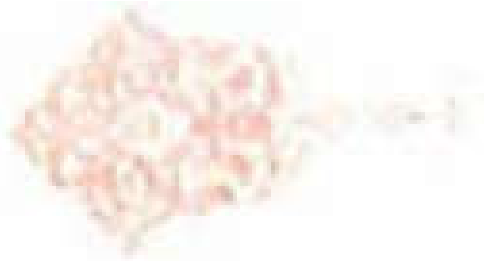
دواتر کو مه لیک شاعیر هاتن بو گه ره که که، ده یاندا له ده هولیکی
گه وره و هاواریان ده کرد به گورانیه کی به تال، وه ک ده هول که یان،
بانگه واز بو چا که ناکات و ههست ناجولینیت و له دهر ووندا نادات له
شوینی تیمان، به لکوو بانگه واز ده کات بو ههوا و ناره زوو،
ده یانور و ژینیت، هیمنیه کانی پارشیو و دلر فینیه کانی به ره به یان و
تروسکه ی مانگ نایانناسیت، به لکوو پرووناکی کاره با له
پهرستگای شهیتان و ههیکه لی شه هوهت و ناره زوو ده یانناسیت،
سفره ی مه ی خواردن له شوینه خراپه کاندایانناسیت، خهلکیش له
دهووریان کو بوونه وه و چه پله یان بو لیدان!

تا له م کاته دا شاعیره که ره بابه که ی شکاند و به بی دهنگی له
گه ره که که چوو ده ره وه، پروویکرده شاخه کان بو ته وه ی له جاده ی

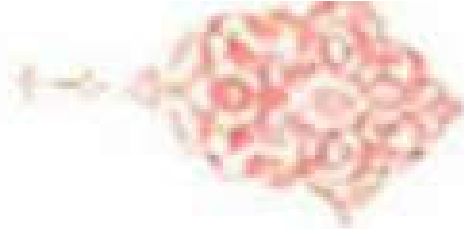
شەشە مەۋە پەنا گە يەك بۇ دەروونى بدۆزىتتەۋە، بەرزىيە كەي بپارنىزنت
 لە دەي گوى بىستى دەنگى ئەم دەھۆلانە بىتت، ۋەك ئەو
 پىرەپىاۋەي لىھات كە سى رۆژە كەي بوو بە يەك رۆژ، شەۋە كەي
 درىژبويەۋە ھەتا رۆژە كەي گرتە خۆي و تارىكىيە كەي درىژدى
 كىشا بۇ سبەينى، نىتر نەژيا بەلكوو لە خەيالى رابردوودا دەژيا،
 ۋەك ئەو درەختەي گەرماي كانون ھەلىپروسكاندوۋە، بە يادى
 (نازارى) گوزەشتە و گەشە كەردنە كەي و تەموزى رابردوو و
 بەربوومە كەيەۋە دەژى!

چ كاتىك لە كانوندا گولى تەموز گەر او تەۋە؟

بەلى گەرەم، شاعىرە كە مرد و لە جبەي دادوۋەردا نىژرا، گەر
 فەرمانى تۆي بۇ ھاتوۋە لە ((سە قافەدا)) بنوسىت لە كاتىكدا لە
 ھەستە كانىدا ئەم سووتانە ھەيە و لە دەمارە كانىدا ئەم ئاگرە ھەيە،
 رۆژىك ھەبوو واتا كانى لىۋە دەردەچوو، وىنەي دەروونى دەبزواند و
 زوبانى بە رەۋانىژى دەجولا بەبى ئەۋەي بىجولنىت، تەنانەت ۋەك
 كەسىكى زۆر بەخشندە ۋابوو كە لە كۆتە كان دەردەچىت، ۋەك
 ئەۋەي پىنووسە كەي لەسەر كاغەزە كە پىش دەست و بىر كەردنەۋە كەي
 دە كەۋىت، دەتبىنى گونرايەلت دەبوو خىراتر لە لافاۋىك بۇ شوئىنى
 خۆي، بەلكوو خىراتر لە شادوومانى بۇ دلى كەسىكى بەخشەر،
 خىراتر لە خۆشەۋىستى بۇ دلى ئەدىب! رۆژىك كە لە دونىاي
 خەلكىدا دەژيا ۋەك ئەۋەي دونيا بەس بۇ خۆيەتى؛ شتانىكى
 دەبىنى كە ئەوان نەياندەبىنى، شتانىكى دەبىست كە ئەوان نەيان

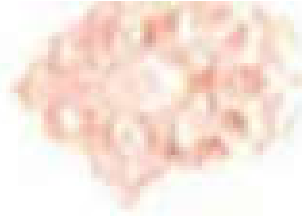
دهبیست: له هه موو دیمه نیکدا جوانی دهبینی، له هه موو جوانیه کدا
 خه و نیککی دلرفینی نه فسوناوی دهبینی و تییدا رۆده چوو، په ی به
 چیژ و خو شیهه کانی دهبرد که تهنه نه وانه دهیزانن که گوینیان له
 باسی جوانی بووه و به گوینی دل بیسه ری بوون، شهوه کانی له گه ل
 خه و نه کانیدا به سه رده برد، که به یانی لی ده بوویه وه هیچی دهست
 نه ده که وت گوزارشت بکات له وهی له دهر وونیدایه ئیلاا نه م زمانه
 کورت بره نه بیته، که بو گوزارشت کردنی خه لکی له
 پیداو یستیه کانیان به دیه یتر او نه ک بو په سنی خه و نه کانی ناسمان!
 زمان چی بو بکات که بو هه موو جوانیه کان-له گه ل نه و وینه و
 واتایه ی ته و او نایته-ته نه یه ک وشه ی هه یه نه ویش ((جوانیه))؟
 چون ده توانیته گوزارشت بکات له جیهانیک که هه مووی ژیان و
 هیژ و سحره؟ چون قه ناعه تی پیده کات له کاتی کدا له چا ویدا
 چه ندین په ره ی جوانی هه یه و هه موو رۆژیک شتی نوئ
 ده خوینیته وه؛ له هه موو روویه کدا جوانیه ک هه یه ناپیوریت
 به غهیری خو ی و له هیچی تر ناچیت، هه موو چاو و گلینه یه ک
 جوانی هه یه، هه موو زه رده خه نه یه ک و هه موو ناوردانه وه یه ک،
 هه موو دهنگیک و هه موو ده لاقه که یه ک، هه موو شیویک و
 شاخیک، هه موو ته ختاییه ک و روو باریک، هه موو پارچه شعریک
 و هه موو وینه یه ک له موزه خانه دا و هه موو گولیک له
 باخچه یه کدا و هه موو بو نیک و هه موو تاوازیک... بوونی
 یاسه مین و گول و شلیر و نامین، جوانی به یات و په ست و حیجاز و

سەبا، عود و قانون و نەه و کەمانچە، جوانی چیرۆکیکی
 کاریگەر و حیکمەتیکی بەهێز، ئەوەی ویستت و نەتویست لە
 جوانیەکانی وجودد..... هەموو ئەمانە لە زمانەکانی مەرۆقایەتیدا
 تەنھا یەک وشە هەیە بەلگە بیت بۆی و ناماژەیی پێ بکەرت
 بۆی..... نای زمانی مەرۆقەکان چەندی هەزاره!

جوانی دەچەشت و ئەدەب لە دەروونیدا دەبزو، ئەدەبیش
 بلاوکردنەوویە، چێژەکە بەدی نایەت و نێعمەتەکە شیرین ناییت
 هەتا خەلکی لە نێعمەتەکیدا بەشدار نەبن. ئەدیبیش بەم شیوەیە؛
 بەخشندهیی دەکات لە گەل خەلکیدا بە بەنرخترین شتی خۆی: بە
 هەست و سۆزی، دەروونی والادەکات و نەینیهکانی باس دەکات
 بۆیان، ئەوان لە گەلیدان لە خوشی و ناخۆشیەکانی، لە هیوا و بێ
 هیوایەکانیدا، باسی چیرۆکی خوشەویستی و رق و جولە و
 بێدەنگیەکانیان بۆ دەکات، پاشان پێی دەلێن: ئەم گیلە زۆربلاییە
 چییە هەر باسی خۆی دەکات، شانازی پێوە دەکات وەک شانازی
 کردنی کەلەشیر بە پەرەکانییەو، رۆژنامەکانی پرکردووە لە باسی
 خۆی، وەک ئەوەی خەلکی هیچ خەمیان نییە ئەو نەبیت گوی
 لە باسی ئەم بگرن!

ئەوەی هەستی پێی دەکرد لە واتایی هەتا هەتایی دەیگواستەووە بۆ
 زمانی لەناوچوون، تەنھا کەمێکی کەمی دەمایەووە، پاشان نامادە
 دەکرد بۆ بلاوکردنەووە، زۆربەیی ئەو جوانیەشی کە مابووی لە

دهستی ددها له نیوان موراعات کردنی نادابی کۆمه‌لگا و یاسای
 بلاوکردنه‌وه و هه‌زی بلاوکه‌ره‌کان و خواستی خوێنه‌ران، پاشان
 بلاوده‌کرایه‌وه و خوێنه‌ری رازی ده‌کرد، به‌لام خۆی پێی قایل نییه
 و سه‌رسام نییه پێی، چونکه ده‌زانیت باشتترین شت نه‌وه‌یه وشه
 گوزارشتی لێی نه‌کردوه و پینووس نه‌ینوووسیوه، نه‌مه‌ش بو ئه‌وه
 نییه شانازی پێوه بکات، خۆی له هه‌موو خه‌لک زیاتر ده‌روون و
 نه‌نگیه‌کانی و نه‌ده‌بی و که‌موکورتیه‌کانی ده‌زانیت، لێ ئه‌مشه‌و
 ده‌رگایه‌کی یاده‌وه‌رییه‌کانیت کرده‌وه که پێشتر داخراوبوو.

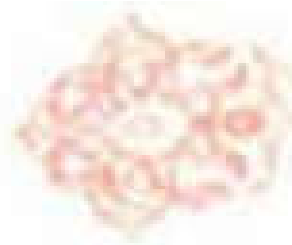
وذو الشوق القديم وإن تسلى مشوق حين يلقى العاشقينا

یه‌کیکه له‌و که‌سانه‌ی هه‌رچی هه‌بوو ئه‌م کۆمه‌لگایه‌ زینده به
 چالی کرد... ده‌روونیکی هه‌بوو مرد، وازی لێناهیتریت شیوه‌ن
 بکات بو ده‌روونی؟ سه‌روه‌تی که‌سیک ده‌رووات بو‌ی ده‌گری،
 ماله‌که‌ی ده‌سوتیت به‌داخه‌ بو‌ی، بازرگانیه‌که‌ی له‌ده‌ست ددها
 ئه‌سرینی بو ده‌رپزیت، خوشه‌ویسته‌که‌ی جێی ده‌هیلت شیوه‌نی
 له‌ده‌ستدانی ده‌کات... ده‌روونی ده‌مریت و زوبانی وشک ده‌بیت، لێی
 ناگه‌رین بو ده‌روونی بگری و شیوه‌ن بو زمانپاراوییه‌که‌ی بکات؟

له رۆژنیک له رۆژه‌کانی پایزدا له سالی ۱۹۲۸ دا له‌لای پردی
 زه‌مالیک له قاهیره لاویکی بیست سالان وه‌ستا، له‌و ته‌مه‌نه‌دا بوو

كە مروف دەڭى بۇ ئارەزو و خەونە كانى، جارىنگ تەماشى نىلى
 كرد و جارىنگىش تەماشى گەردوونى فراوانى كرد، ناسۆيەكى
 دور كە پۆشتەبوو بە نوورى ئاوابوون بە پۆشاكە چنراوۋە كەى لە
 دەزووى خۇر، شارىنگى بە بىرھىتايەوۋە كە خۆشەويستە لە دەروونىدا،
 لە چاويدا پرشنگدارترە لەو ئاسۆيەى پەنھان بووۋە لە پىشتىيەوۋە،
 دايك و براكانى جوانى ئەو شارەبوون، شوينى گەمەى مندالى و
 گەردەبوونى، دىمەشقى بە بىرھاتەوۋە، لە ھەموو شوينىكى
 يادگار يەكى ھەبوو كە بەشىكن لە ژيانى، ژيانى مروفە كان تەنھا
 يادگار يە كانىيەتى! قەدپالى قاسيۇنى شادوومانى ھىنەر و بەردە
 گەورە كانى، رەبوۋى مەلبەندى خۆشەويستى و ھەوارگەى
 ئاواتە كان، غوتەى بەھەشتى دونيا و بىستانى سەرزەوى، ميزان و
 شازريوان و ميزە و كەيوانى ھاتەوۋە ياد... تامەزرۆيى لە دەروونىدا
 بزواو و تاسە كردن وروژاندى، شوينى خوى لە خویندىنى بالا
 لەبىر كرد، چاپخانەى سەلەفيەى لەبىر كرد لە شەقامى ئىستىئاف
 كە تىيدا دەگەشت بە خزمەتى زانا ديارە كانى مىسر، ھاورپىي خالو
 موحيبودين: تەيمور پاشا و رافىعى و ئەحمەد ئەمىن و عەزام و خدر
 تونسى و غەمراوى، دەستەى گەنجانى موسلمانى لەبىر كرد، رووى
 وەچەرخان بەرەو وىستگە كە، چەند كاتر مىرنگى نەبرد ئەم گەنجە
 مائناوایی لە قاھىرە كرد كە تىيدا ئاواتە كانى بۇ نزيك بووبوۋە.
 سواری پىشتى تامەزرۆيى بوو بەرەو شارە خۆشەويستە كەى، نەيزانى
 مائناوایی كرد - نەو رۆژەى مائناوایی لە مىسر كرد - لە داھاتووى

ئەدەبی و شکۆمەندییە کە، لە بلیمەتی و نامادە کارییە کانی،
 زەویییە کە بە پیتی تیراوی بە جێهێشت و تۆوە کە ی هەلگرت بۆ
 ئەوێ لەسەر بەردیکی رەق بلاوی بەکاتەو و بەو هیوایە ییته بەر!
 قاهیرە ی بە جێهێشت و گەرایەو و بۆ ئەو شارە ی ئەدی بی تیدا دەمریت،
 ئەمەش یە کەم دێر بوو لە پەردە ی بە دەبەختییە کانی!

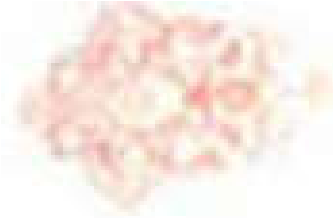
ئەو لاوە ی ژیا نی لیو هەل دەقولا و لە چالا کبووندا بازیدەدا، ئەو
 گەنجە ی لە هەموو گۆرە پانی کدا گەری هەبوو، لە هەموو
 کیشمە کیشمێ کدا سوار چاکی ناوی بوو، ئەو گەنجە ی کاری بۆ
 ئەدەب و چاکسازی و سیاسەت و رۆژنامەوانی و، فێر بوون و
 نووسین دەکرد، ئەو گەنجە ی عێراقی ناسی و عێراقیش ناسیان،
 خوشیویست و خوێند کارە کانی خوشیان ویست، هیندە مایەو و کە بە
 وەفابن بۆ ی و باسی بکەن، ئەویش بە وەفا مایەو و بۆ عێراق و باسی
 دەکردن. پلە و پایە ی لە لوبناندا بە هەمان شێو ی عێراق بوو، ئەو
 گەنجە ی کە چوو بۆ حیزاز، لە هەموو شارێ کدا کاری گەری هەبوو
 لەسەر دەررونی هاوڕینکانی و لە هەزارەها لە خوێند کارە کانی،
 ئەوانی لە دل و دەررونی جیا نە دە کردەو و هەتا دەرروون و دلی
 نە ما... لە دوا ی هەموو ئەمانەو و رۆژگار ئەم گەنجە ی بە پیری
 گەران دەو و کە هیشتا نە گەیشتو و بە چل سالی تەمەنی، مردوو و
 کفن کراو و لە جبهیه کدا، فراوانی دەررونی تەسکرایەو و هەتا
 مادە کانی قانون دەووریاندا و پینووسە کە ی شکان، نانوسییت تەنها لە

بېرىارەكان و سېغەي سەرىنچىيە كاندا نەبىت، دونياكەي بېچووك
 بوويەو ھەتا وای لېنھاتوۋە چوار دىۋارى دادگا سنوردارى
 دەكات... لە دوای ھەموو ئەمانەو چى لى چاودەروان دەكرىت؟

شارەكەي سزايدا، نەو شارەي خوشيوست و لەتاو خوشەويستىيە كەيدا
 ميسرى بەجىھىشت لەدوای نەوئى تىيدا نايىندە بوئى پىندەكەنى،
 نەگەر لە ميسردا بەمايەتەو، ميسر ھەق و پلەي نەدەب دەزانىت، نەوا
 نەمرۆ شتىكى تردەبوو!

لە كاتىكدا ميسر- نەگەر راستىم بوئت- تەنھا رۆلەكانى خوى
 خوشدەونت و بوئان پىندەكەنىت، يەك نەدېبى ميسرى بە سەد
 دەبىنىت و، سەدى غەيرى خوى بە يەكش نابىنىت، نەگەر وانىيە
 پىم بىژن، بوچى رەخنەگرەكانى ناھەنگ دەگىرن بەھوى دەرچوونى
 بېچوكتىن كتىبى و چەندىن رۆژ سەرقال دەبن بە قسەكردن
 لەبارەيەو، بەلام يەك وشەي ستايش كردن يان رەخنەگرتن نالىن
 لەسەر نەو كتىبە بە پىژدى لە شام يان لە عىراق دەردەچىت؟

چى داوہ لەسەر كۆنەكردنى ميسر، نەمە شارەكەي خويەتى كە
 تەرازوۋەكەي ترازوۋە و رېبازەكانى بېچراۋە و بوچوونەكانى سەرى
 لى تىنكچوۋە، راولچى تىنكەل بوۋە بە مەردەكان و شىكەرەوۋەكان
 بەبى نىشەكان، تەنانەت رۆژنامەكان لەيەك كاتدا ستايشى كتىب

دەكەن و رەخنەى لىدەگرن، ھەل ھەلە بۇ شىعەرى نوى لىدەدەن و
 چەپلەبارانى دەكەن، ھىچچىش نىيە تەنھا قسەى خراب نەبىت و
 كەردوويانە بەقسەى باش، يان قورسىكى ساردە خۆشەويستيان كەردوود
 يان لاوازىكى جياوازە بە بەھىز و پاراو بىنويانە؛ وەك ئەوھى ئەدەب
 بوبىتە گالتە و گەپ، وەك ئەوھى عەرەبى گەرنكەى كراودتەوود و
 ئەم (كتىبەى) نەماوود دەستى پىنوبگەرنىت، يەكەتەتەكەى پپارنىت و
 لەنىوان يەكەم و كۆتايدا ھۆكارى گەياندن و پەتى پتەو بىت، قسە
 كۆنەكانى ھەمىشە تازەيە و لىنى تىدەگەين و چىژى لىوودەدە گرەين،
 تازەكەشى كۆنە، ئەگەر خودا عەرەبە سەردەتايەكان زىندوو بەكاتەوود
 لىنى تىدەگەن و چىژى لىوودەدەگرن..... وەك ئەوھى كەسى ئەدىب
 ئەم پىستە لە جەستەى دەكاتەوود بۇ ئەوھى پىستىك پپوشىت لەو
 كارگانەى (ئەوى) درووستكراود، كى حەز دەكات سەرى لىبەكەنەوود
 بۇ ئەوھى سەرنكى بۇ دابنىنن ئاودەزىكى تىدايە ھى ئەوئىيە، ئەوھى
 جياوازی دەكات لە نىوان حەق و باتلدا، ئەوھىيە ئەوھى لەلای
 رۆژھەلاتەوود ھات باتلە ئەگەرچى نايىن و رەدوشت و شەردەفیش بىت،
 ئەوھى لەلای رۆژئاوابوونەوود ھات ھەمووى ھەقە گەرچى كوفر و
 تاوان و سەرىپچىش بىت! تەنانەت ئەم شارە نكولى دەكات لە
 شاعىرنكى راشكاوى نەسەب جىگىرىي، ھەموو نوساودەيەكى
 ناتەواویش دەگرتتە خۆى.... لى نایا مروف سكالالا لە شار و
 كەسى خۆى دەكات؟

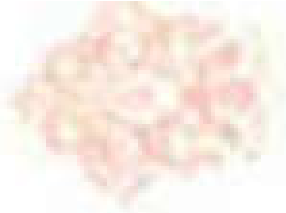
بلادي و ان جارت علي عزيز
و اهلي و ان ضنوا علي كرام

شاره كەم گەرچى ستمەيشم لىبكات خوشەويستە
كەسە كانم گەرچى رەزىلیم لە گەل بکەن بە خشنەدن

هیچ شتیكت لەسەر نییه ئەى دیمەشق لەوێ کردووتە بەو كەسەى
كە هیچ كەسینك هیندەى ئەو خوشى نەويستویت، هیچ
نووسەرنك وەك ئەو تارىفی نە کردوویت و بەرھەلستی ناوہ كەت
ناكەم وەك چۆن تۆ كرت، ئەم ھاوړپیانەشم
(اړيساله) خوشكى (سە قافە) شاھتەن لەسەر ئەوێ دەيليم، منەت
ناكات و كەس نازار نادات بە منەت كردن، بەلكوو سەرکۆنە و
سكالا دەكات.

* * *

ئەگەر خودا بۆ ئەم ((مردووه)) لە دايكبوونىكى تری
نووسى ((مرووف) ھەموو رۆژنك كەسینكى نوێ تیدا لە دايك
دەبیت و كەسە كۆنەكەى تیدا دەمریت)) و گەراندیەوہ بۆ ژيان، ان
شاءالله بە دوو بالى كراوہوہ بدات لە شەقەى بال لە تاسمانى
ئەدەبدا، بگات بە چەندین تاسو كە پيشتەر نەيبینیوہ، باسى شتیك
بكات بۆ خوینەرانی سەقافە شیرینتر بیت لە موناجاتى دل و گفتى
دەروون، ئەگەر ئەمەى بۆ نەنوسرابوو رەحمەتى خودای لیبیت،
خەلكى بە لە دەستدانى ((ھیچ)) زەرەر ناكەن!

نەمە پۆزىش ھېنەنەۋە بوو كە سكالاي لە خوگرتبوو، بە سوپاسەۋە
 بلاۋى بىكەرەۋە، يان وازى لىبھىنە و سەر كۆنەشت ناكەم:
 ولابد من شكوى إلى ذي مروءة يواسيك أو يسليك أو يتوجع

السلام عليك ورحمة الله وبركاته

ۋەلامى ئوستاز ئەحمەد ئەمىن رەھمەتى خوداي لىبىت:

سەقافە پەيامىكى ناردوۋە بۇ مامۇستاي ئەدىبى دىمەشقى، تىكاي
 ئەۋەدى لىدەكەن لەم بىدەنگىيە دەرىجىت و بىگەرپتەۋە بۇ ئاواز
 چىرىنى، ۋەك ئەدىبىكى بەرپىز و ھونەرمەندىك ناسىومانە، ئەۋىش
 ئەم پەيامەى بۇ ناردوۋىن و رىنگاي داۋىن بلاۋىبىكەينەۋە. بەلكوۋ
 ئەمە بىتتە ھۆكارىك بۇ ئەۋەدى ئوستاز ھەناسەيەك بە دەروۋنى
 بدات، پىنوۋسەكەى ئامادەبىكاتەۋە و بە نوۋسىنەكانى چىژ بىبەخشىت
 بە خوئىنەرانى و، رىزگارى بىت لەۋ دۇنيا تەنگەى كە تىيدا دەژى لە
 نىۋان دۆسىيە و كىبىي ياسا و بىرىارە زۆرەكاندا بەرەۋ دۇنيايەكى
 فراۋان، دۇنيای ھەست و سۆزەكان و دۇنيای خەلكى و ناكۆكى و
 كىشەكانيان و چاكسازىيان، ئەدىبەكان بۇ ئەۋە بەدىنەھىنراۋن كە
 لەۋ ژىانە تەنگەدا بوەستن.

نوستاز سەر كۆنەى گۇقارە ميسىرىيە كان دەكات لەسەر ئەوئەى
 گرنكى بە بەرھەمە ھىچە كانى ميسىرىيە كان دەدەن و گرنكى نادەن
 بە بەرھەمە باشە كانى شونە كانى تر وەك شام و عىراق، چەندىس
 جار گونمان لەم سكالايە بوو، بەشنىك لە راستى تىدايە، بەلام
 زۇرتىن گومانمان ئەوئەى كە فەرامۇش كوردنىكى بى مەبەستە،
 ئەوئەى نوسەرانى شام و عىراق زۇر بەدوای شتدا بچن، كتىبى
 نوسەرانى عىراق و شام لەنىوان خۇياندا بلاو دەبىتەو و خۇشيان لە
 ھەموو كەس زياتر لىنى شارەزاترن بە پۇشاك و بە نرخە كەى، گەر
 لەسەرى بنورسن و رەخنەيە كى بە نرخى لىبگرن و ناساندىكى
 راست بىناسىنن، گۇقارە كانى ميسر دوانا كەون لە بلاو كوردنەوئەى
 وتارە كانيان و بەشدارى كوردن لە ستايش كوردنى شتە بە نرخە كان
 تىيدا، بەلایەنى كەمەو سەقافە پەيوەست دەبىت بەمەو و بەلین
 دەدات و، باوئەرى وایە بەمە كەمو كورتىيە كى ديار پردە كاتەو لە
 خۇى و سەرجم گۇقارە كاندا، ئەوئەى گرنكى نەدانە بە بابەتى
 رەخنە گرتن بەپىنى پىنوئست، جا يە كسانە نوسەر ميسرى بىت يان
 عىراقى يان شامى، لە چاوئەرنى نوسىنە كانى نوستازداين
 بە خىرھاتنى دەكەين و سوپاسى دەكەين.

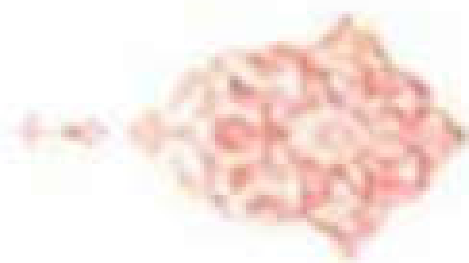

شيفا

له سالی ۱۹۲۶ دا بلا و کراوه ته وه

.....تووشی سیل بوو بوو، به لام سیلیکی ناموی بکوژ،
له سی و گه دهیدا نه بوو، به لکوو له دهروونیدا بوو، له
بیر کردنه و هیدا بوو، نه خو شیه که ههست و بیر کردنه وهی په کده خست و
ژیانی ده خنکاند و بوونیه تی له ناوده برد..... تووشی ((دهردی
خوشه ویستی)) بوو بوو.

پشکوی به هره که ی دامر کاند بووه وه، هه موو به هره کانی په کخست بوو،
زیره کیه که ی له دهستد ابوو، زرنگیه که شی ویران کرد بوو، هه موو
شتیک له چاویدا تهسک کرد بوو وه به پوختی و کو کراوه ی ته نها
تهوی دهینی: هه موو ریگاکان له دیداری خوشه ویسته که ی،
نازاره کانیش له دابرانیدا، هه موو فرمانه کانیش له رازی بوونیدا،
هه موو قه دهغه کراوه کانیش له توره بونیدا پوخت بوو بووه وه، کتیبی
ژیانی کورت بوو بووه وه ناو و ناویشانی سریبوه وه، په راویزنیکی
بچووک بوو له ژیانی تهو که سه ی که خوشیده ویست، دونیای پان
وبه رین پر له باشه و سه ربه رزی، پر له جوانی و هه قیقه ت و خیر،
هه موو نه مانه کورت بوو بووه وه لهو نافرته دا!

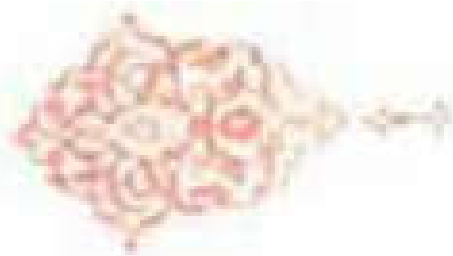

حەزی بە خواردن نەمابوو رقی لیبوو، بەلایدا نەدەچوو ئارەزووی
 بۆی نەمابوو، گەر ناچاربوایە خواردنی دەخوارد وەک نەو کەسە
 دلی تیکهەلدیت و کیفایەت بە چەند تیکەیه ک دەکات کە پستی
 رابگریت، وەک نەو نەم نەخۆشییە رازی ناییت بەو نەو نە
 دەرۆونیدا خراپی کردوو هەتا جەستەشی تیک نەدات! تووشی
 خەوزران بووبوو، بە درێژی شەو بیدار دەبوو نە دەخەوت، گەر
 خەوالبی بیگرتایە و پتووستی جەستە ی زالبوایە چەند ساتیک
 دەخەوت و پاشان بە ترسەو رادەچەنی، بیری لەو مەرقە دەکردوو،
 دەترسا لە گەل هەناسەکاندا بفریت، یان لە گەل نەسرینیکدا بروات،
 یان لە دەریای چاویدا نەقوم بیت!

جەستە ی لاوازبووبوو، هیزە کە ی خواردبوو، ئیسکەکانی پوو کابوونەو،
 رۆوی هەلبزێر کابوو، توانای جولە ی نەمابوو، لاواز و سیس بووبوو،
 تەنھا لە مەجازدا دەژیا؛ بە یادگاری نەو رۆژانەو دەژیا کە تووشی
 نەم سیلە نەبووبوو، نەو رۆژانە ی خاوەنی جەستە یە کە بەهیز و
 نەندیشە یە کە پتەو و دلێکی شاعیرانەبوو... نە خۆی نە خەلکی
 سوودیان لە دەرۆونیان نە دەبینی، چونکە بۆخۆی و خەلکی و ژیان
 نەبوو، بەلکۆو بۆ کەسیک بوو کە خۆشیدەووست.

خۆشەووستی هەمیشە بەم شیویدە یە: نەخۆشیە لە جەستەدا و،
 تەسکیە لە نەندیشەدا و، راکردنە لە گۆرەپانی ژیان!

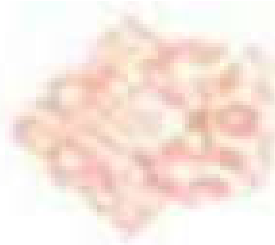
دوئنی، رۆژنیک له رۆژه کانی پایزبوو له بهغداد، گێژدلوکهیه کی توندی توژاوی دهستی پیکردبوو، داره کانی دوجولاندوه و گه لا کانی بلاوده کردهوه و چله کانی دهشکاند، دهگه یشت به هه موو شتیک له سروشتدا و یاری پیده کرد، به ملاو لایدای دبرد..... نه م خۆل و توژه که شه که ی پر کردبوو که تیکه لی هه موو گه ردیله یه ک ده بیته له هه وادا، له ناسماندا وه ک هه ور بلاو ده بیته وه، به ری خۆر و شته به رچاوه کان ده گریت، هه یج شتیک نابیته رینگری، ده چیته ژووره کانه وه چه ندی به باشی و قایمی دەرگا و په نجه ره کان بگه رین، ده چیته چاو و لوت و گوئی و قره وه، دهرواته ناوی سندووق و گه نجینه کان و دلی کاتر می ره کانه وه..... به لکوو- به هوئی وردی و سووکی و خیراییه که یه وه- نزیکه به چیته ناو دهرۆونیه وه!

له سه ر هاو ریکه شمان پنیوست بوو به چیته دهره وه بو کاره که ی، ده چووه دهرۆو پشته به غداد، هه ندی دوودل بوو به لام ناچار بوو، دهبوو هه ر به چوایه، پشتوئنی پینچایه وه و خۆی داپۆشی و قاپوته گه رمه که ی کرده به ری، فه ره نجیه کی کرده شانی که خۆی پی دپاراست له باران، له لای ملیدا گریدا و ده ستکیشه کانی کرده دهستی و، گوچانه که ی هه لگرت که خۆی ددا به سه ریدا، نه یه دتوانی ری بکات، به هوئی نه و هه موو پۆشا که ی کردبوویه به ری، به هوئی دریزی رینگا و به هیزی با که وه، به هوئی لاوازی و ماندوویه تییه وه.

به تهنها خوی بوو له رینی (اسوله یخ)، هیچ نوتومبیلینکی
 نه بیینی له گه لیدا بروت و هیچ هاوه لیککی نه بوو هاورییه تی بکات،
 به پی ریشیت، رینگاکه دریزبوو له ههردوو لایه وه دارخورسا هه بوو،
 با که یاری پنده کردن، قهده کدی لارده کرده وه و چله کانی په رته وازه
 ده کرد و پاشان کؤیده کرده وه، وه ک نه وهی پانکویه کی گه وره بیئت و
 دستیککی نه بینراو پروویکردوته پرووی دونیا، سهره تاکه کی دیاربوو
 کؤتاییه کی نادیاربوو له هه وره خولاوییه دا که هه موو شتیککی
 داپوشیووه و زهوی ده گه یه نیت به ناسمان، رینگاکه کی ده بیینی وه ک
 نه وهی پیدا سهرده که ویت، یان ده بیینی وه ک نه وهی پیدا دیته
 خواره وه، (با) که زور زور به هیزبوو، داره کانی لارده کرده وه و
 چله کانی ده جولاند، هیچ شتیککی جنگیرنه بوو له نیوان نهم بایه دا
 تهنها هاورینکه مان نه بیئت به گوچانه که یه وه و به لاوازی و
 باره که یه وه.... له دهروونی خویدا ههستی به مه کرد، پنی سهرسام
 بوو تی بیینی بکات و بیری لیبکاته وه، شتیککی له ناماده کردنی
 دهروون توشبوو، نهمهش زیادبوو ههتا پر بوو له ههست کردن به
 به هیزیه که کی، به پوزده ته ماشای قاپووته که کی ده کرد، تیپراما له
 ههناوی و بیری له دهروونی ده کرده وه: نهم کییه؟ نهی نهو ژیانه
 چیه تیدا ده ری؟.....

(با) که تووندتر لیده دا، پاشان فیکه یه کی لیدا و گونی پینه دا،
 چونکه گه رده لولینکی به هیزتر و سامناکتر داویه تی له

دهروونی... شهرده قوچ له گهل نهم شاخه دا دهکات و دبه ورنه و نرانی
 بکات، ودهستا و بیری کرده دهه: بوچی به دهستی خوی ژبیانی
 تنگ دهکات؟ بوچی نه ندهشه و به هرده کانی له کارده خات؟ نه ده
 هه موو نه مانه تنهها له بهر نه و دهه مرفوقینکی جوانی دیوده ته و ده
 گومانی وایه خوشیده ورنه؟

جوانه یان ناشرین، چ داوه لینی؟ کنی و توبه تی به بی نه و نازی؟
 نه ی پیش نه و دی نه و بناسیت چی ده کرد؟ نه ده ژیا؟ نایا ژبیانی
 جوانتر و جه متر نه بوو به گه ورده ییه کان، پر نه بوو له باشیه کان؟ نایا
 نهم خوشه و یستیه تنهها نه خوشیه ک نه بوو جه سته ی و نران کرد و
 کارامه ییه کانی نه هینلا و توانا کانی کهرت کرد، له نیوان نه و و
 ژیاندا بهر به ستیکی له گوشت و خون نه نافراند؟ ..

چ پووچییه که! نایا بریار ده دات به سه ر خویدا به جه خارنکی
 هه میسه و راپرایه کی به رده و ام، بو نه و دی خوشی و دلنیای
 به خشیته که سیکه تر؟ نایا له سه ر خوی پنیوست ده کات رووی
 هه لبرر کنی چونکه نه و کولمه کانی سوورده؟ نایا نه خوشی و لاوازی
 هه لده برترنت تنهها له بهر نه و دی نه و شل و مله؟

چ شه رمه زارییه که! نایا دنیا نابینیت له چاوی نه و مرفوقه و ده نه بیت؟
 نایا به خته و ده ری و شکومه ندی و زانست و پاله وانی و پرووناکی و
 ژیان ده گوریتته و ده به یه ک زه رده خه نه؟

خوشدویستی و دک گمژدترین شت هاته پیش چاری!

بارانیکی به هیزی خیرا دیدا به دهموچاویدا... ههستی به به هیزی و
چالاکی کرد، پر به سیندی ههناسهیدا و چاوه کانی گهشایه وه به
گهشانه وهی ورده به رزی، پاشان گوچان و قاپوته کدی فرییدا و نهم باره
پوشاکدی له خوئی کرده وه... هاوارینکی کرد هاواری خوئی:
تهواووووو چا کبوومه وه!

پاشان به ری کدوت به رهو دونیایه کی فراوان... ئیتر زیانی لی
یاساخ نه بوو، چونکه ئیتر خوئی نه ده ویست!

؟ 😊

ته نيايي

(.....هممور مانه رو بيه ک له ژياندا سه چاره کهي ته وييه
به ته نيا ده ژين، هممور شه هولانه شي ده يددين
ته نها بوا کر دنه له م ته نيايه)۱-
گني هي مو پيان

له سالي ۱۹۳۷دا بلا وکراوته وه

هيچ شتيک له ژياندا به نه داره ي ته نيايي نازاري نه داوم، هه ستم
به-هه رکات ته نها ده بووم- بو شاييه کي سامناک ده کرد، هه ستم
ده کرد نامويه به من و قورسه له سه رم تواناي ته نيا بونه وه م نييه
له گه ليدا، که له گه ليدا ته نيا ده بووم وه هه ستم ده کرد له نيوان من و
ژياندا سارايه کي وشک و ورناني بين کوتا بووني هه يه، به لکرو
زوريه ي جار جيهانم وه ک وه حشينيکي گه وره ده بيني، که ده مي
کر دوته وه قورتم بدات، هه ولي را کر دنم ده دا، به لام چون رابکه م له
ده وونم که له جه سته مدييه، چون له و دونيايه رابکه م که تييدا
ده ژيم؟

دەررونم قول و فراوانه، یان خوم به قول و فراوانی دهیبینم به هوی
 زوری نهوشتانهی لی ورددهمهوه و تیرادهمینم له پدنایدا، به فراوانی
 و قولیه کهی دهترسینیت و نهخوشم دهخات که هیچ شتیک پری
 ناکات چندی گه ورهینیت... نه م جیهانه تنگهش، یان به تنگی
 دهیبینم به هوی سهرقالیم لیوهی به دەررون و ههستم به
 فراوانیکه یهوه، دهیبینم به تنگیه کهی دهسخنکینیت.

من ههصور جیهان له یه ک نهندیشه دا گۆده کهمهوه و فرینی دهدهمه
 سوچیک له سوچه کاتی دەررونمهوه، له نوکتهیه کی بچوکی نه م
 فهزا فراوانه، پاشان له تنیاییه کی مهترسیداردا دهژیم و تهماشا
 ده کهم چ شتیک نه م فهزایه پرده کاتهوه.

هه رکاتیک تهیا دهمهوه له گه ل دەررونمدا، بوئری ده کهم له
 لیکواینهوه لینی و رۆچوون له قولایه کانیدا، فراوانتر و
 سه رسورهینه رتر دهینت، نه م بوونه ودره چیه که جهستهیه کی
 بچووک له خویی گرتووه، له گهردووندا تنها بو شاییه کی تنگی
 داگیر کردووه رهک چۆن کورسی یان سندووقینک داگیری کردووه،
 لی هه موو (شوینه کان) ای نه خو گرتووه، (زه مان) ادهشی
 له خو گرتووه، له ساتیکدا له نه زله وه دهچیت بو شه به د، له یه ک
 بیر کردنه وه هه موو وجودد رینکده خات، نزیکه خودی ژبانیش له
 ناخیدا ونینت؟

مەحالە لەم بونەوەرە تینبگەین کە پنی دەلین (ادەرۆون)، ھەربۆیە لە
 تەنیایی دەترسین و لینی رادەکەین. نینمە لە دەرۆونی خۆمان دەترسین
 و ناتوانین لە گەلیدا تەنیا ببینەو، ھەز دەکەین خۆمانی لێ سەقال
 بکەین بە ھاوڕێیەتی کردنی ھاوڕێکانمان یان خوشویستی
 خوشەویستیکمان یان کارنک لە گارەکان، لە ژیانیش دەترسین،
 ھەزدە کەین بە قسە ی هیچ یان کتیبینکی پووچ تینیپەرینین، یان ئەو
 شتانە ی تر کە رۆژە بەتالە کانمانی بێ پردە کەینەو. گەر جارنک
 ناچار بووین رۆو بەرۆوی ژیان و کات ببینەو بەبێ ئەوێ خۆمان بە
 هیچ شتیکەو سەرقال بکەین - وەک ساتی چاوەروانی - بێزار
 دەبین و جار س دەبین لە ژیان و ھەست دەکەین گەردوون لەسەر
 شانی نینمە دەسوریتەو. ئایا ئەمە نھینیه کی سەیر نییە لە
 نھینیه کانی ژیان: مروف رقی لە دەرۆنی خۆیەتی و لینی
 دەترسیت، خوشەویستین شتیشە لەلای، لینی رادە کات... ژیان
 تەنگ دە کات کە بە شکۆترین شتە لەلای، ھەرلێش بۆ لەناو بردن و
 لەناوچوونی دەدات؟!!

دەستەوسان بووم لە ھەلگرتنی ئەم تەنیاییە و ئەم بۆشاییە کە لە
 دەرۆنمدا ھەستی پیندەکەم، زۆر قورسبوو لەسەرم، ھەربۆیە تینکەلی
 خەلکی بووم و ھاوڕینی زۆرم گرت.

لەمەدا شادوومانی بۆ دەررونم و کۆکردنەووم بۆ پەرتەوازەییەکم
 دۆزییەرە، گفترگۆم دەکرد و شوخی و سوّعبەتم دەکرد، پێندەکنیم و
 دەمەینانە پێکنین، هەتا ئەوەی بیبینیمایە وایدەزانی بەختەوهرترین
 کەس و ئاسوودەترینم، لە کاتیگدا هەر ئەوئەندە لە هاورپێکانم
 دادەبرام و تەنیا دەبوومەووە لە گەل دەررونمدا، بۆشاییە مەترسیدارەکە
 و تەنیاپییە سامناکە دەگەرایەووە.

لە ژياندا نقوم بووم بۆ ئەوەی دەررونم پربیکەم لە سەرقالیەکانی ژیان
 و تەنیاپییەکم لە دەریای کۆمەلگادا نقوم بکەم، پەییوئەندییم بە
 سیاسەتەووە کرد و فریوم تییدا خوارد و نووسیم و وتارمدا، لەو
 دەمەی لەسەر دوانگە بووم هەستم دەکرد من تەنیاپییە بەلکورو تیکەلم
 لە گەل ئەو کۆمەلەئە چەپلەم بۆ لێدەدەن و هوتاف
 دەکیشن..... بەلام هیشتا لە شوینەکە دەرنەچوو بووم و خەلکی
 هەریەکەو بەلایەکا رۆشتون و لە ژوورەکەدا تەنیا دەبوومەووە دووبارە
 بۆشاییەکە دەهاتەووە، بەلام زۆر مەترسیدارتر لە جارانی تەنیاپییەکەش
 بە قورستر دەگەرایەووە؛ وەک ئەوەی لێرە کەمی نەکردووە تەنها بۆ
 ئەوەی لەوی زیادبکات، وەک ئەو ئاوەی دەرچەکە لە دەگریت نیت
 نایەت، بەلام هەر هیندەئە دەست لادا هەموو ئەوەی کۆبۆتەووە دیتە
 دەروە..... چ سودیکم پێدەگەیهنیت ئەگەر لە سەد دانیشتندا باس
 بکریتم یان ناوێکەم لەسەر هەزاران زاریت، خەلکی موناقدەشەم

له سه ربكهن و درايه تي به كتری بكن. نه گهر من له وساته دا له
ته نيايه كي سامنا كدا به و نازار بچيژم؟

ناوبانگ ته نها سوودی بو ناو ده كم هميه. به لام ناو ده كم له من نيه
و منيش نيه، خوازيار بووم شاد و دومانيم له خوشه و رستيدا دست
بكه و نت و رزگارم بكات له ته نيايه گم. هيچم دسته كهوت ته نها
ناونك نه يت كه بو نه وشته نيه، له وجود دا بووني نيه. به لكور
نزيك بوونه و دي تارمايه كاني تيدا به.....

به لام چون روجه كان ده گن به به ك؟ نه ي نه و خوشه و رستيه
له ناوبه ره به هيزه له كويه كه هر دوو خوشه و رسته كه ده خوات و ده ك
چون ناگر كانزايه ك ده خوات پاشان گه وه رنكي پاك و
بينگه ردي لينده هينته دهره و، ((من)) و ((تو)) اي تيدا نيه،
به لكور ((نيمه)) اي تيدا به؟

دهستم له خوشه و رستي شور د و بينوميند بووم له و دي له لاي خه لكی
كوبوونه و دي ره ها بينم. به زور گه رامه وه بو لاي ته نيايه
ره ها كه ي خوم.

دەھام لىھات رېقم لەو دەبوو بىگەمەرە خەلکى و، لە کۆبوونەووەکان
 ڕامدەکرد، چونکە لە ھەموو ئەمانەدا تەنھا کۆبوونەووبە کى سىچم
 بىنى: دوو خۆشەويست يە کترى لە نامىز دەگرن، گەر دەروونىانت بۆ
 تاشکرا بکرايە دەبىنى بە ئەندازەى تەزەل و ئەبەد نىوانيان ھەب،
 دوو ھاوړى گفتموگۆدەگەن و دەستەواژەى خۆشەويستى و براىەنى
 بە کار دەھيئن، ئە گەر ناخيانت بۆ تاشکرا بکرايە دەبىنى ئە فرەت لە
 يە کترى دەگەن، دەستەى نىشتىمانى يان حيزبى مىللى دەبىنت،
 تەنھا گوڤت لە قوربانيدان و دلسۆزى دەبىنت، تەنھا کۆبوونەووە و
 يە ک دەنگى ئەندامەکان دەبىنت، ئە گەر بچیتە دلپانەووە تەنھا
 دلسۆزى بۆ خۆيان و خۆشويستى دەروون و قوربانيدان بە ھەموو
 شتىک لە پىناوى خۆيدا يان سودىکيدا دەبىنى!

لە نىوان خەلکيدا نامۆ بووم، وازم لە خەلکى ھىناو و ڕوومکردە
 دەروونى خۆم جىھانەکانىم تاشکراکرد و ڕووبارەکانىم بېرى و لە
 تارىکىيەکانىم کۆليیەووە، لە ئەندىشە و ھەستوسۆزەکانم ھاوړى و
 دوژمنم بۆ پەيدا بوون، بە خۆشەويستى ھاوړىکانم و دژايەتى کردنى
 دوژمنەکانمەووە ژيام!

ئەو کەسەى ھەول دەدات دەروونى خۆى بناسىنت چەندىن سزا دىتە
 ڕىى وەک دەرد و نارەحەتییە گەرەکان، ئە گەر خۆراگرىنت

له سه‌ری ده‌گات به ئامانجه‌که‌ی، چ ئامانجیکه که دەرۆون به
ته‌نیایی ئارام و دلنیا ده‌بیت، به ژیان شادوومان ده‌بیت، هه‌ست به
چیژه گه‌وره که ده‌گات؟ ئه‌و ئامانجه‌ش ته‌نها ناسینی خودایه.

به‌رده‌وام خه‌لکی له ژیر قورسایی ته‌نیاییه‌کی مه‌ترسیداردا ده‌بن
هه‌تا په‌یوه‌ندی ده‌که‌ن به خوداوه، ئیتر لیژه‌وه به‌رده‌وام بیر له‌وه
ده‌که‌نه‌وه که خودا له‌گه‌لیانه و بینهر و بیسه‌ریانه؛ ئا لیژده‌دا
نازاره‌کان بو خودا ده‌بن به چیژ، برسیتییه‌کان ده‌بن به تیۆی،
نه‌خۆشییه‌کان ده‌بن به ساغی، مردن ده‌بیته ژیانیکی هه‌تاهه‌تایی
نه‌براهه. ئا لیژده‌دا مرووف گوی ناداته نه‌وه‌ی که‌سی له‌گه‌لدا نییه،
چونکه له‌گه‌ل خودادایه.

ياداشتهكان

له سالى ۱۹۳۷دا بلا و كرا ودهتموه

دوو پرووداون بهردهوام له يادمن، ههتا نهو دهمههى مردوووشوره كه
چاوه كانم ليكده نيئت:

يه كه ميان له لاي پرووبارى بهردهايه، له بيست و ههشتى نهيلولى
۱۹۲۶ز.

دووهميان له كه ناري ديجله دايه، له پينجى تايارى ز ۱۹۳۷.

بهردها بههيواشى و به پروويه كى گه شهوه دهرفويشت، وهلامى يه كه م
سلاوى خورى بهرهبه يانى دهدايه وه، منيش له ئوتومبيلينكى
گه وردها بووم، ته ماشاى نهو كوومه له خهلكه م ده كرد له دوست و
هاورپيانم، بهم بهرهبه بايه نه هاتورن مالتاوايم ليكهن پيش نه وهى بچم
بو عيراق، ته ماشا يانم ده كرد سوپاسگوزارانه بو چاكيان و دلگران
بو دابريان، پاشان تيرامام له بهردها هاورپى مندالى و نه ربابى

تەنبايى و رزگار كەرى دەرۆونم، لە رزبەرە سەبەرى جوانى و
 شۆرەبى دەبىنم كە بەناز و لووتبەرزىبەرە لى دەدات، سەبەرى مەنارە
 دوورە بەرزەكان دەبىنم كە دەدات لە ناو كە، تەبىدا يادگار بىه
 زىندووە كانم دەبىنم و لە گەلمدا دەدۆنن، چىرۆكى ژيانم دەداتەو بە
 گۆندا و مېژووە كەم بۆ دەخوئىتەو، هەست بە سوتاوى دابران دە كەم
 و لەم ساتەدا هەست دە كەم دىمە شقەم خوئىتەو... دىمە شقە شوئى
 يادگار بىه كانم، دۇنيای دۇنيا كەم، ئەو پەرى ناواتە كانى
 ژيانم... پاشان هەموو ئەم وئىنانە دەشۆنۆت و لە چاومدا تەنبا وئىنەى
 برا كانم دەمىنۆتەو، لى رادەمىنم بە چاوىكى پىر ئەسرىن و دۆلىكى
 لەرزۆكى ترساو لە دابران، پاشان هەمووى لە يەك رۆودا
 كۆدەبىتەو، ئەو وئىش خوئىتەو سترىن رۆودە لەلام و نرەكترىن لە
 دۆلەو... لە ناو كەدا دىمە نىك دەبىنم كاتىكى زۆرى بە سەردا
 تىپەرىووە و زەمانە چالى كەردووە، دەبىنم تۆزى دە سالى لىدەبىتەو و
 دووبارە ژيانى بۆ دە گەرىتەو.

..... لە وئىستگەى حىجاز نمونەى هونەرى نوئم بىنى لە
 دىمە شق، وئىستگە كە شەپۆلى دەدا لە خەلكى وەك چۆن دەريا
 شەپۆل دەدات؛ لە گەشتىارى شەرزە و، لە مالىناوایى كار بە
 گرىانەو، لە فرۆشيارىك هاوار دەكات... لە هاتوو و رۆيشتوو،
 سەركەتوو و دابەزىوو، مەنىش كەنار گىرىووم لە سوچىك لە
 سوچە كانى شەمەندە فەرى حىفا، لە تەنىشتىشدا خوشكە

بچوو که کم دانیشتبوو..... دەمروانییه دوور، له کوتایى
 خەلکە کەدا ئافرەتیکم دەبینى دەستی دوو مندالی گرتبوو، خوی
 داپۆشی بوو بە پۆشاکینک هیچ شوئینیکى دیار نەبوو، بەلام له
 پشتی ئەو رووبەندییه رەشەو دەوچاو هەن ئەسرین دەپۆریت و
 پەيوەستە بە شوئینی ئیصەو له شەمەندەفەرە کەدا، له نیوان ئەو
 پەرسوانەدا دلێکی تێدایە بە تامەزرۆییەو لێدەدات و ئەسرینی
 لێدەچۆریت، له پشتی ئەو وەستانە هیمنەو ناگرێک هەیه که
 گەرووی دەسوئینیت و بومەلەرزیه ک که وێران وێرانی
 دەکات.....

فیکەى ئەو شەمەندەفەرە لێدرا که دەمانبات بو میسر، دل لێدانی
 زیادیکرد، پاشان کەشە کەى پر کرد له دوو کەله کەى وە ک ئەوہى
 کەسیکی زیندوو بیت و مالتاوايى بکات، هەناسەیه کیدا وە ک
 هەناسەى خەمیکی له گۆرناو و ئازارنکی زیندانی کراو، پاشان
 کەوتە رێ و رۆیشت پەیتا پەیتا ویستگە که لیمان دوورده کەوتەو و
 چاوه کانم پەيوەست بوون بە دەستی ئەو ئافرەتەى بە دەسپێکی سپی
 مالتاوايى لێدەکردین، هەتا هەموو شتییکم لى ئاوابوو.

لێردەدا ئاورم دایەو خۆم بەتەنیایی بینیهو، بینیم شەمەندەفەرە که
 خیرا دەروات بو ئەوہى له خیزان و شارە کەم دوورم بخاتەو، بە
 خەیاڵدا هات له پەنجەرەى شەمەندەفەرە کەو خۆم فرێدەمە

خوارهوه... گەر خوشکه بچووکە کم له گەلدا نه بوایه هەرچەندە
بچووکە بەلام له من گەرەتره، هەرچەندە نافرته، له من بههترتر و
پتەوتره!

ویستم خۆم فریادمه خواراوه چونکه هەرگیز به خهیاڵدا نه هاتووه
بتوانم رۆژینک بهیڤی دایکم بژیم، نهو دایکهی هۆگریوو پینانهوه و
هۆگریووین پینوهی له هیچ دایک و کورینکی تر نه ده چووین، دایکم
وابوو... ناها، وابوو چ سودینکی ههیه، نهوهی بوو بوو؟

نهوا چەندین سال به سه ر پوشتنیدا تیپه ریوو، لێ ههسته کم
دوینتی رووداوه که روویداوه، دهروونم غه مبار دهیت و ناتوانم به ک
وشه له سه ر بنوسم.

له دواى مردنی باوکم، دایک و باوک بوو بۆم، خوشه ویست و
مامۆستا و دونیا و دواپۆژم بوو... دایکم بوو.

نهو دایکهی له ناکاودا به لا داباری به سه ریدا وه ک چون نهو داره
په چلهی له به هاری گه شه کردنی دایه و گه رده لولینک لێ ده دات و
به شکاوی و وشکی جینی ده هیلینت.

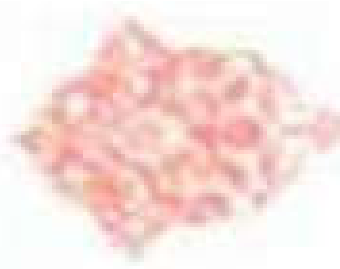
نهو دایکهی که هەرگیز له بیرم نه کردووه، هەرگیزیش یادم
نه کردووه! دهروونمی په کردووه به لام یادی نایه ته سه ر زارم، له

خهونه كانمدا دهیبینم زیندوره ههسته کهم دووباره گهراومهتهوه بو
 ژیان و دههویت له نامیزی بگرم، چاوم دهکهمهوه ههست به
 گهرمی زلهی زهمانه دهکهم، بهلام بهرگهی زلهه که دهگرم، به
 هیچ شیوهیهک به براکانم نالیم نهبادا نهو شتهیان بیربخه مهوه که
 له بیریان چووه یان بهلاکهیان بو تازه بکه مهوه، یادی دایکم
 فهراموش دهکهم و فهراموشی دهکهن، لهوهیه ههریه کهیان ههست
 بهوه بکات که ههستی پنده کهم و دهیشارتهوه و دک چون من
 دهیشارمهوه!

لهو کاتهدا ساتی مالئاوایی کردنم بیرکهوتهوه چونکه غه مباربووم،
 هه موو نازاره کانم تهنها یه ک مانایان ههیه نهویش نهوهیه من بیری
 مردنی دایکم دهکهووتهوه، نهوه تاکه نازاری منه و هیچ نازارنکی
 ترم نییه.

که به ناگا هاتمهوه ته ماشای دهموچاوی مالئاوایکاره کانم کرد
 دووباره وینهی دایکم بینیهوه، بهلام وینهیه کی زیندوو له
 دهموچاوی براکانمدا. مالئاوایم لینی کرد به فرمیسیکیک له چاودا
 و زهرده خه نهیهک له دهما و ناماژه کردنیک به دهست، پاشان
 نو تو مبینه که دهستی کرد به رویشتن و رووی کرده سارا....
 شه مه رووداوی یه کهم بوو!

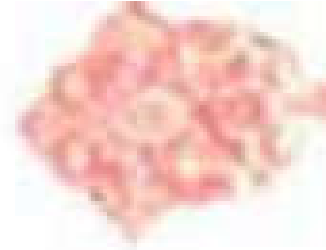
رورداوی دووهم له کەناری دیجلەدا بوو له بەشی بەکەمی شەودا،
 وێستگەی خۆرئاوای بەغداد پربوو له دەیان باشترین لای بەغداد و
 جوانترین کچه کانی، وانه و تاقیکردنەوە نزیکه کەیان وازلینھیناوە و
 بەمشەوہ له مال ھاتوونەتەدەر بۆ ئەوێ مائناوایی له ھاوڕێیە کەیان
 بکەن، خۆشیویستن و خۆشیان وێست، دلسۆزبوو بۆیان و ئەوانیش
 بۆی دلسۆزبوون، ئەو ھاوڕێیە منم. ئەوانیش خۆتە کارەکانم،
 بەلکوو براگانم، ھاتوون مائناواییم لیبکەن ئەک وەک ئەنجامدانی
 ئەرکیکی فەرمانی ئەک بە ھیوای پاداشت و لە ترسی سزا،
 بەلکوو بە وەفا و خۆشەویستیەو... خۆشەویستی جوانترین شتە لە
 وجوددا، وەفاش پیرۆزترین شتە تینیدا لە دواي ئیسمانەو، منیش
 پالمدابوو بە پەنجەردی شەمەندەفەرە کەوہ کە دەمبات بۆ بەسەر،
 گویم گرتووہ بۆ وتار و شیعەرە کانیان کە ھەستوسۆزیانی تیکەل
 بووہ و بە یارمەتی دلایان نوسیویانە، رادەمیتەم تەنھا بەردا و
 دیمەشق و براگانم دەبینم.

لیم ئاوابوون لە شینودی واق ورماند، کاتیک بە ناگا ھاتمەوہ بە
 تەنیابووم لە شەمەندەفەرە کەدا، ئەو دیارییە دەگرمە دلەم کە
 خۆتە کارەکانم پیشکەشیان کردووم. لە پەنجەردە کەوہ تەماشام کرد
 ھیچم نەبینی تاریکی نەبیت...

یە کەمجار کە چوومە پۆلەو تەمەزرۆی شارە کەم بووم رِقَم لَه
 غەریبیه کەم بوو نازاری دەدام و دەیسوتاندم، لَه پۆلە کەدا تەنھا
 چاوانتیکێ وەستار و دلانتیکێ پشت هەلکردو لَه گەل دەمانتیکێ
 داخراوم بینێ، لەلایەن منەووە عەدەم بوون چونکە لَه یاد گەمدا
 بوونیان نەبوو. بەلام من نەو دەستام و دلَم خستە بەردەستیان، خوشم
 وێستن وەک چۆن بڕایە ک بڕاکە ی خوشدەوێت! هەموویانم
 خوشوێست نە ک یە ک دانەیان) دلَسۆزبووم بۆیان و سووربووم لەسەر
 پازی کردنیان، هەستم دەکرد خوشی دەروونم داگیردە کات
 لَه و کاتە ی چاکە یە ک پێشکەشی یە کێکیان دە کەم یان خراپە یە ک
 لێدوور دەخەمەو، دلَم شەق دەبات گەر یە کێکیان ببینم خەفەت
 دەخوات، نە دەرویشتم هەتا خەفەتە کە ی کەم نە کەمەو و
 جەخارە کە ی لێدوورنە خەمەو، بۆیان دەژیام و بەوان دەژیام و
 لَه گەلیان دەژیام.

سەوم لە بەردەستیاندا دانا و هەموو ئەو شتانەم نیشاندا کە چەندین
 سالا تێم کردوو، لاوازترین بۆنەم دەقۆستەووە بۆ ئەوێ ناشنایان
 بکەم بە جوانی ئەدەبی عەرەبی و گەرەمی کە لە پووری ئیسلامی،
 بە نرخی بێر کردنەوێ تازە، و ئاراستە ی رەخنە ی نوێ، فیزی
 سەربەخۆیی بێر کردنەوێ دە کردن، هانم دەدان بۆ مونا قەشە کردن،
 دەسەلاتی مامۆستایم بە کارنە دەهینا بۆ قەناعەت پێھێنانیان، چونکە
 ئەمە لاوازییە، بە لکۆو هیزی کەسی راست و زمانپاراوی

مونا قه شه زانم به کارده هینا. دانم دنا به راستیدا گهر له لای نهوانه وه
 به دهر بکه وتایه، دانم به وه دا دنا که من نایزانم.
 به هره فراموشکاره کانیانم زیندوو ده کرده وه، هانمده دان بو
 بلا و کرده وه و به ره هم هینان.

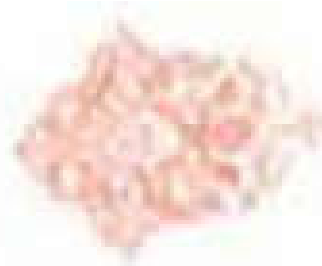
ماموستا کانی هاوریم ناگادارییان ده کرده مه وه له دهر نه نجامه
 خراپه کانی نه مکاره، چونکه خویندکاره کان (به بو چوونی نهوان) (ا)
 نرخي نازادی و نهرمونیانی نازانن و به بینه سه لاتی و لاوازی ده زانن
 و دهیکه نه هوکاری گیره شیونتی، لی من بینیم نرخي ده زانن و
 ریژی ماموستایه کی زانایی نهرمونیان ده گرن زیاتر له و ریژه ی له
 ماموستایه کی توند و تیژی ده گرن، بینیم نه م رینگایه زور زور
 سوودی هه بو وه، خویندکاره کان روویان کرده وانهی نه دهب له
 کاتیکدا پیشتر پشتیان تیکرد بو، وانهی نه دهب بووبه دلخوازترین
 وانهیان که پیشتر رقیان لیبوو، تییاندا نووسهر و شاعیر و
 ره خنه گر دهر که وت، نومیند ده کرنت له چه ند سالی دادیندا ژییانی
 نه دهبی له غیرا قدا زیندوو بکه نه وه.

سهر و دلیم له به رده میاندا دانا، نه و کاته ی به ره مه که ی هاته بهر و،
 له ورده مه ی نه م چاوانه به دلسوزیه وه جولان و نه م دلانه به
 خوشه ویستیه وه پیشوازییان کرد و نه م ده مانه به جوانترین گفتی
 زانستی و نه دهبی و خوشه ویستیه وه کرانه وه... له و ده مه ی هه موو

نەو جيارازىيانە سىرانەو و زۆرلەخۇكردن لە نىوان مامۇستا و
خوئىندكاردا نەما، هېچ نەمايەو جگە لە كۆمەلى برا نەيت
يەكئىيان بۇ ھەمويان دەزى و ھەمويان كار بۇ يەكئىيان
دەكەن..... فەرمان ھات بە گواستەووم بۇ بەسرە!

نەوتە ئىستا لە بەسرەم لەم ژوورە بچوو كەدا، يادى دانىشتنە كانمانم
دەكەوتتەو لەسەر كەنارى دىجلە و دلم بەخىرايى لىدەدات، وئەي
برا شاعىرە كەمان دەھىنمە پىش چاوى خۆم كە شىرىنتىرىن
شىعرە كانيمان بۇ دەلىت، كە لە نەرمىدا وەك شەونمى نەرم و خاوە،
لەولايەو دىجلەيە كە خۇرناو بوون پۇشاكىكى لەبەردا كەنيووە كە
چىراو لە پەتى نوور و سەد رەنگى تىدايە.... يادى (شەوى
باران) دەكە دەكەمەو؛ ئەو شەوى لەو باخچەيە بووين كە دەكەوتتە
پشتى فرۇكەخانەى مەدەنى لە بەغداد و لەبەردەماندا ئەم فەزا
گەورەيە ھەيە كە درىژ دەيتتەو بۇ... دىمەشق، هېچ شتىك بەرى
ناگرت، پروناكى گلۇپە سوورە بەھىزە كانى فرۇكەخانە كە دەيدا لە
باخچە كە و ئەوانەى تىدا بوون وەك ئەو بەشىك بن لە
جىھانىكى ئەفسونارى، سرووشت لەبەردەماندا وەك نىگارنىك
دەردە كەوت كە پەرى ناوازەترىن وئە كىش كىشاويەتى، ئەم سوورەيە
سەرسورھىنەرە و شىنى ئەم ناسمانە سافە و رەشى شەو ئەلاى
ئاسووە و، نافرەتانىش بە پۇشاكە فرە رەنگە كانيانەو، پىش

خزمه ته کان به کراسه سپیه کانیانه وه، به سدر گیا کاندای رینیان ده کرد و هیچ دهنگینکیان لیوه نه دههات، به چرپه قسه یان ده کرد...

شنه بایه کی نه رمی ژینه ره وه بو، دیدای له گو له کان و نه و ناوه دی بو ندر کرد بو، پروناکیه کان دور بوون وه ک نه وه دی و نل بیت له تاریکییدا و بله زنت له ترسدا، نه و شه وه سرووشت همه و جادوویه کانی کو کرد بویه وه: سافی ناسمان و هینمی شه و، نه و به هاری نه م باخچه یه ی رازاند بووه و به گول و گولزار هونیوه شه وه و پوخته ی هونه ره کانی و به ره می به هره دارییه که ی تیدا داناوه.

همه و شتیک عاشق بو، مهست بو بو به مه ی جوانی و خه رینیان ده بینی؛ ساری فراوان مهست بو بو و چو بو له تاریکییدا و خه ونی به سیبه ر و ناوه وه ده بینی، ته ختایه که ی نه و لمان خه ونی به به هاریکی به رده و امده وه ده بینی، دورتی گه رابویه وه خه ونی به نه مریه وه ده بینی. سبه یینیش خه ونی به شه ونک به هاوشیوه ی نه م شه وانده وه ده بینی.

منیش خه ونم ده بینی... موراعاتی نه کردم و له ناسمانی خه ونه کانمه وه هینامیه خواره وه تنها پینکه نینیکی شیرینی نه رم نه بیت که له دهنگی نالتون ده چوو، به گوئییه کانم گوئیستی نه بووم به لکرو به چاوه کانم بینیم ده چوره سه ر شه ونمی سوور هه تا نقووم بوو

لە تاریکیەکی هینمندا، بێدەنگی گەرایەوه... پینکەنینی عاشقەکان
 و جوددی لەبیربردبووەوه و بە زیندوری لە خەوندا ونبوو بوون! ھاورپی
 شاعیرەکەم بزوار و، چەمایەوه بۆم و یە کینک لە گۆرانییە
 ((نویەکانی)) چریان بە گونمدا:

باخی لیوم بە ماچ پواند گول و گولزاری گرت،
 لی کەس نەبوو لینی بکاتەوه و شکبوو.
 جینگای خۆشەویستم لە دلما راخست و بۆنخۆشم کرد،
 بەلام کەس لەسەری نەخەوت و تۆز سەری گرت.

وەک ئەوەی خەلکی کە نافرێنران بە نیوەی نافرێنراون، پاشان لە
 ژیاندا بلاوکرانەوه، ئەوەی نیوەکە ی خۆی دۆزییەوه بوو بە مرفوق،
 ئەوەی جگە لەوەی دۆزییەوه شیواوه، ئەوەی هیچی نەدۆزییەوه ھەر
 بە نیوە مرفوقی دەمینیتەوه.

لە کوێی ئەی نیوەکە ترم؟

ئەو نیوەبەم لە دەستدا کە دلمی تێدابوو، ئەو کێییە دلەم لە سنگیدا
 لێدەدات؟

ئەو کێییە بە چاوی من دەبینیت و بە گوێی من گوێ بیست
 دەبینت؟

نەۋە كىيىپە كە ھەرگىز نەمبىنىۋە، ھەرگىز جگە لەۋىش نايىنم؟
 ھەستەم كۆر ئەم گۇرانييە بەرزى كۆرەمەۋە بۇ جىھاننىك كە
 ھەمورى باشى و جوانىيە، ھەستەم بە ھەستىيە كى سەرسور ھىتەر
 كۆر، زانىم نەۋەى منى تىدام نەۋەپەرى ئاسوۋدىمى و كۆتايى
 بەرزىيە، نا لەم كاتەدا گونم لە ئاۋازنىكى دۇرۋىن بوو دۇوبارە
 بەرزى كۆرەمەۋە، ھەتا نەۋەم بىنى من تىدا زەۋى بووم و نەۋىش
 ئاسمان، وشە كەى فاگنەرم بىر كەۋتەۋە:

((مۇسىقا ئەۋكاتە دەسپىدە: كات كە شىعر كۆتايى دىت)).

جوانىيە كانى تىكەل بوو لىمان، بوون بە يەك وزە چىرەدى
 خۇشەۋىستى و ئاۋازى مۇسىقا بە بۇنى گول، بۇنى ھەتر بە پەتى
 پىشىنگدار و ئاۋازمى رەنگە كانى تىدا كۆبۇبوۋەۋە، وامان لىھات
 گونمان لەۋە دەبوو كە دەبىرنىت، بۇنى نەۋەمان دەكۆر كە
 دەبىستىرت، ھەستە كان بوون بە يەك ھەست، نەۋىش ھەستى جوانى
 بوو!

نەۋەتا ئىستا يادى سەدەھا يادگارى دەكەمەۋە، وا ورنادە كەم ھەمورى
 خوتىند كاردە كانم لە بەرانبەر منن تەنانت دەستەم درتۇدە كەم بۇ نەۋەى
 تەۋقەيان لە گەلدا بىكەم، ۋەلى تەنھا ھەۋا دەستەم دەگرت، بەبى
 ئومىلدى دادەنىشم، نەۋ لاۋانە بوون بە بەشىك لە من چونكە لە

دەرووندا يادگار يان ژياندەو، وەك چۇن لە دەروونياندا يادگار بىم
ژياندەو، نىمە پىنكە وەين گەرچى لىنكەو دەورىن!

ئەوئەتا ھۆگرى نەم شارە بووم كە رىقەم لىنى بووى. خۇراگر دەبىم
لەسەر ناردەھەتتە كانى ژيان لە پىناو ئەو خوتىند كارانەدا كە خۇشيان
دەورىم، منىش خۇشمدەورىن و ھۆگرىيانم، تەنھا بۇ ئەو دەورە دىن بۇ
قوتابخانە ھەتا گونبىستى وانە كانم بىن، نە گەر وانەم نە پىت لە
مالەو دەمىننەو و ھەولددەن و نامادە كارى دەكەن بۇ تاقىكردنەو،
ھەموو ھەوليان بۇ يارمەتيدان و دوورخستەنەو نازارە
لىم..... سوورن لەسەر ھىمنىم زياتر لە سووربوونيان
لە سەر كەوتن لە تاقىكردنەو كانياندا، وتەيە كى منيان پى باشترە
لەوئەي ياسا دەيلىت.

لە پىناوى نەمانەدا خۇراگر دەبىم كە خۇشەويستى خۇيان لە دلەدا
چاندوود بۇ ئەوئەي سەينى لىنى بىكەنەو و بە برىندارى لىنى
بىگەرپىن، نەمە ژيانى مامۇستايە؟

چ دەمىننەوئەو لە دلنىك كە ھەر پارچەيە كى لە قوتابخانەيە كە؟

مژدەپىت لەو مامۇستايەي دلنى نىيە....

بەدبەختى بۇ مامۇستايە ك گەر مروف پىت!

لەوەى بەسەرم ھاتووە

ئەسلى ۱۹۲۵ ز. چىكەن

من كەسىكم كە خوئىنەرانم لە دوورەووە لە ھەقىقەتى خۆم زياتر
گەررەم دەگەن، بۆچى ئابرووى خۆم ببەم لەلايان؟ باسى چيان بۆ
بكەم، رووداوەكان زۆرن، ئەوانەى بەسەرمدا ھاتووە كتيبيك پر
دەكات؟

پاشان وتم: بۆچى باسى ئەمەيان بۆ نەكەم... باسى ھەقىقەتى
خۆم و وئىنەم لەلاى خوئىنەران؟ لەم روووەووە چەندىن باسى خۆشم
ھەيە، ماوەى بيست سالە لە رۆژنامەكانى شام و گوڤارەكانى
ميسر و لوېنان بابەت دەنووسم وەك نووسىنى پيرەميردينك،
خوئىنەرەكان و اياندەزانى پيرەميردينكى سەرسپى پشت چەماوەم و بە
ھىواشى ريدەكەم، ئە روومدا نووسىنى رۆژەكان و ئەزموونى
دپرەكان بە دياركەوتوون، پيم خوشنەبوو ئەم رووداوە خوشانە
بلاوبكەمەووە چونكە سوودى نيبە بۆ گوئىگرەكان ئەگەرچى بە
چيژە بويان، بەلام ئىستگە كە ويستيان باسى شتىك بۆ گوئىگرەكان
بكەم كە بەسەرمدا ھاتووە، پىكەنىناوى بيت يان نا. پىكەنىنىش

کینشی نییه و سوودی همه بۆ جهسته و جولهی خونن خیراده کات
 و جهز زیاد ده کات، بهلام موسیبتته که نهوهیه نوکتهیه کی ساره
 بلنیت و پینه کهن، یان که سینیکی رهزا قورس بم و خۆم ناسک
 بکه مهوره، رهزا قورسیش خوی ناسک بکاته وه ده بیت به
 تاعون..... پهنا ده گرم به خودا.

خوشک و برا به پریتزه کانم... له وهی به سه رمدا هاتووه:

چارنکیان (نه و ده مه له هه رهتی لاوتتیدا بووم سه رهتای نویسنم بوو له
 ریساله دا سالی ۱۹۳۳) سی که سی بیگانه هاتن بۆلام، شیوه و
 قسه یانم به دلنه بوو، له بهردهرگا وه ستام و ته ماشای شیوه یانم ده کرد.
 شیوه یان به لگه بوو بۆ نه وهی رهزا قورسن، ته ماشای منیان ده کرد
 وه ک مندالیک ده یانینیم. وتیان: نه مه مالی به پریتز شیخ ته نتاوییه؟
 به بیزاییه وه وتم: به لی. وتیان: باوکت له ماله؟ وتم: نه خیر. وتیان له
 کوئی بگهینه خزمه تی؟ وتم له گورستانی ده حداح، له لای رینگای
 پرووباره که به پرووی باشوردا. وتیان: سه ردانی مردووه کانی ده کات؟
 وتم: نه خیر. وتیان: که واته؟ وتم: نه و سه ردان ده کریت... به کینکیان
 قیژیه کی کرد به سه رمدا ترساندمی، وتی: مرد؟ چون مرد؟ وتم:
 نه جهلی هات و مرد. وتیان: خودا پاداشتان بداته وه، انا لله وانا الیه
 راجعون، نه ده ب چ زیانینکی کرد! وتم: به کینک بوو له گه ووه
 فیرخوازه کان به لام نه دیب نه بوو. وتیان: داماو، تو باوکت ناسیت!

رۆیشتن و دەرگام داخست، بە تەنھا لە پینکەنیدا قوتابووم وەک
 شپتەکان. وامدانا شتەکە تەواو بوو، نە گەشتە نێواری خەلکی
 کۆمەڵ بە کۆمەڵ دەهاتن بۆلام، گەر نەیانناسیمایە بەبێ دەنگی
 دادەنێشتن، ئەوەشی دەیناسیم پێدەکەنی و دەپوت: ئەم نوکتە پووجە
 چییە؟ دەپوت: چ نوکتە یە ک؟ یە کێکیان رۆژنامە یە کێ دەر کرد و
 وتی: ئەمە، ئاگات ئێی نییە؟ لێم سەند تێیدا نوسرابوو (مردنی
 نووسەری وا و وا، عەلی تەنتاوی)!!

ئەمە یە ک

لەوی بەسەر مەدا هاتوو:

لەو کاتە ی لە عێراق بووم لە سالی ۱۹۲۶ نەقل کرام لە بەغداد هوه
 بۆ بەسەر بەهۆی دژایەتی کردنی کە هوه لە نیوان من و موشریفیکدا،
 هاتە پۆل هوه و گوێی لە وانە کەم گرت، کە هاتینە دەر هوه (دوو رووی
 کرد) وتی سەر سامم بە نووسین و فەزله کانت، (دوو روویم کرد) وتم
 شانازی بە گەر هویی و ئەدەبە کە تە هوه دە کەم (پنشتەر ناویشیم
 نە بیستبوو). پاشان دەستی کرد بە رەخنە گرتن لە وانە کەم، وتم: تۆ
 خۆت بە چی دەزانیت؟

پێی وتم و پینم وت... دیمە نێکی جوانبوو لە بەر دەم خۆیند کارە کاندای و
 نمونە یە کێ بالایان بینی لە لێک تێگەشتنی دوو برا و وینە یە کێ

چاکی و رەوشت بەرزى. پاشان وتارنکم لەسەر نووسی پشتم
شکاند، دەستی لە کارکیشایەوه و گەرایەوه بۆ شارەکەى، منیش
نەقل کرام- وەک سزایەك- بۆ بەسرد.

گەشتمە بەسرد و چووومە قوتابخانەکە، پرسیارم کرد کامە پۆلى
(بە کالۆریایە) لە دوای ئەوەى تەماشای خستەى وانەکانیانم
کرد و کاتى وانەى نەدەب بوو، بەردۆ پۆلەکە رۆیشتم بەبى ئەوەى
قسە لە گەل کەسدا بکەم یان خۆم بناسینم.

کە نزیکبوومەوه لە پۆلەکە مامۆستایەکم بینی، بە تەمەنیکی
بەغدادى بوو نزیکبوو لەوەى خانەنشین بکریت، قسەى بۆ
خویندکارەکان دەکرد و نامۆژگاریی دەکردن، گوتم لیبوو وەسیەتى
بۆ دەکردن باش بن (لە بەرپێزى خۆیەوه) بۆ ئەو کەسەى دیتە شوینم
ئوستاز تەنتاوى، ئەمەو ئەوەى دەوت و ستایشى دەکردم... و تەم.
کاتىکی گونجاوه بۆ ئەوەى منیش بە شانیدا هەلبەدەم و ستایشى
بکەم، بیرم چوو سەرم رۆوتە و لەتاو گەرمادا قاپووتە کەم بە
دەستمەوه گرتوو و کراسى قۆل کورتەم لە بەردایە، بەهینواشی دام لە
دەرگا و ویستم بچمە ژوورەوه. رۆوى تیکردم و هاواری کرد: ئى
کەرە زل بۆ کوی؟ تەماشای خۆم کرد: ئایا گوینکانم درێژن؟
کلکم هەیه؟ وتى: چیه؟ تیناگەیت؟. لەبەر خۆیەوه دەستی کرد بە

قسە کردن جوړه‌ها جوړنی تیندابوو که نهمده‌زانی واتای چیه و به
پینکه‌نینه‌وه گویم گرتبورو.
پاشان وتی: وهره با خویندکاری ناخر زهمان ببینین، بوسته و باسی
به‌خته‌ریمان بو بکه، همتا بزاین تو که ریت یان نا؟

وه‌ستم و ده‌ستم کرد به قسه‌کردنیکی هیمن و رینکخراو،
به‌شیوازیکی شیرین و زمانیکی ره‌وان. گه‌رام و شیم‌کرده‌وه و
نمورنهم هی‌نایه‌وه و شوقم کرد، به‌راوردم کرد له‌گه‌ل نه‌بوته‌مامدا.
به کورتی وانیه‌کم و ته‌وه که هاوشیوهی من
ده‌لیته‌وه..... خویندکاره‌کان اقیان ورمابوو، ملیان درترکردبورو
هه‌ناسه‌یان سواربووبوو، ماموستاکه‌ش له کورسییه‌که‌ی دابه‌زیبوو
هاتبووه به‌رانبه‌رم و له شو‌کبوونیدا خه‌ریکبوو چاوه‌کانی بینه‌ده‌روه
و نه‌یده‌ترانی قسه‌بکات، منیش ته‌ماشام نه‌ده‌کرد و دک نه‌وه‌ی هه‌ر
نایبینم، همتا جه‌ره‌س لییدا.

وتی: تو کینیت؟ ناوت چیه؟

وتم: عه‌لی ته‌نتاوی.

ته‌وی تری بو گونگره‌کان جیده‌هیلیم وینای بکه‌ن!

بەسره فێسنای عەرەبە، لە هەموو شەقامینکدا جوگە هەیه، ئەگەر
 بتهوتت بە رینگای ناویدا دەرۆیت، ئەگەر بتهوتت بە رینگای
 وشکانیدا دەرۆیت، شەتولعەرەبی تێدایە، هیچ جوانیەکی نەم
 دۆنیایە هاوتای ناینت لەوکاتەمی بەو گەمییە جوانانە پێدا تێپەر
 دەبیت، بەسره خانەمی ئەدەب و شوێنی شیعەر و سەرچاودی عەرەبی
 بوو، میژوووەکەمی میژووی رەوانیژی عەرەبییە. لێ رۆژەکانم لە
 بەسره هەمووی بەدبەختی بوو، بێزارییەکی بەردەوام بوو، تێیدا
 رۆوداوی پینکەنیناوی و رۆوداوی گریانایم هەیه، ئەگەر ئەو
 خۆلەکانەمی نێستگەکەمی بۆی دیاریکردووم تەواو نەبوایە باسیانم
 دەکرد.

بەلام نەخێر، سوپاسم بۆ نێستگەکەمی هەیه کە کاتی بۆ دیاری
 کردووم، لێمگەرەپا بە تەنیا سەرقالی یادگارییەکانی دۆینی بێم، بە
 ئارەزووی خۆم لە رابروودا بژیم، گۆنگرەکان چاودێریم ناکەن و هیچ
 کەسینک بەشداری ناکات لە گەلمدا لە چێژی یادکردنەوهدا.

پيشه‌کي ديوان

نومه پيشه‌کي نومى شاعيرى که هارر شاعري ا
 برام سور، بلاريمه که سور، واک جون نه سى ۱۹۴۸
 بهى نوردى شيع شاعيرى کي شاعيرى گرجى
 شاعيرى کي شاعيرى گرجى شاعيرى شاعيرى

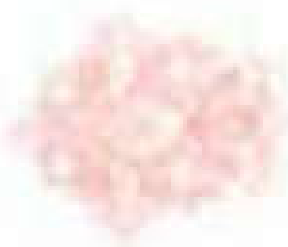
پيش بيست و پينج سال به‌لنم به نوستاز نه‌نودر عه‌تاردا نهم
 پيشه‌کيه‌ي بؤ بنووسم، لهو رۆژده‌ي گونبيستى به‌که‌مين پارچه
 شاعيرى بووم، پيم وت: نه‌نودر تو دهبيت به شاعيرى کي مەزن، منيش
 دهم به نووسەر و پيشه‌کي ديوانه‌کهت بؤ دنووسم.

نه‌نودر بوو به شاعير تايا من بووم به نووسەر؟ هه‌تا نه‌مرؤ پينج
 هزار لاپه‌ره زياترم نووسيووه، به دارشتنه‌وه دامرشتوته‌وه و
 کۆمنه‌کردوته‌وه، له دل‌مه‌وه نه‌قلم کردووه و له کتبه‌وه نه‌قلم
 نه‌کردووه، به‌لام نه‌بووم به نووسەر، چونکه نه‌مشه‌وه ده‌سته‌وسانم له
 نووسيني خوشه‌ريستين بابەت له‌لام و پيوسترينيان له‌سەرم: نه‌وه
 پيشه‌کيه‌ي پيش بيست و پينج سال به‌لنمدا به نه‌نودر بؤى بنووسم!

دانیستم پیشه کیه که بنووسم، ههستم کرد گه رامه ته وه بو رپوزه کانی
 رابردور که له دهستمداره و دلنیا بووم ناگه رپه ته وه، په رده له سه ر
 جیهانیک لاجور هه مووی خوشه ویستی و پاکی و جوانی بوو،
 جیهانیک من و نه نوهر زور تیدا ژیاين، پاشان له دهستمان چوو،
 رینگاکه مان ونکرد، جیهانیک که هه قیقه تیک بوو، به داخه وه
 ئیستا بوته یادگاری، واقع بوو، بوو به خه یال، ئیمه تیدا بووین
 ئیستا ناموین پی، ته نها به دل دهیبنین له رپی ته م و مژی
 رابردوو وه.

دهرگای یادگاریه کان به روومدا کرایه وه، رابردوو بوم
 دووباره کرایه وه وه ک نه وهی فیلمیک بیته و پر بیته له جوانی و
 مهردایه تی، فیلمیکی دررژ له چهند ساتیکدا پیشانم درا، که
 نووسین و دههینانه که ی سی سالی پینچوو، فیلمیک خومان
 پاله وان و نه کتیری بووین، وامان لیهات له دوورده وه ورزه کانیمان
 پیشان درا.

دهرزی یه که می نه م فیلمه م بینی، له تاکه قوتابخانه ی ناوهندی
 دیمه شق بوو، (مه که بی عه نه به را)، له کوتاییه کانی جهنگی
 جیهانی یه که مدا، نه و کاته ی بو یه که مین جار نه نوهر عه تارم
 بینی، خویندکارنکی نه رم و نیانم بینی، رووخوش و قوز،

پوشاکیکی جوانی پویشیوو بهینی نهوهی شوننهواری زهنگینی پینوه
 دیاریت، تهماشاکردنهکهی وئلیی پینوه دیاریوو، به سینبهزی
 دیوارهکاندا به هینواشی و به هینمیوهه رینی دهکرد، وهک نهوهی
 شهبنگ بیت و به خهیالی کهسینکی خهوتودا بروات، دووره
 پهرتزبوو له خوئندکارهکان و یارییهکانی نهوانی نهجام نهدهدا،
 پرسیارم کرد لهوانهی دهیناسن، وتیان: نهمه خوئندکارنکی شاعیره
 ناوی نهنوهه عهتاره، نهو کاته تهنها بروام به شاعیرانی سهردهمی
 نهفامی و نیسلامی ههبوو، رازی نهدهبووم شیعی موتنههبی
 بخوئنمهوه و ماموستاکانیشم بهمه رازی نهدهبوون بهمه بو نهوهی
 بههرهکانم تینک نهچیت، گونبیستی ناوی شهوقی و مهنفلویتیش
 نهبوو بووم، هه ربویه نهه شاعیرم به گهوره نهزانی که ناوی نهنوهه
 عهتاره نه داوای هاوړنیهتیم لئ کرد، گومانیشم وانهبوو له نیوان
 من و نهودا په یوهندی پروودهات، ههتا نهو رینکهوته بهختهوه رهینهره
 پرویدا، که له ژیانی من و نهودا گهورهترین کاریگری ههبوو:

نهه رینکهوته له بهر دهرگای (قوتابخانهی بادرائیه) ابو له
 شهویک له شهوهکانی رهمهزاند، نهو رپوژانهی بهراستی رهمهزان
 سهردانی دیمهشقی دهکرد و دیمهشقیش دهیزانی به سهردانی
 کردنهکهی و ناههنگی دهگیرا بههوی دیدارییهوه، من له دهروهی
 بووم و نهنوهرم له ناوهوه بینی، سلاومان له یهکتری کرد و پینکهوه
 گفتوگومان کرد، قسهکردنمان درتزهی کینشا و له ژیر پرووناکی

شەقامە كەدا دەستا بوورین هەتا باسی شەرقی هات، شیعەرنکی ئەوی
 بۇ خۆشەندەمە، بە دەنگینکی شیرین و بەسۆزەو خۆشەندیبە، هەستم
 دەکرد بە هەر وشەبەکی شیعەرەگە دەدات لە دانەبەکی دەلم،
 خۆشەوست، بە کەرجار دەگەیت بە کەسێک هەست دەگەیت
 خۆشەوست یان رقت لێبەتی، هۆکاری خۆشەوستن و رقت
 نێبوونەو، گەت نازانیت... نەینیبەگە خودای گەرە کردوبەتیبە
 دەروونی مەرقەکانەو.

بە قسەکانیدا تیگەیشتم مألێان لە سەمانەبە، منیش لە دیمەجیە
 نیشتەجی بووم، بوورین بە هاورێ. باسی مردنی باوکم بۆی کرد
 ئەو رۆژانەدا، ئەویش باسی مردنی باوکی بۆ کردم کە منداڵ بوو،
 بە بازاری عیمارەدا تیپەری (عیمارە لە دیمەشقا وەک گەرەکی
 حوسەین و ئەزھەر وایە لە میسردا، گەر رەسەزانت لێ ونبوو بە
 گەرەمی و جوانیبە کەبەو لە حوسەین و عیمارە دەیدۆزیتەو، گەر
 باشیەکانیت لێ دیارنەما لە هەموو شەرتنیک لە عیمارە یان
 حوسەیندا دەیدۆزیتەو، بەلام ئەو شەو هەستم بە هیچ شتێک لەو
 گەرەمیە نەکرد، ئەوێ لە ئەنەرەو گونبستی دەبووم گەرەتربوو
 ئەلام لەوێ دەبینی، رێمان کەوتە دەحداح، ئا لێرە، لەسەر گۆری
 باوکی و گۆری باوکم، ئەم هاورێبەتیبە لە دایکبوو کە شیعەر و
 پەخشان و خۆشەوستی و دەسۆزی لێهاتە بەرھەم، جوانترین و
 ناسوودەترین هاورێبەتیبوو، لێرە، لە شاری مردووەکان، ئەم

خۆشەویستیه ژیا که مردنیش ناتوانیت له ناوی بیات، چونکه ئە دەب
 نە مری پی به خشیوووه.

وهرزی فیلمه که بهردهوام بوو، بینم بووم به هاوڕینی و بوو به هاوڕینم،
 باسی خەمه کانی خۆمم بۆی ده کرد و باسی خەمه کانی خۆیی بۆ
 ده کردم، له ژیانیدا ژیانی خۆمم دەبینی، له ژیاندا ژیانی خۆیی
 دەبینیهوه، ئە دەب و سیوی بوون هۆگری یه کتری کردین، دۆخی
 ژیانمان مام ناوهندبوو، یه ک پله له سهرووی ههژارییهوه نه ده گهشته
 دهوله مەندییش..... ههتا وای لیهاتبوو من نهو بووم و نهویش من
 بوو.

شيعره کانی خۆیی بۆ دهوتم، نۆبه رەدی شاعیرنکی به توانام دەبینی
 نه ک ههولێ خۆند کارنکی سه رەتا، له م نۆبه رەدا به هیزی گوزارشت
 کردن و به رزی بیر کردنه و دم دەبینی، له بارەدی نه سرینه وه ده لیت:
 عجبی من لغة غامضة تطرب الناس علی شتی لُغاهَا
 ئە مه پارچه شیعرنکی به رزه له دارشته وه و واتا کهیدا. له په سنی
 ته مه ندا ده لیت:

والعمر یحکي مستغیثا عَلا أُنینه ثم توَلّی صداه
 ئە نوهر پارچه شیعری دهوت، شیعری دل، به دواي به کدا. له
 کانیه کی پاکه وه هه لیده گۆزی که وشک ناکات، زاره کان
 دهیانگواسته وه و رۆژنامه کان بلاویان کرده وه، عه ره بی پیشوازی له
 شاعیرنکی نوئی نیلهام به خش کرد، ماموستامان موحه ممه د که رد

عەلى دەرگای بۇ كرده، بۇ ئەو و سى براكەي^{۲۳} ناھەنگىكى
 رېزىلتانى سازكرد، تىيدا ئەنود شىعرىكى نوى گوت بە
 ناوئىشانى (شاعىر)، بە جوانى بابەت و وشە و واتاكانى ھەلبىزاردەبو،
 ئەم پارچە شىعرە رېنگاى گۆقارى ((زەھراى)) بۇ كرده، كە خالوم
 موھىبوودىنى خەتیب لە صىسر دەرىدەكرد، جوانترىن گۆقارى
 ئەدەبى بوو لەو دەمەدا، ھەزمەدەكرد شاعىر لە دىوانە كەيدا بلاوى
 بكاتەو، كە بەشىكى كەمى شىعرەكانى لەخۆ گرتووە، بۇ ئەوئى
 خورنەران بزاند ئەنود پىش بىست سال چۆن شىعرى ھۆنىوئەتەو،
 ھەزم دەكردنە گەر لە دىوانە كەدا بوونى نەبوایە - ھەموویم لىزە
 دابنايە، بەلام زۆر درىژدە و لاپەرەكانى ئەم پىشە كىيە پر دەكات.
 شىعرى ئەنود لەو ماوەدا ناھات بوو، ھونەر كەردبووى بە رىئە،
 فرمىسك بوو رەوانبىژى كەردبووى بە شىعر، پارچە پارچە شىرىن
 بوون، نازانم بۆچى شاعىر لەم دىوانەدا داینەناوہ تەنھا
 پارچەى ((ھەمامە)) نەبىت.

دەمبىنى وەرزی فىلمە كە بەردەوامە..... ھەموو ورد و گەوربەكى
 ژيانى براكەم بىنى لە مندالى و گەورەبىدا، ھاوړىم لە شار و لە
 گەشتدا، ھۆكارى شادوومانىم لە خوشى و ناخوشىدا: ئەنود.

^{۲۳} جەمىل سولتان، زەكى مەھسەنى، نەبوسەلما عەبدولكەرىم كەرمەسى.

رۆژانی قوتابخانەم بینی ئەوکاتەى پێکەوه خوێندکاربووین، دەگەل
 ئەدەبدا لە ژيانى خەيالدا دەژيان، چونکە دەستەوسان بووین لە
 دۇنيای واقەدا ئەو بە دەست بەنين و ناواتە خوازی بووین، وەرەس
 دەبووین هەتا رۆژ تەواو دەبوو بۆ ئەوێ رزگارمان بێت لە وەرینەى
 دەستەى بێرکارى و تەلیسمى ھاوڕێيانى کیمیا هەتا رابکەین بەرەو
 ئەدەب، بۆ ئەوێ هەموو قسەیه کى نازە بخوێننەوه و لێکۆلینەوه
 لە هەموو نازەیه کى رەوانبێژى بکەین.

ئەنوەرم بینی لە هەموو ئەدیبه کانى بردبوووه لە ((زانست)) ی
 بێرکارىدا، تا ئەوێ نیوەتیرەى بازە و لایە کانى سینگۆشەش
 فێربوو، زۆرى نەسابوو بگاتە کۆتایى زانست گەر (خالى
 ھاوبەشەى) بزانیایە کە - امرؤ القیس - یش نەیبیستوو، بینیم
 مێشکى کۆدە کردۆتەوه و ئارەقى دەسرى، دەیویست لە نهنى ئەو
 ((کێشە گەورەیه)) بگات کە لە هیچ نهنیه کانى ناگەى، ئەو
 کێشەیه چارەسەر بکات کە هیچ چارەسەرنکى نییه. (رەگى
 دووجا)، شایەدى ئەو دەدەم من چل سالیم تێپەراند، رۆژە رەشە کان
 و ناخۆشییه قورسە کانم بینی، رینگا سەختە کانم برى، لە شەپۆلە
 سەختە کانى دەریا رزگاربووم، چوومە سەروى هەورە کان، لە
 وشکانى و دەریا و ناسماندا هیچ شتیکم نەبینى قورستر و ناخۆشتر
 بێت لەو رەگە دووجایانە..!

بېنىم رۇزگار نىۋانى من و ئەۋى دورۇ خستوۋتەۋە، من سەرقال بووم
 بە رۇزنامەۋانى و لە سىياسەتدا رۇچووم، ئەنۋەرىش فىزىكردنى
 پىشخست، بەرئوبەرى قوتابخانەى منىن بوو، لەو گوندەدا لە
 دامىنى بەردەكانى قەلەموونى خواروو، گروۋى خەۋنەكان دەبىنى لە
 جوانرىن (كانى) و ئەفسونارى ترىن و دلر فىنترىنيان: كانى منىن.
 ھەركەسىك كانى منىنى نەبىنىيەت جادوۋى كانىھەكانى
 نەناسىۋە، جوانى ھەلقولانى نەبىنىۋە، مەى جوانى نۆش نە كرددوۋە
 لەسەر سفرەى سرووشت... ناۋە ناۋە سەردانم دەكرد شەۋرىك بۇ
 دوۋشەۋم لە بەھەشتىكى پر نىعمەتدا بەسەر دەبرد، دوۋجار مەست
 دەبووم: مەستى جوانى و مەستى زمانپاراۋى، ملكەچ دەبووم بۇ
 دوۋ سىحر: سىحرى سرووشت و سىحرى شىعر، لە رابردوۋى
 گەشاۋەدا يادەۋەرىيە شىرىنەكانم كۆدەكردەۋە، لە گەل داھاتوى بە
 چىژىشيدا ئاۋاتىكى خاۋزراۋ، لە ئىستايەكىش كە ونبوۋە لە مەستى
 چىژدا ھەتا تىيدا ئىستايەك نەماۋە ھەست و پەى پى بىبەين، لە
 بەرەبەياندا گوتم رادەدىرا بۇ نەو جۇگەلانەى لە كانىھەكانەۋە
 ھەلدەقولا و بىسەرى شىعرەكانى ئەنۋەر دەبووم، شەرانىشمان لەلای
 بەردەلانەكان بەسەر دەبرد كە لە دللى خۇمانمان رزانە بەسەرىدا
 ھەتا ۋاى لىھات بەسۆزىۋو بۇمان و خۇشەۋىستى پى بەخشىن،
 رەۋانىيىزىمان رزانە بەسەرىدا ھەتا ھاتە گو بۇمان، باسى
 رۋىشتوۋەكان و چىرۋكى پىشىنەكانى غەسانى بۇ دەكردىن خاۋەنى
 شكۆمەندى و شەرەفمەندى، ھەستمان دەكرد كە رابردوۋ گەراۋەتەۋە

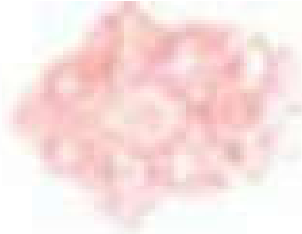
و کۆشکه کانی به لُغ ئاوه دان بونه ته وه و شکۆمەندی زیندوو بو ته وه و
 خۆشه ویستی ژیاو ته وه، ته نانه ت ودها هه ستمان ده کرد که گوئمان له
 چرپه ی عاشقه کان و ناها تی مهستی و وه سو سه ی ماچه کانیانه،
 خه یالی له نامیز گرتنه کانمان ده بینی له پشتی په رده کانه وه!
 رۆژانیک که تییدا ئاسووده بووین، به بهرد و ئاوه که ی ئاسووده
 نه بووین به لکۆر به خه ونه کانی گه نجیتیه وه. ره حمه تی خودا له
 گه نجیتیمان و ئه و رۆژانه بیته.

خۆمانم بینی و من بوو بوومه مامۆستا له شاخی دیمه شق(له
 موهاجیرین)، ئه ویش مامۆستا بوو له قه دپالی شاخ(له سألحیه)،
 به ته ساوه چاوه دروانی شه ومان ده کرد، هه ر که شه و دههات من لیرووه
 دههاتمه خواره وه و ئه ویش له وئوه دههاته خواره وه، هه تا له عه فیف
 ده گه شتین به یه ک، دلخۆش ده بووین به به یه ک گه شتمان وه ک
 چۆن دوو خۆشه ویست دلخۆش ده بن به دیدنی یه کتری له دوای
 ئه وه ی زۆر ده مینکه لیک دابراون.

رۆژه کانی عیراقم بینی، گولی رۆژه کانی من و ئه نوهر و
 جوانیه کانی، رۆژه کانی به غداد.... سلاوی خۆشه ویستی و وه فا له
 به غداد بیته، سلاو له سه ر خه لکه که ی بیته، سلاو له نه سه ری و
 جه وادی و رووحی راوی و برا کانم و خوئند کاره کانمان له وی.

نای روزه‌کانی به‌غداد چەندی خوشبوو، نای شه‌وکانی چەندی
 قەشەنگ بوو، نای چەندی یادگاری شیرینمان تینیدا تۆمار کرد!
 سلاوی بەرەدا لەسەر دیجلە کە ی بیت، سلاوی حور لەسەر دار
 خورماکانی بیت، سلاوی عیتابا لە ئەبوزییە کە ی بیت، سلاوی
 رەبوە و میزە و شازریوان لە ئەعزەمییە و کەرپادە و رۆستەمییە کە ی
 بیت...

لەوی هەمیشە پینکەوێ بووین، ئەنوەر لە پۆلینک وانە ی دەوتەووە و
 منیش لە پۆلینکی تر، هەندی جار دەچوووم لە جینی ئەو وانەم دەوتەووە
 و دادەنیشت و گۆنی دەگرت، هەندی جار دەهاتە شوێنی من و لە
 جینی من وانە ی دەوتەووە و دادەنیشتم و گۆنم لینی دەگرت. پینکەوێ
 بەسەر جیسرە کەدا ریمان دەکرد، هیچ شوێنیک لەسەر زەویدا نییە
 پربیت لە یادگاری سەربەرز ی و شیعەر و خوشەویستی هیندە ی پردی
 بەغداد. دەچووینە کەناری دیجلە و دەگەشتینە ریاز و، سەردانی
 کۆشکی خەلیفەکان و شوێنی شاعیرەکان و خەلوە ی
 خوشەویستانمان دەکرد، دەچووینە خانوو و تەلار و گۆرستان، لە
 نەرتی باب و باپیران نزیک دەبوینەووە و بەبۆنی رابردوو ئاسوودە
 دەبوین، دیجلەمان دەهینایە گۆ و هەرئالمان دەدا بە شوێنەوارەکان و
 پرسیارمان لە دارخورماکان دەکرد، گۆنییستی رابردوو ی مەزن
 دەبوین لە زەوی و لە خەلکیەووە و هەوائی باپیرە بەهەرەدارەکان،
 گۆنییستی چیرۆکەکانی شکۆمەندی دەبووین کە چاری زەمانە

ھاوشىۋەيانەي نەيبىنىۋە و پىشتى زەۋى شىكۈمەندىبەكى
ھەلنەگرتۋە باشتر و گەۋرەتر و چەسپاۋتر و بلندتر بويىت لەۋان.
خەلگى نەياندەبىنىن بەيەكەۋە نەيىت، دەيانۋوت نەنۋەر و عەلى،
عەلى و نەنۋەر، ھەندى جارىش تىكەلىان دەکرد دەيانۋوت عەلى
عەتار و نەنۋەر تەنتاۋى!

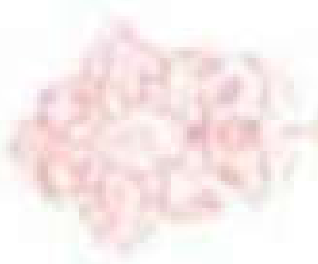
رۇژەكانى بەغداد باشترىن رۇژەكانى نەنۋەربوۋ، تىيدا جۋانتىن
ۋىنەي سىروۋشتى لە دەروونىدا خەزن كەرد، تىيدا ناۋازەترىن
شىعەرەكانى ھۋنىەۋە، تىيدا لە ژيانى شاعىردا سەردەمىكى نوى
دەستى پىنكەرد نەۋىش سەردەمى شىعەرى قەۋمى بوۋ، شىعەرى
خەماسەتى نەتەۋەبى. بەمەش تالىكى بۇ گىتارە سىحراۋىيەكەي
زىاد كەرد و شىرىنتىن ناۋەزەكانى پى دەركەرد.

ھەموو نەمانەم بىنى ھەستم كەرد دۋنيا دەمسورنىتتەۋە، ۋىنەكانم لى
تىكەل بوۋ و دىمەكان چورن بە يەكدا، نەمدەتۋانى ھىچ
جىبابكەمەۋە و نەمدەتۋانى ھىچ بنووسم.

دەمبىنى فىلمەكە بەردەۋامە، لە سالى ۱۹۲۰دا بوۋىن من
پىنكارىۋوم(لە دۋاي گەرانەۋەي دورەم لە مىسرا)، نەنۋەر بردمى بۇ
بەرىۋەبەرايەتى لاۋانى عەرەبى بۇ لاي مەعرف نەرنائوت بۇ نەۋەي
لە گەلىدا كارىكەم لە رۇژنامەدا، چەند مانگىنك لەلای كارم

كىرد، بۇر بۇرۇپ شۇنقى دېدەنى مەن و ئەنۇەر، قۇتايخانەنى دۇرۇھە مەمان
 بۇر، لە دەروون و ئەدەبى مەعرفەن وەردە گرت. لە ئەدەبىيە كاندا
 ئەمانبىنۇر گەت شىرىنتر و پىرتر لە ئەدەبى ھەق بىت لە رەگىيە
 ھەتا چەلە كانى لە مەعرفە زىاتر، كە لە گەلیدا بىت ھەست
 دەكەپت بەرزت دەكاتەو لە جىھانى ماددە و تەماحە كان، بە گەت و
 زەردە خەنە و نەرمونىيانىيە كەى دەتگەيە نىت بە جىھانىك كە
 ھەمۇرى خۇشەويستى و ھەست و سۆز و تەجەروودە، ھەستەم بە
 شتىكى تر دەكرد بەلام ناتوانم دەربىرەم، وەك ئەو ھەستەى بۇت
 درووست دەبىت لە و كاتەى رۇمانى)) عومەرى كورى
 خەتاب)) ادەخونىتەو، وەك ئەو ھەستەى بۇت درووست دەبىت ئەو
 كاتەى ئەنۇەر لە ستايش و پىياھەلدانە شىعەرىيە كانىيەتى.....
 خۇمانم بىنى لە سەردەتەى سالى ۱۹۲۲ دا بۇرىن و گەيشتەم بە ئەنۇەر،
 پىنى و تەم: سۇپرايزىنكەم ھەيە بۇت دلخۇشت دەكات، و تەم: چىيە؟
 و تى: بىت نالىم ھەتا ناتىنكەم لە لا نەخۇيت. لە گەلیدا رۇيشتەم،
 بەراستى سۇپرايزەكەش دلى خۇش كىردم: ژمارەى يەكى گۇقارى
 رىسالە دەرچۇرۇرۇ.

لەو رۇزەو ھاورپىنى سىيەم ھاتە نىوانمانەو خۇشمانويست و خۇشى
 ويستىن، تەويش زەيات و رىسالە كەى بۇر، رىسالە بۇر بەشۇنقى
 قسە كانمان و لەنگەرى ئەدەبەمان، زەيات بۇر بە براگەورە و ھاورپىنى

خۆشەويستمان، گەرچى سىانزە سال دواى نەمە بىنىم و نەنۈەرىش
 ھەتا ئىستا نەيىپىنىۋە،

رۇژانى پەرچوۋ ئاسام بىنى كە لەسەر دەستى سىدىق مۇنير
 ەجلانى دەرکەوت، كە خودى خۇي بە مەھالى دەزانى؛ رۇژانى
 كۆبۈنەۋەي شەدەبى، لەر دەمەي پىۋاننىكى كىر بە ھاورى و
 خۆشەويستى يەكتى بە خەيالماندا نەدەھات رۇژگار بىانكاتە
 ھاورى و خۆشەويستى يەكتى، رۇژانى خۆشەويستى و چالاكى
 و ھىۋابو، بە دوايدا رۇژانى دابران و تەمەلى و بىئىۋايى
 ھات... بىر نەۋەي مۇنيرى پارىزەر دەستى پىكىرد مۇنيرى ۋەزىر
 تەۋاۋى بىكردايە!

ھەمۋە ئەمانەم بىنى، دۇش دامام نەمزانى پەسنى چ بىكەم و
 لەباردى چىيەۋە بدوئىم. چۈن دەتوانم لە وشەكاندا دونىايەك
 ھەستوسۇز و جىھانىك لە يادگارىي و ھەزارەھا ھەست
 كۆبىكەمەۋە، لە زەمانەدا جىگىر بوو چونكە مایەۋە و زەمانەش
 رۇشت، لە تەمەن جوانتر بوو چونكە جوانى تەمەن بوو؟

ھەمۋە ئەمانەم بىنى، ھەمۋە ئەمانە تەنھا پوختەي ژيانى نەنۋەردە،
 نەو شاعىردى ھەمۋە ژيانى ۋەك شاعىرە دىسۆزەكان زىا، شاعىرى

دل و پروح و زار نه ک تنها شاعيري وشه و دهرخستن، شاعيرنگ
 دلي هدميشه به پروي جواني و خيردا کراوتهوه، پره له
 خو شهويستي، بهردوام له زاريهوه زمانپاراوي و دهرخستن ديته دهرهوه
 و ههناسهي سيعراوي ههلال ددات.

لهم پوخته دا شيکردنهوهي شاعيربووني نهوهر ههيه، نه گهر ردهخته تان
 لئي گرت لهوهي هاوپهيماني خه مه و هاوپيني په ژارهيه، شيعره کاني
 وهستاوه له سهر پيرفوزداناني خه مي عه بقه ربي، خه ونه
 له ده ستچوره کاني هيناوته گريان وه ک چون گه لا وه ريوه کاني
 پايزي هينايه گريان، نه مري به خشيه پرو که شه کاني په ژاره له
 ددروون و له سروشتدا، باش بزنان تواناي جگه له مه ي نه بووه،
 که سي شاعير خوي ناگونجينيته وه ک خوي دديه ويته به لکوو خودا
 به ته بيعه تي ژينگه و کاته که ي دديگونجينيته، له منداليدا
 ههسته کاني پينکده هينيته پيش نهوهي خوي ههست بکات و
 ههسته کاني پينکبهينيته، نه گهر بتوانيته ده مي بچووک بکاته وه پان
 لوتي جوان بکات نهوا ناتوانيته دل و ههسته کاني بگورپيته!

نهوهر وه کوو من گه شه ي کردوه، چاوي به پروي دونيادا کردهوه و
 جدننگي جيهاني يه که م دهستي پينکردبوو، ديمه شق له نارده حه ترين
 روزه کانيدبوو، شوينه واري خه م و په ژاره له هه موو شوينکبوو،
 هه موو به يانيه ک نهو قه ره بالخييه ي ده بيني له به رده م

هەویر کاریه که دا (تهنها کونیککی بچووکی لێده کرایهوه، لهو نوه
 نانهوا که سهری دهرددههینا بو نهوهی پارچهیهکی رهش بدات به
 بهختهوهترین کهس، که نازانیت ئەم شتهی وهریگرت چیه،
 گەرچی دهزانیت ناوی ((کولێریه))

برسییه کان سهرگونلانکه کان ده گهران و توونکلی شووتیان دهخوارد،
 نافهته کان کاریان ده کرد، چونکه جهنگ پیاوهکانی دیمه شقی
 له ناو بردبوو، ناوه تووقینه ره که، جهمال پاشا، دلهکانی پر کردبوو له
 ترس و بیم. پاشان ختکاندن و ماته مینی بینی، دهروونی پر بوو له م
 وینه تاریکانه ههتا شوین نه مایه وه بو شتی تر، گهر دیمه نی شایی
 و خوشی بینی بیت له رۆژهکانی شه ره فمه ندیدا، ئەم رۆژانه دهستی
 پینه کرد ههتا کووتایی هات، چیژمان له خوشییهکانی سهربه خویی
 نه بینی ههتا نازاری داگیرکاریمان نه چهشت له ماته مینی
 میسلۆندا.

سهر کۆنه ی نه نوهر مه کهن نه گهر خه م سرووشتی شیعه ره کانیه تی،
 خوشی تییدا وه ک فه جری یه که م وایه سپیایه تییه که ی له ناسۆدا
 ده رنا که ویت ههتا دووباره شه و قوتی ده دات، ئەمه هۆکاره که یه تی،
 لۆمه ی مه کهن گهر قسه ی کرد و له باره ی خه ون و خولیاکانه وه
 دووا، نه نوهر وازی له هه قیقه ته کان هیناوه و به رزبوته وه بو ناسمانی
 خه یال و دانه به زیووه بو نه رزی واقع، گشتان دیتی و تایبه تی
 نه کردووه و راشکار نه بووه، نه و ژینگه ی نه نوهر تییدا گه شه ی

کردوره خوشه‌ریستیان به تاوان ددزانی و پنیوستیو و خاوندنه‌کمی
 دارای لینگوشبورن له خودا بکات لئی، جهخت له‌وره ددکه‌مه‌وره نه‌نوره
 و دک به‌شی شاعیره‌کان که که‌وانه‌کمی ناواناوه له‌یلا و بو نه‌وه‌ی
 شیعی به‌سهردا بلنت. نه‌نوره په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل هیچ که‌چینکدا نه‌بوره
 و دک گه‌نجه‌کانی نه‌مرفو، زور له‌وه پینگه‌ردتر و به‌شهره‌فتر بوو بیر
 له‌وه‌بکات‌ه‌ود یان هه‌ولی بو بدات.

په‌خه له نه‌نوره مه‌گرن که ده‌روونی زیندانی کردووه له‌م بازنه
 ته‌سکه‌دا و شیعه‌کانی کورت‌کردوته‌وه تینیدا و ده‌رنه‌چوو به‌ره
 فه‌زای فراوان، له‌و دوتیا فراوانه‌دا نه ژیاوه که زوربه‌ی شاعیره‌کان
 و خه‌لکی تیندا ده‌ژین، نه‌نوره مندالییه‌کمی و دک مندالییه‌کمی من
 به‌سهربردووه له جیهانیکی ته‌نگدا سنوره‌کانی نه‌و رینگا پینچاو
 پینچانه‌بوو که ده‌گه‌یشت به مه‌کته‌بی عه‌نبر، و نه‌و کارینه
 بچوو‌کمی که به‌گورستانی ده‌حدا‌حدا تینده‌په‌ری، و نه‌و رینگا
 سامنا‌کمی که ناوه‌دانی لئوه‌ی کوتایی ده‌هات و جیهانی تاریکی
 و ترسان و دزی ده‌ست پنده‌کات، ناوی ((قه‌فا ده‌ور)) بوو ئیستا پینی
 ده‌لین ((شه‌قامی به‌غداد))، گه‌وره‌ترین شه‌قامی دیمه‌شقی نوو.

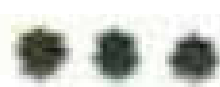
نه‌نوره نه‌مرفو ده‌ترسیت دابریت له جیهانی شاعر یان سنوره‌کانی
 تینه‌رینیت، و دک چون پینستر ده‌ترسا سنوره‌کانی قه‌فا ده‌ور و
 مه‌کته‌بی عه‌نبر تینه‌رینیت. لئو جیهانی شیعی نه‌نوره له‌گه‌ل
 ته‌نگیه‌کیدا جیهانیکی فراوانه چونکه جیهانی ده‌له، چونکه

پەيوەندى لە گەل پەروەرد گارىدا ھەيە؛ ھەموو جىھانت لى تەنگ
دەيىت گەر كەمتەرخەم بىت تىيدا و بىستىكت لى تەنگ نايىت گەر
پەيوەندى بىكەيت بە ئاسمانەوہ.

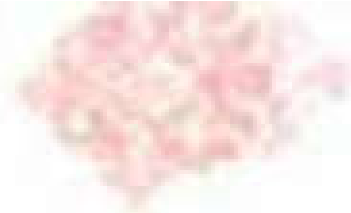
ئەنوەر لە سەردەمى جديات و بەناگابى و پروكردنە زانست و كاردا
زىا، دەيان ھۆنراوہى شاعيرە كۆنەكانى غەربەكانى ئەزبەر كرد،
ھەربۆيە شىوازە كەى وەك ئاوينكى پروون وابوو، شيرىنى و نەرمى،
بەھىزى و تىپەربوونى تىدابوو، لە شىعرەكانىدا شوئىنەوارى جديات و
نامادەكارىيەكانى نەرمى تىدابوو، نەك وەك شىعرى جەمەعاتى
بۆنەكان و داواكەرەكانى رازىكردنى نەزانەكان. چىنەكەى وەك
ئاوريشمىكى پتەوى رازاوى ناوازەبوو، نەك وەك چىننىكى
ھەرزان كە بە دەست لىدان دەدرىت و بە تىشكى خۆر رەنگەكەى
نامىنىت!

ئەنوەر بەو رىنگايەدا نەرۆبى كە ئەواندى پىش خۆى كردوو يانەتەوہ،
بەلكوو بە رىنگايە كدا رۆبى و كردىيەوہ بۆ ئەواندى دواى خۆى،
ئەنوەر پىشەواى گرۆى لاوان بووہ و ھەزگىز شوئىنكەوتوو نەبووہ،
ئەگەر ھەناسەى شىعرى شەوقى لە شىعرەكانىدا نەبوايە وەك
پارچە شىعرى ((ليل الحزين)) لە نۆبەرەكەيدا و پرووحى ئەدەبى
فەردەنسى لە ھەندىكىدا، دەموت ئەنوەر لە شىوازەكەيدا لاسايى
كەسى نەكردۆتەوہ. ئايا شاعير ھەيە وەك ئەنوەر بىت لە پەسنى

سروششتدا، له تارىفنى شارەکاندا له وەسفى خەون و خولياکاندا، هەتا
نەنومر لاسابى بکاتەوه؟

له دواى هەموو ئەمانەرد، ئەم ديوانە وەفایە که بۆ عەرەبى: وشەکان
گەراوه و پاکترینى هەلبژاردوو، تەماشای شیوازهکانى کردوو و
جوانترینى هەلبژاردوو. ديوانى وەفایە بۆ شوننەکان: له نەزەلەوه
بەرەدا له بەرى دەروات و، لوینان هەیه، نایا هیچ شاعیرێک هەیه
وێک ئەنومر پەسنى بەرەدا بکات؟ کى بۆ لوینانى هۆنیووتەوه وێک
ئەوهى ئەو؟ نایا خوێنەرى شیعرى نوى هیچ هۆنراوێه ک پى
دەزانیت له پەسنى سروشتدا نوسرايیت مەرتتر بیت له هۆنراوهى
(الوینان) که ئەم ديوانە له خۆى گرتوو؟ زیادەرەوى ناکەم و
سەنگى ناکەم، شیعرى سەردەم لە بەردەستى خەلکیدا، کى
مەزنترى لەلایە بابفەر مووت... بەلام سەردەم هۆکارى بێبەشبوونە،
بى پتووست ترين کەس له زاناکان خیزان و دراوسینگانیهتى، سألەکان
ئەم شاعر و پەخشانه پالفتە دەکەن، شووشە له گەوهەر و مس له
ئالتون جیادەبیتەوه، نا لێرەدا - دواى ئەوهى پیاوهکان دەپۆن و
هاورپیهتى و دوژمنایهتى نامینیت و تەنها ئەو ئەدەبە دەمینیتەوه که
شایدنى نەمرییه-ترخى هۆنراوهى (الوینان) و (بەرەدا) دەزانیت،
لێرەدا - له دواى ئەوهى زۆرێک له ناوهکان له بىرچوونەتەوه که

نه صرځ گونډه کانيان پر ګردووه و خه لکي پڼو ميان قاله - ناوي نه نوهر
عهتار شونډي خوږي ده ګرنت له ګه ل ناوي شاعيره نه صره کاندا!

•••

جونديي ماموستامان

له سالي ۱۹۵۵ له چلهي حوسين جوندييدا پيشكەش كراوه

له قورستريني قورسترينه كان نهويه ههستم باسي پياونك بكه
كه هيچ شتيك له بارهيهوه نازانم، لهوهش قورستر نهويه باسي
پياونك بكه هموو شتيك له بارهيهوه دهزانم! ۳۳ سال كورت
بكه مهوه له ده خوله كدا، دريايه ك له دلۆپينكا و باخيكيش له
گولينكا و يادهوريه كاني ماموستا جوندييش له وتي ناساندندا.

خوله ك به خوله كيم هه لگرتووه، هموو رپوژنيك كوتمده كردهوه و
دهمبژارد وهك چون كه سي پيسكه فلس به فلسي پاره كاني
كوڊه كاتهوه و ده بژيرت، هه تا سي يه كي سه دهيه ك هاورپيه تيم
كو كردهوه، واده بينن رپوچووم تييدا؟ شاردرومه تهوه وهك نهينيه ك
له دلما و چرپه يه ك له دهروونما و توشوويه ك بوم له
سهركه وتنه كاني ته مه ندا، نايا نه مرپو ناشكراي بكه م و رايبگه يه نم
و، به هموو گونگرنكي بليم؟

ئەوانە یاداشتى منن، ژيان چىيە گەر ياداشته كان نەبونايه؟ گەر باسەم کرد لە کوئو دەست پى بکەم؟ لە کوئو؟..... هيچ وتەيه کم بو ئەم شوینە نامادە نە کردووە چونکە هەرگیز پيش بينى ئەوهم نە کردبوو رۆژیک هەستم و باسى مامۆستا سەلیم جوندی بکەم. گومانم وابوو هەرگیز پەتە کم لى ناپچریت، ئەو پەتەى دەزۆه کانی لە ریبازى ساتە کان و لە رینگای زەمانەدا چنرابوو، هەموو پەتیکى بەسۆزى بەرەو بچران دەچیت، هەموو زیندووێه ک بەرەو مردن دەچیت، بەلام ئاواتى دەروونە..... هەتا چل رۆژ پيش ئیستا هاورپى بەرپۆرم مامۆستا نەورەس جوندى هات بۆلام، بەروویه کى خەمبار و دەنگیکى لەرزۆکەوه پى و تم: خواى گەوره پاداشتان بداتەوه لە مامۆستا سەلیمدا! هەموو سەلیمە کان بە خەيالدا هاتن جگە لە مامۆستا جوندى، وتم: کى؟ وتى: مامۆستا کەتان سەلیم جوندى. شوکبووم و چەند خولە کیک تینەدە گەیشتم چ دەلیت، چونکە ئەم جامە زۆر لەوه گەورەترە بە یە ک قوم بخوریتەوه، بە هیواشی خواردمەوه هەتا لى تیگەیشتم.

تیگەیشتم ئەو پیاوه رۆیشت کە لەژیر سایەى ناسماندا کەس نەبوو زانائریت لە ئەو لە زمانى عەرەبیدا لەرووی: زمان و پینکەهاتە و نەحو و رەوانبیژى و هونراوەزانى و رىوایەت و سەرۆژیر کردندا، کەس لەو بە وهفاتر و بەغیرەتر نەبوو بۆى. ئیتر لە شامدا ئەو کەسە نەما من و ئەفغانى و عەتار بچین بۆلای هەركات کیشە

گەرۆرەکانی عەرەبی دەهاته پیمان، دەمانبرد بۆلای بۆ ئەوەی
 گرتکەیمان بۆ بکاتەوه. لە هەموو دونیادا ئەو کەسە ئەما کە لە
 زمانی عەرەبیدا پێی بلیین: ((مامۆستا کەمان))، لە ئەمرۆوه دەبیت
 پشت بە خۆمان ببەستین وەک چۆن سەربازێک پشت بە خۆی
 دەبەستیت لەو کاتە ی لە گەرمە ی جەنگدا سەرکردە بە هەرداڕە کە ی
 لە دەست دەدات، مەحاله کە سێک شۆینی سەرکردە ی جەنگی نیوان
 عەرەبی و عەجەمی پربکاتەوه، حوجە ی عەرەب، سەلیم جوندی!
 نیتەر ناتوانم بە براکانم بلییم، زەرکەلی و جەیروودی، هەرکات
 گومانەکانی دنیا گومانی بۆ درووست کردین و هیچیەتی
 خۆشەویستی و نەمانی جوامیری دلگرانی کردین: با برۆین بۆ لای
 جوندی، لای ئەو دەستماندە کەوێت، وەک چۆن کە سێک، دەستی
 نقووم بوو رادە کیشیت بەرەو سەرۆوه.

تەواو پشت راستبویەوه سەلیم جوندی مردووه، هەستم کرد بینایم
 پۆیشتوو و بومەلەرزه داویتی لە دەمارەکانم و لە گۆنچکە مەوه
 پووباری پووخاوی پۆیشتوو. واگومان مەبەن زیادەرپووی دەکەم
 یان خەیاڵی شاعیرانە دەکەم؛ نەخیر، شاعیر نیم و پیشە ی من
 پستی رەنگاو رەنگ نییه. تەنها فۆتۆگرافەرێکم و بە
 کامیراکە مەوه دەگەریم، وێنە ی دیمەنەکانی ژیان و رازەکانی
 دەروون دەچرکینم، فۆتۆگرافەرێکی هەژارم تەنها وێنەکان
 دەگوازمەوه، فۆتۆگرافەرێکی هونەر مەندی داھینەرنیم کە

تابلۇكانى ئەۋەي بوۋە و نايىت لەخۇدە گرىت.... بەد يەئىنراۋنىكم
لەسەر زەۋى واقع رېئدە كەم لە كاتىكدا شاعىرە كان بەبالى بازە كان
دەدەن لە شەپۇلە كانى كەش.

ئەمە يە كەمىن سەدەمە نىيە؛ چەندىن جار نموونەي ئەمە هاتووتە
رېم. هاتە رېم ئەو رۆژەي مردن گەيشت بە باوكم، باوك و
مامۇستا بوو بۆم، وەك چۆن باوك و مامۇستا بوو بۆ دەيان
گەرە پىاۋانى ئىمپرو. ستايشى باوكم ناكەم، ئايا ئەمە دەچىتە
شانازى كەرنەۋە؟ بەلكوۋ باسى يە كىك لە راستىە كان دەكەم.
هاتە رېم ئەو رۆژەي شىخى شام وەفاتی كرد، مامۇستای هەموو
كەسىكى چل سال بەرەو سەرى ئەمپرو، شىخ عىد سىفەر جەلانى.
هاتە رېم ئەو رۆژەي زىرە كترىن كەس مرد كە ناسى بىتم، هىچ
كەسىكى لى جيانا كەمەۋە، مامۇستامان موسلىم عىنايە. ئەو
رۆژەي هەردو مامۇستای خۆشەويستمان قادر موبارەك و
عەبدورەحمان سەلام كۆچى دوايىان كرد.

بە ئەسرىنى دلم بۆ ئەمانە گرىام، وەك چۆن گرىام بۆ مامۇستا
جوندىي.

بە زۆرى دەزانن لەسەرم بە ئەسرىن ئاۋپەرژىنى گۆرپى ئەو پىاۋانە
بەكەم كە دلىان پركردم لە هەست و سۆزىك كە ئەسرىنى لىۋە

هه‌لده‌قولیته؟ نه‌وان دره‌ختی خوشه‌ویستیان له دلمدا چاندووه که
 به‌ره‌که‌ی وه‌فایه؟

ئایا نه‌و مندالانه‌ی له پشته‌ی خویانن له پیشتر له من بو‌ی بگرین؟
 هاو‌رپییه‌تی شیخ عه‌بدولقادر موباره‌کم کردووه، شتانیکی
 عه‌بدوهره‌حمان سه‌لام ده‌زانم که خیزان و منداله‌که‌ی نایزانن، له
 خویندکارێک زیاتربووم بو‌یان، به‌لکوو ریم پیدهن بلیم له کور
 زیاتربووم بو‌یان.

خویندکار خویندکاره هه‌تا مامۆستا له‌سه‌ر مینبه‌ره‌که‌ی بیته، که
 مامۆستا له‌سه‌ر مینبه‌ر هاته‌ خواره‌وه و خویندکار له قوتابخانه هاته
 ده‌ره‌وه و هه‌ر که‌سه‌و به‌رپی خویدا رو‌یشت، هیچ شتی‌ک له نیوانیاندا
 نامینیت ته‌نها یادگاری و نه‌و روژانه نه‌بیته گوزه‌راوه و نایه‌ته‌وه.
 مندال له باوکه به‌هره‌داره‌که‌یدا نه‌و خاسیه‌ته مرو‌فایه‌تیانه ده‌بینیته
 که هه‌موو که‌سی‌ک تییدا به‌شداره، تی‌که‌ل ده‌بیته له‌و خاسیه‌ته
 به‌هره‌داریانه‌ی که پپی له خه‌لکی جیاده‌کرته‌وه، نا لی‌ره‌وه وتویانه:
 بی پپو‌یسترین خه‌لکی له زاناکان خیزان و دراوسێکانیه‌تی،
 موریدیش ته‌نها لایه‌نه به‌رز و نه‌مره‌که‌ی ده‌بینیته، هه‌ربو‌یه
 په‌یوه‌ندیه‌که‌یان به‌ نه‌مری ده‌مینیته‌وه و به‌رزده‌بیته‌وه. مندال به‌شدار
 ده‌کات له‌گه‌ل باوکیدا له خواردن و خواردنه‌وه‌دا، موریدیش
 به‌شدارده‌بیته له بیرکردنه‌وه و هه‌سته‌کانیدا. مندال له باوکیه‌وه

سامانی بە میراتی بۆ دەمینیتهوه، موریدیش زانسته کە ی بە میراتی
بۆ دەمینیتهوه.

مەبەستم منداڵەکانی جوندی نییە، هەموویان لە بلیمەت و
زرنگەکان، بەلام ئایا وادەزانن ئەوان لە پیشترن لە من بۆ ئەوەی
بۆی خەمباربین؟ ئایا پەیوەندی نێوان شیخی ئەدیبهکان و ئەوە
چاکەکانی پتەوترە لە پەیوەندی هزری نێوان خۆی و خوێندکارە
ئەدیبه کە ی؟

ببۆرن بەرپێزان، ببۆرن. وازم لە بابەتە کەم هینا چونکە باخی
یادەوهرییه کانم بینی لە راست و چەپەووە نیگایان بۆ دەکردم، خۆم
بۆ نەگیرا و لە رێکەم لامدا بۆ ئەوەی گولێکی لیبکەمەووە یان
بەبۆن کردنی بۆنە کە ی بگەرپێمەووە، لەم وتارەمدا چەندین جار
دەگەرپێمەووە بۆ ئەم تارانە!

ئایا قسە کانم بابەتی هەیه؟ بابەتە کە ی یادەوهرییه کانە، چ کاتیکی
ژمارە ی حساب و نەخشە ی ئەندازیاری یادگارییه کانیان
سنووردار کردووە؟ یادگارییه کان، ئایا چ شتیکی هەیه لە ژیاندا
بەچیزترینی ئە نۆشینی گلاسی یادەوهرییه کان و مەست بوون بە
مە ی ئاواتە کان؟ من دەزانم-بەرپێزان- قورسترین وشە لە تەرازووی
حەزەکاندا وشە ی (من)ە، لێ ئەمشەو ناچارم؛ چونکە پێویستە

كه سيك يادوهه ريبه كان باس بكات، چؤن پيچراوهي يادوهه ريبه كانم
 بلاوبكه مهوه له كاتيكا خؤم دامخستبيت؟ ليم گه رين بگه ريمهوه
 بو رؤزاني گوزه شتم، بو سهرده مي خوئندي سه ره تايم، نهو
 رؤزهي پياوه سامنا كه كه حوكمي ديمه شقي ده كرد، جه مال پاشا و
 نيتي حاديه مولحيده كان، كؤمه لي ناوي توركي مان نه زبه ربوو وهك
 توتي ده مان وتهوه به بي زانست و تيگه يشتن، واندي نه حوي
 عه ره بيمان ده خوئند به زماني توركي له لايه ن مامؤستايه كي
 توركه وه، زماني توركي زماني فه رمي بوو له ولاتدا، حاكمه كان
 به وه قسه يان ده كرد و گؤرانيه كان به وه زمانه ده وتران. نيتي حاديه كان
 گومانيان وابوو به مكاره يان كؤتايي به عه ره بي ده هينن و شكؤ كه ي
 وهرده گرن و به ريزيه كه ي ده به ن بو خويان. نه ره منداليكي لاوازان
 بينيوه پؤشاكي گه وره كان ده پؤشيت؟ نه ره نهو گه مژديه تان بينيوه
 كه به زه مه ق ناوي خوي ده لكينيت به نه بو هووله وه، بو نه وه ي
 هه له يه كي ميژووي راستبكات وه و بيسه لمينيت كه نه م نه بو هوولي
 هه لكؤليووه؟! نه مه نمونه ي نيتي حاديه كانه كه گومانيان وابوو به
 - زمانتيكي لاوازي تازه وه، به سه د هؤنراوه و چيرو كه وه، به
 هه لكيشاني شمشير بو سه ر ملي خه لكي - ده توانن نهو زمانه
 له ناوبه رن كه موعجيزيه كي عه بقه ريبانه ي مروفايه تيه؛ چونكه
 وهك زمانه كانني تر گه شه ي نه كردوه، ميژوو مندالي و لاوتتي و
 رينگاي به ره و كاملبووني هه موو زمانتيك ده زانيت، لي عه ره بي
 ميژوو هه ر به كاملتي ته واوه وه ناسيره تي، چونكه له ميژوو به

تەمەنترە! بەلام چیم داوہ لەم وردە کارییانە؟ بەسە بۆتان بزانی نیتە لە
 کۆتایی ئەو شەوہ تاریکە ی عەرەبیدا بووین، ھەنگاوی دەنا بەبێ
 ئەوہی بزانیت بەرەو کوی دەرڤات ئەگەر ئەم کەسە دیارانە لە
 بوژانەوہی نویدا چرایان بۆ ھەلنە کردایە لەنیو ئەو تاریکییەدا.
 لە ژێر ڤووناکی ئەم چرایانەدا ڤینگاکە بۆ خەلکی ڤووناک بوو،
 سوارییەکان ڤۆیشتن و بەرەبەیان ھاتبوو، بەلام ھەوری نیتیحادیەکان
 لە چاویان دەشاردەوہ (دەلیم نیتیحادیەکان ئەک تورکەکان)، کە
 ھەورەکان لاچوون ھەموو ئاسۆ ڤرڤوو لە ڤووناکی بەرەبەیان، ڤەيام و
 کتیب بلاوکرایەوہ، وتار و سیمینار ڤیشکەش کرا، یانە ی
 عەرەبی... یانە ی عەرەبی لەبەردەم ھۆتیل فیکتۆریا دامەزرا،
 جوانییەکی پاک دادەباری! بۆیە کەمجار زانیمان لە دنیا دا ئەدەبی
 عەرەبی و شیعی عەرەبی ھەبە، وتاریژەکان لە شوینەکانی جگە
 لە مزگەوتیش وتاریان دەدا، جگە لە دیوانی (ابن نبا) کە بە ڤینی
 مانگ و ھەفتە ڤیکخرا بوو، کە نوێژخوینەکان ئەزبەریانبوو وەک
 چۆن وتاریژە کە ئەزبەریبوو! ڤۆژەکان تیپەرین، سەرہەخۆیی لە
 دۆلی میسلۆندا لە گۆرنا، لی بوژانەوہ ھەر بە زیندووی مایەوہ،
 ڤینی دەکرد ھەتا گۆڤاری (ڤابیتە ی ئەدەبی) بەرھەم ھینا کە
 یە کەمین ژمارە ی لە یەکی ئەیلولی ۱۹۲۱ دەرچوو. باو کەم یە کینک
 بوو لە بەشداربوانی و منیش دەمخویندەوہ. گەرچی ڤیشتر چەندین
 کتیبی ئەدەبی کۆنم خویندبوو، وەلی بەم گۆڤارە لارییەکانم

راستکردوه و زمانم چاککرد، یه کهمین شت که له نه دهی نوندا
خوئندوو مه ته وه گوڤاری رابیته بووه.

لهو ته مه نه مدا بۆم دهر کهوت له نیوان نووسه ره کانیدا نووسه رنکیان به
نووسینه کانیدا دیار بوو له وانی دی جیاواز تره، سه رکه وتوو تر و
به و یقار تره، ههر خوی کیلی فهره نگی به دهست بوو، خاوهنی
گه نجینه کانی زمان بوو، هه له چنی وتاره کانیاں ده کرد، هه له چنی
نووسینه کانی ده کرد، وینام کرد وه ک مامۆستایه ک بیته له نیوان
کو مه لی خوئندکاری ناوازه دا، پاشان وینه کهیم بینی، وینا کردن و
بۆ چوونه کهم راست دهر چوو، چونکه نه وانم به گه نجی بینی و
نه میشم وه ک پیره میزدیک بینی له ناویاندا، به که چه لی و
هه بیته و ریشه کهی..... یان خه یالم کرد پیره میزدیک بیته، نه مه
یه کهمین جار بوو ناوی جوندی بیستم.

به هوی باسه کانی جوندی له گوڤاری رابیته دا سه بارهت به
پاک کردنه وهی وشه کان، زانیم له دونیادا شتیک هه یه به ناوی
زانستی زمان و ورد بینی زمانه وانی.

قوتابخانهی سولتانییهی دووم هه لوه شینرایه وه که له سه رده می
شهریفدا له وی خوئندکار بووین، چووین بۆ قوتابخانهی عه نبه ر،

تا که نارهندی له دیمه شقدا، لیره ماموستا سه لیحمان ناسی وهک
ماموستایه ک و وهک خوتندکار له خزمه تیدا دانیشترین.

به لام نایا یه کسهری بازبدهم بو باسکردنی ماموستا؟ نهی پیتان
نه لیم کی پیش نهو فیری کردین؟ له باره ی عه بدوره حمان سه لامه وه؟
له باره ی شیخ عه بدولقادر موباره که وه؟ شاعیره کانی عه ره ب له سهر
چالیک ده وهستن که با پری کردو ته وه، له سهر به ردینک که ناگر
ره شی کردوه، ده گرین به دیار شوینه واری ده وارنکه وه، له باسی
دوو که سدا نه وهستم که نه گهر نه وان و چوندی نه بوایه، من و عه تار
و موباره ک و مه حاسینی و که ره می و نه فغانی و جهیروودی و
سولتان و جه مال فهرا و وه جیه سه مان، نه مانده زانی هیچ وشیه ک
بنووسین؟

چهند خوله کیکم پیبدهن یادی که سیک زیندوو بیکه مه وه که هه موو
نه م ژبانیه به خشییوه به عه ره بی، نهو که سه ی نه م که سانه ی
به خشیه شام له شاعیر و نووسهر و وتاریژان، که شام شانازیان
پیوده کات.

نهو ده مه ی چووینه قوتابخانه ی عه نهر- به ریژه کانم- له وانیه ی
عه ره بیدا دوو سوپرایزمان بینی: دوو پیاو له پیاووه دانسقه کان.
جارتکیان وتم پیاووه باشه کوومه لایه تیه کان وهک کوپی کتیبیکن،

ههزارهها دانهي لهو جوړه ههيه، بهلام هاوشيوه کاني وهک موبارهک
 و سهلام وهک دهستنوس وان؛ لهويه ترازان يان ناروونيه کي تيدا بيت
 وهلي له هه موو چاپکراوه کان به نرخترن چونکه تاکن و هاوشيوه يان
 نيه.

سه بارهت به شيخ عه بدوره حمان سهلام نه مبینووه (گومانم وايه ناشي
 بينم) کهس وهک تهو زبان پاراو و گفتم شيرين بيت، شتيک بوو له
 سه رسورهينه ره کان، گهر بيويستايه له باره ي بابه تيکه وه بدوي ته نها
 ته وه ي له سه ر بوو ده مي بکاته وه و زاري بجولي نييت، واتا کان له
 هزريدا و وشه کان له سه ر ليوي، زمان پاراوي له دهووریدا بوون،
 چاوه کاني وابسته بوون پيوه ي، و گوئيه کان راديربوون بوي، دلّه کان
 په يوه ست بوون به جولهي ده ستيه وه! شيعري دهوونيه وه وهک چون
 وتاريتر قسه ده کات، کتيبه که ي لاده دا و گوئي پينه ده دا، له سه ره تاي
 کاته وه هه تا کو تايي باسي زمان و ته ده ب و هه موو شتيکي
 ده کرد..... ده يويست په روهرده مان بکات له سه ر سه ليقه ي عه ره بي به
 پته وي و نه رمي له سه ره که ي خو يي بيه خشيت پيمان و پيش کاتي
 خو ي بمان کات به ته دي ب.

سه بارهت به شيخ موبارهک هيچ ماموستايه کم نه مبینووه (گومانم
 وايه ناشي بينم) هاوشيوه ي تهو بيت له شيوزي روونکرده وه و
 ده رختندا، له جي گرتن له دلي خوئندکاره کاندا، له نه خشاندي

ههقیقه ته کان له پهره کانی دهر ووندا بدم شیوازه رینکخراوه پتهوه
 سه سورهینه ره، له یه ک رسته دا پوخته ی یه ک توژیینه وهی باس
 ده کرد. فیهی فیره کردین، چیم وت؟ فیهی؟ نه مه ناوی وانه که یه
 له نه ریتی قوتابخانه دا، لی وانه که - له ههقیقه تدا - فیهی و ته فیهی و
 فهرمووده و لوغه و شیعر و چیرۆک بوو، نه وهی خوت ویستت له
 شتی به سوود و هه موو ناوازه یه کی تازه.

یه که مین کهس بوو بوژی نه وهی پیبه خشییم، دووه هه مین کهس بوو
 که دهستی گرتم و چاوی کردم هوه به پرووی سه قافدی عه ره بیدا،
 ته بیعه تی نه و له دهر ووندا چه سپا، هه تا له وانه وتنه وه دا رۆده چم به
 زار و شیوازی موباره ک قسه ده کهم به هه مان جو له کانی نه و
 ده جو لیمه وه و خویند کاره کان به سه رسامیه وه لیم دهر وانن.

له رۆژیکی ۱۹۲۲ دا شیخ عه بدوره حمان سه لام هاته لامان، به لام
 وه ک رۆژانی پیشوو نه بوو، وتاریکی پیشکesh کرد، لی وه ک
 جاران نه بوو؛ به خه مباریه وه هاته ژووره وه و وتاری مالتاواپی
 پیشکesh کرد، رۆیشت و دلمان له گه لیدا رۆیشت.

ماموستایه کی تازه هات و له سهر کورسیه که دانیشت، شیخ هه رگیز
 له سهری داده نه نیشت، کتیه که ی کرده وه و وانه که ی وته وه به
 دهنگیکی نزمه وه و به قسه کردنیک که نزیک بوو نه ده بیسترا.
 نه فغانی له په نامدا بوو پیم وت: نه مه کتیه؟ به خه مباریه وه وتی:

ئەمە باۋكى ئەو. نامازەي كىرد بۇ نەجمەدىن، وتم: ئوستاز سەلىم
 جوندى؟ وتى: بەلى.

ئەمە ئوستاز سەلىم جوندىيە؟ ئەمە ئەوئەيە كە پىنى سەرسام بووم
 ئەوئەمەي بابەتە كانىم دەخوئندەو لە گوڭقارى رابىتەدا؟ ناي لە
 پوۋچى ئاۋاتە كاتم! داخى گرانم بۇ ئەو مامۆستايەي لە دەستماندا،
 داخى گرانم بۇ شىخ سەلام!

سلاۋ لە سەلام. بەلكوۋ سەلام لەسەر عەرەبى؛ لىي بى پىۋىست
 بووم و وازملىيەيىنا، نىەتم هىنا گىرنگى بەدەم بە وانەيەكى تىرى
 قوتابخانە. چىم داۋە لە عەرەبى كە ئەمە مامۆستا كەيەتى؟
 مامۆستايەك وتارنادات، شىعر نالىت، يارى بە خوئندكارەكانى
 ناكات؟! ھاتە سەرەي من، مامۆستا ھەلىساندم بۇ سەر تەختە و
 دوو پارچە شىعەرى مەعەرى پى نووسىم، گوتى: بىخوئندەو و شىرۋە
 و ئىعراپى كە.

دەستم كىرد بە قسە كىردن ۋەك چوۋن سەلام فىرى كىردبوۋىن، دەستم
 كىردە وتاردان لەو دوو پارچە شىعەردا وتارىكى ھەماسىانە، مامۆستا
 بەبىزەو پىدەكەنى ھەستم كىرد چەقۇ دەدات لە دلەم، ۋەك ئەوئەبوو
 ئاۋىك بىكات بە پىشكۆي ھەماسەتمدا، پىنى وتم: دواتر دواتر،
 سەرەتا واتاي وشە عەرەبىەكان باس بىكە.

وہستام وەک چۆن کەری شیخ لە عوقبە وەستاوە! پرسیاری
نیعرا بە گەمی لێکردم، وەستانێکی تر وەستام. وتی: بینیت؟ خانوو
بونیاد دەنیت پێش نامادە کردنی بەرد بۆی؟

لە راستیشدا بەهەمان شیوێ منی بینی.... خانووم لە ھەوادا درووست
دەکرد!

بە ئەندازەی گەورەبوونی مامۆستا لە دەروونمدا خۆم لە لا بچووکی
بویەوێ. دووبارە دەستم کرد بە خوێندنەوێ نەحو و صرف. ئەو
کتیبەیی دەمانخوێند کتیبی ((قواعد اللغة العربية)) بوو (بەرگی
چوارەمی لە وانەکانی نەحو، ھی حەفنی ناسیف و ھاوێلەکانی)،
کتیبێکە ئەوکەسە دەوڵەمەند دەکات کە لە ئەدەبدا دەخوێنیتەوێ،
بەلکوو ئەدی بەکانیش، لە چاو کتیبەکانی تردا، شتیکی
سەر سۆرھینەرە لە کۆکردنەوێ و پێکخستن و کورتی دەستەواژەکانی
و دیاریکردنی راستیەکانی پێژمانی عەرەبی، راستر و فراوانترە لە
شزور زەھەب و لە ئیبنو عەقیل کە لەلای دوو مامۆستای گەورە
دەمخوێند، شیخ ئەبو خەیر مەیدانی و شیخ سالح تونسی.

لەسەری ماینەوێ و لا سپیەکانیمان پەش کردەوێ، پاشان لە نێوان
پەرەکانیدا پەرەمان بۆی زیاد کرد و پەرمان کرد لە سوود و نمونە و
زیادەکانی مامۆستا. زانیمان - پۆژ لە دواي پۆژ - خودا! چ

نیعمه تیکی پیبه خشیوین که کردوونی به خویندکاری ئوستاز سه لیم
 جوندی. شانازیمان ده کرد به سهر نهو هاوړییا نه ماندا که له لای شیخ
 داودی وانه که بیان ده خویند، هاوکیشه و قورسه کانمان له کتیبه
 نه ده بیه کانی و زاری زانا کانه وه ده هیئا و له ممان ده پرسی، هه موو
 وه لامه کانیمان وهرده گرت به بی نه وهی پییدا چوونه وه بکات یان
 بگه ریته وه بو کتیبه کان، هاوړیکانیشمان به بی وه لام ده گه رانه وه.

شیخ داودی به کهم نازانم، مامو ستایه کی به ریژبوو، رهوشتیکی
 هه بوو بو نخو شتر له باخ و پاکتر له به فر، دلکی ئالتونی هه بوو،
 به لام له بابته تی جوندی نه بوو. ئالتون ئالتونه، به لام نه گه ر بیکه یته
 به رانه ر گه وه رنکی دانسقه له شهرمدا روونا کیه که ی ون ده بیته.

مامو ستا جوندیم خو شویت وینه ی خو شه ویستی مندا ل بو باو کی،
 قه دریم زانی، وازم له پرسیار کردن لی نه ده هیئا، له پولدا پرسیارم
 لی ده کرد و له فورسه کاندا له گه لیدا ده چوومه ژووری
 مامو ستایانه وه، له کانی زانسته که ی ناوم ده خوارده وه و تی رنه ده بووم،
 تویشووم وهرده گرت له م کارنزه شیرینه بو گه شته درنژ خایه نه که م له
 سارای ژیاندا، پرسیار ی نامو کانم ده کرد هیچ وشه یه کی لی ون
 نه ده بوو، پرسیارم لیده کرد له ته سریف و نیشتیقاق یه کسه ری وه لامی
 ده دایه وه که وه لامی نهو پرسیارانه زانا کان ماندوو ده کات له دوی
 تویننه وه و گه ران به دوایدا، پرسیارم سه باره ت به نه خو لیده کرد

پیشه‌وا و حوجهی بوو، پارچه شیعرنکی سیویم پینی دهوت که له
کتیبنیکا دۆزیبوومهوه، نهویش پارچه شیعره‌که‌ی ته‌واوده‌کرد و
ناوی شاعیره‌که‌شی ده‌زانی.

مامۆستای عه‌ره‌بی بوو، به‌لام زیاتر بوو له مامۆستایه‌ک.
یه‌کیک بوو له زاناکانی شاره‌که، به‌لام زیاتر بوو له زانایه‌ک،
هه‌ندی مامۆستا زانا نین، هه‌ندی زاناش ته‌نها له شار و نیوان
هاورنکانیدا زانایه، هه‌ندی زاناش ته‌نها به‌پینی سه‌رده‌مه‌که‌ی زانایه.
لی جوندی له سه‌رده‌می خۆیدا زانترین زانا بوو له عه‌ره‌بیدا،
یه‌کیک بوو له زانا له پیشینه‌کانی عه‌ره‌بی، به‌لام له زه‌مانه‌دا رپی
ونکردبوو، له سه‌ده‌ی چوارده‌ی کۆچیدا هات نه‌ک سه‌ده‌ی چوار!

ئه‌مه ده‌لیم له دوا‌ی شه‌وی شاران گه‌راوم و له‌گه‌ل زاناکاندا
دانیشتووم، هیچ زانایه‌کی به‌ناوبانگ نه‌بووه له عه‌ره‌بیدا له میسر و
شام و حیجاز و ملایۆ و نه‌نده‌نوسیا ئیلا ناسیوومه. له میسر
مامۆستاکانی زانکۆی میسر و زاناکانی زانکۆی شه‌هر و
ته‌دیه‌کان و نووسه‌ره‌کانم ناسی، جه‌ختی ده‌که‌مه‌وه که‌سم نه‌بینی
سه‌ریکه‌وێت- له شه‌زبه‌رکردن و شه‌مانه‌ت و به‌هه‌ریدا- به‌سه‌ر مامۆستا
جوندیدا.

رۆژنیک دەریایەکی تری زانستم تێدا دۆزییەووە کە پێشتر
 نەمدەزانی؛ پرسیارنکی ئایینیم لێی کرد بینیم فەقیهێکی ئوسولییە
 و فەرموودە دەگیریتەووە و وتارەکان دەزانیت. لێرەووە، لێرەووە بەرپێزان،
 توانیویەتی پارێزگاری بکات لە زمان و بەهاکەیی زانیووە و غیرەیی
 لێیکردووە. جارنکیان وتم ئینگلیزی سەدەیی بیستم ئەگەر ئەدەبی
 ئینگلیزی سەدەیی شانزەهەم بخوینیتەووە لێی تیناگات بە وەرگیران
 نەبیت، ئێمەش شیعری عەرەبی هەزار و چوارسەدسال پێش ئێستا
 دەخوینینەووە لێی تێدەگەین وەک چۆن لە شیعری ئەمرو تێدەگەین!
 عەرەبی ئەم هەموو تاییبەتمەندییەیی لە کوی بوو؟ چۆن توانی
 خۆراگریت لە گەل هەموو ئەو مەینەتیانەیی هاتۆتە پێی؟ چۆن
 دەولەتی تورکیا و فارس دەستەوسان بوون لە لەناوبردنیدا؟ بەلکوو
 چۆن توانیویەتی زمانەکیان لەناوێبات و بیانخاتە ژێر ئالەکیەووە؟
 نەینیی هیزی عەرەبی و خۆراگرییەکی چییە؟

ئەو نەینییەیی ئەم قەلا پتەووە پاراستووە: قورنانه بەرپێزەکانم، قورنان.

ئەمەش هۆکاری بلیمەتی جوندییە، پێشەوای عەرەبی بوو، ئەو
 کۆری رۆژگارنکە کە تورکەکان دەیانویست هەموو شتیکی
 بتورکینن. عەرەبی زمانی قورنانه، هەرکەسیکیش دەیهوێت ببیت بە
 پێشەوا تێدا با خزمەتکاری قورنان بیت. من ئەمە نالیم لەبارەییووە،
 بەلکوو بەزاری خۆی ئەمەیی وتوو؛ لە ژمارەیی یەکی گۆفاری

رابطه‌ی نه‌دهبیدا وتوبه‌نی، له پیشه‌کی بابه‌تی پاک‌کردنه‌وه‌ی
 وشه‌کاندا ده‌لیت: " زمانه‌ی عه‌ره‌بی توشی چه‌نده‌ها مه‌ینه‌تی بووه،
 گهر دابه‌زیایه سهر شاخینکی چه‌سپار دهره‌ووخا، گهر ده‌یه‌کی
 نه‌وه‌ی توشی زمانه‌ی عه‌ره‌بی بووه توشی زمانه‌کانی تر ببوایه
 ورتنه‌کانی ده‌سپرانه‌وه و شوتنه‌واری نه‌ده‌ها، به‌لام فه‌زلی سه‌لامه‌ت
 بوونی نه‌م زمانه‌ به‌رپژه و رزگاربوونی له چه‌پوکی له‌ناو‌چوون و
 مردن، ده‌گه‌رپته‌وه بو قورنانه‌ی پیروژ. دوا‌ی که‌مینک ده‌لیت: "
 نامان‌جمان رپتوینی زار و پیتووسه‌کانه بو شوتنی ره‌وانبیزی و
 راستن وتن، لابرده‌نیشی له شوتنی هه‌له و لاوازی. گومانمان وانیه
 هه‌موو نووسینه‌کانمان له هه‌له و که‌موکورتی به‌دووره چونکه‌ته‌نها
 خودا هه‌له‌ناکات."

بیسهری نه‌م سی رسته‌یه بوون؟ چوندی هه‌موو په‌یره‌وی خوی تیدا
 پوخت کردوته‌وه؛ نه‌و په‌یره‌وه‌ی نایین و زانست و ره‌وشتی له خۆ
 گرتوه، له‌گه‌ل عه‌ره‌بیدا فی‌ری دینی کردین، به‌خزمه‌ت‌کردنی
 زمانه‌ی قورنانه‌ی خوی له خودا نزیک کرده‌وه، هه‌ر له‌یه‌که‌م رپوژوه
 به‌دووری گرتین له گو‌فار و رپوژنامه‌کان و نه‌ده‌بی نوی، ته‌نها نه‌و
 شیعرانه‌ی بو شیعراب ده‌کردین که عه‌ره‌بیه‌که‌ی حوجه‌یه له
 شیعی جهلی و ئیسلامیدا، وشه‌کانی ده‌رده‌هینا وه‌ک
 فه‌رمووده‌ناسه‌کان، وشه‌راستی له هه‌له و، پاراوی له رپزپه‌ری بو
 جیا‌ده‌کردینه‌وه.

لە گەل ھەموو ئەمانەشدا كەسىكى خاكي بوو، لەسەرخۆ و دەنگ
 نزمبوو، نوكتەى نامادەبوو، دلپاك بوو، ھاورپىيەتى خوشبوو،
 رەوشت بەرزبوو، راوہستاو بوو سەرنج راكىشيە كانى دونيا نەياندەتوانى
 لەسەر رپى لابدەن.

ھەموو ژيانى لەسەر ئەم پەيرەوہ بوو، بەلام لەم رپىيەدا تووشى
 چەندىن ناپەختى بويەوہ. ھەر پروگرامىكى عەرەبى دابنرايە بو
 قوتابخانە كان يان بگۆردرايە يان كتيبيك بنوسرايە يان چاك
 بکرايە ئيلا جوندیان بانگ دەکرد، كە دەھات دەيبينى
 دوژمنە كانى عەرەبى و خزەتكارە كانى ئىستعمار چاوہر وانين،
 گەرەكيانە مندالە عەرەبە كان عەرەبى نەزانن ھەتا دووريان بخەنەوہ
 لە قورئان، بەھيژترين چەكى لىبەننەوہ كە دژايەتى ئىستعمارى
 پىدەكەن، وردترين رپىگيان دەگرته بەر و ناديارترين فيليان
 بەكار دەھيئا، دەبوو ئەميش بە تەنھا لە دژيان بجەنگيٓت، فيلە كەيان
 رەتبكاتەوہ بە لەوہى خويان ناديارتر، بو ئەمەش وردتر لە
 رپىبازە كەى خويانى دەگرته بەر، ئەمەش ماندووى دەکرد و زيانى
 لە تەندرووستى دەدا، لى بە تىكۆشان بو خوداي ھەژمار دەکرد.

إن شاء الله پاداشتى تىكۆشەرانى ھەيە.

جوندى جوندىيەك بوو پارىژگارى لە عەرەبى دەکرد لەوہى دزە كان
 بينە ناويدەوہ لە دەرگاي پروگرام دانان و كتيب و تاقىكردنەوہى

گشتییەو، یان لە دەرگای دیاریکردنی نەزانەکانەو، بۆ وانە و تنەو، هیچ رۆژنیک بێتاگا نەبوو جینگاکە ی بەجینەهێشت، نەر دەمە ی بە شەهیدی کەوت دەردە کە بلاوبویەو و دزەکان هاتن، لە هەموو نەر دەرگایانەو هاتنە ژوورەو. پڕۆگرام و کتیبەکان گۆرپان و لە زەویدا خراپە بلاوبویەو، هەندێ لە مامۆستای عەرەبی ئەمەرفۆ زۆر لاوازترە لە هەندێ خوێندکاری بە کالۆریای نەر رۆژانە.

پارێزگەرەکان یە ک بەدوای یە کدا کەوتن، موبارەک و بەزم و جوندی.... بێشە کە شیرێ تیانەما، نەری شیرکۆلە نییە پارێزگاری لیبکات؟

بەلێ، بەلێ هەیه مامۆستاگیان!

ئەمە خوێندکارەکانتن، لەسەر گۆرە سەوزە کەت سوێند دەخۆن کە لەسەر رێبازە کەت بەردەوام دەبن، پارێزگاری لە پەیمانە کەت دەکەن، پارێزگاری لە زبانی قورئان دەکەن کە هەموو ژیاوت لەویدا خەرج کرد و پارێزگەرە کانت بۆی پەرورده کرد، ئەمە بە توانا و هیزی ئیمە نییە، بەلکوو بە توانا و هیزی خودا و متمانەبوونە بە پەیمانە کە ی:

﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُو لَحَافِظُونَ﴾ (١)؛ هەرکات دەرگایەکی شەریان کردەو (لە ئاسانکردنی رێزمانی عەرەبی یان خوێندنی شیوازە گشتیەکان) خۆی دایدەخست، هەرکات ئاگری

جەنگیان هەلە گەرساند خودا دەیکوژاندهوه و قورئانی زال دەکرد،
 هەرچەندە ناگری ئەوان کوژاوهیه و (پرشنگدار نییه).

بەرێزەکان، لە گەل جوندیدا بووم وەک خۆتندکار و هاوڕێی لە
 کۆلیژی شەریعە، چەندین شەو لە گەلیدا ماومەتەوه، لە شار و
 گەشتدا لە گەلیدا بووم، لە دەررونمدا چەندین یادگاریم هەیە لە گەلیدا،
 تەنها سوچیکی سوچیکم بو دەرختوون.

لە گەل گەورەیی و پایه بەرزیه کەیدا خەیاڵی هەبوو، ئایا خەیاڵ
 تەنها لە دلی گەورەکاندا ناژی؟ لە خەیاڵەکانی ئەوهبوو نەیدەتوانی
 سەردانی نەخۆش بکات یان دلنەوایی کەسیک بکات، لە ترسی
 ئەوهی گوێی لە ناوی مردن بییت. ئەوهتا مردن دابەزیووتە سەری!

مردن، ئەگەر کەسیک لە مردن رزگاری ببوایە باشتترینی
 مەرۆفایەتی موحەممەد فرستادەیی خودا رزگاری دەبوو لێی.

بەلام ئایا جوندی مردوو؟ ئایا ئەو کەسە مردوو کە شوێن پێی
 میژوونوسەکان کەوت بە نووسینی ((تاریخ المعرة))؟ ئەو کەسە
 لە گەل پیشەوایانی لوغەدابوو بە ((إصلاح الفاسد))؟ لە گەل زانایانی
 نەحودا بوو بە ((کتاب النحو))؟ لە گەل میژووناسی نەدەبیدابوو
 بە ((تاریخ أبي العلاء))؟

ماموستاگیان، مردن ههقه، بهلام تو دوجار دهریت: جارنگ لهم
 دویایه دا بهناو و زانسته کت هتا له دویادا مابیت، جارنگیش له
 لای خودا به نیمان و رهوشت و پارتزگاری کردنت له زیانی قورشان،
 بهراستی هه رهوشت زیانی نه مرییه.

پهروهرد گارا خوایه تی ناکهم بهسه رتهوه، لی پیغه مبه ره کت
 فرمویه تی: ((کاتیک یه کیک له نهوه کانی نادم ده مرنت
 کردهوه کانی ده پچریت جگه له سی دانه، خیرنکی نه براره،
 زانستیکی به سوود، مندالینکی باش دوعای خیری بو بکات)).
 پهروهرد گارا ئه مه زانسته به سووده بهرده وامه که یه تی، نهوشت
 منداله کانی تی، ئیمه هه موومان مندالی نهوین، له پیاوچا کان نین
 بهلام داوات لیده کن به دوعای پیاوچا کان: پهروهرد گارا ره حمی
 پیبکه لی خوشببه و بیخه به هه شته که تهوه، پهروهرد گارا جیگا که ی
 پرپکه یتهوه بو عه ره بی، پهروهرد گارا له پادا شته که ی بی به شمان
 نه که ی ت و له دوا ی نهوهوه توشی فیتنه مان نه که ی ت و له و له
 ئیمه ش خوشبیت، اللهم آمین.

• • •

یهکهمین وتار که بلا و مکرده وه و یهکهمین وانه پیشکهشم کرد

له سالی ۱۹۴۱ دا بلا و کرا و ده وه

سه رباسی نهم بابه ته دهنوسم و گالته به دهر وونم ده کهم، که باسی
وتاره کانم بو خه لکی ده کهم، خه لکیش سه رقالن بهم مه ترسیه
گه وره یه، بهم به لا داباریوه وه، بهم گرانیه سه رتاسه رییه، په نا ده گرین
به خودا له مه توندتر و گه وره تر.

به ته مه نی خوینره کانم زور باسی خوم ناکم بو پوز و
خوبه گه وره زانین و غرور، به لام پیشه ی نه ده ب شتانیکی تیدا
درووسته که له شته کانی تر دا درووست نییه. نه گهر نه و قسانه
نه بوایه که سه رنج یان ستایشن له سه ر نووسینه کانم، یان په یامینکی
له و شیوه م پیده گات، یان بر گه یه ک له رپوژنامه دا ده یخوینمه وه و به
باشه باسم ده کات... نه گهر نه وه نه بوایه و ((نه مه نه بوایه؟!))
گومانم ده برد که هیچ که سینک وتاره کانم ناخویننه وه!

مەبەستم لە نووسینی ئەم بابەتە نەبوو، وەلێ بەدوای کاغەزێکدا دەگەرێم، ژمارەیک لە مۆتەبەسی کۆن هات بەدەستدا، مێژووێکی سالی ۱۹۲۴ بوو، کەردمەوێ و تەماشایم کرد دۆنیایەکی لە بیرەوێ بە چێژ بەروویدا کرایەوێ، خۆتندمەوێ مێژووێ خۆم تێیدا خۆتندمەوێ. خۆم بێنیهوێ لە سەرەتای خۆتندنی ناوەندیدا بووم و کۆمەڵی هاورێی لە چوار دەوورم بوون، لە دوای ئەوان کەس نەبێنی وەک ئەمان ڕووبیکەنە وانەکان و هەولێ بۆ بدەن، لە چەسپاوی بەهرەێ ئەدەبیان و بەهیزی سروشتی ئەدەبیان و سەلیقەیان لە لۆغەدا، لە پێشبرکێ کردنیاندا بۆ خۆتندنەوێ کتیبە بە بەهاکان و زانینی سەرچاوە سەرەکیەکان. وەک ئەو گەنجانە نەبوون کە هەولێ نووسین دەدەن پێش خۆتندنەوێ، دەخەلەتێن بە بلاوکردنەوێ و وادەزانن هاوشان و هاورێی هەموو ئەوانەن کە لەو ڕۆژنامەدا بابەتی بلاودەبێتەوێ، یەکیک لەوانە دەلیت ئەم کتیبە بلاودەکەمەوێ و هیشتا دەلاپەرەێ لێ نەنوسیوێ، ڕەخنە لە نووسەرێکی گەورە دەگرێت لە کاتێکدا نازانیت بە جوانی نووسینیکی ئەو نووسەرە بخۆنیتەوێ، بە ئەدەبەکی گۆقارە کە هەلەخەلەتینیت، ئەو سێفەتانەشی باسم نەکردوێ بە نازارتر و خراپترە.

کۆمەڵیک کتیبم خۆتندبووێ، لە وانەێ کە بیرماوێ ((حیاة
الحيوان)) ی دەمیری، یەکەمین کتیبە کە خۆتندوومەتەوێ، دەریای
زانباریە (وەک چۆن ئەمرۆ وای پێدەلێن) یان فێرکارییە کە فێقە و

لوغە و ئەدەب و چیرۆک و میژوو و ئەفسانە و زانست و راستییەکانی لەخۆگرتوو، زۆر سوودم لێی بینی. کتیبی ((الصاحبي)) ئەحمەد فارس، گەرەبی عەرەبی و باوەربوون بە فراوانی و شکۆمەندی عەرەبی کردە دەرۆنمەو، هەتا ئەمرۆ سەرسامم بە پەیامەکە ی ئیبنوفارس بۆ ئەوانەی نکولی فەزلی تازەکان دەکەن لەبەرئەوێ تازەیی، مەیلیان بەلای پیرۆزکردنی کۆنەکاندا دەچیت چونکە کۆنە و، بە شتە گرانبەهاکان هەژماری دەکەن، ئەم پەیامە ی لە پێشەکی کتیبەکەدا نووسیوو. کتیبی ((بلوغ الادب)) ی ئالووسی، دەمارگیریمی بۆ عەرەب زیاد کرد، دواتر بۆم دەرکەوت شتی پووچی زۆر تێدایە وەک چۆن راستیشی زۆر تێدایە، ئیستاش پرستەکانیم ئەزبەرە لە راست و بەتالی. کتیبی ((الأغاني)) هەموویم خویندەو، مەبەستم هەوآل و چیرۆکەکانیەتی بەبی سەنەد و دەنگ و شیعەر و رەچەلەکان، ئەم کتیبە سەرمايە ی منە لە ئەدەبدا، ((الكشكول)) و ((المخلاة)) م خویندەو، (مراقی الفلاح) م لە فیکهی حەنەفیدا خویندەو، باوكم پێویستی کرد لەسەرم بیخوینمەو، خودای گەرە رەحمەت دابارینیت بەسەریدا. شەرخی ریسالە ی ئیبنو زەیدوونم خویندەو، کە چاپکراوێ لەسەر پەراوێزی ((الغیث المنسجم))...

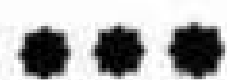
شیوازی خویندەوێم بەو شیوێ بەو هەرکات لە وانەکانی قوتابخانە تەواو دەبووم دەچوومە کتیبخانە کەمان و کتیبیکم هەلدەبژارد، ئەگەر

پىنى سەرسام بومايە وازم لىنى نەدەھىنا ھەتا تەواوم دەکرد، نەگەر
وانەبوايە وازم لىنى دەھىنا. پەنام بۇ كەس نەدەبرد و بە رېئوتنى
كەس نەدەرۋىشتىم، جگە لەو كىتابانەى مامۇستاي لوغە شىخ
عەبدولقادر موبارەك دەيووت بىخوئىننەو، رېئوتنى دەكردىن
بۇى. نەدەبمان وەردەگرت لە زاناي لىھاتوو و كارامە مامۇستا
سەلىم جوندىيى، ئاگادارى دەكردىنەو-خودا پاداشتى بداتەو- لەوھى
رۋژنامە و گوڤار و كىتابەكانى سەردەم بخوئىننەو، نەبادا خراب
ھەلبىزىرىن و تووشى پەتاي لاوازي بىين، نەمەش لە پەتاي كۆليرا
و گولى خراپترە! چوومە زانكو و لەكەسانى سەردەمدا تەنھا
مەنفلوتىم دەناسى رەحمەتى خوداي لىبىت، وامدەزانى باشتىرىن
نووسەرى سەردەمەو و ھىچ كەس نىيە لەو باشتىرىت، ھەتا
كىتابى (ارفائىل)ى زەيات كەوتە بەردەستىم، گەنجىنەيەك بوو لە
گەنجىنە بە بەھاكان لە پەخشاندا، لە تەكىدا ((عبارات))ى
مەنفلوتى بچووك بوىەو ھەتا وەك ھىچى لىھات، پاشان رافعىم
ناسى كىتابى (تحت راية القرآن)ى دەرکردبوو خودا پلەى بەھەشتى
پى بەرزكاتەو، زانىم خودا لە مەنفلوتى رەوانبىزىرتى بەدى ھىناو،
ئى وەللا، لە عەبدولھەمىد و ئىبنول موقنىع و ئىبنولھەمىد،
لەوانەى كە ئىمە بە پىشەواى رەوانبىزى و زبائمان دەزانىن. لە گەل
نەوھشدا مەنفلوتىم لە بىرنەكردوو و سوپاسى خۆم بۇ دەربرىووە
لە گەل مامۇستا جوندى و موبارەك بە پىشكەش كردنى سى
كىتابىم ((ھەيسەمىيات))، نەوھش بە كەمىن كىتاب بوو كە نووسىم.

دەلیم: دواى خوێندنهوهی ئەو کتێبانهی باسم کرد ههستم بهشتیک کرد دەرۆونمی دهبزواند، ههناسهم پێیدا به ههولدانى نووسینم، وتاریکم نووسی که ئیستا بابته کهیم بیرچۆتهوه، بۆ هاوڕینی خوێشهویستم ئەنوهه عهتارم خوێندهوه (ئەو دەمه ئەزموونی شیعی دەکرد)، پینی وتم بلاوی بکه مهوه، ئەمهه به گهوره زانی. هینده بۆی رازاندمهوه ههتا شل بووم بۆی، بهرهو شوینی موقتەبیس کهوتمه ری، له شهقامی سهنجقدار بوو که ئیستا بۆته کهلاوه و وێرانه. سلاوم له ئەبویهسام کرد مامۆستا ئەحمەد کورد عەلی، رەحمەتی خودا له خۆی و رۆژنامه کهی بیته... وتاره کهم پێیدا.

هیچ کەس له هاوڕێکانم رینگای رۆژنامهیان نهدهزانی یان بویری ئەوهیان ههییته بابتهی تیدا بلاویکه نهوه. ئەو دەمه تاوانباربووین به تاوانی شهرمکردن که ئەمرۆ گههجهکان وازیان لێی هیناوه، تهماشای نوسینه کهی کرد نوسینیکی پینگهشتووی پیرانهی بینی، تهماشای روومی کرد لاوێکی بینی، سهری سورما بوو ئەوه لهمه بیته، وهک ئەوهی بهراستی نهزانیبیتم ههتا تاقیکردمهوه به نووسینی بابتهتیک بۆی، گومانی وابوو چاپخانه پووستی پێهتی و ناییت دوابخریت، بۆم دارپشتهوه وهک ئەو کهسە پینوسه کهی پیش هزری دهکهوت، زیاتر پیم سهرسام بوو بهلینیدا سههینی وتاره که بلاویکاتهوه، له لای جهنابیان رۆیشتم و دهستم دهدا لهملا و لام ههتا بزانه بآلم لینهرواوه و له خوشیاندا پینی بفرم. نهگهه بهیعهتم

بدایه به پیشه‌وای برواداران هیئده‌ی ئەو بەلێنه دلخووشی نەدە کردم.
 بەناو خەلکیدا رێم دە کرد وەک ئەوێ بەسەر سەریاندا رێ دەکەم.
 وابزانم ئەو شەو یەک کاتژمێر خەوم لێنە کەوت، بەلکوو لەسەر
 جینگاکە هەر ئەمدیوو و دیوووم بوو، بیرمدا کردەووە سبەینی دەچمە چ
 بەهەشتیکی نامادە کراووە، چ گەنجینە یەک دەدۆزمەووە. چاوەرێتی
 بەیانیم دە کرد، هەتا بەیانی هات و رۆژ هەلھات و رۆژنامە کەم
 وەرگرت، وتارە کە ی تێدا بوو لە گەڵ ستایش کردنیکدا ئە گەر بە
 جاحیز بوترایە بەزۆری دەزانی!

پاشان تەماشای رۆژنامە کۆنە زەرە کانم دە کرد لە نیوان پەرە کاندا
 کەوتبوو، بیرم لەو ئەدەبە دە کردەووە چی لیوەرگرتووم و چیم
 لیوەرگرتووە. لەدوای ئەو وتارەووە رینگای بلاو کردنەووەم گرتە بەر، لە
 رۆژنامە کانی شامدا بابەتم بلاو کردەووە پاشان چوومە لای خالۆم
 مامۆستا موحیبوودین خەتیب لە میسر، دەستی گرتم و
 هەنگاوە کانی راستکردمەووە باشتترین هاوکار و رێنوێنی کارم بوو،
 سوودم لە رەوشت و زانست و ساماناکە ی وەرگرت. پاشان گەرنامەووە
 بۆ دیمەشق، پاشان پەییوهندیم بە ریسالەووە کرد، هاوڕێتی رووحم و
 ئەربابی تەنیاایم، باشتترین قوتابخانەبوو بۆمن، مامۆستا زەبیاتی لیبوو
 باشتترین مامۆستا.

ئەو دەمە ئەگەر سەیری کتیبم بکردایە، یان بیسەری قسەبە ک
 بومایە، یان لە کورپێکدا بومایە، یان بەتەنیا بومایە، یان
 راکشامایە بۆ خەوتن، یان لە خەو هەستامایە، یان رابردوو
 بکەوتایەتەووە یادم، یان بیرم لە داھاتوو بکردایەتەووە، یان چاوم
 دابخستایە و تێرامایەم، یان بکردایەتەووە بە رووی دیمەتیک لە
 دیمەنەکانی ئاسمان و زەمیندا... لە هەموو ئەمانەدا بابەتی
 وتاریک هەبوو بینوسم یان بابەتیک دایبڕێژمەووە، هیمەت ئامادەبوو
 ھزریش چالاک بوو. پاشان رۆژ تێپەری و زەمانە ئاوابوو، وەھام
 لێھات نەمدەتوانی دێرپێک بنووسم، ھەر دەمیکیش دەمنووسی
 نەمدەزانی چون بنووسم بۆ چ بنووسم. ئەوێ دەمنووسی بە
 میشکیکی پەشۆکاووە دەمنارد بۆ ریسالە، ئەگەر دوامبخستایە
 توورە دەبوون، گەر بە تایپ بمنوسیایە و ھەلەم بکردایە و
 ھەلەچنە کە پێی نەزانیایە خەمبار دەبووم، ئەگەر بمبینیایە شتیک
 دراوێتە پال من کە ھیی من نییە و وتارە کە چەندین ھەلەی تێدایە
 کە ئاماژەبە بۆ نەزانی نوسەرە کە و ئەو لە منەووە نییە و من
 خاوەنی نیم، بڕیارم دەدا واز لە نوسین بەینم و کارە کەم زۆر بە گەورە
 دەزانی. پاشان ئەگەر وتارە کە بلاویکرایەتەووە، جارێک دەمخوێندەووە
 بۆ ئەوێ لێی دلنیابم، جارێکی تر دەمخوێندەووە بۆ ئەوێ وەک
 کەسیکی رەخنەگر رەخنە لێبگرم، پاشان فرێم دەدا توانای
 سەیرکردنیم نەدەبوو، کەسم دەست نەدەکەوت لەبارەبەووە بۆم بدوێت،
 وەک ئەوێ بۆ بەردەلانی کانی شاخ دەنووسم نە کەرۆقەکان!

چ سوودینکم له ئه‌دهب وهرگرتوووه؟ من ته‌نها نه‌دهبم وهک
 گالته‌یه‌ک بی‌نی و نه‌دیبه‌کانیش وهک شیتیک! خه‌لکی به‌دوای
 پاره‌دا راده‌که‌ن نه‌دیبه‌کانیش به‌دوای سه‌رابینکی هه‌لخه‌له‌تینه‌ره‌وه‌ن
 پێی ده‌لین (شکو‌مه‌ندی نه‌ده‌بی)؛ هه‌رکات به‌ره‌و رۆی ده‌رۆن لێیان
 راده‌کات پێی ناگه‌ن هه‌تا ده‌مرن.....باس کردنی خه‌لکی سوودی
 بو‌ مردوو نییه و شکو‌مه‌ندی به‌که‌لکیان نایه‌ت، ته‌نها نه‌و کرده‌وه
 چاکانه‌ی پیشی خستوووه به‌که‌لکی دیت، سه‌عید نه‌فغانی هاو‌رینم
 له‌من ژیرتربوو، هه‌رکات باسی ئاوا‌ته‌کانی ژیانم ده‌کرد بو‌ی و،
 ئاره‌زوو کردنم به‌وه‌ی بېم به‌نوسه‌ریک که‌ ئاماژه‌ی بو‌ بکرت،
 له‌چی هه‌لده‌قورتان وهک گالته‌کردن پیم، ته‌وی رۆژی له
 قوتابخانه‌ی ناوه‌ندی بووین، پیشبر‌کی‌مان ده‌کرد له‌ خو‌ندنه‌وه‌ی
 کتیب و شانازیمان ده‌کرد به‌ پوخته‌کردنی و تیبینی نووسین
 له‌سه‌ری. زه‌مانه‌ چی له‌ ئاوا‌ته‌کانم کرد؟ بینیمی هه‌ولده‌ده‌م و دوای
 سه‌رابینک که‌وتووم و ناگه‌م به‌هیچ، هیچ شتیکیش نییه‌ هه‌تا پێی
 بگه‌م!

ئه‌مه‌ چیرۆکی منه‌ له‌ گه‌ل نه‌و نه‌ده‌به‌ی ئیم‌رۆ وازی لێده‌هینم، یان
 گومانم وایه‌ وازی لێده‌هینم و، رۆوده‌که‌مه‌ فیه‌ه و په‌یمان‌ه‌که‌م نو‌ی
 ده‌که‌مه‌وه‌ به‌و کتیبانه‌ی له‌باریه‌وه‌ خو‌ندوو‌مه‌ته‌وه‌ و هیز و قوتمی
 پێده‌به‌خشم، با‌ئه‌وانه‌ خو‌یان ئاماده‌ بکه‌ن واده‌زانن من به‌ربه‌ستیکم

لەرەى بگەن بەو ئەدەبەى دەیانەوتت، ئەوانەى وادەبىنن من
موزاھىمیانم لەسەر ئەم ناوہ بۆ گەنە.

لە لاوازترین رۆژەکاندا باشتەین ئەدەبم نوسیووہ، ئەمە لە کورنى
ئەوہدایە؟ راستى و خەيال وەک یەک دەبن؟ هیچ زانستىک ھەبە
شانبدات لە شانى و ھىندەى ئەو بەرپزىتت، بە ھۆیەوہ درووست و
ياساخ دەزانریتت، گەرھنتى مافەکان دەکریتت و دزایەتى
دوور دەخریتتەوہ و ناشتى بەرپا دەبیتت.....؟ ئە گەر ئەمە
گەنجەکان سل بکەنەوہ لە پۆشاکى ئەھلى فىقھ و دەترسن پەسن
بکرین بە وشكى و دواکەوتویى، ئەوہ ئەو کەسە ناترسیتت کە ناویان
ناوہ شیخ و رازیبووہ بەو ناوہش، مێزەرە کەى لەسەر قورس ناییتت و
ئەو ریشەشى بەرى داوہتەوہ..... پۆشاکە کەشى، هیچ تاوانىک
نییە، کارىکات لەسەر بونیادنانى تەبیعیەتى خەلکى و رینوینى
کردنى ژيانى، ئەو دەمەى تۆ پۆشاکىکى تەنک دەپۆشیتت یان
پۆشاکى وەرزشى دەپۆشیتت، شۆرتى کورت لەپى دەکەیتت، ھەست
بەلەش سووکى دەکەیتت و ئارەزووى بازدان و جولەجول دەکەیتت و
رقت لەوہستان دەبیتتەوہ لەسەر زەوى، ئە گەر زۆر بى پۆشیتت دەبیتت
بە خوویەک تیتتدا. ئە گەر قاپوتىک بکەیتت بەرت و جامانەبەک
بکەیتت سەرت ئارەزووى مېھرەبانى و ھىمنى دەکەیتت، ناتوانى ئەو
شتانە ئەنجام بەدیتت کە دژى پۆشاکە کەتن، خۆت دەپارزیتت لە
دانىشتن لە قاوہخانەکان و چوونە سینەماوہ، یان خیرا رۆیشتن
بەرپنگادا، یان گالتەکردن یان قاقای پیکەنین لە مەجلیسدا... بەمە

رادىيىت ھەتتا دەبىت بە تەبىئەتتە. ئەگەر بىرى بىكەيتە سەرت
بەپىنۋىستى دەزانى ھاورپىيەتى ئەھلەكەى بىكەيت و لەگەلىاندا
دەبىئىيەت، بىزار دەبىت لە مزگەوت و كۆرى پەرسەش ئەگەرچى
نۆيژ كەرتكى دىندارىش بىت، ئا لىرەۋە رىنگرى كراۋە لە خۇچواندن
بە غەيرە موسلمانان، نمونەش بۇ ئەمە زۆرە....

لە كاتىكدا ئەگەر من واز لە ئەدەب بەيىنم واز لە نووسىن ناھىيىم،
ھەندى لە نووسىن زانستە، ھەندىكى چاكسازىيە، ھەندىكى سوود
بە خەلكى دەگەيەنەت و رىنۆتىيان دەكات بۇ رىنگاى
چاكە.... ھەرۋەھا ئەم نووسىنە زۆر بلىيەكى جوانە و دلنەوايىيەكى
پوچە و قسەيەكى ھىچە كە وشكى ناھىيەت.... خاۋەن پىنۋوسە كان
تەماشى بىكەن چ ھەلدەگرن و واز لەچى دەھىنن، خويىنەرە كانىش
تەماشى بىكەن كامەى دەخويىننەۋە و كامەى فەرامۆش دەكەن!

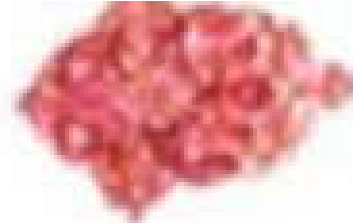
دووبارە داۋاى لىبوردن دەكەم لە خويىنەرەن لە قسەكردن لەبارەى
خۆمەۋە، چونكە قورستىن قسەيە لەسەر بىسەر، بەلام پىشەى
ئەدەبە، خودا لەناۋى بىبات!

ويستىم - كە دەستىم كەرد بە نووسىنى ئەم وتارە - شتائىكى زۆر بلىم
كە لە دەرۋوندا نامادەم كەردبوو، كە گەشتە نەۋەى باسى

يەكەمىن وانە بىكەم كە پىشكەشم كىردوو، ئەو قۇناغەي ژيانىم
 ھاتەرە ياد كە ۋەك مامۇستا بەسەرمبىردوو ۋە لە ئاسۇدا گەپراوم،
 تىيدا چىژ ۋە ئازارم چەشت ۋە پۇشنى شەو ۋە تارىكى رۇژم بىنى
 كە تەنھا خۇدا ھەقىقەتە كەي دەزانىت، لەوھى كە تەنھا كەمىكى
 كەمىكىم پەسن كىردوو لە رىسالەدا... كە گەشىتم بەو ھەست ۋە
 سۆزە كان لە دەرووندا تونبون ۋە يادەوھىيە كان بەشىۋىيە ك ۋەروژان
 پىتۋوسە كەمىان لە جولە ۋەستاند.

چۇن لە يەك ۋەتاردا ھەموو پارچە كانى دلم كۆبىكەمەو، لە
 دارستانە كانى دىمەشق كە لە ھەموو قوتابخانە كانىدا خۇندووومە، لە
 جەنگەلە دل رىفئە كەي بەيروت لە كۆلىژى شەرىعە، لە كەنارى
 (ۋادە)ى دىجلەدا لە ناۋەندى مەركەزىيە، لە رىنگاي ئوبولە
 يەكىك لەچوار بەھەشتە كەي دونيا لە ناۋەندى بەسرە، لە فەزا
 فراوانە كە لە كەركوك شارى ئالتونى رەش كە بەردەوام دەگرىت،
 ئەو شارەي دانىشتوانە كەي كەسائىكى بەرپۇزن، ئەوانەي لە يادمە ۋە
 لە يادم نىيە؟

ھەزارەھا ۋىنە بە دلمدا دەروات كە پىشتر بە چاومدا رۇشىتوو،
 بەلكوو ئىستا ھەزارەھا روو دەبىنم ھىي ھارپىكانى كاتى خۇندىم ۋە
 ئەو خۇندكارانەي كە خۇشم ۋىستوون، لە تارىكى يادەوھىيەمەو
 ھەلدەقولىت ۋە پاشان دىتە لام ۋە بە رۋوھى كى بە خەندەو چىرۋكى

دەروونىم بۇ دەگىرىتتەو، دەمگەرىننيتتەو بۇ ئەو ئەمەنەى بەرىم
 كىرەو، چۆن بتوانم لەگەل ئەو ھاورپىيانەمدا كۆبەمەو و
 مائىئاوایيان لىبىكەم پىش ئەوئى دووبارە دابرىمەو لىيان، بۇ ئەوئى
 پەيمانىيان بۇ نوى بىكەمەو؟ چۆن و لەكاتىكدا لە ژىر ھەموو
 ئەستىرەكاندا بىلابونەتەو؟! چۆن و لەكاتىكدا ئەوئىيان بەرزىووتەو
 بەرزىووتەو و ئەوئىيان دا بەرزىووتەو، سەرقالىيەكانى دونيا
 سەرقالى كىرەوون و ئەو مامۆستايەيان بە ياد نايەتەو تەگەرچى
 مامۆستاكە لە يادى نەكەرەوون! چۆن و لەكاتىكدا وەفادار و بى
 وەفایان تىدايە، مەرقەكان وەك كانزان....

پەھمەتى خودا لە مامۆستاكان بىت، لەوانەى كە خاوەنى دىن! سىلاو
 لەو رۆژانەم بىت كە وەك مامۆستايەك بەرىم كىرەو... سىلاو لە
 ھەموو ئەو خەندىكار و ھاورپىيانەى ئەم بابەتە دەخوئىننەو، بەرزىترىن
 وەفا و سىلاوى دىلم بۆيان ھەيە.

• • •

وہستانیک لہ سہر کہلاوہکان

لہ سالی ۱۹۴۵ دا بلاو کراوہتہوہ

لہ لای مزگہوتی نئمہوی و لہ ژیرسایہی شورا بہرزہ کہیدا، لہ نیوان

لانکہی پالہوانی بہ توانا مہلیک سہ لآحہ دین و قوتابخانہی

کلاسیکی نئمہریدا، لہ نیوان قوتابخانہی سمیساتیہ و

ئیخنائیہ دا، قوتابخانہی جہ قمہ قیہ چوّل و ویرانہ

کہ سہنجر ہیلالی بونیادی ناوہ، مہلیک ناسر

لہ سالی ۱۹۶۱ ی کوچیدا تازہی کردوۓتہوہ، پاشان سووتا و

نئمیر سہیفہ دینی جہ قمہ ق نوئی کردوۓتہوہ و دراوہتہ پالی.

ہہر دہمیگ بہ لای نئم قوتابخانہ ویرانہ لہ کار کہوتوودہ دا تیدہ پہرم

نہو یاد گارییانہم دیتہوہ یاد کہ تیدا مالناواییم لئی کردوہ و نہو

بہ شہی ژیانم کہ تیدا جیمہیلآوہ، نیلا دلّم ناوہ دہداتہوہ، و

پادہ دیرت، رازہ کان لہ دلدا دہوروزین و وینہ کان لہ چاومدا

هه‌لده‌قولین، داندەنیم به‌وه‌ی ده‌سته‌وسانم رێکیان به‌خەم و به‌خۆترینه‌وه و
 بیانکه‌مه‌ ئه‌م قالبه‌ بێگیانه‌ ته‌نگه‌وه، له‌ کاتیدا خێراتره‌ له‌ ڕووناکی
 و فراوانتره‌ له‌ زه‌من..... نه‌ گهر به‌دوێت په‌سنی به‌که‌م ته‌نها نه‌و
 وته‌ و قسه‌ دووبارانهم ده‌ست ده‌که‌وێت که‌ شاعیره‌کان له‌ سه‌رده‌می
 نومروقه‌یسه‌وه‌ لێی لاندەن، که‌ وه‌ستاوه‌ و وه‌ستینه‌راوه‌، گریاوه‌ و
 گریانراوه‌، دووباره‌ی ده‌که‌نده‌وه‌ و ده‌یلینه‌وه‌، ئیستاش هه‌ر تازمه‌ له‌
 هه‌موو دلیکدا و خیرایه‌ له‌سه‌ر هه‌موو زوبانی‌ک.....پرسیار له‌م
 دیواره‌ ڕووخواوانه‌ ده‌که‌م، ده‌دوێم....له‌ گه‌ل ئه‌م ژووره‌ چۆلانه‌دا.
 ئاییییی! نه‌ گهر ئه‌م دیوارانه‌ تارینی نه‌وه‌ی ده‌کرد که‌ بینه‌وه‌تی و
 ده‌رگا‌کان ده‌هاتنه‌ گو، ئاییییی! نه‌ گهر گو‌رانیه‌ کان تیده‌گه‌یشتن و
 بینا‌کان قسه‌یان ده‌کرد! چۆن؟ دلی خه‌لکی به‌ ناگا و به‌ وه‌فا
 نه‌بووه‌، چۆن خاک و خۆله‌ که‌ به‌ وه‌فا بی‌ت.

له‌ ده‌روونم ده‌پرسم: ئایا ده‌روونه‌کان وه‌فا ده‌زانن؟، که‌ سوور ده‌خوات
 چۆن زه‌مانه‌ سوور ده‌خوات، بۆ هه‌موو دۆخیک پۆشاک‌ی خۆی
 ده‌پۆشیت و بۆ هه‌موو ڕۆژیک پێوانه‌که‌ی هه‌لده‌گریت؛ نه‌وه‌ی
 دوینی لای به‌شکو‌ نه‌م‌رۆ لای سانا ده‌بی‌ت، نه‌وه‌ی لای گرانبوو به‌
 هه‌رزانی ده‌زانیت، نه‌وه‌ی لای هه‌رزانبوو گرانی ده‌کات، که‌سی‌ک
 ده‌بینین و گوئی پێناده‌ین که‌ له‌ پێشدا شوینی خۆشه‌و‌یستیمان بووه‌،
 قه‌ناعه‌تمان وابوو په‌یوه‌ندیمان له‌ گه‌ل نه‌ودا به‌ به‌ختیمان له‌ دونیادا
 یان شوینی گه‌وره‌ییمان و، رازی بوونیان نه‌وپه‌ری ئاواتمانبوو،
 به‌لای شوینی‌کدا تیده‌په‌رین و ئاو‌ری بۆ ناده‌ینه‌وه‌ که‌ تیدا تالی و

شېرىنى ژيانمان چەشتووه و، شوئنه وارى دەروون و تەمەنمانى
تېئىدايە؟!

سەردەمانىك ئەگەر پېيان بوتمايە رۇژىك دىت بەسەرتدا بەلای
ئەم قوتابخانەدا تىدەپەرپىت و لەلايدا ناوہستىت ئىللا وەستانى
بىرکردن و تامەزرۇبوون نەبىت، پاشان دەرپۇيت بەلای كارى خوتەوہ
و لە دوای چەند ھەنگاویك لە بىرى دەكەيت، بەپراستم نەدەزانىن!
چۆن بەم شىوہیە بەلامەوہ سانا بوویەوہ كە دوینى نیوہى دونيام بوو؟
ئایا دونیای خوئندكار تەنھا مال و قوتابخانە و رېنگای ئیوانیان
نییە؟ بەردەوام لەبىر و ھۆشمدە بوو: لە بەیانیاندا كە دەچووم بوى،
لە نیوہرۇدا كە تىیدا بووم، لە ئیوارەدا كە دەگەرەمەوہ لىی؛ خوشى
و ناخوشى، دوست و دوژمنى تىدا كۆبوووەوہ، بەشىك بوو لە
من. بەلكوو چۆن ئەو مندالەم لە یاد كرد كە سالى ۱۹۱۸
خوئندكار بوو ھەلگىرى ناو و شىوہى من بوو؟ چۆن رېنگەمدا بە
دەروونم بوچوونەكانى فرى بەم و گالە بە فىكرەكانى بكەم،
ئەوہى بە گەورەى دەزانى بەسووكى بزەنم؟ داماوہ رپۇشت و نازانم
بەرەو كوى رپۇیى، لە دوای ئەوہوہ ھاتووم، لى رپووداوہكانىم لە
بىرنەكردووە. ئایا یادگە تاكە شتى جىگىرە لە مرۇفدا لەو دەمەى
ئاوہز و جەستە دەگورپىن؟

پرسىار لە بىرىارەكان بكەن ئەگەر زانستیان لایە، سوپاس بو خودا لە
ئەھلى فەلسەفە نییم!

له بیریاره کان پیرسن و لیمگهرین لهبەر دەرگای نهم قوتابخانه دا نهو
 رۆژانه بگهرینهوه که رۆیشتوون. نه گهر خهلکی بگهرینهوه بو
 رابردووین بو نهوهی بجهوینهوه و دلین خوشبیت به یاد کردنهوهی
 رووداوه کانی، وهلی من ده گهرینهوه بو رابردوو بو نهوهی تینیدا
 بژیم، راده کهم له نیستام و رقم لییهتی و بیزراوه له لام. من که سینکم
 ههتا له تهمندا بجهه پیشهوه تهنه اییم له لا به نرختر ده بیت و له
 کۆمهل راده کهم، وهک نهوهی هه موو رۆژینک په تینک له م
 گورسیه ده پچرینیت که گهمیه کهی به ستووه به ههزاره ها گهمیهی
 بچوو کهوه له لافاوی ژیاندا، وهک چۆن که شتییه کان کۆده بوونهوه و
 ده ریای تاریکیان ده بری، ناوی تیدانییه به لکو ناگری تیدایه^{۲۴}،
 ناگریکی له ژیردایه نازانریت چ کاتیک ده ته قیتهوه زهوی ده ریاکه
 دهه ژینیت و شاخی شه پۆله کان گرده دا، یه کیکی تر له ناسمانهوه
 ره جمی ده کات و دەرگایه کی دۆزه خی به روودا
 ده کاته وه... ته و ژومی ژیان زۆر له مه نارچه تر و سامناک تره.

... ههتا وام لیهات گورسیه کهم هه پرون هه پرون بوو ته نها چهند
 ده زوویه کی ماوه ته وه؛ کۆمه لیک هاوړی که له په نجه کانی ده ست
 تیپه ر ناکهن، چهند شوینیک که له وه که متره، ته نها ده گم به نه وان
 و رانایم له گهل که سی تر دا. له شه وه درنژه کاند شادوو مانکار و

^{۲۴} راته کاتی جهنگی جیهانی دووه م، ده ریایی تاریکیی ده ریایی نه تله سه.

هاورېم نه ماوه نيللا نه م کتیبانه نه یت که لئی بیزار بوومه و
 خوشه ریستییه که ی بۆته زور له خو کردن و قسه کردنه که ی بۆته
 بیزار ی، نه و رابردووش که رۆژ به رۆژ زیاتر پیوه ی وابسته ده بم و
 بیری ده که م، سه باره ت به داهاتوو لئی ده ترسم و بویری نه و هم نییه
 بیری لیبکه مه وه.

هه ربویه که ده گم به یه کیک له هاورپیکانی سه رده می مندالیم
 ده یوه ستینم و له نامیزی ده گرم، له پو شا که کانیدا بوئی گوله کانی
 رابردووی شیرین ده که م، گاله ی مندالی و سو عبه ته خوشه کانی، به
 باخه کانیدا تیده پهرین و زیده که یین به ریگا سه وزه که ی که
 له ملاولایدا گوله به یبوون و شه قایق روواوه، ده مه ویت له پشتی نه م
 گه نجه وه که شه و لئی داوه هه تا گه یشته به پیری و
 پیداویستییه کانی بژیوی ماندووی کردووه و پرشنگذاری و
 جوانییه که ی لیسه ندووه ته وه، وه ک نه و داره تاقانه ی لیها تووه که
 له لای شیوه که دایه وه و هه رزوو سه رمای پایز لئی داوه... ده مه ویت
 له رییه وه نه و منداله بیینم که به رده وام دلخوشبوو، پیده که نی،
 رۆژانیک هاورپیم بوو خوشمده ویست و خوشیه کانم له گه لیدا به ش
 کردبوو... نه گه ر نه بیینم وه ک خو م ده می نه وه و پیاوئکی بیئومید
 راده کیشم که له به رزترین هیواکانیاندا لئی قه و ماوه و
 خوشه ویسترین ناواته کانی دلی له ده ستداوه، نه گه ر له شوئینیک له
 شوئنه کانی مندالی یان یارییه ک له یارییه کانی مندالیدا بوهستم

سوچ و پایه کانی ده گهریم، بهردی دیواره کان لادهدم، پیوسته له
نیوانیاندا یادگارییه کی شیرین بدۆزمهوه که رۆژنیک شاردرومهتهوه
و له بیرم کردوه.

هه ربۆیه نه مرۆ له لای جه قه قییه وه ستام، لی نه وه م ده ست نه کهوت
که ده مویت. ههردوو دزه که شیرینترین یادگارییه کانمیان له
تاریکی شهودا لی دزی، وه ک چون دزه کان ئالتون له گۆری
فیرعه ونییه کان ده دزن، هیچی بو نه هیلامه وه تهنها هیچه کانی
نه ییت. چ باس بکه م بو خویندیره کانم له دوای نه وه ی نه و دوو دزه
پیان کردم. زه مانه و بیرچوونه وه؟!

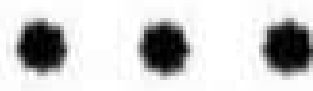
ئه مه نه و قوتابخانه یه که سهرده می مندالی و یادگارییه خو شه کانم
تییدا به جیهیشتوو، هیشتا دیواره کانی راوه ستاوه و بونیاده کی
فهوتاو، ئه مه نه و ریگایانه که پییدا دههاتم بو قوتابخانه و
دهچوممه وه بو ماله وه، ئه مه نه مه وی مهزنه هه موو رۆژنیک به یانی
و نیوه پروان و نیواران دهچووینه سهری، هه ر نه وه له نیوانماندا بو له
دهرگای قوتابخانه ده ربچین و دهچووینه ده رگای نه وه وه،
پاسه وانه که مان غافل گیرده کرد و رامانده کرد، به داره که یه وه
شوئیمان ده کهوت، پیده که نین و فیلمان لیی ده کرد، له سه ربانی پاکی
مزگه وته که دا راوی ده ناین هه تا ته واو ماندوو ده بوو لیمان ده گه را و

چی بەدەما بەهاتایە پیتی دەوتین، که دەرۆیشت و هاندەری یاری
 کردنمان نەدەما عاقل دەبووین و دەچوین گوتمان لە وانەکانی
 دەگرت. نەمە نەمەوییه نیستاش هەر بە گەورەیی و مەزنی ماوەتەوه،
 هیچ مزگەوتینک لە دونیای نیسلامدا شان نادات لە شانی لە
 پرووی مەزنی و فراوانیە کەیدەوه، لی وینە کە لە چاومدا گۆراوه و
 ناوازییە کە لە سەراوەتەوه و جادوو کە بەتال بووتەوه. چی لە دیوار
 و بنمیچە کان دە کەیت ئە گەر پروو کان پۆشتبوون و پروو حە کان
 گۆرا بوون؟ نیستا ئە مەوی ئە مەوییه کە جارانییه؛ نە وانەکانی
 وانەکانی ئەو کاتەیه، نە زاناکانی زاناکانی ئەو کاتەیه، نە
 کەشە کە لە کەشی ئەو کاتەیه. شارەکانیش وەک کەسە کان وان؛
 هەموو پۆژینک لە دایک دەبنەوه. ئەو دیمەشقه مرد کە گەشەمان
 کرد تێیدا، دیمەشقی نیسلامی زۆرباش، کە هیچ مەوی فرۆشینیکی
 دیار و قومارخانەیه کی بەناوبانگی تێدا نەبوو، نە باری تێدابوو نە
 خانە لە شفرۆشی، ئافرەت لە ماله وەبوو پیاویش بو خێزانە کە بوو،
 زاناکان کارییان بە زانستە کەیان دەکرد و میللەت بە قسەیان
 دەکردن، گەرەک وەک یەک مال و ابوو لە هاوکاری کردن و
 هاوسۆزیدا، مزگەوتە کان ئاوەدان بوو پیاویتی دیاربوو، ئەهلی دین
 بەهۆی دینەوه دونیایان نەدەخوارد و نەیانە کردە بازرگانی.....
 داخی گرانم بو ئەو دیمەشقهی کە مردوووه! رەحمەتی خودا لەو
 پۆژانە بیته. ئەو پۆژانە لە دنیا دا تەنها چیژی باش و باشی بە
 چیژمان دەزانی، گالە و گەپم دەکرد بەلام وەک گالە و گەپی

نەمرۆ نا. دوورترین شوین کە بۆی دەچووین نەمەوی بوو، یان شەوان دەبووین بەدوو دەستەووە لە نێوانماندا جەنگ ھەلدەگیرسا، سەرمان دەشکا یان بریندار دەبووین، لێ فیری پیاوھتی و ھیز دەبووین، پاشان پیکەووە بەتەباییەووە دەگەراییەووە. یان وازم لە وانەکان دەھینا بە خویندنیووی چیرۆکی عەنتەر و ھەمزە پالەوان، لێوہی فیردەبووین لەوہی کەممان بوو لە زانستی پەلاماردانان و ڕاکردن و زۆرانبازی و جەنگ و فیل کردن لە مامۆستاگانمان، نەگەر ھەزمان لە خوۆشی بوایە و بمانویستایە تەماشاکردنی خەیاڵی سێبەر کەراکوز، سینەمای ئەو ڕۆژانە بوون، تەنھا ئەوانە دەچوون بۆ سینەما کە کیشە لە ڕەوشتیاندا ھەبوو. سەبارەت بۆ خو جوان کردن و خو ڕازاندنەووە ھیچمان لێی نەدەزانێ، سەردەمی ئیمە پیمان عەیبوو پانتۆل لەپێ بکەین چونکە جەستەتی وێنادەکرد، بە قەنابیزووە دەچووین بۆ قوتابخانە، پەلەمان بوو لەوہی زوو گەرەبەین دەرمانی کمان بە کاردەھینا مووی سمیلی گەرەدەکرد و گەشەکردنی خیرا دەکرد.

ڕۆژەکانمان لە کوئیە کە لەم قوتابخانەدا بەسەرمان برد، ئەو ڕۆژانە دەگەرینەووە؟ ئەو شیخە لە کوئیە کە لە ھەموو نەفسیکدا خوۆشەویست بوو لە ھەموو چاویکدا بەشکوۆبوو، شیخی شام و شەست سالی مامۆستای.... شەست سالی بەردەوام بوو لەسەر زانستەکەیی مندالانی ئەم میلەتەیی وەرەگرت و بە گەنجییتی و مامۆستاییەووە

دەبەگەراندنەو، لە مینشکی خۆی دەکرده مینشکیانەو، لە نیعمانی
خۆی دەکرده سنگیانەو، کور و باوک و باوەلی لێوێ فێردەبوون.
نەرە تۆماری قوتابخانە کەبەتی لێیان بپرسن وەلامتان دەدەنەو،
نەمەش پینشەوا شیخ عید سیفەرجه لانییە.

نەمە قوتابخانە کەبەتی! نەمە بیناکانە نیشتهجێکانی لە کوێن؟
هاورپێکانم لە کوێن؟ ئەوانە لە کوێن کە یەک کورسی کۆی
دەکردنەو و لە هەموو شتێکدا یە کسان بوون، کەسیان لە کەسیان
جیانەبوون ئیلا رێژەری دەرچوون نەبیت یان ئەو ستایشە لەلایەن
مامۆستاوە وەریدەگرت؟ فلانە کەسی فقیر نوێنەری پۆلبوو، لە
نیوان خوێندکارەکاندا لە پینشەوەبوو و، شیخیش دەیکرده نمونە بو
کورە دەولەمەندەکان، مژدەری شکۆمەندی و پارە و پایە پێدەدا،
پێی دەوت تۆ لەسەر گوێی راخراو دەرپۆیت لە کاتیکدا ئەوان بەسەر
دەرکدا رێدەکەن.

رەحمەتی خودات لیبیت، هەموو شتێکت پێکا تەنھا ئەمە نەبیت.
بیرەو و تەماشابکە زەمانە چۆن دووری خستوینەتەو، براکانی
دابیریووە و خۆشیەکانی پەرت کردووە، بلاو بوونەتەو بە ئاسۆی
زەویدا و بلاو بوونەتەو بە پەڕەری ژیاندا بە بەرز و نزمەو، زۆرپێکیان
بەسەر دەرکدا رۆیشتن و پێی خارسەکیان خویناوی بوو، کەسانی تر

لەسەر گول و نامین و یاسەمین رۆیشتن و پارە و شکۆمەندی و
پلەیان بەدەستەینا، ناوی کەسیانت پێ نالیم بۆ ئەوەی بیتاقەت
نە کەم لە بۆچوون و باشیە کانتدا!

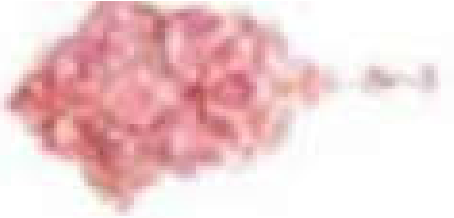
نە خێر، حەزنا کەم بگەرێمەووە بۆ ئیستا، لێمگەرێن چیژ وەر بگرم بە
باسکردنی رابردوو وەک چۆن ئەو کەسە ونبوووە لە دەشتایدا چیژ
وهرده گریت لەو تۆشوووەی کە پێی ماووە. تەماشای هەموو شتەکانی
چواردەوورم دە کەم گوێراون و نکولی دە کەم، هەست دە کەم وەک
کەسیکی بیگانەم لێهاتوووە لە نیشتیمانە کەمدا، من و ئەنور عەتاری
برام بەردەوام بیری نیشتیمانمان دە کرد و لە رۆوی مانگدا دەمانبینی
لەلای فرۆکەخانەووە، لە لای دیجلەووە لەسەر پرده کەووە، دلمان لە
تامەزرۆیدا دەتوایەووە لە کاتی کادا لە بەغداد بووین، شاری خۆمان و
برا بەرێزە کانمان، رێگای شامیش کراو بوو، ئەو دەیتت حالی ئەو
کەسە چۆن بیت هەست دە کات نیشتمانە کەوێ زەمانە پێچاویتەووە و
لە پستی سالا کاندای ونبوووە و هیچ رێگایە ک نییە بۆی؟

ئەو قوتابخانە کە، پیمان رابگەینە: بۆچی ناتوانین بە رێی
زەمانەدا بگەرێینەووە وەک چۆن دەتوانین بە رێگاکانی زەویدا
بگەرێینەووە؟ بۆچی ناتوانین لە ماویەکی خوشی ژیانماندا بوەستین
وەک چۆن کەسیکی گەشتیار لە شوێنیکی جواندا دەووستیت
نە گەر بەلایدا تێپەربکات؟ ئەو کات دەگەرێمەووە و هەموو تەمەن
خوێندکار دەبووم تیتدا، چیژم بە هاوێلتی ئەو شیخە نورانیە وهرده گرت

و له كه شينكا ده زيام كه شادوومان ده بووم به ناموزگاري و
چيرو كه كاني، هه ميشه نهو منداله ده بووم كه نه يده زاني شهر
چيه... نه مه نه وهيه خوازياريم، چهندي دووره ناواته دروينه كان
يينه دي!

ههركات نهو قوتابخانه ده بينم چول و ويرانه و كهسي لي نيه و
ههچ مروفيك باسي شينه كه ي ناكات، دنيا ده بمه وه سپله ي
سروشتي نهو خه لكانه يه. نايا ديمه شق شيخ و ماموستا كه ي له
بيرده كات كه چا كه ي هه بووه بو ي؟ نهو شينه زانايه كه ي نووسه ر
نه بوو، سياسييه كي فه رمانه وانه بوو، بيرياريكي بيرمه ند نه بوو، لي
له بوژاندنه وه ي ديمه شقا روكنيكي بونيادنا ههچ زانا و حاكم و
بيرياريك له وه ي تهويان گه وره تر بونيادنه نا. ماموستاي منداله كان
بوو لي منداله كان بوون به سه ركرده ي شار، قوتابخانه يه كي
ريكخراوي له ديمه شقا دروستكرد له وكاته ي ته نها چهن كتبيكي
تيدابوو، هه ر له فيتره ته وه په روه رده كاربوو نه بستالوسي خوئندبوو نه
بنچينه كاني وانه وتنه وه، لي باشتريه په روه رده كاربوو كه بينيبيتم.

ته ي خوئنه ره كان، مه لين: شيخ عيدي سيفه رجه لاني كييه؟ چي
داوه له وه ي په ره كاني ريساله په ره له هه والي نهو پياوانه ي كه س
ناياناسيت؟ ناي چهندي كه ساني مه زن له تاريكي بيريچوونه وه دان،

له پرووناکی ناوبانگانیشدا چهندي پهیکه ههیه که وادهزانیڼ
خه لکن، لی له راستییدا له بهرد یان له مسی سارد بونیاد تراون!

• • •

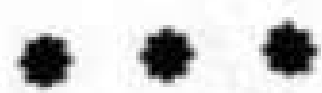
له دواى نه خوښى

له سالى ۱۹۲۷ دا بلا وکړاوتته ووه

.... ده لښ مروف ده خوات بو نه وهى بڅى، وهلى نه مرفوژانه دڅريم
بو نه وهى بخوم، به برسيتيه وه ده خوم و زور ده خوم هه تا هه ست
ده کم گه دهم پرېووه و شوښى گه رديله يه ک نه ماوتته وه، به
خه مبارسيه وه واز له خواردنه که دښم و ته ماشاى قاپه کان ده کم و
نه وهى تښدايه، وه ک نه و که سهى به دلگرانيه وه مالئاوايى ده کات،
پاشان ده چم به لاي کتښه که مه وه ديه که مه وه، يان به لاي
په نجره که مه وه و لښه وه ته ماشاده کم، به مه و به ووه خوم سه رقالم
ده کم هه تا هه ست (يان خه يال ده کم که هه ست) به برسيتي
ده کم، داواى خواردن ده کم، يان سى کاترمير تښده پهرېت، خواردن
ده خوم گه رچى برسيشم نه يټ.... نهى دکتور پښى نه وتم: هه موو
سى کاترميرنک خواردن بخو؟!

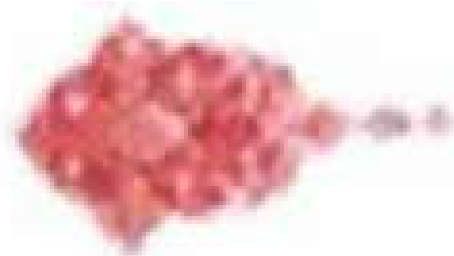
نه مهش به هوى نه ووهو بوو ماوهى بيست روژ هزم له پارچه يه ک
نان بوو داوام ده کرد و زور ده موته وه به لام نه يانده دامى، ده خه وتم و
خه م پښه ده بينى، له کاتى به ناگابووندا خه ونم پښه ده بينى،

ئاوات و بیرکردنه وه کانم بویان بهرجهسته ده کردم خدیالم ده کرد
 به دستم هیناوه، ده مبینی تنها نم شیرم به دستم هیناوه که لینی
 جارس و بیزاربووم، که به یانیان و نیواران له سر شیوهی عیسرائیل
 خوی پیشان ده دات، به هویه وه رقم له هه موو سپیه ک بوو... ته نانه ت
 سپیتی به ره به یانیش! له چارمدا وه ک پیسیه یه ک و ابو توانای
 بینینیم نه بوو، بووبه زهرینک له ده ممددا و نه مده توانی تامی
 بکه م... پاشان خودا رزگاری کردم و هه موو نه و خواردنانه ی پی
 به خشیمه وه که حزم لییه تی و ده مه ویئت، چون به برسیته وه هیرش
 ناکه مه سهری، گه مژیه تی و چون ده که م له سر سفره ههستم و
 ده ووریه کان خواردنیان تیدا ماییت؟

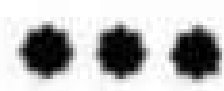
تیر نابم له خواردن و خویندنه وه و تیرامان لهم فزا فراوانه دا، نم
 باخاته یه ک به دوا ی یه کانه ی له په نجه ره که مه وه درده که ون
 هندیکیان هندیکی ترییان له نامیزگرتوه هه تا کوتاییه که ی
 ده گاته نامیزی قاسیون... له هیچ تیرنابم چونکه له و نه خوشییه
 ده رچووم وه ک که سیک که دووباره له دایکبووه ته وه، هیچ له دنیا
 نازانیت، به دووچاوی مندالیکی زیره ک ته ماشای ده کات که
 هه موو شتیک سهرسامی ده کات و ئاوات ده خوازنت هه بییت و
 بیخوات و له ده ستیدا جه می بکات... چونکه من به لاوازی و
 ماندووییه وه لئی ده رچووم پیشتر به هیژ و چالاک بووم.

رۆژنیک لە ڕووبارە کە خۆم شووری، پاشان بەچوست و چالاکی و
 بەهتزییەوه هاتمە دەرەوه، خەریکبوو دەفریم بەهۆی ئەو چالاکییە
 کە هەستم پێی دەکرد، بە کەناری ڕووبارە کەدا ڕۆیشتم هەتا
 گەیشتم بە بەردنکی گەرە، ئەو بەردە ی کە لە ڕووبارە کەدایە
 وەک تاقینکی گەرە وایە، یان وەک کەوانی سەرکەوتن وایە ئەم
 ئاوە نەرم و نیانە دایناوە، کە سەرکەوتووە بەسەر ئەم بەردە گەرە
 ملهوپرەدا، بە خۆراگری و جیگیربوونە کە ی بە تیکۆشان لە دژیدا و
 ئاوا بۆشی کردووە، هیشتا هەر مەزن و ملهوپریشە.....سوننەتی
 پەرەردگارە لە خۆبەزلزانە کاندای، هەموویان ناو بۆشن! کە لە بەیروت
 پێی هیژن ((بەردی خۆکوشتن)) چونکە شیته کان، دوژمنی خۆیان
 و نیشتمانیان، لەوێوە خۆیان فرێدەدەن و دەکەونە.....دۆزەخەوه! خۆر
 بەرەو ئاوابوون دەچوو، کۆتا هەیبەتی خۆی دەدا بە ڕووبارە کە و
 گەشاووە و پرشنگدار دەردەکەوت وەک ئەوێ پۆشاکینکی لە نوور
 پۆشی بیته، ئەم ئافراینراوەم بە گەرە زانی: خۆر و ڕووبار و
 بەردە کە، لە بەردەم سرووشت و شکۆمەندی بەدیھینەرە کەیدا بە
 بچووکیەوه وەستام، پاشان ئەو چالاکییە هەستم پێی دەکرد
 زالبووبەسەرمدا و گەیشتم بە میشکم و پربوو لە بانگەشە کردنی
 خۆبەزل زانین و غرور، مەرۆف لە فیکر و سۆزیدا بەردەوام ملکەچە
 بۆ دۆخی جەستە و رێژە ی تەندرووستیی، بەردە کەم بینێ بەرەو
 فەنابوون دەڕۆیشتم و ئاوە کە یاری پێدەکرد، ئاوە کەش بەرەو نەمان
 دەڕۆیشتم و خۆر کردبووی بە هەلەم، خۆریش بەرەو ئاوابوون

دەرپۆشت و ڕووبارە که قووتی دابوو، بێنیم تەنھا خۆم دەمێنمەوه،
 ئەوه منم بەردەگەم کەل کردوو، ئەوه منم ڕووبارەگەم زەلیل کردوو،
 ئەوه منم هەموو گەردوونم کردوو بە کارگەمی تاقیکردنەوهی
 مێشکم و کەویم کردوو بۆ سوودی خۆم، ئەوه منم لە سینەمدا
 جیهانیکی گەورەتر لەم جیهانە هەیە، ڕووناکیەکی ڕووناکتر لە
 ڕووناکی ئەم خۆرە، سۆزێک قوڵتر لەم ڕووبارە و نەرمتر لەم ئاوه و
 توندتر لەو بەردە....

چووم بۆ قوتابخانە و دەموت ((من))، پەنادهگرم بەخودا لە وشەیی
 ((من)) چونکە وشەیی ئیبلیسە.... بەپێی ڕۆیشتم دەستم کرد بە
 خواردن خواردنی ئەو کەسە دووکاتر مێر لە ڕووباردا بوو و،
 کاتر مێرێکی تەواو ڕێی کردوو، لە (الروثة) بۆ (الخرج)^{٢٥}، مەستی
 چالاکی و ((من)) هێشتا لەسەرمدا بوو، چووم بۆلای
 خۆئندکارەکان و ڕێم کرد و ڕامکردوو و زۆرانم کرد و هەموو ئەو
 شانەم کرد که کەسی ژیر ئەنجامیان نادات، که گەر پامەوه بۆ
 قوتابخانە نقووم بووبووم لە ئارەقدا دوو پەرداخی سەهۆلاوم خوارد و
 بە ئاری سارد خۆم شۆری، خەوتم و که هەستام نەخۆشبووم!

ئای لەم لە خۆباییە گەمژەیه که تەنھا یەک گەردیلە زانستی
 پێیە، گالەیی بە گەردوون کرد وەک گالەیی منال، بەرزی کردەوه و

^{٢٥} دوو ناوچەیی بەیروتن. (وەرگیر).

دایه زاند، هیچ رازی نه ده کرد نه وه نه بیته بانگه شهی خوابه تی
 بکات یان نه زانسته بیکات به خودا.... نای لهم هیزه دروینه و
 نه دهسه لاته هیچه، نه به هیزه تونده که به ردی کهل کرد و
 پروباری که چ کرد، به کینک له بچوو کترین مه خلوقه گانی خودا
 که چی ده کات که له بهر بچوو کیه کهی به چار نابینریت، مه لایین
 دانهی له دلۆپینک ئاودا ده ری، به ک مه خلوق له لاوازترین
 مه خلوقه کان مرؤف ده روختینیت، هه موو بیر کردنه وه کان له سه ری
 ده فرینیت و هه تا به که چی و بی باری ده گه ریته وه.... چیت ده کرد
 نه گه خودا تووشی سزایه کی بکردیتایه؟ چهندی گه مره و له
 خوباییت!

به یانیم کرده وه و بیر کردنه وه گانی دوینیم له بیر کردبوو به لکوو هه موو
 دوینیم له بیر کردبوو، هه ستم به دووری ده کرد له دنیا که هوگری
 بووبوم و خوشمده ویست. جارنکیان چووین بو ناخی دوورگهی
 عه رب، هه قده رۆژ له ناو تۆز و خو له سامنا که کهیدا بووین و له و
 دیووی سنوری جیهانه وه ریمان ده کرد له گه ل وه حش و خو و
 تونیتی و مردندا، هه ستم نه کرد له دنیا دوورم و هینده ی نه
 نه خوشییه کورته م تووش نه بوو.... به بی رابردوو و داهاتوو و نیستا
 مامه وه تنها نه م نیستا ناره حه ته به نازاره نه بیته که له سکمدا
 چینگیربووه (نینتیهاب)، له که له کهمدا رملی گورچیلهم هه یه،

نەخۆشى و دژيە كەكان تىمدا كۆبوونەتەو، ئىنقىھاب تەنھا
 كىيىنكى سەھۇل دايدەمر كىيىتتەو، پىملى گورچىلەش تەنھا ناوى
 گەرم چارى دەكات، دەرمانى نەم بىكەم ئەو زىياد دەكات، نەگەر
 نەو چارە كەم نەم كەم دەكات!

•••

نەخۆشى ھەموو شتىكى لەبىر بىر دەمەو، تەنانەت بىرم نايەت پۇژىك
 لە پۇژان پىم كىرەو و خواردوۋمە و خواردوۋمەتەو و
 خويىندوۋمەتەو و نووسىمە و جۆرەكانى وەر زىم تاقى كىرەتەو، بىرم
 نايەت من تەننىمە بىر لە ھەزار ھەبەت بىكەمەو و سەدەھا كار
 چارە بىكەم، دۇنيا لە چاومدا مرد و ئەم ئازارە بۆتە ھەموو دۇنيام،
 ئەندىشەم لەلا كانىەو بەردەدا لىي دەردەنە چوو و تىيدا نەدە گەرا،
 خەيالى خراپترىن جۆرەكانى نەخۆشى و جۆرەھا جۆرەكانى مەترسىم
 دەكرد، پاشان دەچوو بەرەو ئەو كىرەرى كە دىكتۇرەكان جەختيان
 كىرەبوۋەو لەسەرى، ھەر كە دەچىتتە وىنا كىرەنىەو زىيان لە چاومدا
 پەش دەيىت و ھەمووى بە شەر و ئازار دەيىنم، ئاوات دەخووزم باوكم
 لەسەر مەزھەبى مەعرىي بوايە يان دايكم منى نەبوايە... شەيتان
 وەسەسەم بۇ درووست دەكات باوكت چ مافىكى ھەبوو وا توى
 ھىناو تە دۇنياو؟ ئايا زىانت تەنھا پەيوەندى بە خۆتەو نىيە؟
 پايۇژى پىكردىت، يان قوربانىداو بە خۆت و ئازادى و ئاسوودەيت لە
 پىناو چىژى خويىدا، يان ھەر بىرى لىنە كىرەوۋىتەتەو و بە خەيالىشدا

نەھاتوۋە؟... دەبىنم شەيتان دەيەۋىت لەسەرۋوى نەخۇشى جەستەۋە
 نەخۇشى دىنىشم بۇ زىادبىكات، نەفرەت لە شەيتان دەكەم و بەۋەشى
 كە پىيەتى، ئەۋەى شەيتان پىيەتى ناۋى ھونەر و داھىنان و
 نوبورنەۋەى لىدەنن، لى ھەر ھونەرى شەيتانە.....

ۋاز لەمە دەھىنم و بە ئەندىشەمەۋە دەگەرپىمەۋە بۇ سەر ئەۋ
 قەرەۋىلەى كە بەرپۆۋەبەرە كە ھىنامى بۆى و رادەستى پەرستارەكانى
 كردم، دوو خویندكار بە ديارمەۋە بوون و چوون دكتور بانگ بكن،
 ھەستام ئازارەكانم ھەلگرت و خەباتم كرد بۇ ئازادىم ھەتا بەپىي
 پەتى گەشىتمە سەر شەقامە كە، يەكەم ترۆمبىل ھات سەرى كەۋتم
 بەرەۋ كۆلىژ، خودا رزگارى كردم لە نەشتەرگەرى و دكتورەكان!
 دكتورەكان (تكايە لىم مەگرن) كۆمەللىكن لە ھەست و سۆز
 بەرىبوون و لە مېھرەبانى دابراۋون، سكى خەلكى لەت دەكەن و
 گەدەى دەردەكەن و دەيكەنە تەشتىكەۋە..... جىمجەى مروۋفەكان
 دەشكىنن و بە مىشكىدا دەگەرپىن، كار گەللىك ئەنجام دەدەن ئەگەر
 جگە لەۋان ئەنجامى بدات پۆلىس پىي دەگات و دادۋەرەكان رىزىي
 بۆى دەگرن و دەرگای زىندانىەكانى بۇ دەكرىتەۋە و پەتى سىدارەى
 بۇ ئامادە دەكرىت! پاشان شانازى دەكەن بەۋەى ھاورپىي
 مروۋفایەتىن..... ئەرى سكى خۆمىيان بەمى بۇ ئەۋەى لەتى بكن
 و بە نەخۇشى بگەرپىمەۋە كە پىشتر لەشساغ بووم و پەلە بكم

له وهی خۆم نه خوش بخه م؟ په ناده گرم به خودا له وهی که له
نه زانه کان بم!

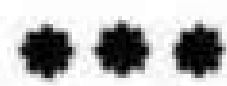
* * *

له کاتی نه خوشییه که مدا هیچ شتیک نهیده تۆ قام هیندهی تاریکی
شه و دریزیییه کهی؛ زۆر لئی ده ترسام و خوله ک و چرکه م ده ژمار
بو هاتنی، چاوه پریم ده کرد وه ک چون نهو که سهی چاوه پرینی
جیبه جی کردنی بریاری له سیداره دانی ده کات، چونکه نه مده توانی
بخه وم و دابنیشم، تنها ده متوانی له سه ر پشت بکه وم و شه و رۆژ
ته ماشای بنمیچه که بکه م..... هه ر په له یه کی ره شم تیدا به دی
ده کرد وامده زانی مارنکه وه و ده یه ویت پیمه وه بدات یان
جالجالۆ که یه کی گه وره یه و نه وه دونۆ قاچ و ده سه ری هه یه، یان
کو مه لئ دوشک یان عفريتیکه له په رییه کان یان په رییه که له
عفريتته کان، له ترسا هاوار ده که م و ورینه ده که م وه ک ورینه ی نهو
که سه ی په ی گه رمی له شی چل په یه!

نیستا پیده که نم و یاومه له قاقای پیکه نین که نهو ورینه نام بو
ده گیر نه وه که گوی بیستی بوون لیمه وه، وینه یه کی روون ده بینم هی
زۆرینک له واندهی ده یخوینمه وه له گو قار و رۆژنامه کاند که
خارونه که ی بلاوی ده کاته وه به حساب نه ده به و خه لکی ده یخویننه وه
به حسابی زۆربلایی و ورینه!

نەركاتەى نەخۆشبووم خۆشەويستىن شت لەلام نەوہبوو خەلكى لە دەورم كۆبينەو، پاشان لەبارەى جۆرەها بابەتەوہ بدوین بۆ نەوہى لە تەنبايەكەم رزگارم بىت و دلنەوايەكەم بۆ بىت لە نازارەكەم و لايبەنىكى ژيانم بەبىرىتتەوہ... لى گۆيم لە دەنگيان دەبوو وەك نەوہى لەناو بىرىكى پەراگەندەوہ بىت يان لە قولايى نەشكەوتىكى دوورە بىت، لە نيوان تارىكيەكى چرەوہ دەمبينىن دەنگ و رەنگيانم بۆ جيانەدەكرايەوہ، ھەر بەزووى لىيان بىزاردەبووم و داواى نويم دەکرد. رۆژەكانم لىكەدەچوون حەزم دەکرد ھەموو چركەيەك شتىكى نوئى بەوزمەوہ.

بى توانا و بى ئىرادەبووم و تواناي رىكردنم نەبوو، نەمدەتوانى برىار بەدەم بەسەر ئاوەزەمدا، ھىچ شتىكى زىندووم تىدا نەمابوو جگە لە زارم..... ھەموو ئەمانە لەبەرئەوہى بەكتىبايەكى بچووك چۆتە جەستەمەوہ؟! ئاى لە بىھىزى ئەم مەردوومە بەھىزە!

لەم نەخۆشيبەدا نازارم چەشت وەلى فىربووم؛ وانەيەكى نوئى لە ژياندا فىربووم(ژيان چيبە جگە لەوانەكانى نەبىت...) نەويش نەوہبوو نەخۆشى نىعمەتە نەك نىقمەت، پىويستە بۆ ئەو كەسەى بەھاي لەشساغى و واتاي ژيان نازانىت و ناگەریتتەوہ بۆ دەروونى

هتا نه خوش نه که ویت، نا لیره دا واتای نهو شتانه دهزانت که له کاتی له شساغیدا به خیرایی به سهریدا دهروات چونکه سهرقاله بهر شته پوچ و بچوکانه دی که کوتاییان نایهت. نه خوش - پینش چیرزی له شساغی - دوو چیرزی بو هدییه؛ چیرزی نه م هاوسوزییه دی دهووری ده دات و نهو خوشه ویستییه دی تینیدا نقووم ده بیت... ههرگیز هاوسوزی سهرؤکی کولیر و جیگره که ی و خویندکاره کانی له بیرناکه م، نازاره کانم له بیرده چیته وه که وینای نهو دوو خویندکاره ده که م که هه موو شه وه که له په نامدا بوون، ههر کات ده صوت ناه یان نه م دیوو دیووم ده کرد له بهر ده ممددا بوون، منیان پینش بنه ماله که یان خستبوو، نارامی منیان خستبووه پینش نارامی خو یانه وه، هاوسوزی برا کانم و بنه ماله که م باس نا که م.

چیرزه که ی تر، نهو چیرزه گه وره ییه دی نهو ساته دهستی ده که ویت که په نا ده بات بو خودا ده بات و به دل سوزی و ناچار ییه وه داوای لیده کات. نه گهر پینشتر باسی نه خوشیکیان بو بکردمایه لهو نه خوشییه دی نیستای منی هه بوایه ده سم ده کرده شیوه ن کردن بوی و ده ترسام له وهی که تیندایه، که نه خوش که وتم نه ترسام، سات گه لیکم به سهرمدا تینده پهری زور نارچه تی ده کردم، له شه واندا ده گه شتمه لوتکه ی نازار، لی ساتانیک به سهرمدا تینده پهری به ته وای رازیبووم، ده گه رامه وه بو لای په روه ردگارم، نه م دؤخه ی نیستام وه ک تاقیکردنه وه یه ک ده بینی بو خوراگرییه که م و

نېغمەتىڭگە لەلەي خوداۋە و پاداڭم زىاد دەكات، دۇنيادە بووم و دەگەشتە سەرۋى دۇنيا بوونەو... بۇ جۇرنىڭ لە چىڭرى پالفتە كە لە كاتى لەشساغىدا ھەستەم پىي نەدە كەرد، بۇ جۇرنىڭ لە چالاكى دلم ھەرگىز لە كاتى لەشساغىدا نەمدەزانى. ۋادەزەنم نەگەر توۋشى خراپترىن و توندترىن نەخۇشى بىم، دەتوانم بەم شىۋەيە رازى بىم و ھەست بەم دۇنيايە بىكەم و تەنھا چىڭرى لى دەيىنىم!

ئەمە دۇخى من بوو زىادە پرووى تىدا ناكەم و خەيال ناكەم، تىكام ۋايە خوئىنەران بەراستەم بزەنن. ئەمە يەكىكە لە نېغمەتە شاراۋەكان بەسەر مەرۇقەۋە پروكەشىكە لەو پروكەشە بەھىزە سامناكەي پىي بەخشاۋە، مەرۇف پروكەشانە برىار نەدات بەسەر كەسى نەخۇش يان كەسى بى ئومىد، گومان بىكات لە دادپەرۋەرى و مېھربانى خودا، لى با بچىتەۋە ناۋەۋە، لەۋەيە لە پشتى ئەم دىۋارە وئرانەۋە كۆشكىكى ئاۋەدان ھەيىت، لەۋەيە لە پشتى دەرگايە كەي گەرۋەۋە كوخىكى وئران ھەيىت، لەۋەيە لەناۋ ئەم پۇشاكە كۆنە و ئەم جەستە لاۋازە دەرۋونىكى گەشاۋە ئاسوودە و مەرۇقىكى كامىل بوونى ھەيىت.

لە نەخۇشىيەۋە زانىم يەكسانى تەۋاۋ سوننەتى پەرۋەردگارە لە ژياندا. تەماشاي نەخۇشى بىكەن: زەنگىن و ھەژار دەناسىت؟ پاشايەكى زۇردارى خاۋەنى كۆشك و پاسەۋان؟ دەرگا و

پاسهوانه کانی دهتوانن رینگری له چوونه ژوورهوهی نهم مهخلووقه
 بچووکه بگرن؟ دهرگا و پهنجهرهکان دابخه و نهفسهرهکان بکه
 حالتهی نامادهباشیهوه و له سندووقیکی داخراودا بژی... دیتته
 ژوورهوه له گهل نهو ههوایهی ههلیده مژیت و نهو ناوهی دهیخواتهوه و
 نهو خواردنهی دهیخوات، جهستهت داگیردهکات و له چاو و دهمتدا
 دهژی و له خوینتدا مهله دهکات!

خوت به گهوره بزانه بهسهر ههژار و داماوکاندا، نهخوشی
 دهتگه رینیتتهوه بو ریزهکانیان، نازار دهچیژیت وهک نهوان،
 هاوارده کهن وهک هاواری نهوان. ههرچی له ژیاندا ههیه یه کسانی
 دهکات له نیوانتانداندا. نهری زهنگین ههوایه کی بوندان ههلده مژیت و
 کهسی ههژاریش ههوایه کی بی بون، یان ههوا که هوکاری ژیانه
 بو تو و بو نهویشه، ههر دووکتان یه کسانن تییدا؟ ئایا تو ناوکی
 شیرین و ههنگویناو دهخویتتهوه و کهسی ههژار ناوکی تال و
 سوژارو دهخواتهوه؟ ئاو و ههوا و مانگ و خور و لهشساغی و
 نهخوشی و بوون و مردن... هه موو نهمانه دیر گهلینن خودا لهسهر
 په ره ی ژیان کیشاویهتی و مروقهکان تییدا یه کسانن. نهری
 بیستوتانه منداله کانی پاشا که له دایک دهن ناوری شمیان له بهردا
 بیت، به پییه کانی خو ی بچیت بو جیگا که ی و خو ی وتاری له
 دایک بوونه که ی بدات و له پهنجهره که وه ته ماشای گه له که ی بکات،
 مندالی که سیکی بازاریش به ناگویی و پرووتیهوه بیته بوون؟ برؤن

نهو گلکو مەزنی که گەچکاری کراوه هەلبەدەنەوه و نهو بت و
 پەیکەر و نووسین و نەخشانی سەری لابەدن، نەری ئیسقانیک
 دەبینن میسکاوی بیت لە بەرئەوهی حەریر و ئاوریشمی پۆشیووه؟

لە نەخۆشییەوه ئەمانە فیڕبووم!

لەدوای هەموو ئەمانەوه، قسەکانم درێژەری کیشا و کاتی خواردن
 هات، پێویستە ئەم قسانە بوەستینم! سوپاسی خودا دەکەم لەسەر
 لەشساغی و نەخۆشی، سوپاسگوزاریم لە هەموو دۆخیکدا.

له فيرکردنه وه بو دادوهری

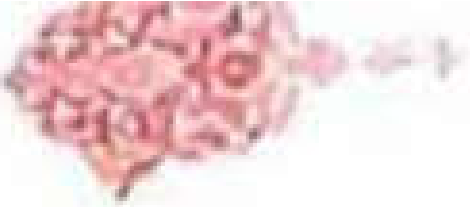
له سالی ۱۹۴۱ دا بلا و کراوتته وه

زۆرینک له براکان لیم ده پرسن: دادوهری چۆن ده بینیت؟ دادوهری بو من حهوانه ی جهسته و ماندوویه تی فیکره، پله ی بهرز و کهمی پارویه، دهسکهوتنی زانست و زۆرکردنی دووژمنه کانه، بارنکی گه ورهیه داوا له خودا ده کهین له خراپی عاقیبه ته که ی بمان پارنژنت.

سه بارهت به وهی ((حهوانه وهی جهسته)) یه، نه وهیه من له کاتی مامۆستاییدا قسه م ده کرد و گوتم نه ده گرت، ئیستا زیاتر گوئی ده گرم له وهی قسه بکه م. نه مده توانی بیتهنگ بم چونکه گهر بیتهنگ بومایه عه فاریته کان قسه یان ده کرد (مه بهستم خویندکاره کانه)، هه ندی جار نه گهر قورگم ژانی بکردایه، پاشان نه مده توانی بو یه ک خوله ک بیتهنگ بم له بهر نه وهی نه بادا سه رینکی به نه که له دهستم ده رچیت و گرینکه بکرته وه و سیسته مه که به تال بیته وه. رۆژانه پینج بو شش وانم هه بوو له کاتی وانه وتنه وه دا دانه دهنیستم، نه وه ک شهیتان بی ناگاییه کم لی

بىيىت و لە كۆتايى پۆلە كەدا پژمەيەك بىكات و لە نىو پۆلدا
 رۆوداوتىك بىخولقىيىت، ناي رۆوداوه كانيان چەندى زۆره!
 بچوكتريينيان وهك حەمامى ژنان وايە و ئاوى لىبرايتت. پاشان كە
 لە پۆل دەردەچووم بۆ ئەوئى لە نىوان دوو وانە كەدا پشووئىەك
 وەربىگرم كۆمەلى خويىندكار دەگەيشتنە سەرم و پرسىارىيان
 لىدە كردم، دەوەستام لە تەكياندا هەتا ئيسرافىلى قوتابخانە فوو
 دە كردهو بە شەپپورە كەيدا و خويىندكار و مامۆستاكان كۆدە كراندەو
 بۆ ئاگرى كار كردن. سەرەتاي رۆژم دەگەياند بە كۆتايىيە كەي و
 هەر لەسەر پىيە كانم دەبووم و زارم لە جولە نەدە كەوت... ئىستا هيچ
 كارنىكم نىيە ئەو نەيىت لەسەر كورسى دابنىشم و، وشە لە دواى
 وشە بلىم و گوى لە كۆمەلىك وشە بىگرم كە هيچ بابەتتىكى نىيە
 يان هيچ شوئىتىكى نىيە، يان نووسىنى برىارەكان، سوپاس بۆ خودا
 كاتبە كە لە هەموو كارنىكى تر پاراستوومى. لەم حەوانەدەدا تەنھا
 لە قورسبوونى زارم دەترسم لەم بىدەنگىيە زۆرەدا دواتر وهك جاران
 نەيەتە گۆ، نەگەرچى نەمە نىعمەتتىكە ئاواتە خوازىيم، زارم
 سەرچاوهى ئازارە كانمە و باشترە بۆم قورس بىت يان لە كارىكەوتت!

سەبارەت بە (ماندوو بوونى دەروونم) چونكە مافى خەلكى
 لەسەر شانمە و برىار لەسەر كەسايەتییان دەدەم، تەمدش بۆ كەسانى
 نەجىب بە بەهاتر و بەنرخترە لە پارە و سامان، هەلبىسم و دابنىشم بىر
 لەم دۆسىيە و ئىدو سكالايە دەكەمەو، نەك بەهۆى قورسى يان

نالۆزییه کهی، رینگای یاسا دیاره بۆ ئەو کەسە گەورەترین خەمی
 یاسایەوه و دینی پەرستنی وشەکانییەتی، بەلکوو لە رینی
 بێرکردنەوه دەگەمە مەبەستی یاساکان، ئەویش بەرپابوونی
 دادپەرورەییە. بێردە کەمەوه بۆ ئەوهی راست و باتل جودابکەمەوه،
 پۆشاکێ ریاکی لەبەری ئەو کەسانە لادەبەم کە خۆیان کردووه بە
 قازی بۆ ئەوهی هەقیقەتە پرووتە کەیان دەربکەوت، ئەمەش کارێکی
 سادە و ساکار نییە. ئەگەر من لە ساتی یەکلای کەرەوهدا
 گەیشتووم بەوهی کە بە بوونی شایەتەکانیش نازانرێت ئەمە لە
 فەزلی خوداوەیە، وەلێ بەردەوام نابیت، پێویستە بگەریتەوه بۆ لای
 شایەتەکان کە قازی دەزانیت شایەتی درۆیە و کەسانی فاسقن،
 عەدالەتیان نییە و شایەتیان وەرناگیریت و هەموو هاوڕێی بەلگەکان
 بە درۆی دەخەنەوه^{۲۶}. هاوڕێی بەلگە و نیشانەکان لە هۆکاری
 بریاردانن (وەک چۆن ئیبنولقەیم لە کتیبە بەنرخە کەیدا (الطرق
 الحکمیة) رۆونی کردۆتەوه)، بەلام هیچ رینگایەکی نییە بۆ گرتنی
 جگە لەوهی وەزارەتی داد لە دیمەشق تەماشای ئەو پیشنیارە بکەن
 کە بۆم بەرزکردوونەتەوه لەم بابەتەدا و بیکەنە بنچینەیهک بۆ
 چاکسازییهکی گشتی، هەتا خەلکی رزگاریمان بێت لە شایەتە
 درۆزنەکان، کە نێستا کۆمەڵە و پلە و کرنی بەرزیمان هەیە و
 کەسانیکیان تێچوووە ئەوهی لێی پروانیت وادەزانیت لە ئەولیا و
 زاناکانە! ئەم شەرە بلاوبۆتەوه و خەلکی هەوالە کهی دەزانن و

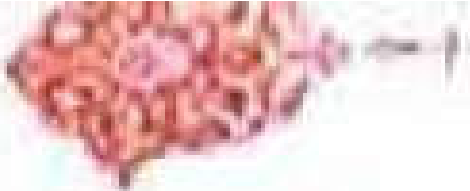
لە دواى ئەم نووسینەوه یاسایەکی دەرچوو مافی ئەوهی دەدا بە قازی کە
^{۲۶} شایەتی وەرگیریت یان رەتی بکاتەوه.

زىانە كەيان بەر كەوتوو، چۆن دەروونى ئەو كەسە ئاسوودە دەيىت كە
زال دەيىت بەسەر گومانە كەيدا يان دەزانىت پروون كەردنەو كە ناراستە
و پاشان ناچار دەيىت بىريارى لەسەر بدات؟

خودا رىزگارى كردم - بەهۆى توندىم لەرەوشت و لەحەقدا - لە
نارەحتىە كانى دادوهرى، لە واستە و ديارى و رەشوو و دەعووت
كردن..... سەلامەتى كردم لە هەموو ئەمانە، من لە هەقدا نەرمى
و موجامەلە و شەرم و جياوازى نازانم، ئاواتە خوازم ئەمەم بەردەوام
يىت.

سەبارەت بە ((پلە بەرزى)) چونكە ناوى قازى - بەبى حاكىمى
مەدەنى گەرچى پلە كەى بەرزىت و كارەكەى زۆرىت - لە
گۆنە كاندە دەنگىكى گەورەى هەيە و لە دلە كاندە و نەيە كى
مەزنى هەيە، هەيبەت و شكۆى هەيە، ئەم هەيبەت و شكۆ مەندىيە
ئەو پالەوانانەى گەردوونى دادپەرورەى كردوويانەتە بەرى،
تا كە كانى سەردەم و زەمانە كە مافى خۆمانە پەرى و مەرفەقە كان
شانازى پىو بەكەين، گەر دەستمان كرد بە هەژمار كردنى
شانازىيە كانمان پىويستە يە كەمىن پەنجەمان بۆ دادوهرى يىت)
ئىستاش دادوهرى شانازى يە كەمى هەموو گەلنكە؛ قازىيە
يە كەمىنە كانمان شورەيىح و نىاس و شورەيىك و نەبو يوسف و عىزى
كوپرى عەبدولسەلام و موزىرى كوپرى سەعيد، لەوانەى ئىستا باسەم

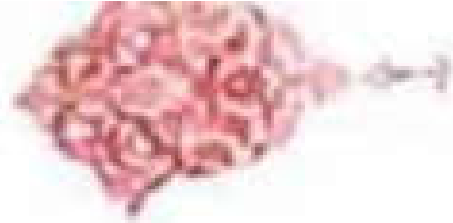
کردن و ئەوانەى باسە نەکردن لەواندى بژاردنیان كەمە و ھەسر
کردنیان قورسە.

نەگەر نیتسا سەرقالی نووسینی سیمینارنگی تەواو نەبوسایە لەم
بارەییوە و رینگەیان بدامایە بە بلاوکردنەوی پێش بلاوکردنەوی بە
خوێندنەوی نیتسا بە تەواوەتی قسەم لەسەری دەکرد، بیسەریش
بەتامەزرۆییەو گوی بۆ دادەدێرا. ھەربۆیە خەلکی ناوی قازی بە
گەرە دەزانن چونکە ئەمانە و ھاوشێوەکانیان بێردەكەوتتەو،
سەردەمینکیان بێردەكەوتتەو رەھمەتی خودا لەو سەردەمە، لە ھەموو
ناکوکییە کدا قازی بە شەرعی خودا بپاری دەدا، موسلمانەکان
پشتیان لە گەوھەر و مروارەکیان نەدەکرد بۆ ئەو تەنە کەى لە
دەستی پیسکەکاندا بە چونکە جگە لەوێ نییە، شەریعەتی
دادپەرۆرترینى دادپەرۆرەکانیان جی نەدەھێلا بۆ شەریعەتی
کەسێک لە ناو و گلە، سەرقالی زاناکانیان گەرانبوو بە دوای
چاک و خراپدا، نایا شەرعین یان عەقلین زۆر قسە ھەیە لەم
بارەییوە، کە گەشتین بەم رۆژە ئەو ناکوکییە نەما و تەبایی
جینگەى گرتەرە، کەسانی سەردەمی خوێمان لە پینگەشتووکان و
گەنجەکان رتیان باشە ئەوێ بە کە ئەوانە... بە باشی بزانی خراپەش
ئەوێ ئەوان بە خراپی دەزانن، ھەموومان پێی رازی بووین و تەمەش
دەرنەنجامە کەیتى کە پێی گەشتووین و لەسەری وەستاوین،

مونا قەشە و وتى وتى نەماو، خودای گەورە باوەردارانى لە كوشتار
پاراستوو، سوپاس بۆ خودا لە (هەموو) دۆخێكدا!

سەبارەت بە (پارە كەمى) چونكە پارەى قازى شەرىعى لە
شارەكەماندا زۆر زۆر كەمە، كەمتر لە حاكمە مەدەنىيەكان، لە
كاتێكدا مەرجە ليسانست هەيئەت لە مافدا، لە تاقىكردنەوهى
وەرگرتندا سەر كەوتوييت و، ماوێهەك لە بواری پارێزەردا كارت
كردوييت... ئەم قسانە هى شوئێكى ترن.

سەبارەت بە (دەسكەوتنى زانست) ئەمە تاكە نيعمهتە لە نێوان
كۆمەلە نيعمهتەكانى دادوهریدا، لە دواى نيعمهتى پاداشتەوه نەگەر
خودا بۆ كەمتەرخەمىكى وەك من بينووسيت، شاينى نيبە بە
كردەوه كەى و نيهتى بۆ پاكنە كردۆتەوه و هيشتا لە خۆشەويستى
ناوبانگ و پلە دەرنەچوو، گەرچى حەزەكەى لاوازبووه و بەلايهوه
هېچە! خوئندەوه نيعمهتێكى ئەم پيشەيهيه، لە كاتى
مامۆستايە كەمدا بەردەوام دەمخوئندەوه، بەلكوو بە خەيالدا نايەت
لەوكاتەوهى فام كردۆتەوه رۆژنىك بەسەرمدا تێپەرى بيت هەتا
نەمرفو هېچم تيدا نەخوئندويتهوه، لى سوودم لە دادوهرى بينيووه
بەوهى شادروومانم بە كتيبى فيقهى و چيژى ليوەردەگرم وەك چۆن
چيژم لە كتيبى نەدەبى ودرەگرت يان نزيك لە ئەو. كۆمەلنى
كتيبى باشيم لەلايه نەگەر بەردەوامبم لە خوئندەوهيان ئوميدم وايە

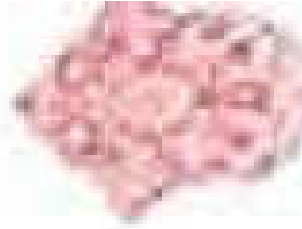

بیم به یه کینک له خویننهواره کانی ئەم زانسته، ئەمەش بەهۆی ئەو دەویە دەخوینمهوه و شەرم ناکەم و، خۆم بە گەورە نازانم لەوێ پرسیار بکەم لەو شتانه کە نایزانم، چونکە یادگەیه کم هەیه دەقەکان وەرناگریت بە وشە و ژمارە و بەیتەکانیەوه، وەلێ لە ئەزبەرکردنی بابەتەکان و شوینەکانیان لە سەر سوپهینهره کانم. بیرم نایەت بابەتیکم خویندییتهوه و لە بیرم کردییت، کەسێکم ناسی بییت و هاوڕێیهتیم کردییت بۆ ماوهیه کی زۆر ئینجا ناوه کەیم ئەزبەر کردوو، پاش دابران ناوه کە ی لە بیردە کەم وەلێ هەرگیز شیوهی کەسەکان لەبیرنا کەم گەرچی یه کجاریش بینییتم، هۆ کاری ئەمەش نازانم.

سەبارەت بە ((زۆرکردنی دوژمنەکانم)) دادوهرێکی دادپەرۆەر و کارکەر لە پیناوی گەڕانەوهی ماف بۆ خاوەن ماف و فەرمانبەری پاکی راوهستاو، شتیکی دیاری بەدییه و پێویست بەروونکردنەوه ناکات. لە ئەبو زەرپیان گێراوئەوه کە فەرموویەتی: قسە ی راست هاوڕینی بۆ نەهیشتوو مەتەوه! ئەمەش لە سەر دەمی هاوئاندا بووه لە باشترین چەرخدا، ئە ی لە سەر دەمی ئێمەدا؟ قازی چ بلیت کە هەر دۆسیه ک دیتە بەردەستی نیللا دوو کەسی تێدایه ئەبی بریاربەدات بەسەر یه کینکیاندا، ئەوهی بریاری بەسەرا دراوه دەبیته دوژمنی دادوهره کە، مەگەر دانسقهی دانسقه له خەلکیدا کە پازی بن بە هەق، ئە گەرچی بەسەر خوشیدا بییت. گەورەترین موسیبهت ئەوهیه کەسی باتل و بریاربەسەردراو یان ئەو کەسە ی تکای کردوو و

تکاکەى رەتکراوەتەو لە نێو ھۆزە کەیدا گەورەبێت و قسە
 رۆشتووبێت لە شارە کەیدا، ئەگەر پەيوەستى بکەیت بەو شتەى شەرع
 پەيوەستى دەکات، گەل و حوکومەت لێت ھەلدەسن و بوختانت بۆ
 دەکەن، بەرپۆدە بەرە کەت بۆچوونى خراب دەبێت بەرانبەرت و ئازارت
 دەدەن و زیانت پێدەگەيەنن و بەرزکردنەوت دوادەخەن. ئەوھى لە
 خاوەن دەستەلاتەکان رۆونە فەرمانبەرى چاک ئەو کەسەيە کە
 کەس لێى زویر نابێت و کێشە نانیتەو، ئەمەش بۆ دادوهرى
 دادپەرور و فەرمانبەرى پاک دەست نادات، بەلکۆو بۆ مەرفیكى
 دەغەل دەس دەدات کە لە گىرفانىدا ھەزار رۆو ھەيە، ھەر
 رۆويەكى سەد زارى ھەيە، رۆوبەرۆوى ھەمووان دەبێتەو بەو رۆوھى
 پىيان خۆشە و بەو زمانە گەتوگۆيان لە گەل دەکات کە رازىيان
 دەکات.

پوختەى قسان لەوھى دادوهرى (بارىكى قورس) و (خەمىكى
 درژد)، ئەگەر خودا بى پىويستى بکەردمايە لى و بۆم بنوسرايە کە
 بە پىنووس و نوسینە کانم بژىم، يان پلەى ئەھلى وەرەم پىبەخسرايە،
 نە دەھاتم بۆلای و پىشم نەدەخست بەسەر فىرکردندا؛ ئەوھ
 سەلامەتتەرد. بەلام تىي کەوتم، خوداش لە سەرۆوى توانای خۆماندەو
 داواى لىنە کردووين. ھەموو توانای خۆم و ئەو پەرى کۆششم دەکەم
 کە برىار نەدەم لە دۆسيەيە کدا کە حوکمى شەرعى تىدا نازانم، بە
 قەستى نەچم بەلای لادان و ستەم کردندا و مەيلم بەلای ھىچ

لایه ئینکدا نهییت، جهزی هاوړی و ترسی خاوهن دمهلات له حق
 نه مگه ریښتته وه. سه بارهت به هه له ناتوانم دوری پخه مه وه به به
 ناگابوون نهییت، سه بارهت به نه زانین توانام نییه له ته گیدا نیللا به
 فیروون و پرسیار کردن نهییت.

پاقه ی فرموده ی دادو درتک و دور دادو در به وه کراوه: ته و دور
 دادو دره ی ده چنه ناگروه دانه یه کیان به ستم بریار ده دات، نه وی
 تریان به نه زانین. داوا له خودا ده که یین نیسه و هه موو نه وانته ی
 هه قیان خوشده ورت، سه رکه و توومان بکات له وه ی شوینی هه ق
 بکه وین، نه وه مان فیربکات به سووده بوومان و نه وه ی دیزانین کاری
 پی بکه یین و زانیمان فره بکات.

• • •

من و پینووس

له سالی ۱۹۴۰ دا بلا و کراره شه وه

ئیتا چهن دین په یامم له بهر دهستم دایه، له بهیروت و حیص و به غداد و نه سکه ندرییه و نوم ددرمانه وه، له لایه ن برا به ریژه کانمه وه گه شتووه به دهستم و شه ره فمه ندیم به په یوه ندی له گه لیاندا، هه موویان پرسیارى نه ودم لیده کهن بۆچی نه م رۆژانه له ریساله دا نانوو سم، خه میانه نه هامه تیه کان کۆله که یان رۆوخاند بیتم و رمه که میان شکاندم.... نه مه م بۆیان نووسی وه ک دیاری و وه لامیک بۆیان.

دانبه وده دا ده نیتم به هره که م وشکبووه یه ک دلۆپه ی لیوه نایه ت، هزرم ماندوو بووه و خه یالم مردوو، چهن دین رۆژ به سه رمدا تیه پرین نه متوانی یه ک وشه ش بنوو سم، وه ک نه وکاتانه م لیته اتوو که سه رده تای نووسینم بو، وه هام لیته اتوو وه ک نه وه ی هاوه لی پینووس و هاوړینی په ره نه بوومه، ده لینی له گۆره پانی ره وان بیژیدا غار غار نیم نه کردوو.... نازانم نایا خودا رزگاری کردووم له پیشه ی نه دده ب که تووشی بوومه و تووشم بووه، یان سه کته یه کی له ناکاوه و ته گه ره یه کی کاتییه که تووشی شاعیر و نووسه ره کان ده بیت، پاشان

سه کته که د پروات و زمان رهها دهیت و له جاران تیژتر دهیت؟ نازانم
 هوکاره کهی نهم هاوسه درگیریه (وتراوه هاوسه درگیری نه دیب
 نازاری دهات و کانیاوی بیرکردنه وه کانی وشک ده کات)، یان
 نه هامه تی و نازاره، نه وهی نه دیب دهات به رهو لادانی شته کان له
 رینگای خوی، نه وه پیشده خات که پیوسته دوا بخرنت و نه وه
 دوا ده خات که شایه نی نه وه پیوسته بخرنت، ونکردنی مافه کان و
 زالکردنی نه زانه کان..... یان دور که وتنه وه به کی هستی و روحیه
 به خوشی بیت یان ناخوشی، ژیانمی وه ک نه ستیلنکی مهنگ
 خواردوو لیکردوو و به ردینکی تینا که وت لیتا وه کهی بجولینیت و
 گوهه ره کانی به دیاری خات؟

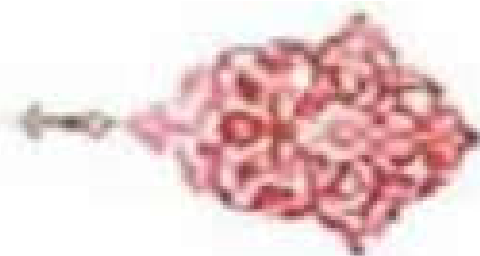
هه رکات پیئروس ده گرمه دستم بؤ نه وهی بنووسم هه سته کهم
 لاساری ده کات و جله ویم به دست نیه، یاخیه لیم و خویده پارنرت
 لیم، ده مبینی حزم به لای خوئندنه وهی کتیب و ته ماشا کردنی
 رپوژنامهیه، رپوومه کرده خوئندنه وه و حقی نه ودم ده کرده
 ماوه به کی زوره له دستم چرود، هه تا نیستاش پیوستم به فیروونی
 زورنک له وستانه به که نایانزانم، نیستاش هه ندی کتیب هه به
 دورمانگ یان سی مانگیش توانام به سریدا ناشکیت، وه ک
 نه وکه سه نالینم که گومانی وایه دیوانی فهرزده قی له پازده رپوژدا
 خوئندوو هه وه، سونند به خودا به یه ک مانگ له یه ک هوئراوهی
 تینا گات..... وه ک نه و که هه ش نا که گومانی وایه هه موو

شېئىرلىك قىرپوۋە تەننەت پىرسىيار لە يەك كەسىش ناكات ھەتا
 زاتىيارى زىاتىرىكات! خۇيئەنەۋە بەرەۋ زوھدى ئووسىنى بىردەم، زوھدىش
 بەرەۋ داۋا كىردى سەلامەتى و خۇشەۋىستى تەمەلى لە دۋاى
 ھەز كىردن لە باس كىردن، پاكويىنگەرى بۇ ئەۋزاتەى دلە كانى لە
 ژىردەستدايە!

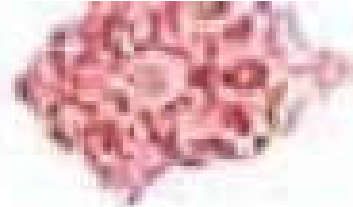
ھاۋارم بوو لە دەستى غەربىبايەتى و نارەھەت دەبووم پىنى، ئىستا
 ھاۋارمە بۇ لە دەستدانى، ئاى غەربىبايەتى چەندى چاكە،
 وروۋژىنەرى ھەستەكان و زىندوۋكەرەۋى ھىمەتەكانە. نازارم
 دەچەشت تارىقى نازارەكەم دەكرد، تامەزۇرۇ دەبووم و وئنايم دەكرد،
 شتى نوئم تىندا دەبىنى و لە بارىيەۋە دەمنووسى، ئىستا بەبى
 ناگايىيەۋە بەلاى دىمەنەكاندا تىدەپەرم چونكە راھاتووم لە گەلىدا و
 دەياناسم، نە دلخۇش دەبىم نە خەمبار، نالىم پازىم يان
 يىئومىندم..... نەمەش خراپترىن دۇخە كە بەسەر نەدىبدا تىدەپەرىت،
 نەمە مردنە! لەۋىيە كارە نارەۋاكان سەرقالىان كىردىم و كاتىكى
 زۇرى لە دەستدايم. ئايا خۇننەرانم سوود وەردەگىرن نەگەر بزانن
 مارەى مانگىنكە كارى من نەۋىيە لە گەرەكەكانى دىمەشقا
 سوور دەخۇم لە پۇژھەلاتىيەۋە بۇ پۇژناۋاى، لە باكورىيەۋە بۇ
 قىبلەى، دەگەرېم بۇ خانورىيەك بچمە ناۋى لە جىنى خانوۋەكەى
 خۇم (لە جادەى پىنجەم)، چونكە گەمژمى خاۋنەكەى وايلنىكردووم
 رىق لە جوانى بالەكۇنەكەى و خۇشى شىننەكەى بىت..... مىنشكم

بەردەرەم لە ھەلچووئندایە و ژینی لێ تال کردووم، بە بۆنە ی دە
 مندالەو (خوایانھیلنیت بۆ دایابیان) لە قاتی خوارەویمان، بۆ بەک
 سات ئارام نابن و لە جولەناکەون و بیزارنابن لە گریان یان ھاوار یان
 گۆران ی و تن یان دان لە دەرگا یان پەنجەرە شکاندن... دلم دەتەقیت
 و ئاوەزم و ئران دەیت و هیچ سوودنیک لە دەررونم وەرناگرم، سکالام
 برد بۆلای کەسینک پیم پینکەنی و گالتە ی پینکردم! با خوئنەران
 تەسەوری ناردەحتی و نازارەکانم بکەن، بریا بەھەری نووسینم
 پینەبەخشرایە، یان بریا وەک پیم بەخشراوە بجزانیایە چۆن سوودی
 لیوئەدەگرم، هیچ شتینک گرانترینیە لەسەر پیاو لەو ی بیهوئت و
 نەتوانیت یان بتوانیت و نەبیهوئت.

با خوئنەران بروابکەن رۆژینک بەسەرمدا تپەریت و هیچی تندا
 نەنووسم یان لە دەررونمدا شتینک نامادەنە کەم بۆ نەو ی بینووسم
 نەو رۆژینکی نەھامەتیە بۆم نەک نیعمەت، بە کەمین شت کە
 بیریلیندە کەمەو - نەگەر شتینک دلخۆشیم بکات یان خەمبارم
 بکات، یان پنی سەرسام بم یان پیم جوان بیت - چۆن ورنای بکەم
 و ورنە کە ی پینشانی خوئنەران بدم و ھەستە کانسیان بۆ بگوازەو و
 رازە کانم دابەش بکەم لە گەلیاندا، نەمە بۆ ناویانگ و شکۆمەندی
 نەدەمی نەنجام نادەم، بۆ سوود و زیان نەنجامی نادەم، ھیندە
 بە ناویانگبووم کە دەتوانریت لەسەری بوستریت نەگەر ناویانگ
 گەورەترین مەبەستم بوایە، وەلێ پشتم تینکرد چونکە هیچ خیرنکم

لېي دەست نەكەوت، پاشان لەم شارەي نيمەدا لە نيوان پياو و بەناوبانگ بووندا بە سيفەتي ئەدەب، تەنھا ئەو ھەيە بابەتتېك يان دووبابەت بنوسيت، ئىدى ئەو و ئەو ھى گوئيە كانى پەر کردوو لە ئەدەب و رەوانبېرئى نەمر يەكسانن! وەلى من دەنووسم - خودا دەزانيت - بۇ ئەو ھى ئەو بېزارى و نازارە لە دەروونم دووربىخەمەو ھە بەھۆي نەنووسينەو تووشى دەبم، وەك ئەو ھى كاردەكەم بەو ھەزەي پالئەري ھەنگ دەيت بۇ درووستکردنى ھەنگوين و كۆلەژم بۇ زەر رشتن و ھەموو زىندەوەرئىك لە زىندەوەرەكان بۇ ئەوشتەي بۆي كەوى كراو لە سوود يان لە زيان! نازانم باش دەكەم يان خراب، چ كاتتېك چاكە دەيت و چۆن ديت، ھەموو ئەو ھى دەيزانم بېرۆكەكەم بە بېرمدا ديت بە بينيتتېك يان بېستتېك، گەشەدەكات تېيدا ھەتا ھەزرم پردەكات و دەستدەگريت بەسەرمدا ناتوانم دوابكەوم لە نووسينەو ھى؛ پېنووس دەگرە دەستم و خۆي دەست دەكات بە نووسين و خوشكەكانى بە دواي خۆيدا بە كيش دەكات، لە نووسين بەردەوام دەبم ھەتا پېنووسەكە خۆي دەوستتيت، پاشان نووسينەكە دەنيرم بۇ گوڤار يان رۆژنامە، ئەگەر خاوبن لە بلاوکردنەو ھى يان فەرامۆشى بکەن توورەدەبم، ئەگەر بلاوى بکەنەو دلخۆشەبم و بە چىژەرە دەيخوئەمەو، دواي رۆژئىك دووبارەي دەيخوئەمەو و نەنگيەكانى دەبينم، دەلیم: بريا ليرەم كەمکردايە و لەوئىم زيادبکردايە، ئەمەم بسرايەتەو و ئەو ھى جىگيربکردايە.... پاشان ئەمە وام لىناكات جارئىكى تر

نه گهر نهمهوه بؤ سيفهتي خيبرايي گردنم. جارنك ههولي بوخت كردن
 و پيداچوونهوه مدا له بري نهوهي چاكي بكم تيكدا، گهرامهوه بؤ
 سرووشي خؤم، سوپاس بؤ خدا خهلكيش سه رسامبوون به
 نووسينه كانم.

له بهر كه مي بابه ته كان بيدهنگ نه بووم، بهلكوو بههوي وشكبووني
 بههره كه مهوه بيدهنگبووم. نه گهر مه بهستم نووسين بيت دتوانم له
 مه موو شتيكدا بابه تيك بنووسم، بهلام پنووستي به ههست و
 هونه ره، نه گهر نه دهبی واقعي نهوه بيت هه رچی روويدا بنووسريتهوه
 هه موو خهلكي دهبوونه نه ديب، بهلكوو نه دهبی واقعي نهوه به
 و نه به كي جوان بهيتيت، سروشت ناسكي كرديت و خيال رهنگي
 كرديت و دهسته واژهي راست و دارشته وهي ورد جواني كرديت.
 بهلام ناواش له واقع درنه چيت.

نه گهر بههره كم هاوكاري بكردمايه له په سني نهو گه نجهدا
 بابه تيكم دهنووسي كه له ليژنه ي تاكيكر دنه وهدا له گه لماندا بوو، شيخ
 به هجت بيتاريشمان له گه لدا بوو، بؤ سه حكردني وهلامي
 خوتندكاره كان، ههركات (نيستيعاره) يان (مه جازنكي) دهيني
 هيلنكي به ژيزدا دهينا، ههركات دوو وشه ي هاوماناي دهيني
 له سهريه وه سههينيكي ده كيشا، پاشان نمره نمره له خوتندكاره كان
 دهشكاند. سه بارهت به مه گفتوگومان له گه لي كرد بؤ چووني وابوو

كە لە پاریس فیزیوئولوژی، ئەو خوێندکارانەشی كە كۆرەبوویان بە مامۆستای خوێندکار دەیانوت بۆچوونی نوێ نكۆلی ئەمە دەكات و بە هەلە دەزانیت، بەلگە یەكلاي كەرەوهی بۆ ئەوهی بۆچوونەكەي راستە ئەوهبوو، بۆچوونی خۆیەتی. بەمەش هەموو ئەوانەي ڕەتکردەوه كە شیخ بۆی ڕوونکردەوه لە شیوازی عەرەب لە قسەکانیاندا و ئەوهی ڕەوانبێژەکان بە کاریان هیناوه و ئەوهی لە قورئاندا باسکراوه، بەرپۆهەری قوتابخانەكەش مەیلی بەلای بۆچوونەكەي ئەودا چوو، چونکە ئەنھا ئەو لە نێوان ئێمەدا خاوەنی برۆنانامەي عەرەبییە لە.....پاریس!

گەر بەهەرەكەم هاوکاری بەکردمایە سەرنجەم دەنووسی لەسەر تاقیکردنەوه کان و ئەو واستە و تکیانەي تێیدا دەکریت و چیم تووشبوو تێیدا، چەندین دەموچاوم بینی لە مالی خۆماندا كە ئەدەبوو تێیدا بێت، ئەگەر پتویستی و تکاگردن ئەبوايە.....و ئەوهی دیتە ڕینی مامۆستایەکی راستگۆی بەرپۆز لە ماندووی و هیلاکی و ئەوهی لەبارەيهوه دەوتریت.... و ئەو جۆرەها فیل و غەشەي خوێندکار بە کاریدەهینیت، ئەگەر ناشکرات کرد و سزاتدا لەسەری، وادەزانیت سەم لێی کردوو و خۆی فەقیردەكات و وەك قوربانییەك خۆی پێشاندەدات، بەمەش خەلکی لە دژت دەجولێنەوه، یان یاخی دەبیت و دەتگرت، یان جوینت پتەدات یان كەسێك دەكات بە وەکیل كە هەلدەستیت بە واجبەكە!

نه گهر به هره کهم هاوکاری بکردمایه، له باروی میژووی نه دهرهوه
 بابه تینکم دهنوسی و، پشکه شم ده کرد به دکتور فلان هتا بیینیت
 له لای خودا مه حال نییه که به هره ی نه دهب بیه خشینت بهو که سانه ی
 پروانامه ی نه دهبیان نییه... و، پروانامه ی بی زانست هه میسه باشر
 نییه له زانست به بی پروانامه!

نه گهر به هره کهم هاوکاری بکردمایه تارینی نهو دیسه نه م ده کرد که
 دهرهون پرده کات له بازار و دله کان دته قینیت به جه خار، دیعه نی
 هاوپی و ماموستای لاو (موسته فا شوکری خه سرو) کاتی
 هاوسه رگیریه که ی نه صرفه بوو، تهن دروست بوو، لی نه صرفه
 تهرمه که بی برا بو گورستان و به تانی هاوسه رگیریه که ی پنه
 پنچرابوو، خیزانی که چاوهرینی ناههنگ بوو، مردنی موسته فای
 بینی.

که سی نه دیب ونله به دوای نه مجوره بابه تانه دا، به دوای سته کانی
 گه شانوه و پرشنگدانه وه دا ونله، که ههست ده کات له خودی خوی
 دهرچوه و پرووچینکی تر چوته ناوی، دیفرینت به ره مه له نی
 نه علا، شانیک ده بینیت که چاو نایبینیت و زویانی مروقه کان
 ناتوانن تارینی بکهن، به لکوو به ناماژه کردن و کؤد و نئاده کرنه و،
 خوئنه رانی بلند ده کاته وه بو نه م جیهانه نورانییه.

سەبارەت بە هاوسۆزەکانم کە دەترسن ڕووداوەکان ڕمە کەم بشکێنیت
 و کۆلە کەم وێران بکات، بابزانن من لە ئەماندام، و پەيامی ئەدیب
 نەومیە بەرگری لە هەق بکات و تێبکۆشیت هەتا وشە کەمی
 بەرز دەمیت، تەماشای بکەن کامیان لە خەلکیدا زۆرتر دەروات و
 بەناویان گێرد: وەرەقەمی ڕووانامە بە کە باسی خاوەنە کەمی دەکات،
 یان گۆرفارنک کە ئەدیب تێیدا دەنوسیت و سەدەهەزار کەس
 دەمخوێنیتەوە؟ کامیان بەهێزتر و پتەوترە: ئەم پێشوو سە وەرە یان
 قاچەکانی ئەو کورسیانەمی ئەوانە لەسەری دانیشتون و خۆیان پێ
 بەرز دەکەنەوە؟ کامیان تێزتر و ماوترە: زارنکی پاراو و قەزەن یان
 زاری توتیەکانی لێسانس و دکتۆرا؟

هەموو ئەدیبێک پەيامینکی هەیە، خودا یارمەتیحان بدات لە
 گەیانندی پەيامە کەمان.

له بهردهم چلدا

له سالی ۱۹۴۸ دا بلا و کراوتتوره

پینه کانم له سوارییه که هیئایه خوارهوه، هه می سه فهرم له می شکم
دهر کرد، فووم له و شتانه کرد که چووبه سهر یاد گم، پاشان چووم
بۆلای نهو گه نجینانهی رابردوو له په رجووی پالنهوانی و

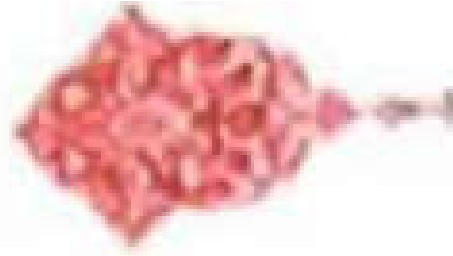
پیناگات و وهه کانیان بری پیناکات، هه وئمدا بۆ ژماره ی نوئی
ریشهاله بنووسم. زور نه رۆیشتم له بابه ته که دا هه تا پینووسه که م
خاوبوویهوه، پاشان کهوت، پاشان وهستا... له دهروونمدا ههستم
بهوتوندییه ده کرد که ماوهی بیست ساله لیمناییتتهوه و هاوړیمه،
بلنسه که ی حه ماسه تم ده کوژینیتتهوه و چالا کیم کوته کات و
دهر گای نیلهامم به سهردا داده خات، هه رچی ده نووسم ته نها بۆ
په کردنه وهی بۆشایی و بهرین کردنی کاته، وه ک نهو که سهی شهوان
ریده کات و نه فسی به کیش ده کات، هه یچ مه به ستیک نایبات و
هه یچ نامانجیکیش راینه کیشیت.

ته ماشام کرد دوومانگی تر چل ته واره ده که م... چل سالی
قه مهربی له گه ل گه ردوون رۆشتوو مه و له گه ل خوردا

سوور مڭوار دووه، پيشوازيم له ساله كان كرده ووه پاشان مالئاواييم
 لييكرده ووه وەك چوون پيشوازيم لنيكرد، ناواته كانم هاتنه سوون پاشان
 دقنم كردن، شايي و شينم بيني، دؤستايه تيم كرد و دوژمنايه تيم
 كرد، چاكم كرد و خراپم كرد، له هه موو نه مانه چيم بؤ دەرچوون؟

له م ماوهي ئەم چل ساله دا زياد له رينگايه كم برى، لي نه مزاني
 بهرە كوي! چواردەههزار رۆژ به دوای يه كدا رينم كرد، نه مزاني
 بهرە كوي دەرچوم!

هه موو رۆژنيك له خه هه لدهستم، له گه ل خيژانمدا قسه ده كه م و نان
 دهخوم و دهچم بؤ سەركاره كه م، پاشان ده گه رينه وه بؤ مالئوه
 وتاره كانم دهووسم يان ته ماشاي نووسينه كانم ده كه م، يان سەرداني
 هاوړنيانم ده كه م يان بهوشتانه قال دېم كه هاوته مه كانم پينه وي قال
 دېم، پاشان دهخوم بؤ نه وي سبه بيني ههستمه وه و هه مان شت
 دووباره بكه مه وه... رۆژه كان دووپات دېنه وه، ساله كان ده پيچرينه وه و
 ته من دېروات، منيش وئاي رۆمانه بهر دهوامه كه ده كه م: ههستان و
 خهوتن، خواردن و خواردنه وه، بيدهنگي و قسه، خوشه ويستی و
 دوژمنايه تي... به لام من نه فسي خوم ده نام و هه موو رۆژنيك
 كاتر ميژنيك له گه لي دا ته نها دېمه وه و ده پرسم: چييه و له كوئوه
 هاتووه؟ له چييه وه هاتووم و بؤ كوي دېروات؟ نه مه نه ويه هه تا
 نه مرف نه انجام نه داوه. بهلكوو به راكردن لي را ده كه م و ده ترسم

له گه‌لیدا به ته‌نیا بـم، به قسه‌ی هیچ و کتیبی پوچ و خوشی
 باتل، خۆمی لێوه سه‌رقال ده‌که‌م، نه‌گه‌ر په‌یوه‌یستبم به هاورپیه‌تی
 نه‌وه‌وه و سه‌رقالیه‌کانم نه‌می‌نیت دەرۆونم ته‌نگ ده‌یت و بیزارده‌بم و
 هه‌ستده‌که‌م شیت ده‌بم!

ته‌مه‌نم خه‌رج ده‌که‌م له برینی ته‌مه‌ندا و گه‌وره‌ترین خه‌مم به
 فیروانی رۆژه‌که‌مه، وه‌ک نه‌وه‌ی ژیانم پی‌به‌خشاوه بۆ نه‌وه‌ی
 وێرانی بکه‌م، نه‌گه‌ر شتی‌کم ده‌ستنه‌که‌وت کاته‌که‌می پی به
 فیروبه‌دم و ناچاربم رۆوبه‌رووی کاتت به‌مه‌وه له ساتیک له
 ساته‌کانی چاوه‌روانی ته‌مه‌ندا له‌به‌رده‌مدا ته‌نگ ده‌یت و، بیزارده‌بم
 و هه‌ستده‌که‌م شیت ده‌بم!

به‌رده‌وام به‌دوای داها‌تووه‌وه‌م؛ له داها‌توودا ده‌گه‌م به‌ئاو‌ته‌کانم، تییدا
 خۆم چا‌که‌که‌م، تییدا ده‌گه‌رپه‌مه‌وه بۆ لای په‌روه‌ردگارم، تییدا نه‌و
 واتایانه‌ ده‌نووسم که دەرۆونمی ده‌خروشان‌د و به‌پینووسه‌که‌م
 نه‌منووسیوه، تییدا کتیبی گه‌وره‌کان ده‌نووسم که ئاو‌ته‌خوازبووم
 بیانووسم... تییدا هه‌موو شتی‌ک نه‌جامده‌دم. لی هه‌رگیز
 داها‌تو‌نایه‌ت، که دیت ده‌یت به‌نیستا و ده‌رۆم به‌دوای
 داها‌توویه‌کی تر‌دا، وه‌ک نه‌و نه‌سه‌په‌وام که غارده‌دات و توند
 ده‌روات و خۆی ماندووده‌کات بۆ نه‌وه‌ی بگات به‌و ده‌سته‌سه‌وزه‌ی
 سه‌ری، به‌رده‌وام له‌به‌رچا‌ویدا‌یه و هه‌رگیز پی‌ناگات، هه‌ر به‌رده‌وام

خۆی ماندووده کات ههتا ماندوو دهییت و ده کهویت، یان چالیک
 دیته ری و تی ده کهویت.... به لام نهو چاله ی منی تیده کهوم
 ههستناوه ی نییه و ریگا نییه بو دوورخستنه وهی، گه وره و بچووک،
 زهنگین و ههزار، شازاده و کریکار ناتوانیت خۆی لیپارنریت.

نهو کاته ی ده گم به یه کیک له ئاواته گه وره کانم سانا دهییت له لام
 و جوانییه که ی ده پوات و ناوازیه که ی نامینیت، وه ک نه وه ی
 ئاواته کان سه رابن و ته نها له دوورده وه پرشنگ ده ده نه وه.

نهو پوژانه ی له سه ره تایی بووم گه وره ترین ئاواتم نهو بوو ببه
 ماموستا، خه یالی ژیا نی ماموستام ده کرد که وه ک به هه شتیکی
 وایه خودا دایبه زاندوته سه ر زه مین و هه زت به چیه تیدایه....

نه ی ماموستا فه رمان ناکات به قسه ی ده کریت، ریگری ده کات
 له شته که دوورده که ونه وه، ریزی لیده نین و به گه وره داده نریت؟ نهو
 ده مه ی بوومه ماموستا نهو به هه شته م ده ستنه کهوت ئیلا نه وه نه ییت
 که له زستاندا له غوته ده بینیت: زهوییه کی قوراوی ته نها درکی
 تیدایه، و دارینکی وشک ته نها چلی پیوهیه، بینیم ماموستای
 ناوه ندی قه دری زورتر و کاری که متره و پله و پایه ی به رزتره و
 فراوانتره، ئاواته خوازبووم منیش وابم. ئاواته خوازبووم نووسه ربم،
 ئاواته خوازبووم دادوه ربم، ئاواته خوازبووم وتارییترم، ئاواته خوازبووم له
 شاراندا بگه ریتم.... هیچم له ئاواته کاندایه ده ستنه کهوت ته نها نازاری

چاوهروانيه كهى نهبيت، دواتر بيزاربهون له مانهوهى، نيستا دلنيام نهگر بيم به سهروك كومار يان خاوهنى نههرامه كان يان پارهى (عبود)، روزهكان چيژى هموو نهمانه دهبات و راهاتن ساناي دهكاتوه، سوودى لينابينم تيللا نيرهى نيرهكاران نهبيت و هسهرتى-نهگر له دهستى بدهم- له دهستدانى، ينگومان خوشييه كانى دنيا وهمه، نهوهى بهدهستى نههيناوه تامهزرزيهتى و نيرهى پندهبات، نهوهشى بهدهستى دههينيت لنى بيزاردهبيت و تاوات بهشتى تر دهخوازنت: نهوهى هاوسهركيرى كردوو تاواتدهخوازنت سهلت بوايه و نهوهى سهلته ههزى به هاوسهركيرييه، كهسانى ناوشار ههزيان به گهشته و گهشتيار دهيهويت بگهريتهوه، لادينشين بيرى لاي شاره و شارى ههزى له لاديه، نيمه همومومان وهك مندالين... يارييه كى به نرخ بو مندالينك دهكرپيت دلخوش دهبيت پيى و يارى پندهكات، دواتر فرييدهدات و داواى شتيكى تر دهكات نهگرچى لهوهش كهمترپيت! پاشان تاواتهكان كوئايان نييه؛ نهوهى مليونيكي پييهخسراوه داواى دوومليون دهكات، نهو فرمانبهريهه يهك پله بهرزدهكريتهوه داواى دووپله دهكات، بهردهوام له دوو بهدبهختيدايه: نيستاي كه پيى قايل نييه، داهاتووش كه پيى ناگات.

بو نهمه چل سال ههولمدا و خوم ماندووكرد؟ ههولمدا بو نهوهى بگم به سهراب؟

بیرۆ که کان به سه رمدا پڑان، نار هه تییه ک پرویتتیکردم که نه گهر
 ترسی خودا نه بوایه چه ندین ساله به رهو مردنی بردبووم! سکالا له
 دهست نه خووشی ناکهم ته ندرووستم، سکالا له دهستی هه ژاری ناکهم
 هیندهم ههیه به سمه، لی سکالا له دهست فهراغیک ده کم له
 دهرووندا نازانم له کوئوه دیت، به هیزبووه تیمدا و ناتوانم دووریخهم،
 تامه زرۆی شتیکم به وردیی نازانم چ شتیکه.

پینووس و تیانووسم وازلپهینا و هه ستام و له ژووره که مدا گه پام،
 له سه ر تاقه که چرایه کهم بینی بلورنکی مل دریژی سک پانی
 ههیه، ههنگیک چووبوه ناوییه وه و نهیده توانی بیته ده ره وه، هه ولدی
 ده دا و خوئیکۆده کرده وه و به هیزه وه پرویده کرده پیشه وه، سه ریدهیدا به
 شووشه که دا و ده گه پرایه وه، دووباره وایده کرده وه، نهو دیواره که ی
 به رده می نابینیت به لکوو پشتی نهو ده بینیت، واده زانیت له نیوان نهو
 و فهزادا به ربه ست نییه. ته ماشاییم ده کرد و له مه به رده وام بوو، هه ر
 کات به ریده که وت دووباره هه ولیده دایه وه نه ده وه ستا و پشووی نه ده دا،
 هه تا چل جار زیاترم بژارد که وایکرد، هه موو جارنک تووشی
 سه دمه که ده بوو وه لی پهنی وه رنه ده گرت و درکی به هه قیقه ته که
 نه ده کرد، سه ری هه لنه ده بری هه تا ریگا که ببینیت و بزانییت ریگای
 فهزا و ده رگای نازادی له سه ره وه یه نه ک له لای راست و له لای
 چه پ....

له م هه نگه وه نه وه فیربووم که له لام شاره وه بوو: فیربووم تیمه وه ک
 نهو هه نگه واین واده زانین ریگای ده رچوونمان له سه ر زه مینه و به رهو

پێشهوه دهچين، رېنگرييه كان دهدهن بهرووماندا و دهمانگهريئنهوه، به
 بيتوميدي دادهنيشين يان جاريكي تر دهگهريئنهوه، دهرچوون له
 ناوبانگ يان پاره يان خوشييهكاني جوانيدا بهديدهكين، چهندي
 دووره! نهوه كهساني له پيشينه له سياسي و هونهرمندان و
 گورانبيژهكان، زه مين پرده كهن به وتهكانيان و خهلكي قالن به
 ههوالهكانيانهوه، ويئهكانيان دهبينريت و دهنگيان دهبيستريت، بهمانه
 چيان چنگ دهكهويت؟ چ سووديك دهكهيت تهگه ههموو
 خهلكي ستايشت بكهن و توش له ژوورهكه خوتدا تهنها و بيتوميدي
 بيت، دهروونت ماندوو و دلت خه مبارييت؟

نهوه لاوه دهوله مهندهكانن، ههموو بارپيك دهكهن و ههموو رپوژييك
 چيز له جوانييهكي نوي دهبن، تايا نه مه توونيه تي دلي تيركردوون
 له كانياوي جواني؟ ئاره زوووهكانيان تيربووه؟ يان نه مه وهك ئاوي
 سوئر وايه ههتا بيخويتهوه تونيه كهت نوي دهبيتهوه؟ نه وهش
 خوشهويستهكانن، خوشهويستانيان له ناميزدهگرن، لي هيشتا دهروون
 تامه زرؤويهكي تيدايه ناميز و نزيكبوون تيري ناكات، هيچ
 چيزييك له چيزهكاني جهسته تيري ناكات. نه وهش مليونه رهكانن،
 تايا مليونهكانيان نه فسياني تيركردوووه و قهناعهت و دلنيايي
 پييه خشيون؟

نه مه رپنگاي بهخته وهريي نيه. رپنگاي سه ر زهوي داخراوه،
 فهزاکاني چوارده و وريشت سنووردان، رپنگاي فهزا و دهرچوون تهنها

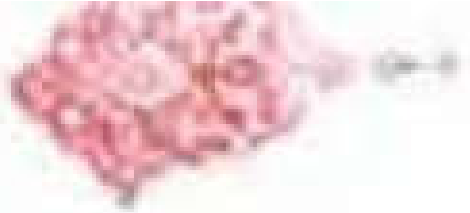
لە سەرھەبە، لەوئ جىھانى نەفس ھەبە، نەفس چالاك دىيىت
 ھەركات بەرقىكى بۇ بەرئەت، ھەركات گونبىستى ناوازىكى
 سحرانى يىت دەنگىكى ئەو جىھانى تىدايىت بان چىرۋكىكى
 غەبقرى بخونىتتەو نامازەي تىدا يىت بۇ ئەو شتە ناديارە، بان
 ناموزگارىيەكى بەرز دلۋىتىكى ئەو كانياوئى تىدايىت.

ئىستا زانىم، داخى گرانم بۇ چل سالى لە دەستچووم!

مەلئىن: تۆ لەبارەي ناين و باشەو دەنوسىت بانگەواز بۇ چاكە
 دەكەيت، چونكە ئەمشەو بىرئارمداوہ راستى بلىم ئەگەرچى لەسەر
 خوشم بىت.

راستىيەكە ئەوئەبە - بەرئىزەكانم - بانگەوازانى ئەمرفۇا ھىچ كەسنىكى
 لىدەرناكەم لەوانەي دەيانناسم! ھەموويان نمايشكارن؛ لە گۇقار بان
 مەنبەرەكاندا پۇشاكى شانۇ دەپۇشن بە جە و مئزەرەو دەردەكەون،
 ئەگەر زنجىرەكە تەراوئو دایدەكەنن و دەگەرئىتەو بۇ مائەكەي
 خۇبان، دىنار پەرسە بەلاي پەرسەراوہ كەبەو دادەنىشيت و ھىچ
 ھەمىكى نىيە كۆكردنەرە پارە نەبىت، ئارەزوو پەرسە، پلە و پابە
 پەرسە... بئەكان يە كىنكن و شىركەكە يە كىنكە!

نمایشکارن و من یه کهمین نمایشکارم. نه گهر من راستگو بومایه
 له باره ی ژبانی نه بووبه گر و عومه روه نه مهنووسی و پاشان
 لامنه ددها له رینگایان و بدریگاپه کی تردا نه دهرۆیشتم، نه گهر
 راستگو بومایه له وهی بانگخوازی نیسلام نهینی و ناشکرام، زویان
 و دهستم به پنی فهрман و رینگریه کانی نیسلام دهبوو، نه گهر من (و
 ده کهسی وه ک من، راستگو بوینایه) له سهر زهوییدا خراپه نه ددهما.
 تهنها یه ک دوانگهی دار هه موو زهوی پاککردهوه له پیسه کانی،
 سی پله نه قوبه ی هه بوو نه دهرگا، ته ی بۆچی هه زاره ها دوانگهی
 رازاوه و نه خشینراو که دهرگای جوان و قوبه ی هه یه زهوی
 پاکناکاتهوه؟ له بهر نه وه یه خه لکی سرووشتیان تیکچووه؟ یان زه مانه
 له کوتایی تریک بوته وه؟

نه خیر؛ به لکوو له بهر نه وه یه نه وانهی له سهری وه ستاون
 نامۆژگاری کارنکی دارینه ن، شمشیرنکی ته خته یان به دهسته وه یه!

سه باره ت به و راستییه ی پیویسته نه مشهو بو تریت نه وه یه که: نه م
 نامۆژگاری و وتاران نامانگه یه ن به خودا، به لکوو به وه پنی
 ده گه بن هه رکه سینک له نیمه بگه ریته وه بو نه فسی خوئی د
 پیرسیت؛ له کونوه هاتروه، بۆچی نافراین دراوه، چاره نووسی به ره و
 کونیه؟ هه مووان بزانی رینگا له سه ره وه یه، سهری به رزیبکاته وه بو

ئەوئەى رینگاکە ببینیت. کى له ئیمە ئەمرو سەرى بەرز دە کاتەو. ئیمەش وەک هەنگە کە تەنھا زەوى دەبینین؟ بەلکوو کەسانیکمان هەیه وەک پەپولە وایە بەرەو ناگر دەپروات و، وادەزانییت دەرگای دەرچوونە!

گاوریەکان نوێژ بوو خودا ئەنجام دەدەن له پیش نانخواردن لەسەر سفرە و له پیش وانە له قوتابخانە و یەکشەمان له کەنیسەدا، بەمەدا دەزانییت گاوری، زۆریەى موسلمانەکان چی دەکەن؟ چ نیشانەیهک بەلگەیه بوو ئەوئەى موسلمانن، لەو ساتەى رۆژدە کەنەو هەتا ئەوساتەى شەودادیت؟!

نەنوێژ، نەزیکر، هیچ جیاکارییهک نییه له نێوان حەلال و حەرامدا... ئەگەر کارێکی چاکە بکەن بەناوی رەوشت و چاکە و تەندروستیەو ئەنجامیدەدەن نەک بە ناوی ئیسلامەو، جیاوازی ئەمان و ئەوانی تر چیه؟

دەلین دین مامەلەکردن و راستگویی و نیەت و دادپەرورییه و، مامەلە له گەل خەلکیدا بکەیت بەو شیوەیهى پیت خوشە مامەلەت له گەل بکەن. راستە؛ بەلام ئەمە له دیندا، هەموو دین نییه! ئەمەش حالى هەموو بەرێژنکە، هەموو رێژدارەکان تییدا یەکسانن، واتای جیاکارییان چیه بوو باوەردار و مولیحد و بتپەرست؟ هەموو

نەمانە بو ژیاڤی دویایە، چ شتیک نەنجام دەدەین بو رۆژی
پەسلان؟

نەخیر، بەلکوو ئایین ئەوویە پەیوەندی بکەیت بە جیھانی بەرزبەو،
خودا بە چاودیریی کارەکانت بزانی، بزانی بەردەوام ناگای لیتە،
بە چاوی چاودیریت دەکات تۆش بە دل و بە ئەندامەکانت
گۆرپایەلی بیت.

ئەمەش ئامانجی ئافراندن و نەینی بوونە (وجود):

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

نە عیبادەت عادیە، نە نوێر وەرزشە، نە رۆژوو چارەبە، نە حەج
گەشتە، بەلکوو عیبادەت ئەوویە کە دل هەست بە شیرینی ئیمان
دەکات، چیژی لەزەتی بەندایەتی دەچیژی، هەست بە وەستان
دەکات لەبەردەم خودادا. لە گەل ئەمانەشدا با تیبکووشیت لە
گۆرپانی ژیاندا، با باشترین بەشی پاکیه کانی بە چنگ بخات لە
زانست و لە هونەرە کانی، با بەهیزییت با زەنگین بیت.

ئەمە هەقیقەتی ئایین و ئامانجی ژیانە، ئایا ئەو کەسە دەگات بە
ئامانج چل سالە ئەو رینگایە و نکر دوو و بە رینگایە کی تر دا رپی
کردوو؟

داخی گرانم بو ئەو چل سالە لە دەستم چوو!

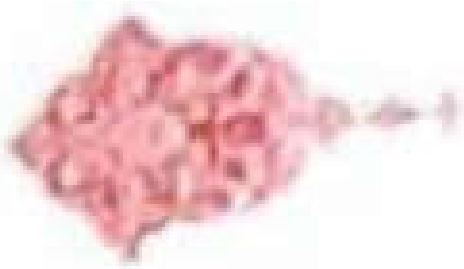
به دهستی خۆمان مائهكانمان ويړانكرد

له سالی ۱۹۵۹ دا بلاو كراوه ته وه

دوینتی له کاتی گهړانه وه بؤ مال گهیشتم به کومه لیک برام،
وتیان: له گهلمان وهره دهچین بؤ سهردانی فلانه کهس. وتم: کارم
ههیه. وتیان: له ریگا که تدايه، له (عه فیف). وتم: کهواته بابرؤین،
لهوی چهندين ياده وه رییم ههیه حه زده کهم نویی بکه مه وه.

له گه لیان که وتمه ری و باسی ياده وه رییه کانم ده کرد له عه فیف.

رؤژانی جهنگی جیهانی یه کهم خویندکاری سهره تایی بووم،
مائه که مان له لایه کی (سه ممانه) بوو، لهو کؤلانه پیچاوپیچه
تهسکانه ی که پیاده نهیده توانی دهستی دریربکات دهیدا به لایه کیدا،
قوتابخانه که شمان له بازار ی (صاروجا) بوو، رؤژه دریره کانمان له
پشتی دیواره کانه وه به سهرده برد و نه مانده توانی به دلی خۆمان نه م
دوینیا فراوانه بیینین، نه چاویشمان تیربکهین به سهوزی کیلگه کان

و شینایی رۆوباره کان، نه گوتمان له خورپی ئاو و چریکی
که ناری بیته... .

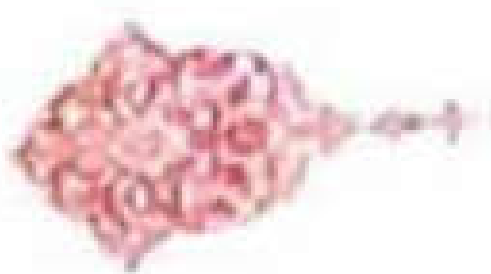
هه ربۆیه خۆشترین رۆژ به لامه وه نه و رۆژانه بوو که خیزانه که مان
ده چوو بۆ سەردانی مالی مامەم له (عه فیف). رۆشتن بۆ نهوی
سهیرانبوو، ده چووین بۆ ده رگای (سالحییه).... که نه مرۆ کرۆکی
دیمه شقه و گه وره ترین گۆرپانه تییدا و چوارده ووری گه وره ترین
بیناکانی تییدا، لی نه و رۆژانه مه تر سیدار بوو، که سیک بو ئرنه بوایه
نهیده توانی شه وان لیوهی تیپه ریته، له کۆتایی بازاری (صاروجا) دا
ده رگایه کی دار هه بوو شه وان داده خرا، که لیی ده رده چووی
رینگایه کی تهنگی هه بوو که رۆسه ر لیوهی تیپه رده بوو له
هه ر دوو لایه وه دوو دارستان هه بوو چه ندين مالی په رشوبلاوی تییدا بوو،
له شوینی شه قامی گه وره ((شه قامی ۲۹ ی ئایار)) دارستانی
(کورکه) هه بوو، له شوینی په رله مان سینهما هه بوو نه و کاته ی
خویند کاربووین برده مانیان و فیلمیکیان پیشان داین باسی
رۆوداوی ((شناق قلعه)) ی ده کرد. دواتر سینهما سووتا و
داروپه رتووه که ی مایه وه هه تا کرا به په رله مان.

نه و کاته ی ده گه یشتین به ماله که هه ستمان به ئازادی و ره های
ده کرد له دوا ی زیندانی و ناره حه تی، یاریمان ده کرد و به داردا
سه رده که وتین و ده چوینه سه ربان و تریمان ده خوارد (میوی ماله کان
هه موو سالیک یه ک ته ن ترپی دیمه شقی دانسقه ی ده گرت) و

مالی عوسمان پاشامان دەبینی، لەدوای ئەووە خانووی تر بوونی
 نەبوو، دواتر ئەم ماله بوو بە کۆشکی مەلیک فەیسەل لەوکاتە
 لە دیمەشق بوو، پاشان بوو بە شوێنی فەرەنسییەکان، ئەمرۆ چۆل و
 وێرانە، گالته دەکات بە وانەى متمانهیان بە سەردەمه و ئارامن بە
 دەسەلات!

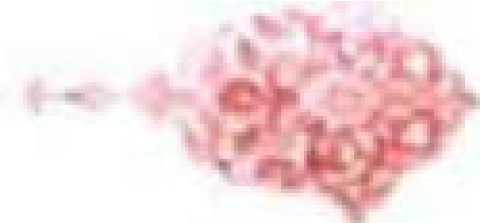
هەر لەمە بێزار دەبووین دەچوینە باخاتە کانهوه و تێیدا دەماینهوه و
 ڕووه که دانسقه کانمان خراپده کرد، لە کۆتاییه کهیدا دەرگایه کی
 بچووک هه‌بوو لامان وابوو کۆتایی ئاوه‌دانی و کۆتا شوێنی
 زه‌وییه، ده‌ترساین که نزیک ده‌بوینه‌وه لێی، جارێک بو‌ئیمان کرد و
 لێوهی چووینه ژووره‌وه وه‌ک ئەوه وابوو له دارستانه‌کانی ئە فریقادا
 بین به‌ترسناکی و سه‌رسامییه‌که‌ی: دوو دارستانی چر و چه‌ندین
 تاقه‌ی سامناک، شه‌لالی قول و سه‌گی دره‌نده و پاسه‌وانی
 دره‌نده‌تر له سه‌گاگان.....کۆمه‌لێ مندال بووین، من و
 نامۆزاکانم و مندالی دراوسی‌کان بووین... شه‌وات به‌سه‌رماندا و
 له‌م شاراوانه‌دا بووین و شه‌وێکی زۆر تاریکبوو.

ماله شامییه‌کان به‌م شیوه‌یه بوون، شوێنی نیشته‌جێبوون و خوشی‌بوو،
 گه‌رمیان و کۆستانبوو، وه‌ک ئافره‌تێکی داپۆشراوا‌بوو

جوانییه کهی تنها بو خیزانه کهی دهرده خست، له دهرهوه دهبینی
 واتدهزانی گهنجینهی کا یه، هیچ پهنجهره و بالکونییکی
 بهدیارنه بوو، که دهچووینه ناوی، حهوشه ی گهوره و مهله وانگه و
 کارتر و داره دانسقه کانت دهبینی، له هه موو ماییکدا خیزانیکی
 تهواو بوونی هه بوو خوشه ویستی و دلسوزی کویکرد بوونه وه،
 ناکوکی و راجیایان دهبوو، لی جیاوازییه ک خوشه ویستی نه
 دهرپه وه و ناکوکیه ک رقوکینه ی به رهه منه دهینا، به لکوو وه ک
 بهرکه وتنی دوو چل وابوو له باخیکی چردا به هو ی بایی
 شه ماله وه.

له یه ک قاپ و له سه رییه ک سفره نانیا ن ده خوارد، له کاتی نوژی
 عه سردا حهوشه کهیان ده شور ی، بهرد و مه رمه ره کانی وه ک ناوینه
 شه و قیا نده دایه وه، ناوه رشینی داره کانیان ده کرد و ناویان لیده تکا،
 ده مه و نیواره بالنده کان ده هاتن و ده ستیان ده کرد به خویندن،
 خیزانه کهش له هه یوانه کهدا ریزیان ده به ست: باپیر و کور و کچ و
 بووک و نه وه کانی، سه ماوه ر داده ترا و ریزه چا تیده کرا، منداله کان
 یاری و بازبازنیان ده کرد و گهوره کان قسه یان ده کرد و پیده که نین،
 نه گهر هاواریان بکردایه یان گورانیشیان بوتایه دهنگیان نه
 ده گه یشت به دراوسیکان و دهنگی دراوسیکانیش نه ده گه یشت به
 نه مان، کهس نه یدهبینیان نه گهر خوشیان په تی بکردایه و
 که سیشیان نه ده دی، مه مله که تیکی سه ربه خو بوو خاوه نه که ی

ههستیده کرد تهنها بۆ خۆیهتی، نازاری دراوسێی نهدهدا و دراوسێش نازاری نهدهدا، ژووره کانی زۆربوون، چهند بهشیک بوون، بۆ پیاوی بیرمه ند نیعمهتبوو دهیتوانی له ژوورنکدا بههیمنیهوه بخوینیت و بنووسیت و له خانووه کهشدا ژاوهرژاویکی گهوره ههبوایه نهیدهبیست، جیهانیکی پر دیمهن بوو، زۆر جیاوازیبوو، نه گهر له شوینیک بیزاربویتایه دهچوویته شوینیکی تر، له دانیشتن له هۆله کهدا یان چوونه سهریان یان لهسه رپاخهرنک له ژیر دارنکدا، یان به تهنیا لهسهریان بیست.

ئه مه ماله کانمانه که بۆ ئیمه درووستکراوه و نه ندادارییه کهی سروشتی که شه که مان و نادابی دینه که مان و خوو و نه ریمان بووه، ماله شامیه ره سه نه کانه که بنچینه کهی تیاماندا چه سپاوه، پاشان رپووبار و ده ریاکانی بری و که نار بۆ که نار، له شامه وه بۆ نه نده لووس، نه نده لووسی پر کرد، پاشان چوو به ره ده مه غریب هه تا نه مرۆش تییدا ماوه ته وه، وه ک ئیمه لی بیزارنه بوون و پشتیان تینه کرد بۆ شوینکه وتنی رپوژئاوا، شوینکه وتنی نه وانمان وه ک ئایین وه رگرت و هه موو شتیکی نه وانمان به باش زانی، نه گهرچی خراپه و نابروو چوون، سه ما و مه ی، تاوان و کوفریش بیست!

له کاتی ئه م قسانه مدا گه یشتین به مالی پیاوه که، ته ماشم کرد زهوی گۆرپاوه به زهوییه کی تر، نه واره ی شوینی مندالی و

یاریکردنم بوو له گهڵ دوینیدا گوزهشتوو، له شوینه کیدا
 دووباله خانە ی نوێ هه بوون له نهۆمیکیاندا مالی نهو هاورپمانه ی
 لیبوو که هاتبووین بو سەردانی، ههستم کرد- لهوه ی له دستمدابوو
 لهوه ی که بینم- وه ک نهوه ی مالئاواییم له نازیزیک کردییت و له
 خوشهوسیتیکم جودابوییتمهوه، زه مانه له نیوان رابردوو و نیستادا
 بردمی ههتا وهها ههستم کرد تووشی سه رهخوله بوومه، خۆم هه لگرت
 و به بی ههست و ناگا چوومه ژووره وه، ماله که زیندانییه ک بوو له
 زیندانییه کان که پی ده لێن شووقه: کۆمه له سندوقی که له چیمهنتۆ
 له هاویندا داخ ده بییت، خه ریکبوو ده خنکایین وتمان: په نجه ره که
 بکه نه وه توژی بای شه مال بیته ژووره وه.

وتی: ناتوانین، په نجه ره ی هاوسی که مان به رانه رمانه، نه گه ر
 بیکه ی نه وه هه موو ماله که مان ده بنین.

به نازاره وه نارامان گرت، ته نها تاوینک بوو ههتا خانووه که له رییه وه
 وامزانی بو مبه ته قییه وه! وتم: نه مه چییه؟

وتی: شتی کبوو له ماله هاوسییه که مانه وه که وته خواره وه....

ساتیکی تر، دهنگیک هات ماله که ی پر کرد و گوئییه کانی
 کاسده کرد. وتم: نه ی نه مه چییه؟

وتی: رادیویی در اوسیکه مانه.

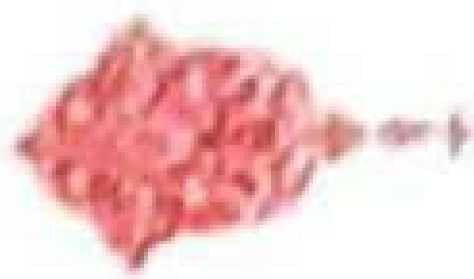
وتم: په ناده گرم به خودا، چۆن ده توانن له ماله دا بترین؟

وتی: له عه زابدا. دۆزه خممان پیش خو مان خست له دونیادا له و کاته ی پشتمان له ماله عه ره بییه کان کرد و پرومان کرده ئه م شوقانه، دۆزه خی گه وره و بچوو که. نایینیت منداله کان له هه موو رینگایه کدا یاری ده کهن، له قوتابخانه ی شه قامه کاندای تووشی هه موو نه ریتیکی خراب و هه موو قسه یه کی ناپه سه ند دهن، به پیسی پۆشاک و په وشته و زارده ده گه ریئنه وه بو ماله وه... نه مه نه گه ر به سه ر شکاوی یان قاچ شکاوی نه گه ریئنه وه.

هو کار ده کی نه م مالانه یه، نه گه ر له ماله کاندای هه وشه و باخچه ی وه ک جارای بوونی هه بوایه منداله کان نه ده چوونه دهرده بو شه قام و رینگاکان.

له لای نه وان دهرچووین، مالئاواییم له هاو ریئکانم کرد و به ته نیا وه ستام و بو نه و رابردوه گریام که له ده ستداوه، به دوای پاشماوه کهیدا ده گه ریئم نایدۆزمه وه، ماله کانمان هینایه گو، بیسه ری وه لامه کانیا ن نه بووم، پاشان له پشتی دوو باله خانه کهوه، ویرانه یه کی

بچووکی فهرامۆشکراوم بینی کارئزنیکی ئیدابوو هیشتا ناوی
 لینهه لده قولاً، بهرده کانی سهوزبوون و قهوزه له سهری گه شهی
 کردبوو، به بینینی ههستم کرد دلم ده دات له سینگم، هه ناسم
 سواربوو وهک نهوهی له نیوان ناپۆرای خه لکیدا پرووی نهو
 خۆشه ویستهم بینبووه ده میکه دووره و تامه زرۆیی دیدارییم...
 مه له وانگه کهی مالی مامه م بوو، نهو مه له وانگه که بهرده کانی
 وهک ناوتنه دهره وشایه وه و ناوه کهی شهوقیده دایه وه وهک نه لماس،
 نه مرۆ وهک پیره کینکی لیتهاتوو، لی من ههروهک پۆژانی
 شکۆ مه ندییه کهی ده بیینم، وهک مندالیکی جوانی به ناز ده بیینم.
 وهستام گویم رادیرا بو خوره خوری ناوه کهی، بیئا گابووم وهک چۆن
 مندال به لایلایه ی دایکی بیئاگا ده بییت، ئینجا خه ونم ده بیینی:
 مه له وانگه کهم بینی دهره وشایه وه و ناوی به به هیزی لیتهات، له
 دهووریدا دیواری و بنمیچی رازاوه هه ستابوونه وه، هه یوان و سه ربان
 گه رابوونه وه، مال گه رابوونه وه و رابردوو ژیا بوونه وه. گویم له
 قیره قیری بۆقه کان و هاواری ئافره تان و قیره ی منداله کانبوو.

له رابردوودا رۆچووم هه تا چووم هاوارم کرد و بانگی که سه کانی
 ماله کهم کرد و نه وه م له بیر کردبوو بانگی چل سال له دواوه ده کهم،
 ناوی نه وانم ده هیئا که له ژیر خۆلدان، هه یانه رۆژگار هه لیداوه بو
 دوورترین شوین.

كەس ۋەلامى نەدايەۋە.

پەنجەرە كەم كۆردەۋە ۋە بېنىم كۆمەللىك خەلك تەماشام دەكەن.
وتيان: ئەم بېگانەيە كىيە ۋەك شىتەكان لەم وئرانەيدەدا
ھاۋاردەكات؟ گومانىيان ۋابوو من بېگانەم.

من بېگانەم؟ (بەلا) م لىدان! مالى ئىمەيە؛ پارچەيەك لە دلەم ۋە
پاشماۋەي ژيانمى تىدايە، لە مالەكەي خۆمدا بېگانەم؟

گەرپامەۋە بۆ ئىستا، خەۋنەكە رپۇشت ۋەك ئەۋەي دىرپىك بىت ۋە
لەسەر ئاۋ كىشرا بىت. رپۇشتەم ۋە لە خۆم دەپرسى بۆچى
سەر كۆنەي ئەۋانە بىكەين كە ئەۋ مالە بەنرخانىيان رپووخاند كە لە
مەيدان ۋە شاغور ۋە سەيدى عاموودىبوون؟ بۆچى سەر كۆنەيان
بىكەين لە كاتىكدا خۆمان ئەۋە دەروخىنەين كە فەرەنسىيەكان بۆيان
بە جىھىشتوين؟! فەرەنسىيەكان دوژمنمان بوون ئايا خۆشمان دوژمنى
خۆمانىن؟ داخى گرانم بۆ ئەۋ خانوانە! داخى گرانم بۆ خۆمان!

وانەي گۇتايى

لە سالى ۱۹۲۶دا بىلار كراۋىشەن

مىندالە كانم!

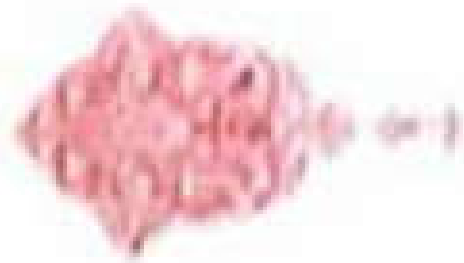
چارمىرى بىكەن، كىتىپە كانتان دەرمە كەن و تىانووسە كانتان مە كەنەو،
نە ھاتووم وانەتان پىيلىم، بەلكور ھاتووم بۇ نەوئى مالتاۋايىيات
ئىكەم چۈنكە لە قوتابخانە كەتان گواستراۋمە تەو، رۆلە كانم
مالتاۋايى قورسە چۈنكە سەرەتايى جىابوونەوئى، ھەموو نازارە كانى
دۇنيا جۇرنىكە لە جىابوونەوئى: مردن جىابوونەوئى لە ژيان،
جەرگسوتان جىابوونەوئى لە مىندال، غورىبەت جىابوونەوئى لە
نىشتىمان، ھەژارى جىابوونەوئى لە پارە، نەخۇشى جىابوونەوئى لە
لەشساغى.

مالتاۋايى كەردن سەختە نە گەرچى تەنھا بۇ يەك رۇژىش يىت،
ئەي چى نە گەر نەوكەسى مالتاۋايى لىدە كەيت ھاۋرپىيە كى
نازىزىت يىت، ئەي چى نە گەر مىندالت يىت، ئەي چى نە گەر
مىندالە كانت بىن؟

ئىۋە مىندالى مىن، مىندالى راستى مىن، ۋەك مىۋامىدە ۋە
 رۋۋامىي ۋە ۋەك قىسەپەك ناپىيىم، بەلكوۋ ھەمۋە ئەندامىيەك لە
 ئەندامە كانم ۋادەلىت ۋە لە قولايى دىلمەۋە ھەستى پىندە كەم!

بۇچى نا؟ ئىۋە مىنتان خۇشناۋىت ۋە مىنىش خۇشماۋىن؟ ناپا بەردەۋام
 بىرتان لىئاكەمەۋە ۋە خەمى ئىۋەم نىيىپە؟ گەر يەكىكتان ئازار بىچىزىت
 ئازاردە چىزىم، دەۋرۋىم ئەگەر دەستەرىزى بىكىتتە سەر يەكىكتان؟
 ئەرە دىلمە ھۇۋ ۋالانە كەردن ھەتا دىلىباۋونەۋە ۋە شادۋۋەمىۋون پىم ۋە ئەۋ
 بەر بەستە ترسەتەن سوتاند كە لە ئىۋان مىن ۋە ئىۋەدەۋو، ۋەك چۈن
 لە ئىۋان ھەمۋە مامۇستا ۋە خۇيىندە كارىكدا بۋونى ھەيدە، دۋاتر
 داۋاتان دە كەرد لە يارىيە كانتدا بەشدارى بىكەم، چىرۋە كە كانى
 خۇتانتان باسە كەرد ۋە سىكالاي خەمە كانتان دە كەرد، نەيىيە كانتان
 باس دە كەرد ۋە ئەۋشەتەنەن باس دە كەرد كە لەلايدەن باۋك ۋە
 خىزانە كانتانەۋە تۋوشتان دەۋو؟ پەيۋەندى چە باۋك ۋە كورپىك لەم
 پەيۋەندىيە پتەۋترە، چە ھۇ كارىك لەم ھۇ كارانە بەھىزترە؟

ئىۋە مىندالى مىن. ناپا بىنۋوتانە باۋكىك مالىناۋايى كۋتايى لە
 مىندالە كانى بىكات ۋە بتۋانىت جەۋى فرمىسكە كانى چاۋى
 بىگىت؟ زەمانىك نەفسى مىنتان سەرقال كەرد ۋە رىنگاي ژىانتان
 لىگرتەم، جىگە لە ئىۋە كەس ناپىيىم ۋە تەنھا بىر لە ئىۋە دە كەمەۋە،

فەناغەتم ھەدىيە بەم ھاۋرپىيەتپىيە پاكە ماندوۋ كەرە لە ھاۋرپىيەتپىيە كى
درۇ و خۇشەۋىستپىيە كى ھىچ .

چۇن دەتوانم خۇم بگرم كە ئىستا وشەى كۆتايىم دەلىم، پاشان دەرۇم
بەلای كارى خۇمەۋە، نازانم سبەينى دەتانبىنم يان بۇ ھەتاھەتايە
ناتانبىنمەۋە؟

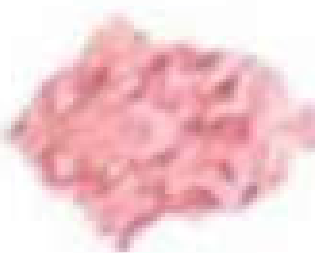
بەلام نىۋە خۇراگرىن! خەفەت مەخۇن و بەداخ مەبن و مەگرىن،
چونكە من فىرمكردوون لەم مندالىيەتاندا چۇن خۇراگر و پياۋانە بن
زىاتر لە نىمە لە كاتى لاۋىتتىماندا، لەسەر ئەو ھىزە پىمگەياندن كە
نىمە لە دەستماندا بوو دور لە ھەستوسۆز كە لەسەرى
پەرۋەردە كرابووين و، نكولى نازارەكان كە ھەتا ئىستاش لىي
رادەكەين، ئەو تىكۆشانەشى كە نىمە رقىمان لىيەتى و فەرامۇشى
دەكەين، بۇ نەۋەى لە رۇژىكى ۋەك نەمرۇدا خۇراگرىتان بىينم.

ئىستا نىۋە لە چۈاردەۋورم كۆبونەتەۋە، لى لە داھاتوودا جىادەبنەۋە و
بلاۋدەبنەۋە بەسەر پلەكانى پەيژەى كۆمەلگادا، ھەژار و زەنگىن،
گەرە و بچووك، بازركان و پىشەۋەر، فەرمانبەرى گەرە،
بەرىۋەبەر و ۋەزىرتان تىدا دەبىت... بەلام دلم ھەر بە دواتانەۋەيە،
ژيانم تىتاندا درىژ دەبىتەۋە، بنەماكانم لە دلتاندا دەمىننيتەۋە و ناتوانن
لە بىرى بكن، وشەكانم لە مىشكتاندا دەزرنگىتەۋە و ناتوانن

فهرامۆشیکەن، بیسه‌ری ده‌بن له کاتی خۆشیدا به‌ناوی واجبه‌وه بانگتان ده‌کات، له‌گه‌ری باتلدا به‌ناوی هه‌قه‌وه، له‌مه‌ستی چێژدا به‌ناوی فه‌زیله‌ته‌وه. خۆشبه‌ختی بۆ نه‌وه‌ی ده‌بیستیت و وه‌لامی ده‌داته‌وه، مال و برانی بۆ نه‌وه‌ی له‌ بیریده‌کات و نکولی ده‌کات و پشت هه‌لده‌کات و خۆی به‌گه‌وره ده‌زانیت!

بنه‌ماکانی هه‌ق و فه‌زیله‌تم فی‌رکردوون، به‌لام له‌ جیبه‌جی کردنیدا تووشی نارده‌حه‌تییه‌کی گه‌وره ده‌بنه‌وه، ده‌بینن یه‌که‌مین دوژمنی مامۆستای قوتابخانه‌که‌ت و خیزان و هاوڕێی رینگاکه‌ته، که‌سی به‌خته‌وه‌ر نه‌و که‌سه‌یه جیگیریت له‌سه‌ر هه‌ق و له‌رێیدا نازاریدریت، پالەوان نه‌و که‌سه‌یه سنگی بخاته به‌ر نه‌و تیرانه‌ی ده‌نریت به‌ ئوممه‌ته‌که‌یه‌وه و به‌ خوێنی نه‌و ناگره بکوژینیته‌وه که‌ نیشتمانه‌که‌ی ده‌سوتینیت. له‌ ئوممه‌ته‌که‌تاندا تاعونیکێ ته‌خلاقێ ترسناک بوونی هه‌یه ماوه‌ی پینج سه‌د سه‌له‌ تووشیبوو، زه‌لیل و بیجوله‌بووه، عیززه‌ت و خۆراگری و هیزی له‌ ده‌ستداوه، کاتی نه‌وه هاتوو ئوممه‌ت به‌ ته‌واوی رزگاری بیت لێی. ته‌نها له‌سه‌ر ده‌ستی ئیوه ئهم کاره ئه‌نجام ده‌دریت.

رینگاکه‌م نیشانداون و کلیلی سه‌رکه‌وتنم کردۆته ده‌ستانه‌وه، هه‌ر باشه‌یه‌کم زانی بیت فی‌رمکردوون، دوورمخستوونه‌ته‌وه له‌ هه‌موو که‌موکورتیه‌کانم، ریزم گرتوون بۆ نه‌وه‌ی ریزم بگرن، له‌به‌رده‌متنادا

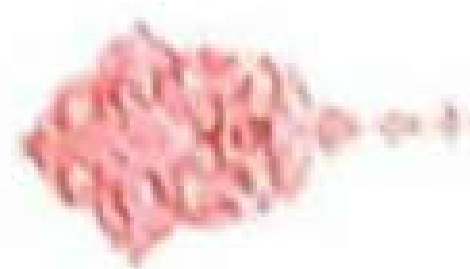

هه له م کردوووه بۆ نهوهی بمرگه پیننهوه، له هه له کهشم گهراومه نهوه
 بۆ نهوهی لینهوهه فیرین، به ویزدان بووم له گه له خۆمدا بۆ نهوهی
 له گه له خه لکیدا به ویزدان بن، فیرمکردن نه گه ر ستهمم کرد
 به رهه لستیم بکه ن بۆ نهوهی به رهه لستی هه موو ستهمکارنک
 بکه ن..... نه مانه هیچی داهینانی خۆم نین؛ نه مه بنه ماکانی
 نیسلامه که فیرم کردن، شوینی رینگاکه ی بکه ون و له فرمان و
 رینگریه کانیدا بوستن، شانازی پیوه بکه ن و به ناشکرا شوینی
 شه عاثیره کانی بکه ون، په روهردهم کردن له سه ر نه وهی گوپرایه لبن
 به بی سه رشویری و به عیززه ت بن به بی لوتبه رزی، هاوکارین
 له سه رچاکه، و له سه رهق جینگیرین و به هیزین به بی ستهم،
 سیسته میکی کامل به بی نه وهی سیسته می که سایه تی و
 سه ربه خویتان له دهست بدن.

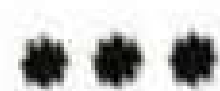
باسی نه و نار هختیانم بۆ ده کردن که له قوتابخانه له لایه ن
 ماموستا کانه وه دهاته ریمان، هیچم له گه له ئیوه دا نه انجام نه دا: ئیمه
 له دهستی قوتابخانه رامانده کرد چونکه تییدا توندیکی ستهمکاری
 عه بووسی دهنگ گری قسه پیسی لیبوو، واملیکردن قوتابخانه تان
 خو شبووت چونکه ده گن به باوکیکی رووخووشی به سوژ،
 خو شیدهوین و به سوژه بو تان، سووره له سه ر نه وهی رازیتان بکات
 وه ک چون سووره له سه ر نه وهی سوودتان پیبگه یه نیته.

رقمان له وانه خویندن بوو چونکه شتیکی نامۆبوو بۆمان و ته لاسیمیک بوو لئی تینه ده گه یشتین و نه مانده زانی په یوهندی چیه به ژیانه وه، سزا دهرایین له سهر فهرامۆشکردن و هه له کردن تییدا، واملینکردن وانه کانتان خو شبویت چونکه ئاسانبوو بۆتان، ده زانن په یوهندی چیه به ژیانته وه و سوودی چیه بۆتان، نه زبه ریده کهن چونکه پیویسته و به سووده نه ک له بهری ترسی سزادان.

ئیمه چاوه رپی ئیواره مان ده کرد بو ئه وهی رزگارمان بیته له قوتابخانه، چونکه تییدا زیندانی بووین و نه مانده توانی بجولین یان ئاورپه دینه وه یان قسه بکهین، ته نها دهسته واژه ناروونه کانی وانه که و جوینی به نازارمان له مامۆستاوه ده بیست. واملینکردن رقتان له ئیواره بیته چونکه جوداتان ده کاته وه له قوتابخانه ی که چیتان ده ویت تییدا ده یلین له قسه ی باش، چ کرده وه یه کی باش بتانه ویت نه جامی دهن، ده خویننه وه هه تا تاقه تی خویندنه وه تان هه بیته، نه گهر بیزاربوون له وانه که گو بیستی چیرۆکی به سوود یان نوکته یه کی خوش دهن، نه میش وانه یه که له وانه کان، ده تان بینی قسه تان له گه له ده کهم وه ک چون قسه له گه له پیوان ده کهم نه ک مندالان. ئیمه له قوتابخانه هه ستمانه کرد سه رشۆرین چونکه نه مانده توانی بهرگری له مافی خۆمان بکهین و داوای نهو شته بکهین که هی خۆمانه، نه گهر وشه یه کمان بوتایه داره که له سه رسه رمان بوو، یان وه لامی مامۆستامان بدایه ته وه به لاکه ده بووه ملمان، به عیززه ت و

نازادەم کردن، بەرگری لە مافی خۆتان دەکەن و داوای ئەوشتانە دەکەن کە هی خۆتانە، بەلام بە ئەدەب و رێژ و شوێنکەوتنی یاساکانی کۆمەڵگا و سیستەمی قوتابخانە.

ئەو رۆژەتان لە یاده هاتم بۆ لاتان زۆرینەتان کە دەهاتن بۆ قوتابخانە رانی بەدەرەووبوو قژی هەلدابوو، شانە و ناوینە لە گیرفانتاندا بوو بێریشتان بەسەرەو بوو، شانازیتان بەرێک پۆشیتانەو دەکرد و خۆتان بەعیززەت دەکرد بە جوانیە کانتانەو و بە پۆزەو ریتان دەکرد، هیچ شتێک نەیدەبەستەو بە ئیسلامەو ناو نەبیت، هیچ شتێک بە عەرەب نەیدەبەستەو پیناسە یاری شارستانی نەبیت، لە میژووی خۆتانان نەدەزانی هیندە ی لە میژووی حسین و نارامییە کانتان دەزانی کە بەدریژی خویندبووتان پیش ئەوێ ژیاننامە ی موحەممەدی کوری عەبدوللا بخوینن، پیش ئەوێ بزانی ئەبووبە کر کێیە، پیش ئەوێ ناوی موعاوییە ببیستن! فێرکردن شانازی پیاو بەهێز و توانا کە یەتی، بە عیززەت بوونی بە ئایین و زمانە کە یەتی. میشکتن توندبوویەو و دەروونتان بەهێزبوو، نیەتان بە ئاگاهاوە، وەک شیر دەرپۆشتن و وەک عفریتە کان یاریتان دەکرد، وەک زاناکان دەتانخویندەو و وەک بیریارە کان بیرتانکردەو، وەک راستگۆییان هەستان بە چاودێری خودایی دەکرد، لەم تەمەنەدا واتان لێهات سیمیناری بیست لاپەرە ی نامادەبکەن

سەبارەت بە (عەمری کۆری عاس) یان (عەبدولمەلیک) یان
(عەبدورەحمان ناسر)، بیستان لە دنیادا زانستی ئیسلامی ھەیە، لە
دەرۆنتاندا جیگیربوو ئەم زانست و شارستانی و شکۆمەندییە
ھەردەبیّت ھەستیئەو و ھەستانەو ھە ئەرۆپی رینسانس.

بەلام ئیو ناتوانن - مندالە کانم - لەو قوربانییە تیبگەن کە لە پیناوی
ئێودا داومە؛ چونکە پیش من مامۆستای لەم شیوەتان نەبینیووە،
بەسمە پیتان بلیم من بە ئەدەبەو قالم. مەبەستم ئەوێ دەروونیکم
ھەبە ھەست دەکات، ئازاردەچیزیت و شاد دەبیّت، توورە دەبیّت و
پازی دەبیّت، دەروژیت و ئارام دەبیّت، بەھیوا دەبیّت و بیھیوا دەبیّت،
ئامانجیکم ھەبە لەم کارە گەرەترە، گەرنگی بە شتانیک دەدەم جگە
لە شاورى کارگوزارە کە و عەسای تەمى کردن و لەبەرکردنى
نوکتەى سارد بۆ کات کوشتن، قاچ خستنه سەرقاچ بۆ چاوەروانی
کردنى وانە کە....

ھەموو رۆژیک دیم بۆ قوتابخانە و لە دەرۆنمدا دەیان وینە و
بیروکە ھەبە کە ھەیکەلی گەرەى لى بونیاد دەنیم بۆ شوئەواری
ئەدەبى بە پیزم، کە ھەتا ئیستا ھیچیم لێنەنووسیووە، کە دەگەمە
قوتابخانە و ئەو ھەوایە دیت بە لووتمدا کە پرە لە میکروبی
تەمەلی و خاویبەتی، ھەموو شتیک لە میشکما دەروات،
ھەستە کەم بوومە بە مامۆستایە کى سەرەتایی!

بەلى ا دروون و نەنەيشەم كرده قوربانى له پىناوى ئىبودا... له
پىناوى ئىبودا له دستەدان، نەونە ئىستاش ئىبود له دستەدەم.

ئىبود نازان بە جودايى ئىبود دروونم چ بۇشايىبەك مەروى ئىنەكەت،
وادەزانن مامۇستا كەتان يە كىكە لەو مەرقە رۇبۇتپانەى كە دىن و
دەچن، كاردەكەن و وازىلەنن، بەلام بەبى دىن، چىرۇكىكتان بۇ
باسدەكەم ھەفتە يەك پىش ئىستا بەسەرمەدا ھات:

رۇزى پشوبو، مەرىبەكى زۇرپو چاودەروانى بوم ھەتا پشوبەك
بەدەم لەو مەندوربىبەى شەكەتى كەدوم و پىناىى سەرىومەتەو و
گەيشتو بەرپەرى بىر كەندەو كەم، بەيانىبەكەى دەستەكرد بە
خونەندەو ھىچى لىتتەنە گەيشتم، شتىك پالەرمەبو بەرەو دەردەو،
پۇشا كە كەم كەدە بەرم و نەمەدەزانى بەرەو كوى دەردوم، خۇم پىنپو
بەو رىنگايدە دەردوم كە ھەسو رۇزىك لىوھى دەردوم، پىنپە كەم
بەرو شوننىك دەيان بەرم، سواری نۇتۇمبىل بوم بۇ گەردەكى
مەھاجىرىن، بۇ بەردەرگەى قوتابخانە، لىرەدا بەناگاھاتەو و
گەرامەو بە دەروونم، نەستوانى يەك رۇز لە دەورى ئىبود بۇم، بۇ
ھەركوى دەردىشتم وئە و زەردەخەنە شىرىنە كەنتان و ھەورپىبەتە
پاكەكەتان و نەو دەستانەى بەرزان دەكردەو بۇ پەرسىار كەرد
لە بەرچاومەبون و لائە دەچووا

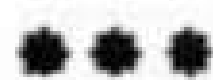
بەلام ئىبود ھىچەن لەسەرنىبە رۇلە كەم، بىر لە مە كەندەو و
خەمى مە ھەلمەگەن، بەلكو بەردەوام بىر لە بەنەما كەم پەكەندەو

كە فېرمكردوون، لە داھاتوودا ئەو بەسبەكەن مەمۇستاتان بووم و
مەنتان خۆشويستوو و مەنیش نىووم خۆشويستوو، رەقتان لىم نەبىت
لەسەرئەوھى ھەندى جار توندبووم لە گەلتان يان سزام داون، بۇ
سوودى نىو وامكردوو.

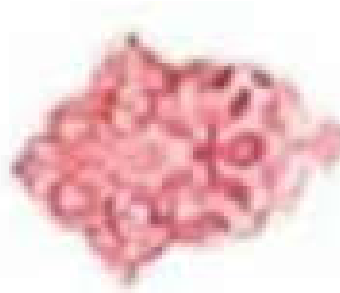
لەدوای ھەموو ئەمانە، ھەستەن رۆلە كانم مائناوایی لە باوكتان بەكەن
كە لە دوای ئەمەروو نىتر پىي ناگەنەو!

ھاوړىكەم بە جەستەيە كى رووخاو و بېھتەو لە قوتابخانە كە ھاتە
دەرەو، بۇ كۆتاجار تەماشای كرد، لەرپى ئەسرىنە
پەرشنگدارە كەيەو قەشەنگيە كى بەدىكرد وەك ئەوھى ئەلماس بىت
و لەبەر خۆردا بىت، پاشان رۆيشت و... بە بىر كەردنەوھى كى شىواو
بىرىدە كەردەو.

ئەمە ژيانى مەمۇستايە؛ دارى خۆشەويستى لە دلیدا دەرويت بە
رەگەو لىي دەكەنەو، كە گول دەگرىت لە دلى دەرىدەكەن:
مەندالانىك وەردەگرىت نايانناسىت و نايانسن، بەردەوام ھەول دەدات
ھەتا تەبىعەتيان دەزانىت و خوويان پىو دەگرىت و خۆشيدەوین،
لارىيە كەيان راستە كاتەو و خراپە كەيان چاكە كاتەو، ھەتا

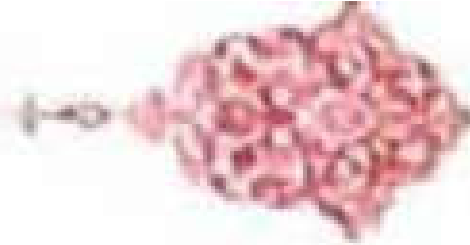

ئەۋكاتەى خۆشەۋىستى بەرئىك دەگرتت و بە سۆزى سوودىك
 دەگەيەئىت، خاۋدىن دەسەلاتەكان بە نوۋكى پىئووسەكەيان ھەموو ئەم
 ھۆكارانە دەبىرن، بە يەك دلۆپە حىبىر جوداىى دەكەنە ئىۋان باۋك
 و مندالەكانىەۋە، لەبەرھىچ شىتەك نىيە، بەلكوۋ خراپىيە يان
 پىلانگىرپىيەكى نزمە، يان بۆ ئەۋەيە شوئىنەكەى پى چۆل بىكەن بۆ
 ئەۋەى خاۋدىن ۋاستەكان شوئىيان بىگرنەۋە.

ھاۋرپىكەمان رپۇىشت و دەپچىرپان بە گوتى دەرۋونىدا: من ھەست بە
 رپوخاۋىى و لاۋازى دەكەم ھەستەكەم چىرايەكبوومە و
 خامۆشبوومە، بەۋە بەسىان نەكرد كە لەدەستىان دام و كىردمىانە ئەم
 تەلەۋە ھەتا ۋايانلىككردم مەلەى تىدەبىكەم، پاشان لە ناخىدا بىگەرپىم،
 لە كاتىكدا ھىچەكان و دزەكان شوخى دەكەن بە چاۋىكى رپوونەۋە
 گول و گولزارەكەى لىدەكەنەۋە!

ھىچ ھىۋايەكم نەماۋە... پىش ئەۋەى چىنگىيان بىكەوم لە جەنگەكەدا
 كەۋتم... دەرۋون و داھاتوو و ئاۋاتەكانم فرۆشت بە نۆ جونىيەى
 مانگانە بۆ نانى خىزانەكەم! ياساخبوو لە غەيرى ئەم رپىنگايەۋە
 بەدەستى بىنم؟ نەرە پىۋىستبوو بىرم ھەتا بىزىم!؟

پەرۋەردگاردا داۋاى لىخۆشبوونت لىدەكەم، پەلپىگرتن و رەخنەگرتن
 نىيە، لى سىكالان. ئەى مرۆف كە مالىكەى لە دەست دەدات

سكالا ناكات و بو له دستدانى خوشهويسته كهى ناگرى؟ دەبينيت
 هيواكاني له بهره ميدهدا دەر ووخين و دەر وونى دەتويته وه و ژيانى
 له ناوده چييت و كارامهيه كاني دەر ووات و هيچيش نه لييت؟!

سكالا ده كهه به لام بو لاي خودا، هيچ مروفئيك نيهه سكالاى له لا
 بكهه؟

ژماره ۱۰۰۰ ای ريساله

له سالی ۱۹۵۲ دا بئلا و کراوه تهوه

که بیستم خه ریکه ريساله ژماره هه زاری ته و او ده کات شو کبووم و دلخوشبووم، وه ک چون نهو کهسه شو کده بیته که پی ده لئین منداله که ت بووه گهنج، دلخوشده بیته وه ک نه وه یه که مجاریه تی گهنجیه تی خوی ده بیته، نه مهش به هوی نه زانین و فهراموشکردنی نیه، به لکوو نیستاش له دایکبوون و مندالیه که ی له یاده، چونکه هه موو رۆژیک ده بیته هه ستناکات ده گۆریت و نازانیت مندالی تیپه راندوو و بووه به گهنج. به رده و ام دلخوشیم به ريساله له یاده، هه لویستی نه نوهر عه تاری برام، که ژماره یه کی هی نابوو له پشتیه ره شارد بیه وه، وتی: ناگادار به! وتم: بوچی؟ وتی: زه یات گۆقارتکی نه ده بی دهر کردوو.

هه سته که م - له زوری نهو خوشیه ی چوره دهر و ونمه وه له کاتی قسه که یدا - نه وه دوینی بووه..... رۆژه کان چون تیپه رین هه تا ته مه نی ريساله گه یشتوو به هه زار هه فته؟ چون نه م ماوه زوره تیپه ری له کورتیکه یدا ده لئی شه وانی به یه کگه یشتنه؟!

•••

هزار ژماره! چندی له هزره به خشی له نامه کرده کنی و تارنگان
 بزبی و له ناوهم له چاوه وروانی گه پشتمیدا! چندی پرسیارم له
 فروشیاره کانی کردوو، له شوقامی رامی له دیمه شق و، له بازارپی
 سدرای له بغداد و، له عشار له به سره و، له سهر سوور له بهیرووت
 و، له لای بابوسه لام له مه ککه و، له لای پرده که له دیر، له شوقامی
 ملوک له حیفنا... له هموو شارنگ لینی ژیاوم بیان پیندا
 تپه ریروم! چندی نویسته کانیم خوتندهود له پستی خاوهن تیمتیازهوه
 له ژووری بهرینوبهر و له پستی نامیره کانی چاپه وه! روزه کانم
 شه صه و به کشه مه و روزه ریساله بوو، دیمه ن و هاورینکانم
 ده گوران، به لام ریساله هاورینی بهرده و اممبوو، هموو ژماره کانیم له
 یاده هموو وتارنگ که تیندا بلا و کراوته وه هموو موناقه شه و
 توئزینه و بیدک تیندا، له سهرتا هاوسه رگیره که ماندا خیزانم پنی
 وتم: هورنم نییه، لی ریساله هونمه!

دواتر بینی له زیرترین و باشرینی نافرته کانه، هونیه که نه
 زیانده گه یمنیت نه عزتت ده دات.

•••

چندی له دل و بیر کرده وه کانم تیندا دانا، له دیمه کانی ژیانم و
 یاداشته کانم، له بازار و ناوانه کانم، له سالی ۱۹۲۲ هره هتا نیمرو!

ههزار ژماره، ان شاءالله ريساله دهري ههتا دهگات به دههزار ههتا دهبيت بهبايه ختريني كتبخانهي عهدهبي و گهنجينه كاني.....وهك چۆن بووه. دهري ههتا دهگاته تهمهني ((المقتطف))، المقتطف لهوشايستهتر نيه به نه مري.

ريساله فهزلي هديه بهسهر زمان و تهدهب و نهخلاقهوه، رۆليني گهوهري ههبوو له زيندووكردهوه رووحي تايين له دونيayi ئيسلامدا، نووسهر و شاعيري پيگهياندا و پيشاني خهلكيدا و قوتابخانهبوو بو رهوانبيژيي عهدهبي؛ به گهنجي چووينه لايي و به ريگاي پيره كاني نهدهبدا رويشتين، تييدا مابينهوه ههتا تريكه ئيمهش له پيرهكان ههژمار بكرئين، ئايا له دواي چل و پينج سالييهوه گهنجيتي ههيه؟

گهنجيتي رۆبي و گولي تهمهني پوكايهوه و پيرييهتي هات، نه گهر بيرمبچيت ههموو نهندامه كانم بيرمهدهخهنهوه؛ نه گهر زوربخوم گهدهم دهليت: ئاگاداربه، گهجهكهي جاران نهماوي. نه گهر نهوهرزشانهي جاران نهجامبدهم دل دهليت: بوسته، تو گهنج نيت. نه گهر سهرمام بيت جومگه كانم دهليت: ئاگاداربه، ههههتي لاويت تيهراندوهه! نه گهر رووبكهمه خوشهويستي يان بو جواني پيبكه نم، دلي بيزار و جارسبووم دهليت..... ئاي له توندي تهوشتانهي دلي بيزار و جارسبوو دهليت! نه گهر له دهماره كاندا ئاگري حماسهت

هه‌لگیرسیت و نه‌و پینووسه بگرمه دهستم که رۆژانی جارن
پیمده‌نوسی، خه‌می خیزان دیته پینچاوم و ناگری هه‌ماسه‌تم
خامۆش ده‌کات.

سوکه‌له‌بووم و دووبالم هه‌بوو له‌ خه‌ون و ئاواته‌کانم، چوارکچه‌کم و
دایکیان و پوره‌کانیان و پوری باوکیان پشتیان قوورسکردم، باله‌کانم
دایان به‌ شه‌رزی واقعدا، سییبه‌ری خه‌ونه‌کان و درۆی ئاواته‌کان
به‌دیارکه‌وت، هه‌ردوو باله‌که‌شکان، که‌سینک خه‌می هه‌شت
ئافره‌تی هه‌لگرتییت چۆن به‌بی بال ده‌فرییت؟

ئیتا ده‌وه‌ستم و حساباتی خۆم ده‌که‌م هه‌تا بزانه‌م چیم قازانج کردوه
و چیم له‌ ده‌ستداوه!

پیساله فه‌زلی زۆره به‌سه‌رمه‌وه و شوینی منی له‌ناوخه‌لکیدا
رۆشنکرده‌وه و ناوی منی برده‌ شارانییک که‌ ناویشیانم نه‌بیستبوو،
ناوبانگ و پله و شکۆمه‌ندی ته‌ده‌بی پینه‌خشیم، کۆمه‌لێک برای
له‌ چه‌ندین شوین پیناساندم که‌ نه‌چوومه‌ته‌ ناوی و گومانیشم وایه
ناچم، په‌یامه‌کانیان له‌به‌رده‌ستمه‌ له‌ رۆژه‌ه‌لات و رۆژئاواوه، له
ئیران و ته‌نده‌نوسیا و یابانه‌وه، ده‌زانن پیساله له‌ یابان فروش و
خوینه‌ری هه‌یه؟ له‌ تونس و جه‌زائیر و مه‌راکیش و ئەمریکا.
جارنکیان وتارنکم نوسی له‌باره‌ی (ژیانی ته‌ده‌بی له‌دیمه‌شق)
پیساله ده‌ په‌یام زیاتری پینگه‌یبوو له‌ باره‌ی ژیانی ته‌ده‌بییه‌وه له‌و

شارانهدا، جارنگيان موناقه شه له نيواني من و نوستاز موحسين به زاري (بوو به سه روك وه زيواني حوسني زعيم، پاشان وه فاتي كرد) له جاواوه پالپشتيم بو هات، نه وهش رپوژنامه ي (برس) ه له شيراز بهش بهشي كتيبه م بلاوده كنه وه به زوياني فارسي به پينووسي نه ديبی فارسي نوستاز نه حمده نارام، له گه ل پوراوتز نووسين له سه ري له ستايش كردن و پالپشتي كردني به هونراوه و په خشان، منه تي پنده كات به سه ر خوننه راندا، نزيكه وه رگيراني بو بكرت بو نه ورده يي، نه گه ر ريساله نه بوايه هموو نه مانه نه ده بوون.

به لام سوودي هموو نه مانه چيه؟ ناوبانگ چيه؟ پله وپايه چيه؟

نيستا نه م وتانه دهنووسم له خانويه كي ته نهادام له م شاخه دا نه خو شم و ته نيام، نايا ناوبانگ نه خو شيه كي ليدوورخستوومه ته وه يان پله وپايه بيزاري ليدوورخستوومه ته وه؟ له ديمه شقيش هر به وشيوه يه بووم؛ ماوه ي چه ندين ساله له بازنه يه ك به تالدا ده ريام كه نزيكه ماله وه و دادگا تينه پهرينيت، ته نانه ت رپوژي هيني و رپوژي پشوروش ده چووم بو دادگا، وه ك نه و كه ره ي به شه لته كه يه وه رپنده كات، نه گه ر گوري سه كه ي مليشي لي بكه يته وه هر ده سو رپه ته وه چونكه په يوه سته به گوري سي كه وه كه به چاو نابينرنت.

چ سوودینکم پینده گه به نیت نه گهر من ته نه بام و سه د هزار کس له
 شاره کاندای ستایشم بکمن؟ چ زیانیک ده کم نه گهر سر زه شتم
 بکمن یان ناومیان نه بیستییت؟ چ سوودینک ده کم - له دیسه شقدا
 وه ک ییگانیه ک بژیم - و (نهمه واقعه، و شانازی ناکم) له
 ده کس که به هر شه قامیک له شه قامه کانیدا رینده کمن به لایه نی
 که مه وه پینجیان ده مناسن.

رؤژنامه کان ههفته یه کی ته و او سه رقالی جوئندان و قسه پینوتم بوون
 له لاپه ره ی یه که میاندا به هوئی وتاره به ناویانگه که مه وه، رؤژانی
 هه لبراردنی سالی ۱۹۴۷ به هه مان شیومیان کرد و هه ندی نه نگیان
 دایه پالم که شهیتان ناشرین ده کات، خوئنه ران به راستم ده زانن که
 گوتم پنی نه داوه، ته نانه ت زوریه یم نه خوئنده وه؟ سوئند ده خووم
 ناوابووه! چه ندین جار رؤژنامه کان جوانترین ستایشیان کردووم و
 هه ندی شانازیان داوته پالم که فریشته کان ده پرازیته وه گوتم
 به مه یان نه دا، چونکه هه ر دووسه ره که ی سه رکونه کراوه، ستایش کردن
 نه گهر زیاد بکرتت وه ک هه جوو وایه نه گهر زیاد بکرتت، هه ردوو کیان
 له درووه نزدیکترن، نه فریشته م نه شهیتان، چاکه و خراپه م هه یه، له
 هه موو که سینک باشر خووم ده ناسم.

دوو باره ده پرسمه وه: ناویانگ چیه؟

ناوبانگ وهه مینکه و له بازاری هه قیقه تدا هیچ نرخینکی نییه و له
تهرازووی واقعا هیچ کیشینکی نییه، ته نانه ت نه م پیشه یه زوبان
راست ناکاته وه....

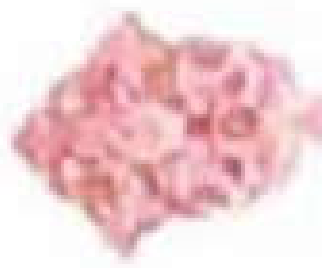
ناوبانگ سه رایینکی هیچه. وه ک داهاتوو وایه که هه موو خه لکی
شوتنی که وتوون و هه رگیزیش پینی ناگه ن، چونکه نه گه ر پینی
بگه ن ده بیته به نیستا و دووباره به دوای داهاتوو یه کی تر دا ده گه رین،
وه ک نه و چه پکه گیایه ی به ستراره به سه ری نه سپه وه، به ردهوام
هه ولده دات پینی بگات!

نه مه له ناخی دلمه وه ده لیم و باوه ریم پییه تی، سه رده مانیک به سه رمدا
تیپه رین شیرینترین تاواتم نه وه بوو به رینگادا برۆم و خه لکی بلین:
"نه وه عه لی ته نتاوییه"، بچمه سه ر هه موو مینبه رنک، ناوم له
هه موو رۆژنامه یه کدا هه بیته، دلم بو جوانی و خوشه ویستی
والادبوو، که هه موو نه وانم نه زموون کرد و چیژه که یم چه شت
هه موو تاواتم نه وه بوو له خه لکی ونبیم و له نیوانیاندا برۆم و
که سیان نه مناسن.

ته مه نیکی زۆرم به رینکرد، ژیانم بینی و خوشی و ناخوشیم چه شت.
هیچ چیژینک نه ماوه نیلا چیژم لینی برده وه، نه چیژه کان به ردهوام
بوون نه نازاره کان، نه ناوبانگ سوودی هه بوو نه پله و پایه.

دووجەنگى جىھانىم بىنى، دەولەتە يەك لەدوای يەكە كانى شامم
 بىنى لە عوسمانىيە كانەوۋە ھەتا فەرەنسىيە كان و ئەوانى دواترىيان،
 لەوھى ھەستا و دانىشت، لەوھى ھات و پۈيى، ئەگەر وەزارەتم
 بوستايە رینگاكەيم دەگرته بەر و سەردەمانىكبوو بەدەستەھىنابوو،
 ۋەك چۆن پىي گەيشتن ئەوانەى لەدوای منەو ھات لە خوئندن و
 لە ژياندا، ئەگەر بىمويستايە دەبوومە ئەو شىخانەى دەستيان
 ماچدەكرىت و پاشان پردەكرىت لە پارە، خاۋەنى بۆنى خوشى و
 ئۆتۆمبىلى گرانبەھان و بە پىشەى ئايىن دەبن بە كورەگەورەكانى
 دونيا! بەلام شتىكم نەبىنى بەردەوام بىت. وەزارەت دەروات و تەنھا
 ھەسرەت لە دلى خاۋەنەكەيدا جىدەھىلئىت، خەلكى بە ئاگادىنەوۋە و
 دەزانن ئەوانەى بەھۆى ئايىنەوۋە دونيا دەخۆن ناگونجىت لە
 پىاوچاكان و چاكسازان بن.... پشتمكردە پلە و پۈست و
 شىخايەتى، سانابوويەوۋە بۆم و لەبەرچاومدا بچووكبويەوۋە، تەنھا
 يەك شتم لەم دونيايەدا بۆ ماوۋە: بە ئاگايىەكى دل، كە دركى
 ھەقىقەتەكانى وجودد و ئامانجى ژيانى كردوۋە و نامادەكارى
 دەكات بۆ دوای مردن. چ كارەساتىكە دلت بە ئاگايىت لەم جىھانە
 مادىيەدا!

ئەو كەسەى دەچىتە سەر لوتكەى شاخەكان ئاراستەيەكى ترى بۆ
 ئاشكرادەبىت و ئەودىوۋى لىژبوونەوۋە دەبىنىت، ئەوا من گەيشتوومەتە
 لوتكەى تەمەن و لىژبوومەتەوۋە ۋەلى ھىچم نەبىنى.... رینگاكە بە

دووكەل داپۆشراوه، له قەرەبالخی ژیان و تەلخی گوزەراندا چراكەم
لە دەستداوه!

رێسالە فەزلی هەیه لەسەرم و چاكبووه بۆم. سكالام لەشەو نییه،
بەلكوو سكالام لە سەردەم و دەروونمە، هەقە لە جەژنی هەزاری
رێسالەدا سلاوێك بكەم باشتر لەم سلاوه، بەلام من بە دەستیکی
نەخۆش و بیرنکی ماندوو دەنووسم، لەلای ئوستاز زەبیاتی هاوڕینی
مەردم پۆزشیکی جوانم هەیه.

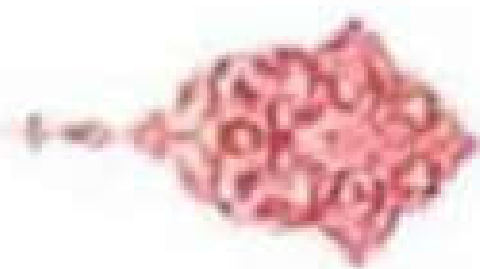
له پهيامه کانی هاوین

زنجیره که بابه تینکبوو له سالی ۱۹۲۲ له ((الف باء)) بلا و مده کرده،
تهنجا نهم پهيامه و پهيامینکی ترم له لا ماوه، نهوانی تری وهک
وتاره کانی ترم ونبووه لیم.

بؤ هاوړیم (قلانه کهس):

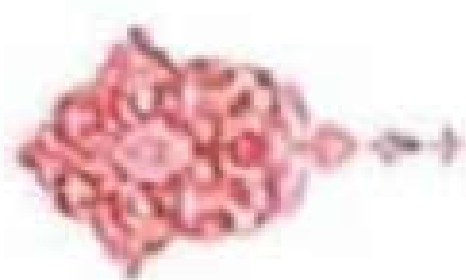
نازانم له کونوه دست بکهه به قسه زوره کانم و لهه پهيامه دا رپویی
بکهه؟ دهرسم به شیواوی و نارینکی بگاته لات و هندیکی تیکه ل
بهوی تریوینت، هیچی لیتینه گیت. من - وهک پهیمانته لیوهرگرتم
پیش نهودی بچیت بؤ هاوینه هواره کهت و کاتیککی خوشی تیدا
به سهریبهیت و وهک چوون هموو هاوړینکانم پهیمانم لیوهرده گرن-
پیاوړنکی فهوزا و شیواوم، دهرپوم بهردو شوینیک و دهمه وینت بچم
بهردو نهوی، دوورناکه ومهوه ههتا شه پو لیک له شه پوله کانی ژیان
بهردو شوینیکم دهبه ن که مه بهستم نییه.....چیمداوه لهوهی باسی
خومت بؤ بکهه پیش نهودی لیت بیرسم: نهی تو چوونیت؟ نارامیت
لهو ژیانتهدا لهو شوینه دلرفین و دلگیره، قایلیت به دانیشته له سهر
بهرد بهققین و نهو تهختاییهی له ژیر قاچتدا که وهک فهرشی

ناوریشم وایه..... یان بیزاریت لهو تهنیاییه و پیری قهرهبالخی
 شار دهگهیت؟ نایا سروشت- وهک دهلین- گانیینکی زیندوووه و
 خهصوکی و بهها و خهفت و دلخووشی هدییه؟ نایا بهها و
 خهصوکیه گهی فراوان دهییت بۆ نهوهی هاوړینیتهی دهکات و خوی
 دهخاته نامیزیهوه؟ من نهمه به نهفسانه دهزانم، باوهرم وایه نهوه
 مروقه (تکام وایه گوئیستی نهه وشهیه بییت، من یه کهم کهس نیم
 که له شوینی خویدا به کاریدههینم) نهه واتیه دههخشیت به
 سرووشت، به پرووخووش و مژدهدر دهیینیت نهگهر خوی رپوخووش و
 مژدهدر بییت، به خهصباری و تاریکی دهیینیت نهگهر دهروونی
 چپروتاریک بییت. خهریکه باوهر به قسهی نهه شیتته نینگلیزییه
 دهکهم بارکلی (وشهی شیت توورپهت نهکات، عهبقهریهکان
 گرنگیان پینداوه!) نهوه دهلیت: دنیا پهریهکی سپیه وهک پهری
 سینهما، هیچ شتیکی تیدانییه بهلکوو ورتنهکانی له سندوووقه کهوه
 دهخریتته سهری. سندوووقی ژیانیش سهری من و تو و سهری
 براکانمانه له نهندامانی کۆری نهدهی، به یارمهتی نهه خودایه
 نیمهی کردوو به نهدیبه دهتوانین دنیا بیینین به غهیری نهه
 شینویهی خودا نافراندیتی، ههموو شتیک به پینچهوانهوه ودریگرین،
 شت گهلیک دابهینین وهک خووشهوستی پاک، که هیچ
 شرتنه وارنکیش نییه بهلگه بییت بۆی نیلا میشکه پاکهکانمان و
 پهری کتیبهکان نهییت.

ئەو چىتە نىگەرەن بوويت و چوويتە پرسىيارت كوردووه لەم كۆزانە.
 ئەرى ساتىك ناوەستىت هەتا باسە كەيت بۆ باس بىكەم: ھاوړىنكەم
 ئەم كۆزانە دامەزراوہ و پىكدىت لە سەيد مونيەر عىجلانى (سكرتىرە)
 و سەيد محەممەد جىرۆدى (خازىنە) بەرپۆز ئەنوەر عەتار و مېشىل
 عەقلەق و سەعید ئەفغانى و بەرپۆز خۆم (ئەندامى بەرپۆزەردىن) و،
 بەرپۆز زەر كەلى و جەمىل سولتان و حىلمى لەحام و زەكى
 مەحاسىنى و مستەفا مەحارى (ئەندامانى كار كەرن)... ئەمانە
 دەستەى دامەزرىنەرەن، و ئەم بەرپۆزانەش ھاتوونەتە ناوى: كامل
 عىاد و مستەفا عىزەم و ئەنوەر حاتەم، ھەموو ئەمانە بى پىويستن لە
 ناساندن.

سەبارەت بە ئامانجى ئەم كۆزانەش ئامانجى ژيانەوہى رپووحى
 ئەدەبىيە لەم شارەدا و ھاو كارى كەردنە لەسەر بەرھەمھىنان، قوڵ گرتن
 و ھەستناوہى ھەموو ئەو ئەدىبە بلىمەتانەى رپىنگرىيەك لە
 رپىنگرىيەكانى زەمانە داينيشاندووه و، دوورست كەردنى ئەدەبىيەكى نووى
 بەھىز، نووبوونەوہ وەك ئەوہى تىي گەيشتوين (يان وەك ئەوہى من
 تىيگەيشتووم بەلايەنى كەمەوہ) ئەمەش بە پەيوەندى پچران نىيە
 لە گەل رابردوودا و دەرچوون نىيە لە قەواعىدى عەرەبى و شىوازى
 عەرەب لە قسە كەردنياندا، بە بانگەواز كەردنى گەمژە كانىش نىيە بۆ
 زمانى عامە و رپووخاندنى قەواعىدى نەحو و ناشكرا كەردنى ئازادى
 زمان و ھىنانە خواریوہى فاعل كە بەدرىژاى سەردەم بىزاربووه

له بهرزی و بهرزکردنهوهی مه جرور که چهندینکه له خوارهوهیه و
 زهلیله..... نه خیر. نه مه ناواننیم نوئبوونهوه به لکوو پرووتیتی و
 گه مزایه تییه. زمان دهییت وهک خوی بمینیتتهوه له یاسا و
 ریساکانیدا، له دوای نه مه وه چیمان بویت له رینگا و بیروکه و
 کتیبی نوئی بو زیادبکهین، واته هه مان نهو شته نه انجام بدهین که
 عه ره ب له به ره به یانی دهولهتی عه باسییه کاندانه انجامیاندا نهوکاتهی
 وهرگیرانیاں بو کتیبه یونانی و فارسییه کان کرد و کردیان به
 عه ره بی، له بهر نهوان زمانه کهی خویان نه کرد به یونانی و فارسی
 یان زمانیکی شیواو، نهو زمانه ی دهیبینین له رۆژنامه و
 گوڤاره کاندانه زمانی مهیمونییه که وهرگیرانی نه دهه ب و شیعی
 نینگلیزی و فه ره نسی پیده کهن، دهییت یه ک کاتر میر ته رخاں
 بکهیت بو نه وهی له بر گه یه کی تیبگهیت دواتریش هه ر لئی
 تیباگهیت!

که واته یه که مین مه رج له مه رجه کانی نوئگه ری پاراستی نهو
 په یوه ندییه که له نیوان نه ده بی تیبه و نه ده بی عه ره بیدایه، نه مه ش
 ته نها به وه دهییت کۆمه لیک له تیبه دابهریت بو کلتوری نه ده بی
 به پیزمان که هه ندی له نه زانه کان پنی ده لیت کلتوری کتیبه
 هیه چه کان. به لئی، پیویسته له سه ر کۆمه لیکمان دابهریت بو نهو
 کتیبه هیه چانه بیخوئنه وه و به ته واوی لئی تیبگه ن؛ پیویسته کتیبی
 نه حو بخوئینه وه نه ک ته نها له پرۆگرامه کانی خوئندندا به لکوو له)

المغني و الأشموني و كتاب سيبويه و مفصل للزمخشري) دا.
 كتيبه كاني لوغه بخوئنينه وه، كتيبه گهوره كاني نه دهبي عه دهبي
 بخوئنينه وه وه ك (الأغاني و الكامل و البيان و الأمالي)، كتيبي
 به لاغه و أصول و مهنتق بخوئنينه وه، بو نموونه له ته فسیردا كتيبي
 كه شاف بخوئنينه وه و له فهرمووده دا كتيبيكي تر بخوئنينه وه،
 كتيبيكي فراواني لوغه مان له به رده ستدا بيت وه ك ((اللسان يان
 التاج يان القاموس)) به لايه ني كه مه وه، رۆژانه ده جار بگريينه وه
 بو... له وه يه توّم ترسانديت و كه وتبيتمه وه همه كه ته وه كه من
 دوا كه وتوم چونكه هه موو نه مانه م له سه ر نه دنامه كان پيوست كردو وه!
 نه خير به ريزه كه م؛ له سه ر كه سي پيوست ناكه م به لكوو واده زانم
 فه رزي كيفايه يه له سه رمان، پيوسته هه نديك له ئيمه به م نه ركه
 هه ستيت وه ك چون هه نديك فيري تيگه يشتن له نه دهبي
 ئينگليزي يان فه رهنسي ده بن و ليكولينه وه له ريبازي ره خنه و
 بنچينه كاني شيكردنه وه ده بن و له سه ر نه دهبي ئيمه جيبه جيده كهن،
 وه ك چون ده بينين زورريك له ئيمه له م رووه وه كارده كهن وه ك
 سه يد عيجلاني و عه فله ق، هه نديكي تر ده بينين وه ك سه يد
 نه فغانی و جیرۆدی و من له روويه كي تره وه كارده كهن، خه ريكه
 متمانه ده كه م به وه ي نه فغانی و جیرۆدی له ئيستاره قبولی ناكهن
 به درك و تيگه يشتن بو نه م زانسته ئيسلامييه عه ره بيانه بو نه وه
 كه سه ي بيست سالی ژيانی ته رخان كردووه بو ليكولينه وه تييدا،
 نه گه ر قايل بوون دووباره ليكولينه وه ي ليكهن و بو ي دا برين نه وا

له وان و له هاوشیوه کانیان شه و چینه له نه دیبه کان که نوستاز نه حمه د
 نه مین به نازار بوو بو له ده ستدانی له میسر و بانگه وازی کرد بو
 بو نیاد نانی.

له دواي هموو نه مانه وه، له و ديه بیزارم کرد بیت به م قسانه، له و ديه
 بو شبن و هیچی تیدا نه بیت، داوای لیبوردن ده که م له تو و هاوړی
 خوښه را کانم و تکام وایه قسم زور پینه لاین..... به هیوای دیدار
 هه تا په یامینکی تر له مه پوچیه که ی که متریت!

له پانتایی دهریادا

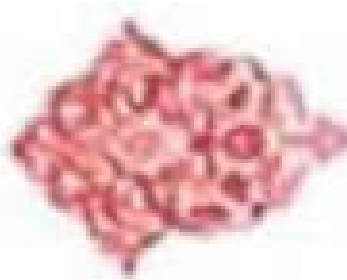
له سالی ۱۹۵۵ دا بلاقراوه ته وه

عهلی تهنتاوی مرد.....

.....هیچ سهیرنییه مردییت، مردن کو تایی هموو زیندوویه که،
به لکوو نه وه سهیره له دواي مردنی بگه ریته وه و په سنی نه وه مردنه
بکات که بینویه تی بو خوئنه ره موسلمانه کانی!

نه مهش پیش دوومانگ بوو، له کهناری دهریادابوو له بهیروت،
دهریا که توور به بوو شه پوله کانی فریده دا وه ک ته پؤلکه و ابوو،
خه لکه که رایانکرد بوو لیی له هموو کهناره کاندای - به دررژ و
پانییه وه (له سان سیمون ههتا ته وزاعی) - تهنها هندی خه لکی
لیبوو.

هیچی له مهله وانی نه ده زانی تهنها یه ک وانه نه بییت، نه ویش پیش
سی یه کی سه دهیه ک فیری بوو بوو له ماموستایه که وه که هرگیز
مهله ی نه کرد بوو، نه ویش بهو شیویه بوو که له شوئنی کدا بوه ستییت

ئاوہ کہ نہ گاتہ سەر سنگی، پاشان ھەولبەدات بەدەمدا بکەوت و
 قاچەکانی جووت بکات و بەدەستەکانی بکیشیت بە ئاوەکەدا، بەم
 شیوہیە بمینیتەوہ بە ئەندازە ی ئەو ئاوی قووتی دەدات لە ئاوی
 دەریاکە (کە وەک خواردنەوی خوێنی نینگلیزی وایە) کە گەدە و
 لوتی پردەکات... پاشان دەرچیت! گەنجیکی تونسی لە گەلدا بوو لە
 زاناکانی مزگەوتی زەیتوونەبوو، لە مەلەوانیدا لە ئەو نەزانتر بوو،
 تەنانت ئەو وانەش فیرنەبوو بوو چونکە ئەو کاتە لە دایک نەبوو بوو،
 کاتیکیش گەرەبوو نەیتوانی وانە ی ھاوشیوہی وەر بگریت چونکە
 ئەو ((مامۆستایە)) مردبوو.

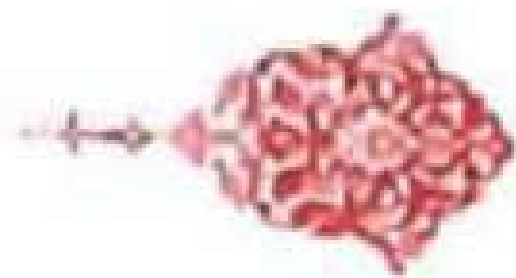
شوێنی مەلە کردنە کہیان بە جی هیشت چونکە ئافرەتەکان بە پرووتی
 پالکەوتبوون و کەوتبوونە سەردەم، قاچیان بەرز کردبوو و عەرەتیان
 دیار بوو، لە پستی بەردە گەرەکەو بەدوای شوێنیکی دوور لە
 خەلکی دەگەرێن، ئاوەکە ی وەک ئەستیلکی سەلامەت و ئارامی
 لێھاتوو و شەپۆلەکانی پێ ناگات و مندالیک نقووم ناکات، چوونە
 ناویەوہ. وتی:

دەستم کرد بەو مەلە کردنە ی دەیزانم، قاچم بەرز دە کردوہ و دەستم
 دەجولاند، ھەر کە ھیلاک دەبووم دەردەچووم و چیژم لە خۆر و ھەوا
 وەردەگرت. تەواو لە شساع و تەندرووست بووم، لە چالاکیما
 ھەلدەبەزییمەوہ، ھەستم دە کرد زەوی بە پالنان پالم پیوہ دەنیت.

مردنیش دووربوو له بیرم، بەردەوام مردن دوورترین شتە له بیرماندا،
 ئەگەرچی نزیکتەین هەقیقەتە لیمانەو، له بیرى دەکەین له کاتیگدا
 لەلای راست و چەپمانە، جەنازە بەرێ دەکەین و لەگەڵیدا دەپۆین
 بێ ناگایین و باسی دنیا دەکەین، مردن دەبینین بیرناکەینەو و
 پەند وەرناگرین، وای دانائین ئێمەش دەمرین وەک چۆن ئەمانیش
 مردن و کەسانیک مردن کە لە ئێمە لەشساع و بەهێزتر و
 دەسەلاتدارتر بوون لە ئێمە هاوکارییان زۆرتربوو، ئەوکاتەى مردن
 هات بۆیان تەندرووستی و هێز و دەسەلات و هاوکارەکانی
 نەیانتوانی مردنی لێی دووربخەنەو، بە ئاوەزی خۆمان دەزانین کە
 مردن کوپیکە و هەموو زیندووێک لێی دەخواتەو، بەلام بە هەست
 و سۆزەکانمان ئەم هەقیقەتە لە بیردەکەین و سەرقالی دنیا و شتە
 پووچەکانین، دنیاکەمان دوورماندەخاتەو لێی، هەموو بەزاری
 خۆی دەلێت: مردن هەقە و لەسەر هەموو کەسیک نووسراوە کە
 دەبێت بمرێت، بە کردارەکانی دەلێت: نامرم، مردن لەسەر هەموو
 نەفسیک نووسراوە نەفسی من نەبێت، بەردەوام فراونییەک لە
 تەمەندا هەیه و هەرگیز نەجەلم نایەت.

چوومە ئاوەکەو و زۆر تێیدا مامەو و، هەستم نەکرد- بست بەبست
 دوورده کەرمەو- نەو نەستیلەم تێپەراندوو و گەیشتووومە شوینیکی
 قولی دەریاکە، دواتر زانیم تەیاریکی تێدایە مەلەوانە بە تواناکان

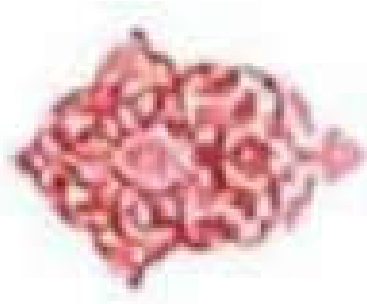
دهپارترن، نهی دهبیٔ حالی نهو کهس چون بیٔ که له مهلهوانی
 نازانیٔ تنها هونهری نقووم بوون نهبیٔ؟
 ههولمدا بوهستم بهلام زهوییه کی رهق له ژیر قاچمدا نهبوو، ههولمدا
 سهرم بهرزبکه مهوه و پروانم نه ههوام بو دههات و هیچم نه دهینی،
 ههستم دهکرد ناوی سوئر له دم و لوتمهوه دیته دهرهوه، تنها
 دهمتوانی قوتی بدهم و بیتفینمهوه. نیتیر لیږدوه ههستم به تازارنک
 دهکرد که وینا ناکریت و وهسف ناکریت، به تنها له سهرم یان له
 نه ندامینکی جهسته مدها نهبوو، به لکوو له هه موو خانه یه کی جهسته
 و پرووحمدا بوو... ههستم دهکرد بهردینکی گه وره خراوه به سه رمدا و
 ده ماره کانم له ژیریدان و دهیپریت وهک چون بهنی ناوریشم
 ده پچریت نه گهر درکی تیکه ل بیٔ! هه موو خه می دونیام نهو بوو
 کزه یه کی ههوام دهست بکه ویت وهلی دهستم نه کهوت، وتم: نه مه
 مردنه، نه مه نهو مردنه یه که راده کهم له قسه کردن له باره یه وه، نهو
 مردنه ی که ده مبینی دووره لیمه وه و کاتی نه هاتوو و مؤله ته که ی
 نه هاتوو، هه ره له بهر نه مهش رۆژ له دوای رۆژ تهویه م دواده خست،
 ده موت: نه گهر گه شتمه ته مه نی گه نجی تهویه ده کهم، که پی
 گه یستم وتم: له چل سالی دا تهویه ده کهم، که تیمپه راند وتم:
 چاودرپی ده کهم هه تا خانوو کهم ته واو ده کهم، که ته وارم کرد وتم:
 تهویه ده کهم و ده گهر یمه وه بو لای خودا نه گهر گه یستمه ته مه نی
 خانه نشینی... وهک نه وهی په یمانیکم له فریشته ی پروو حکیشان

وهر گرتوووه كه له دەرگام نه دات ههتا ده گه مه ته مه نى خانه نشینی،
ئه وهتا به بی هیچ رپیکه وتیک هات!

یه که مین شت که به هه ستمدا هات ئه وه بوو که من ئاواته خواز بووم
به ئاسانی و له سه ر ئیمان بمرم، چه ندین سه رده مه ئه مه ئاواتمه،
ترسام که خۆم هاتبم به ره و پرووی ئهم مردنه و په نا به خودا
به خۆ کوژی له سه رم هه ژمارییت. بیرم له وه کرده وه پیش ئه وه ی بیمه
ئاوه که وه چیم نه انجامداوه، هیچ شتی یکیم بیرنه ماوه، هه ستم ده کرد
سه به نیتی لیم دووره وه ک ئه وه ی سه دسال لیمه وه دوورییت نه ک چه ند
خوله کییک، دونیا له چاومدا بچوو ک بوویه وه وه ک ئه وه ی له
فرۆ که یه کدابم و له سه رووی هه وره کانه وه دونیا ببینم. ئه و که سه ی
به ته مای گه شته په له ده کات بو ئه وه ی به خیرایی بگات به
شه مه نده فه ره که، ئایا ئه و شه قامانه ده بینیت که پێیدا تیده په ریت؟
جوانی که سه کان و هونه ری رینگاکه سه رنجی راده کیشن؟ هه ست
ده کات نامۆیه پیی یان بو ئه و نییه، دیمه نه کانی له چاویدا وه ک
وینه یه کی گوزه شتوو وایه، ئه و که سه ی دلنیا ییه ده مریت چون
ته ماشای دونیا ده کات؟

سویند به خودا وینه ی دونیا له بهر چاومدا سراپه وه. ته نها چه ند
ساتیکی که مم له دونیادا ماوه، منیش په رداخی خه م نۆش ده که م؟
هیچ شتیکی تیدا نه ماوه سه رنجم رابکیشتیت، به هو ی سه رقالییه وه به

خۆمەۋە تەننەت بېرىم لاي خېزان و مندالە كانم نە مابوو، ئەو وتانەي
چېرۆكە كان بەرپاست مەزانن كە باسى ئەو كەسانە دەكات لە
لېۋارى خنكاندايە و بېرى لاي خۆشەويستانىيەتى يان كارەكەيەتى
يان لە لاي ئەدەب و زانست و وتار و ھۆنراۋە كانىيەتى، يان گرنگە
بەلایەۋە لەدوای خۆي چى لەبارەۋە دەلېن، لەۋەيە ئەمە موسلمان
نەبوويىت، لى ئەو كەسەي موسلمانە لەوساتەدا تەنھا ئەۋە دەيىنىت
كە بەرەۋ پوۋى دەرۋات.

رازە كان قەرەبالە خىيان لەسەرم كرد لەۋەي چى ئەنجام بەدەم، ھەولمدا
سەرەتا شاىەتوومان بەيىنم و تەۋبەبەكمەم، نەمتوانى ھېچ شتىك
لەوانە بلىم چونكە دەمم پرى ئاۋبوو. ئازارە كانم زياتر دەبوون، لى
رازە كانى نەدەبىرىم، لە ھەزرمدا ھەستم بە چالاكيە كەي
سەرسورھىنەر دەكرد كە لە ھەموو تەمەنمدا ھەستم پىي نەكردبوو،
لە نىۋان ترسان لە مردن و ھەزكردن لىي بووم: ھەزم لىي دەكرد
ئومىدەم ۋابوو ئەم مردنە لەسەر ئيمان بيىت، دەترسام چونكە ھېچم
پىنەبوو بۇ بەردەمى خودا، ۋەك چۆن تاقىكردنەۋە بەرۋكى
خوئندكارىكى نىھمال دەگرىت، خوئندنەۋە و ئەزبەركردن دوادەخات
و دەللىت: تاقىكردنەۋە دوورە.....و رۆژە كان تىدەپەرن، ھەتا كە
دەيىنىت لە پەشيمانيدا پەنجە كانى دەقرتئىنىت و نەفسى لە ھەسرەتدا
دەرۋات، ئەمەش ھېچ سوۋدىكى پىناگەيەنىت.

نه مه تا قیکردنه و دیه کی ساده یه خراپترین شتی ناوی نه و دیه که
 بکه ویت و سالیکی ته مهنت به فیرو بچیت، نهی نه و تا قیکردنه و
 گوره دیه یه که له دوایه و یان نیعمه تیکی نه براره هدیه له
 به هشتدا، یان به دبه ختیکی درتزه له ناگردا؟ نه و تا قیکردنه و ی
 که و تنی تیدا نییه و خولی دووه می تیدانییه و به نمره یه ک تیدا
 دهرناچیت، تکای تکا کاران و واسته ی خاوهن دهسه لات و
 سه روه ته کان هیچ سوودنیکی نییه؟ وهستانی لپیچینه و دم به چاوی
 خوم بینی، هر که سه و به خویه وه قالبوو، خه لکه کان بانگ ده کران
 بو نه و ی نه جامی تا قیکردنه و کانیاں و دربگرن، نه و ی کتیه که ی
 به دهستی راست و درده گرت و به ری ده کرا بو به هشت نه و
 براوه بو، نه و ی کتیه که ی به دهستی چه پ و درده گرت و به ره و ناگر
 به ری کرا نه و خه ساره تمه ندبوو، نه و خه ساره تمه ندیکی ته و او دیاره.

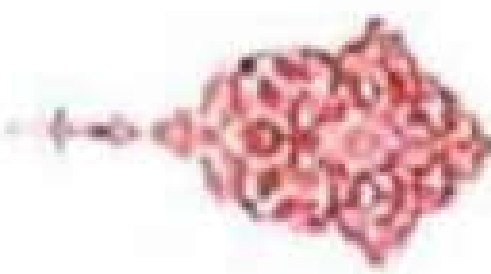
کرده و کانم پیشاندران هیچ کرده و دیه کم له کرده و ی پیاوچا کان
 نه بوو، له وانهش نه بووم که به نه ندازه ی چاو تروکاندیک له خودا
 غافل نابن، له و که سانهش نه بووم که په رستشکارن نه و ده مه ی
 خه لکی خه ووتون، شه و نویتزده کهن و مونا جات ده کهن له گهل
 په روه رد گاریاندا، له و له خواتر سانهش نیم که له قه دهغه کراوه کان
 به دوورن..... هیچ شتیک نیم نیلا به کیک نه ییت له بیتاگا
 تا وانباره کان، به چی شتیکه وه بچه به رده م دیوانی خودا؟

رۆانیم تهنها چهند ساتیک له تهمهنم قازانجم کردبوو، نهوساتانهی
 ههستم به شیرینی ئیمان ده کرد و به دلسۆزییهوه رۆومده کرده خودا،
 هاوتای دهیان سالبوو که له دهریای غه فلهتدا مهلم ده کرد، له
 نهزانی خۆمدا وامدهزانی رۆژهکان درێژدهبنهوه له بهره ممددا،
 نهزانی تهمهن چهند کاتر میرێکی دیاریکراوه و نهوه هه موو
 سه رمایه که مه، نه گهر له دهستی بدهم له دوای نهوهوه هیچ شتیکی
 ترم بۆ نامینیتتهوه.

نهو فهرمووده م به بیرهاتهوه که له مندالیدا له بهر مکردبوو: " پینج
 شت پیش پینج شت به دهست بخه: ژیانته پیش مردنت، تهن درووستیت
 پیش ناساغیت، بۆشاییه کانت پیش سه رقالت، گهنجیه کهت پیش
 پیربوونت، دهوله مهن دیت پیش هه ژاریت" په شیمان بووم له وهی که
 نه مکردۆته گۆلی مه جلیسم و نه مکرده په رهوی ژیانم، لی
 به داخه وه واتا هه قیقیه کهتم نهزانی ههتا نهوکاتهی ژیانم کو تایی
 پی نه هات.

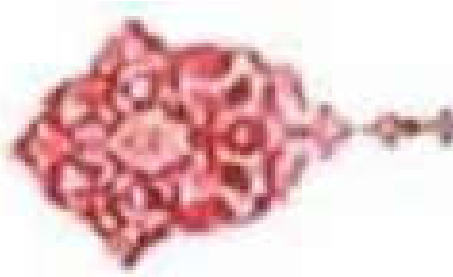
بیرم لهو نار هه تیانه کردهوه که له کاتی گۆنرایه لیدا چه شتوومه،
 نار هه تییه که رۆیشتبوو، پادا شته کهی مابوو، رۆانیم لهو چیژانهی
 له تاوان بینوومه، بینیم چیژه کهی رۆیشتوو و لینیچینه وه کهی
 ماوه؛ په شیمانبووم له هه موو نهو ساتانهی تییدا گۆنرایه ل نه بووم.

تەماشام کرد لە ساتی مردندا هەموو پێوەرەکان دەگۆرین، هەموو ئەوانەى خۆشەمەندەویست و بەرگرییم لێیدەکرد بوون بە عەدەم! هیچم لە گەڵ خۆمدا نەبرد؛ خانوویەکم بونیادنا و بەردیەکم لە گەڵ خۆمدا هەلنەگرت، سەرۆتەم کۆکردەووە هیچی بۆ من نەبوو تەنھا ئەو نەبیست کە پیشتر گومانم وابوو لە دەستەمداوە، ئەویش ئەوانەبوو کە بۆ خۆدام بەخشیبووم، لە ماوەی دە سالدا هەزارەها وتارم نووسی، ملیۆنەها بیسەر و خوێنەرم هەبوو، تەنھا ئەو سوودی پێگەیاندم کە لە پیناوی خۆمدا وتبووم، ئەوانە لە کۆن؟ ئەوانەى سەرسامی ئەدەب و ڕەوانبێژییە کەم بوون بە جێیانەهێشتەم و ئیستا بە تەنیا دەمرم، کەسیان نەهاتن دەستم بگرن کەسیان نەهاتن بە هانامەووە و مردنم لێدووربەخەنەووە!

هەموو چیژەکانی دونیام تاقیکردەووە، چ لە هەموو چیژەکانی دونیا بکەم لە کاتی کەدا ئیستا لەم ئاوەدا دەخنکێم؟ چ شتێک بوو کە گۆریمەووە بە کردەووی چاک، کە ئیستا تەنھا ئومێدم بەوویە ڕزگارم بکات؟

شەیتان لە نوێژە کەمدا خشوعی لە بیردەبردەمەووە بەبیرکردنەووە لەووی لە کاتی سوجدەدا ئتوی پانتۆلە کەم تێک دەچیت، دەیتەرسانم بەووی تەندرووستیم تێک دەچیت ئە گەر بەیانیان خەووە کم بپریم بۆ نوێژی بەیانى یان لە ڕۆژی گەرمی مانگی ئابدا بە ڕۆژوویم، بەووی

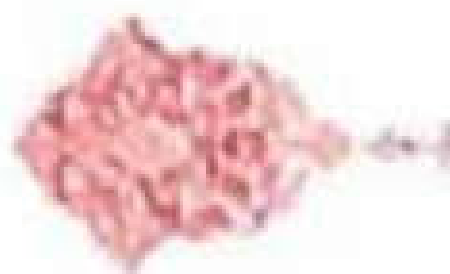
خەلکی ستایشم ناکەن ئەگەر قسە ی هەق بلیم یان نازاری جەستم
 دەدەن یان رۆزیە کەم دەپرن! بینیم ئیستا خەلکیم لە دەستدا، کە
 نیعمەتییکی نەبراوەم فرۆشت بەم وەهەمە رۆشتوووە؛ وەک رەش
 پیستەکانی ئەفریقا کە گەنجینە و خێرو بیژی دەبەخشن هەتا نقیم
 جوان وەربگرن، یان کاتر مێرێکی بە ناویانگ، یان عەنتیکەپەک لە
 عەنتیکەکانی شارستانی!

یان وەک دانیشتووی ئەو دوورگەیدی کە ئەمەریکیەکان ویستیان
 چۆلی بکەن و بیکەنە شوینی تاقیکردنەوی بۆمبە ئەتۆمی و
 تێیدا بیتەقیننەو، کۆمەڵیک خەلکیان نارد بۆ لایان هەتا هەوالیان
 پێدەن و ئاگادارییان بکەنەو کە: ئەم دوورگەیه دەروخت و هیچ
 شتیکی زیندووی تێدا نامی نیتەو، دەبیتە مایکی وێران و ئەمەریکا
 شوینیکی جیگیرە، هەر کەسێک لە ئیو خانوو و سەرودتە کە
 رادەست بکات ئیمە لە ئەمریکا باشتی پێدەدەن و لەبری ئەو
 خیمە ئیژی مایکی لە نیویۆرک دەدەین، فرۆکەکان بەدوای
 یە کدا دین و بۆ ئەوی ئیو لە گەل خۆیاندا ببەن و خۆتان
 نامادەبکەن، چونکە کەس لە ئیو نازانیت چ کاتییک
 دەگوازی نیتەو، ئەویش بزانی ناتوانن هیچ شتییک لە گەل خۆتاندا ببەن
 ئیلا ئەو نەبیت پێشان خستوو، دیتەو ریتان.

کەسی ژیر ئەوی هەیه خەرجی دەکات، دەزانیت ئەوی ئەمەرۆ
 دەبەخشیت هەر ئەویە سبەینی بۆی دەمینی نیتەو ئەویشی پارێزگاری

لنده كات و دهبشارتتهوه دهبؤرئيتت و لهدهستي دهدات، همموو ساتنيك ناماديه بو سه فهر... كهي گيليش دهستي دهگريت بهخيمه و كهلوپهله كهمه كهيهوه و دهليت: " من ليژه دهبينمهوه، نه مه مالمه و نه وهش كهلوپهله كانمه، پروژي پهسلان له نه مه ريكا تنها درؤ پروژنامه كان و نه فسانهي پروژنامه نووسه كانه، گيل نابم ئيستايه كي ناماده بفروشم به وهميكی دواخراو". همموو پروژنيك دهبينيت خهلكي دهفرن بيرناكاتهوه و گوماني وايه تنها خوي باقيه، ههتا نؤره دييت و به زور دهبهن ناتوانيت بهرگري بكات و رينگريان لينكات، نهوهي له دوورگه كهدا ههيبوو لهدهستيدهدات و له نه مه ريكاش تووشي دؤزهخي ههژاري و پئويست بوون به خهلكي دهيت.

نازاري مردن به سه رمدا زالبوو له توانامدا نه ما بيريكه مهوه، پروومكرده خودا و ته سه وري به خشش و ليبووردهيه كهيم كرد، هيو و خوشه ويستي ژيان به سه رمدا زال دهبوو دهست و قاچم ده جولاند و دهستي راستم بهرزكردهوه و ناماژهم پيي ده كرد، پاشان ناوميد دهبووم كاره كه م رادهستي خودا ده كرد. له دواي ليخوشبوون تنها ناواتم به يهك شت دهخواست؛ نه و يش نه وهبوو خودا گيان كيشانم بو پيش بخات، دهترسم نه م نازاره زور دريژه بكيشيت.

خه یاللم و ابوو چهند کاتر میزیکه بهم شیوهیه یه، لی دواتر بۆم
 پروو نبوو یه وه له دوو خوله ک زیاتر نه ماومه ته وه... له دوو خوله کدا
 ههستم بهم نازارانه کردوو و نهم رازانه به زیهنمدا تیپه ریوون! نه مه
 یه کیکه لهو سه رسور هینه ریا نه ی خودا کردوو یه دهر وونی
 مروقه کانه وه، تو خه ویک ده بینیت به پیی پروو داوه کانی بیست سال
 ده ژیت، پینج خوله ک زیاتریش نه خه وتویت.

پاشان که هیژم نه ما و خه ریکبوو نقووم بيم بو هه می شه یی له
 خه یالی خو مدا که سیک بانگی ده کردم، ههستم کرد دهستم بهر
 شتیکی رهق ده که ویت زانیم سوچیکی گه میه یه، دلخوش بوونیک
 دلخوش بوو که هه تا نیستا به و شیوه یه دلخوش نه بوومه، ههستم کرد
 به رزده کریمه وه بو ناوی، پاشان ناو ابووم له دهر وونم نه وانیش قاچیان
 گرتبووم بو نه وه ی نه و ناودی له گه روومدایه بیته دهره وه.

به دهر وونیک نوئوه هاتمه دهره وه، ناموژ گارییه کم وهر گرت نومیدم
 وایه به رده وام بیته بۆم، نرخ ی ژیان و هه قیقه ته ی مردنم زانی. نیمه
 تهنه پروو که شی مردن ده زانین نه ک هه قیقه ته که ی، وه ک عه ده م
 ده بینین وای داده نین که سانی نزیک و خوشه ویستانمان له چالی کدا
 ساردا داناوه و به ته نیا به جیمان هیشتوو و کرم ده یخوات! نه وه
 نازیزه که ت نییه به جیت هیشتوو له چاله که دا به لکوو
 جهسته که یه تی، جهسته پوشا کیکه به مردن داده که نریت وه ک چوون

مار کاژە کە ی فرێدەدات، نایا هیچ کەسینک لەسەر پۆشاکیکی
داکەندراو دەگری؟

مردن گواستنەو دیە بۆ ژیانیکی گەورەتر و فراوانتر، بەردو
نیعمەتینکی نەبراوە یان بەدبەختیەکی دوورودرێژ، ئەگەر مردن
فەنابوون بوایە نیعمەتبوو.

ئەگەر مردن سەفەرێکە و هەردەبێت بیکەین، کەسی ژیر ئەو
کەسە یە خۆی بۆ نامادە دەکات و سواری و توشووی بۆ
نامادەدەکات و بەردەوام لە یادییەتی بۆ ئەوەی لە بیری نەکات،
تەماشای هەموو شتێک دەکات، ئەگەر لەوشتانە بێت لە توانایدا
بێت هەلیبگرێت سوور دەبێت لەسەری، ئەگەر ناچار بێت پشتگوێ
بخات بێ پێویست دەبێت لێی و پشتی تێدەکات.

لەدوای هەموو ئەمانەو، کەس پێرۆزایی نەکات بەوەی سەلامەت
بووم، بەلکوو دوعا بۆخۆی و من بکات بە عاقیبت خیری، سوتند
بە خودا من دەترسم لە کاتینکدا بمرم کە دلم لەلای خودا نەبێت،
هەست بە تەوبە نەکەم، وینای رۆژی پەسلان نەکەم، وەک
ئەمجارە ی بەسەرمدا هات.

سكالا

له سالى ۱۹۵۹ دا پەخشكراوه

ئەمە سكالايە. بەلام لە كى؟ بۆ كى؟ خوشم نازانم؟

ئىستا گوى بيستی بانگى بەيانىم و لە جىگا كەى خوڤمدا، دەنووسم و پىلوه كانم تەپىك بووه لە خەوه نوتكەدا، دەستم خوڤى دەروات و خوشم هىچ نابىنم، دىرە كەش شىواوه و تەنھا خوڤم دەبخوڤنمەوه.

هەتا ئىستاش لە جىگا كەدا ئەمدىوو دىوو دەكەم؛ ساتىك پىئاگا دەبم و پاشان هەلدەستم. ئەمەش لە نەخوشىيەوه نىيە، سوپاس بۆ خودا بەهيز و چالاكم و وەرزش دەكەم هەست بە لەشساغى دەكەم لە ماسولكە كاندا وەك ئەوهى لاونكى سى سالان بم. بەهوى خەمى بژىوى و بىر كەردنەوه لە پارەش نىيە، سوپاس بۆ خودا هيندەم هەيە بەسمە و لىشم زيادە. بەهوى ناكۆكى مألەوه و كىشە نىيە لە گەل خەلكىدا، لە مالى خوڤمدا نارامم و وازم لە خەلكى هيناه و مامەلەيان لە گەل ناكەم و نزيكيان نابمەوه و كرىن و فروشتيان

له گهڵ ناکهم، سهرقالی سیاست و سهرو کایهتی نابم، چه وامه تهره
له دست خه لکی.

ئهی کهواته چیمه بۆ خهوم لێناکه ویت؟ خه مینکه گه وره تره له
هه موو نهو خه مانه یه؛ خه می نه ده به! نه وهی تییدام قورستره له کاری
نهو کرێکاره کهی رینگاگان هه لده که نیت و به یانی تائیواره چال
هه لده که نیت، سویند به خودا دژوارتره، چونکه کرێکار ماندوو دهیت
هه تا تارهق ده پیتیت به لام نه گهر نانیکی باش بخوات و رابکشیت
خه و دهیباته وه، من برسیم دهیت به لام ههزم له خواردن نییه، نه گهر
بیخۆم دواتر بیرده که مه وه نه وه هه رس ناکهم که خواردوو مه،
خه وه نووتکه دهسکوژیت و ناتوانم بخهوم، ئایا نهو که سه خهوی
لیده که ویت که به بهرد ده دن به سه ریدا؟ ته قه ی سه رم دیت لی له
ناوه وه، بیر کردنه وه کانم ده دن به یه کدا ته قه ی دیت، چون خهوم
لیده که ویت و نه م بیر کردنه وانه وه ک به رد ده دن به سه رمدا؟

بیرۆ کهی وتار و قسه و چیرۆ که کان.

پێویسته له سه رم هه موو هه یه نیه ک نه م وتانه ناماده بکه م، پێویسته
له سه رم وتاری هه یه نی ناماده بکه م یان بگه ریم به شوینی که سینکدا
له بری من به چیت، دووشه مانیش وتارنیک بنورسم بۆ ((ئه یام))، بۆ
سی گۆقار بابهت ده نووسم و گۆقاره کانی تریش جار جار بابه تیان
بۆ ده نووسم، هه ندی کتیبم له لایه ناماده یان ده که م بۆ چاپ، به لێنم

به دوو پهخشانگه داوه بو يه كيان زنجيرهيه ك چيروكي مندانان
 بنووسم بو نهوهي تريان زنجيرهيه ك له ناساندني پياوه كاندا بنووسم،
 له سهرووي هه موو نه مانه وه كاري داد گام هه يه. ناواته خوازم يه ك
 مانگ بو خووم بريم وه ك چون خهلكي دهري، من له كوئي
 نه وه دام كه ناواتي پنده خوازم؟ خهلكي كه بيسهري هه واليك دهب
 يان چيروكيك دهينن له مه دا بير له خويان ده كه نه وه، به لام نه گهر
 ببيستم يان بخوينمه وه بيرده كه مه وه چون نه مه بكه م به وتارنك يان
 بيكه م به نووسينيك، نه گهر خهلكي ديمه نيك له ديمه نه كاني
 سرووشت بدينن يان ته ماشاي فيلميني سینه مایی بكن چيژي
 ليوه رده گرن بو دهرووني خويان، نه گهر دلخوشبن يان خه مبارين
 دلخوشي و خه مباريان بو خوiane، دلخوشي و خه مباري من بو
 خهلكيه، له پيناو نه مه دا وه ك شيته كان كارده كه م.

له رينگادا دههستم بو نهوهي نهو بيروكه يه بنووسم كه به ميشكمدا
 هاتوه بو قسه يان وتار دهشيت، له قهره بالخي رۆسه ردا ده نووسم
 نه گهر شتيكم بيريكه ورتته وه بو قسه يان وتار به كهلك بيت، له
 په ناي پيخه فه كه مدا كاغز و پينووس هه يه پينوسه كesh په يوهسته
 به گلۆپه كه وه، هه ركات بيروكه يه ك به ميشكمدا بيت گلۆپه كه
 رۆشن ده كه م و ده نووسم. مامۆستا كاني نه دهب ده لين بيروكه كان له
 ديمه ني جواندا دين، له باخچه دا كه دهنگي بولبول ديت و ناو
 رنده كات و مروفيش چوست و چالاكه، لي من ته نها كاتيک

بىرۈكەم بۇ دىت كە لە جىندام و رەنەوز تىنكى شكاندوم، شەوان
 بىست جار پروناكىە رۇشن دەكەم و خامۇشى دەكەمەو، ھەربۇيە
 خىزانەكەم لىم رادەكەن و كەس لەو ژوورەدا ناخەونىت كە تىيدا
 دەخەوم.

سەبارەت بە خەلكىش رامكردوۋە لىيان يان رايانكردوۋە لىم، ماۋەدى
 چەند سالىكە تەنھام و سەردانى كەس ناكەم و كەسىش سەردانم
 ناكات نىللا بەكەمى نەبىت. ئەگەر ھاورپىيەكەم بەتامەزررۇيىەو
 سەردانم بىكات ناتوانم پىشوازى لىبەكەم، نايە خوئندكار لە شەوى
 تاقىكردنەوۋەدا پىشوازى لە كەس دەكات؟

چۈن لەگەل مىواندا دابنىشم و قسەى ھىچى لەگەلدا بىكەم ئەو
 مىشك بەتالە ھاتوۋە ئەو كاترمىرانە بەسەربەرىت كە بىنكارە تىيدا،
 منىش دەلىنى لەسەر پشكو دانىشتووم و بىر لە پەخشانگە دەكەمەو
 كە چاۋەپرېم دەكەن و ۋەك دۆزەخ دەمى كرددۆتەوۋە و چاۋەپرېنى
 وتارىيەتى؟

ئەم قسە و وتارانە غەرىبىيان كردم و لە شارەكەى خوشمدام، بىبەشى
 كردم لە قسەى دانىشتنەكان و دىدارى براكانم. نىستا خەو لە
 چاۋەكانم فرى و ھەستام بۇ لاي كىتېبخانەكە.... خىزانەكەم بەدەم

خەووە لیمی پرسی: هیچ بووه؟ وەلامم ئەدا یەووە... وەلامم کەدی
لەم قسانەدا دەبییت.

ئەمەش لە بەلاکانی ئەدەبە. خەلکی لە نیوان خۆیان و
خێزانەکانیاندا نەینیان هەیه و نەینێ تریش بەلاکانیان دەدەن
بەسەریدا، ئەدیبی دامویش هیچ نەینییەکی نییه، پێویستە
خۆنەرەکانی بەشداربن لە هەموو نەینییەکانیدا، تەنانەت لە هەوالی
مألەووشیدا، تەنانەت لە وردترین هەست و قولترین پازیدا، پێویستە
لەسەری پەسنی بکات بۆ خەلکی و لەبارەییەو بەدوی، پەنهایەکانی
ئەدیب ناشکرایە و نەینییەکانی بلاو، ئای ئەدیبەکان چەندی
بەدبەختن!

گونگرە بەرێزەکان ئەمە دۆخی منە، چوارەمین شەو کە نەخەوتووم.

ئەمە دۆخی منە و سی و یەک سألە لەم بەلایەدام. بەلێ
بەرێزەکانم، ماوەی سی و یەک سألە بێردەکەمەووە بۆ خۆنەرەکان،
هەست دەکەم و دەریم بۆ ئەوان؛ تاکە خەمم ئەوێهە پۆژانە قسەیان
پێشکەش بکەم، لە ڕووح و دەرۆنمی دەکەمەووە بۆ ئەوێهە بییتە
خۆشی بۆ ئەوان و دلنەوایی بییت بۆیان لە کاتە فەراغەکانیاندا،
ماوەی حەقدە سالیشه لە قسەکردن بۆ گونگرەکانم دانەبرام نییلا
چەند ماوەیەکی کەم نەبییت.

خەقۇدە سالە قسەتان بۇ دەكەم! نەرى بابەتە كان كۆتاييان پىي نايەت؟ نەرى بىزارنامە يان لىم بىزارنامە؟ مۆلەتم بەدن كەمىك پشور بەدەم و ئىسراحت بەكەن لە دەستم!

سۆندتان بۇ دەخۆم ھەركات دەبىنم بەرنامە كانى رادىو رىنگى لە قسە كردنم دەكات، جا ناھەنگىك بىت يان يارىيەك بىت يان ھەرشىكى تر، دلخۆش دەبم وەك چۆن خوتندكارىك دلخۆش دەبىت بە داخستنى قوتابخانە بەھۆى رۆژى جەژنەو! سى يەكى سەدەيە كە من دەنووسم، بەردەوام دەنووسم، ھەتا زىاتر لە پانزە ھەزار لاپەرە لە نووسىنە كانم چاپكراوہ ئەمە جگە لە وتارە كانم كە پىشكەشم كردوون و نەم نووسىوون و لە دەستم چوون(لە ھەزار وتار زىاترە)، لە گەل ئەمەشدا ھەست دەكەم شتىكم لەلايە و نەموتوہ، كاتى پىويستم نىيە كە بىلیم.. ئەويش كارى نەدەبى نەمرە كە گرىنگى پىدەدەم وەلى ئەم قسە و وتارە سەرقالم دەكەن لىي.

ھەموو مەروفىك توانايەكى ھەيە، ئىستا وام لىھاتووہ بەرگە ناگرم. نەگەر بىنىتان لەناكاو دابرام لەم قسانە و لە نووسىن لە گوڤار و رۆژنامە كاندا پىتان سەير نەبىت، چونكە بىرىارى پاكردنم داوہ.

من داواى مۆلەت دەكەم، واى دابىنن فەرمانبەر يان كرىنكارم، نايە فەرمانبەر يان كرىنكار مافى ئەوہى نىيە چەند رۆژىك مۆلەت وەربگرىت بۇ ئەوہى پشور بەدات؟

دەمنووسی و گەنج بووم و دەرۋونم پربوو لە ھەماسەت و ھەزم لە ناوبانگ بوو، شۆمەندی ئەدەبیش ھانیدەدام بۆ کارکردن، دەمنووسی و نوسینە کەم پێشان پەخشانگە دەدا ھیچ برە پارەییە کەم نەدەویست تەنھا ئەو نەبیت بۆم بڵاویکەنەو، کە دەمبیینی بڵاویکراوەتەو گەرھەیی و خۆشی دلیان پرە کردم یە کسەری پاداشتە کەم دەستدەکووت، ئیستا پەخشانگە رووم تیدە کات و داوام لیدە کات، پارەییە کی باشیشم بۆ پێشنیار دە کات، بەلام ھەماسەتم لە دەستداو و ھەزی ناوبانگ لە دەرۋونمدا مردوو، کاتیکیش پێی گەیشتم سەراییک بوو.

سویند بەخودا سەراییکە! دەزانن سەراب چییە؟ ئەو کەسە ی لە بیاباندا پێ دە کات لە دوورەو وە ک ئاویکی ھەلقولای دەبیینت، کە دە گات پێی ھیچی دەستناکووت.

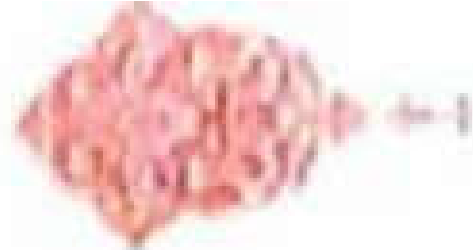
ناوبانگیش وایە! بە ئەزمونەو لەبارەییەو دەنووسم. ملیۆنان کەس ناومیان بیست، زۆریە نوسینە کانم بۆ فارسی و ئەوردی وەرگیردرا و ھەندیکیشی وەرگیردراو بۆ ئینگلیزی، نووسراوم لەلایەن خۆیندەران و بیسەرانیو بۆ دیت لە ئەندەنوسیا لەوپەری رۆژھەلات و لە مەراکیش لە رۆژناوایەو. چیم دەسکەوتوو لە ھەموو ئەماندا و سوودی چیم لێی بینیوو؟ چ سودیک وەر دەگرم ئە گەر لە مالدو بە تەنھا بم و ملیۆنان خەلک ستایشم بکەن و پیم بلین

ئەدیبی عەرەبە، چ زیائیک دەگەر ئەگەر پیم بلین ئەزانترینی
ئەزانە کانه؟ یان ناوی من نەیه تە سەر زارییان و نەمناسن؟

شکوومەندی ئەدەبی چیه؟ ئەوێه نووسینی ئەو کەسانەت پئی
بگات کە پیت سەرسامن، یان ئاهەنگی ریزلینانت بو سازیکریت و
رۆژنامەکان لەبارەتەو بنووسن؟ ماوەی بیست ساڵ زیاترە هەموو
ئەمانەم بینوو، بەراستم بزانی کە دەلیم سەرابە.

تا کە هەقیقەت لە بەروبوومی ئەدەب پاداشتی وتارەکان و ئەو
پاداشتەیه لەلایەن خوداوە چاوەرپئی دەکەین! لەسەر نووسینەکانم
گەورەترین پاداشتم وەرگرتوو کە نووسەرێکی عەرەبی وەرگیرتیی،
چەندین جار سئ سەد لیرەم لەسەرێک نووسین وەرگرتوو، هەزار
لیرەم بو یەک سیمینار وەرگرتوو، پارە هەقیقەتە و سەراب نییە، لی
چی بکەم لە پارە؟

مووچە کەم بەشم دەکات، ئاواتە خوازبووم مالتیکم هەبیّت سوپاس بو
خودا بوومە خاوەنی مال، پارە خەزن ناکەم و نامەوێت بێمە گەورە
زەنگینەکان، بوچی سووربم لەسەر بە دەستھینانی پارە؟ ئایا پارە
یە کسانە بەو نارامییە لەدەستی دەدەم و لەو خەوێ حەزم پێیەتی
و دەستم ناکەوێت؟

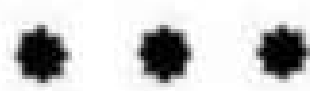
سەبارەت بە پاداشتی خوداش ئومیدەوارم هیندە دلسۆزیم هەبیت کە
شایەنی پاداشت بێ، ئومیدەوارم خودا لە پاداشت بێ بەشم نە کات،
نە گەر ماوەیەک پشوویدا بۆ ئەوەی دەرۆونم و کارەکانم تازە
بکەمەوه.

پاداشتی خودا تاکە هەقیقەتە کە دەمینیتەوه و ئەوی ئیری
خۆشییەکی هەلخەڵەتینەرە، فیلێکە لە خۆمانی دەکەین و وەهەمە،
مشتی بایە! مشتێ با بگرە دەبینیت دەستت هیچی تێدا نییە،
دونیاش ناوایە. چی لە گەڵ خۆماندا دەبەین جگە لە کردەوهی باش
نەبیت؟ هەمووی سەرابە ئیلا ئەوە نەبیت کە پیشی دەخەین بۆ
دوارۆژمان.

لە دواي هەموو ئەمانەوه، ئیوه - بەرێزان - بیسەری قسە قسە کار
دەبن یان نروسینی نووسەرێک دەخوینیتەوه وینای ئەو کۆشش و
ماندوووییە ناکەن کە خەرچی کردوو هەتا گەیشتوو بە دەستان.
وێک ئەو کرلیزەیه وایە کە دەیخۆن بەبێ ئەوهی بیری لێبکەنەوه
یان پرسیری لێو بکەن، نە گەر بێرتان بکردایەتەوه دەتازانی چەند
دەست کاری تێدا کردوو و چەندی کۆششی تێدا کراوه، لەو
رۆژەوهی جووتیارە کە چاندوویتی هەتا ئەوکاتەي ناندواکە
شیلاویتی و کردوویتی بەنان.

بەلکوو کاری ئەدیب لە نووسیندا گرانتره و بەلای ئەدیب به
 ئەدەبەوه گرانتره، بمبوورن ئەمرۆ هەناسەمدا به دەررونم بەم وتانە،
 سکالایە.....

هەست دەکەم بەم سکالاکردنە باریکم لەسەرشانم لابردوو، ئیستا
 هەستاوم نوێژی بەیانی دەکەم و هەولێدەدەم بخەوم، بمبوورن ئەگەر
 ماندووم کردبن به قسەکردن لەبارەوی خۆمەوه و بەیانی بکەنەوه
 بەخێر و خوشی.

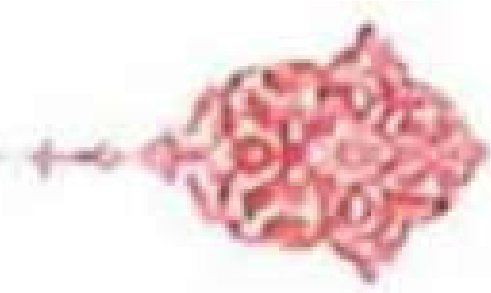

له دواي پهنجا

له سالي ۱۹۵۹ دا بلار كراوه نه و

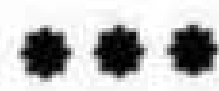
ته ماشاي رۇژميرم كرد بينم نه مرقۇ (۲۳ى جهمادى نولاي
۱۳۷۹ى كۇچى) پهنجا و دوو سالى قه ميرييم ته وار كردوو،
ساتييك وه ستام و پروانيمه نه مرقۇ و دوينيم، ته ماشاي پيشى خوم
كرد ههتا بزانه كوئايي ريگاكه كامهيه، ته ماشاي دواوهم كرد
ههتا بينم چ سوودينكم بينيووه له م ريگايه.

وه ستام وهك چون بازرگان له كوئايي سالدا ده وه ستيت بو نه وهى
جهردى ده فته ره كهى بكات و حسابى خوى بزائيت، بزائيت چى
قازانج كردوو و چى زهره ر كردوو. وه ستام وهك چون نه و كاروانيه
ده وه ستيت كه تاريكى هاتوو به سهرياندا و برسپيه تى پهريشانى
كردوون، ئينجا راده كهن نازان له كرئوه هاتوون و به ره و كوى
دهرؤن، نارام نابنه وه ههتا ماندووى ده يانر وخيتيت و به خه وتووى
ده كهون وهك كوژراوه كان!

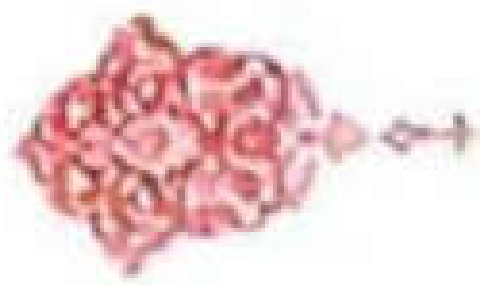

ئیمەش بەو شیۆهیهن که بەرپنگای ژیاندا ری دەکەین؛ وەک
 شیتەکان پیشبرکی دەکەین وەلی نازانین لەسەر چی پیشبرکی
 دەکەین، هەر بەیانی چاومان کردەووە بەردەوام کار دەکەین هەتا
 ئەوکاتەی شوو خەو دەمانباتەووە، هەموو شتیک دەکەین ئیلا
 بیرکردنەووە لە خۆمان نەبیّت یان برۆانین لە کوئووە هاتوین و بو کوی
 دەرۆین!

لە دەفتەرە کەم رووانی، هەتا ببینم چیم داوا کرد و چیم وەرگرتووە.

داوای شکۆمەندی ئەدەبیم کرد و هەوڵی خۆییم بوو، لە
 خوێندنەووەدا تیژی چاوەکانم رویشت و کاتر میژەکانی تەمەنم تیدا
 خەرج کرد، شەووە دوور و درێژەکان دەمخوێندەووە، لەوکاتەی
 خوێندکاربووم کتیبی وام خوێندەووە که ئەدیبهکانی ئەمرو
 بو جارنکیش نەیانکردۆتەووە و تەماشای بکەن! مامۆستایە کم نەبوو
 رینگاکەم نیشان بدات و دەستم بگریت، لە مامۆستا کاندان نەبوو
 خاوەنی شیوازی خۆی هەبیّت لە نووسیندا هەتا شوینی شیوازه کە
 بکەوم، تیا یاندا نەبوو دەستی بالای هەبیّت لە وتاردان و پیشکەش
 کردندا هەتا بە شیواز و مەزەهەبی خۆیدا بمبات. ئەوێ خوێنەرە کانم
 پێی دەلین شیوازی نووسینم و گوێگرەکان پێی دەلین رینگای
 پیشکەش کردنم شتیکە خۆدای گەورە منەتی کردووە بەسەرمدا پێی
 و هی خۆم نییه، لەوکاتەووەی دەنووسم و قسە دەکەم لەسەر شیواز و

تەبىئەتى خۆم بووم، لە نووسىندا وشەيەك جىگىر ناکەم لەبرى
 وشەيەكى تر و شىۋازى رىنگايەك ديارىي ناکەم لەرېنگاگاندا،
 لەكاتى قسەکردندا زۆر لە خۆم ناکەم لە تۆنى دەنگمدا و نامىش
 ناکەم لە دەرخستنى پىتەگاندا.

..... ئاۋاتەخۋازبووم بىمە وتارىيىژىك مېنبەرەكان بەهەژىنم و بىمە
 نوسەرىك پەيامبەرەكان بە شوئەنەوارىدا بېرۆن، وامدەزانى ئەمە
 ئەوپەرى ئاۋات و دوورترىن داوامە، كە بەدەستم هېنا پشتم تىي كىرد
 و شىرىنەكەى نەما، وام لىھات چىژم لىي نەدەبىرد و ئاۋاتم پىي
 نەدەخواست.

شكۆمەندى ئەدەبى چىيە؟ ئەۋدە خەلكى لە ھەموو شوئىيىك
 باست بىكەن و پىشېركى بىكەن بۆ خۆئىندەنەۋەى نووسىنەكانت و
 بىستنى پەخشكراۋەكانت، نووسىنى سەرسامى بەدۋاى يەكدا بۆت
 بىت و ئاھەنگى رېزلىنانت بۆ سازىكرىت؟ ھەموو ئەمانەم بىنى؟
 دەتانەۋىت پىتان بلىم چىم بىنىۋە تىايدا؟ سەرابم
 بىنى.....سەرابىكى ھەلخەلەتېنەر، تۆزى بەربا!

ئەمانە نالىم ۋەك ۋتەى ئەدىبىك كە دەپەۋىت نامۆ بىت و
 سەرسامى بە چىنگ بىخات، نا سۆئىند بەخوداى گەۋرە(بۆيە سۆئىند
 دەخۆم بۆئەۋەى باۋەربىكەن) تەنھا ئەۋە دەلىم كە ھەستى پىدەكەم.
 ئەۋا سى سالا سەر مېنبەرەكانم گرتوۋە و پىشى گۆقار و

رۆژنامه کانم داگیر کردوو، ماوهی چهفده ساله چهفتانه له رادیوووه
 قسه ده کهم ههتا ته مرفۆ، له شام و میسر و عیراق و حیجاز و هیند
 و نه ندهنوسیا و تارانیکم داوه که دله کانی دهه ژانده، نووسینیکم
 دهنوسی که ده بووه جی باسی خه لکی، رۆژه کان تیده په رین و
 ناوه کهم له سه ر زاری هه موو خه لکی شاره کهم بوو له هه موو نه و
 شارانه شی تیدا ژیاوم یان نووسینه کانم گه یشتوو په پی، گوی بیستی
 چه پله ی سه رسامی بووم و بیسه ری وتاری ستایش کردن بووم له
 ناههنگی ریتلیناندا، له باره ی خومه وه نووسین و په یامه کانم
 خوینده وه، ره خه گره گه وره کان توئینه وه بیان له نه ده به کهم کرد و له
 قوتابخانه کاندای خوئران، زۆربه ی نووسینه کانم ودرگیر درا بو دوو
 بلاوترین زمان له جیهاندا: ئینگلیزی و نه وره دی؛ بو فارسی و
 فه رهنسی..... له هه موو نه مانه دا چه ندیکه ماوه ته وه بووم؟ هیچ.
 نه گه ر خودا له سه ر هه ندیکه پاداشتی بو نه نووسیستم نه وا به ده ست
 به تالی لیوه ی دهرچووم!

ماوه ی چه ندین ساله په رگیر و ته نهام، چه ندین هه فته به سه رمدا
 تیده په ریت و سه ردانی که سم نه کردوو و که سیش سه ردانی
 نه کردوو، له گه ل که سدا نه ده دووم نیلا قسه ی کار کردن نه بیته له
 دادگا یان قسه ی خیزانی له مالدای. چه سو دیکم پیده گه به نیته نه گه ر
 من لی ره ته نها ببه و له مه راکیش و هیند و نیوانیاندا باس بکریم و
 ستایش بکریم، چه زیانیک ده کهم نه گه ر تیدا سه رزه نشت بکریم یان
 که سی تیدا نه بیته گونی له ناوه کهم بوو بیته؟

هیلده گونبیشی ستایشی علوم بوم که بهرزی کرده و معندهوه بو
 پلهی نهران له سهرزمنشتیش که بره و وسیدی بو خواروه بولای
 شه پشانه کان ریزلینانیک و یزم لئراوه که شایهلم نهووه و نهراموش
 کراوم ههنا کهسانی سهرتایی له نهدهدا بانگهشت ده کران بو
 کۆنگره و کۆره نهده بییه کان و منیش بو هیچیان بانگهشت
 نه کرام له گهله ههردوو دۆخه کهدا راهاتم و ام لئهات ستایش کردن
 لووتبهرزی نهده کردم و چون دانیش سوویه کی جهستهی
 نهده جولاندم.

شکۆمهندی نهدهی له هیسابدا کهوتنه خواروه که بینیم وههم و
 سهراپه.

داوای پلهم کرد، دواتر ته ماشم کرد پله و پایه ته کلیفه نهک
 ریزلینان ماندروی و نارهجه تیه نهک خوشی و شادی،
 فرسانبدریش نه سیرنکه و کۆتکراوه به کۆتی نالتونی، له گهله
 ههسور نهماندها له ته مندا حمزم له یهک نه رکبوو، ههولم بۆیدا و
 له نامه زرۆیدا بۆی سووتام..... نهویش نهو بوو بیجه ماسوستای
 سهرتایی له توتابخانهی حدرستا نهدهش پیش سی سال بوو،
 بهدهستم نههینا و نه داوای نهووه حمزم له هیچی تر نه کرد.

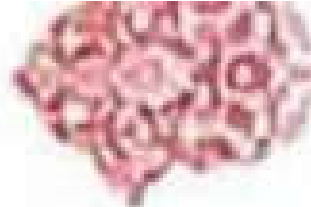
داوای پارەم کرد و هەولم بۆ دەولە مەندیدا، پاشان تەماشام کرد
بینیم خەلکی دەولە مەند تیا یاندایە بەدبەختە، هەزارە کانیش
هەندیکیان بەختە وەرن.

نەوکاتە ی لە ناوەندی بووم باوکم کۆچی دوایی کرد، خیزان و
قەرزیکێ زۆری بەجێهێشت، خودا قەرزەکانی بۆ داینهوه و
منداڵەکانی پێگەیاندا و پێوستیان بە کەس نەبوو، ژیا ئمان وەسەت
بوو هیچ رۆژیک سکاڵامان لە نەبوونی نەکرد و دەستەوسان
نەبووین لە گەشتن بەوێ پێوستمانە، هیچ رۆژیکیش هێندە پارە
لە بەردەستماندا نەبوو کە نەزانین چی لێبکەین، رۆزیمان سوپاس بۆ
خودا وە ک رۆزی بالندە وابوو:

کە بە سکی بەتال دەر دەچیت و بە تیری دە گەریتەوه.

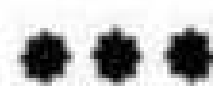
نیتەر داوای سەر وەت و سامانم نە دە کرد ئیلا ئەونە نەبیت پێی بژیم و
رۆوم لە زەلیلی پێوستی پپارێژیت.

داوای چێژی جەستەم کرد و شەوانی لاویم تیایدا خەرج کرد بە
بیر کردنەوه لێی و رۆژەکانم تیایدا لە دەستدا لە گەر ان بە داوای
شوئە کەیدا، لە مەستی نە مەدا بووم و تەنھا بیرم لە مە دە کردەوه و
تامە زرۆیی بووم، نەو چیرۆکانەم دە خوئندەوه کە باسیان دە کرد و نەو
هۆنراوانە ی نامازە ی پێ دە دەن. پاشان گەر بە بووم و زانستم زیاد بوو،
مەستیه کە رۆیشت و بیر کردنەوه کە راست بوو یهوه، بینیم خاوەنی

نارهزوو که هه موو ریڭگایه کی بو ده گرتته بهر وه ک نهو که سه
 تونییه وایه که ئاوی دهریا ده خواته وه ههتا زیاتر بخواته وه
 تونییه ته که ی زیاتر ده بیته، بووم دهر که وت نهو که سه ی حه لال تیری
 ناکات و قه ناعه تی پی ناکات حه رامیش تیری ناکات نه گه ر بگات
 به هه موو ئا فره ته کانی جیهانیش.

پاشان لاوتیم به خهون و وه همه کانییه وه رویشته، حهزه که نه ما و
 داواکارییه که مرد، پشوم دا و حه وامه وه.

دانیستم و ته ماشای خه لکیم ده کرد، ده مپرسی: بو چ شتیک
 راده که ن؟ بو چ شتیک هه ولده دهن؟ هیچ شتیک نییه سه راب
 نه بیته!

ده زانن سه راب چییه؟

نهو که سه ی له بیاباندا ری ده کات له دووره وه واده زانیته کانییه کی
 ئاوی زولاله، سواریه کانی ماندوو ده کات و هاوه له کانی هانده دات بو
 نه وه ی پی بگه ن، که ده گه ن ته نها ده گه ن به خو ل.

نه مه چیژه کانی ژیانده؛ به چیژ نییه له دووره وه نه بیته.

كەسى ھەزار تاۋاتە خورازى سەرۋەت و سامانە، وادە زانئەت نە گەر دە
 ھەزار لىرەى دەست بىكەۋىت ھەمۇر دۇنيای بۇ بوۋ، نە گەر پىنى
 بىھىشئەت نەو چىژەى نايئەت كە چاۋەرۋانى دە كەرد و ئىنجا تەماحى
 لە سەد ھەزاردايە، ھەست دە كات پىۋىستى پىيەيەتى لە كاتىكدا
 لە دەستىدايە ۋەك چۆن ھەستى دە كەرد پىۋىستى پىيەتى لە ۋەكاتەى
 لە دەستىدا نەبوۋ، نە گەر سەد ھەزارشى دەستبەكەۋىت داۋاى
 مىليۇنىك دە كات، نە گەر بەنى ئادەم شىۋىتك ئالتونى ھەبىت داۋاى
 دوۋەم دە كات، چاۋى پىرناكات خۆل نەبىت.

شاعىرنكى عاشق، دۇنيا پىر دە كات لە ھۆنراۋەى ناسك و پىر لە
 ھەست، ناشكرای دە كات كە ھىچى ناۋىت لە خۆشەۋىستە كەى
 تەنھا چىژى تەماشا كەردن و قسە كەردن نەبىت، كە گەيشت پىنى
 ھىچىانى دەستناكەۋى و داۋاى داۋاى ئەۋە دە كات، پاشان دەيەۋىت
 ھاۋسەرگىرى بىكات كە ئەنجامىدا نەۋ نىعمەتەى دەسنەكەۋت كە
 لە خەيالىدا بوۋ، ۋىنەى خەيالى لەژىر تىشكى خۆرى واقعىدا
 دەتۋىتەۋە ۋەك چۆن بە فرى زستان لەژىر چىرپەى بەھاردا دەتۋىتەۋە،
 مەجنونىش لە لەيلادا نەۋ ئافرەتە دەبىنىت كە خودا لە خۆل
 درۋوستى كەردۋە و ئەۋە نەبوۋ كە لە خەيالى خۆيدا لە پەنير
 درۋوستى كەردۋە، پاشان لىنى بىزار دەبىت و دەچىت بۇ ئافرەتتىكى تر
 شىت دەبىت!

فەرمانبەرینکی بچووک وزیر یان ئەمیر دەبێت ئە نۆتۆمیلکە ی
 دێتە خوارەو، ئەفسەرەکان بۆی دەوستان و خەلکی بۆی
 دەچەمبێننەو، گومانی وایە لە سەرۆکایەتی یان وزیرییەتی ئەو
 چیژ و خۆشیە بە دەست دێنێت کە خەیاڵی دەکات بەهۆی بیبەشبوون
 لێوێ، نازانێت وزیر بە جۆرێک لە گەل وەزارەتە کەیدا رادیت هەتا
 لە چاویدا وەک کاری نووسەرینکی بچووک ی لێدیت. وەهە... وەلێ
 ئێمە دایم پەییوەست دەبین بە وەهە کانهو!

بیرمکردەو چیم لە چیژەکانی دنیا بە دەستەیناوە و چەندی
 بەرگە ی نارهەتیم گرتوو لە نارامگرتنی دەروونم بە ئەنجامدانی
 تاعەت و دوورکەوتنەو لە تادان، بینیم قەدەغە کراوەکان جوان و
 رازنراوەن دەروونم لێی دوورخستەو هەرچەندە هەزی پێبوو، بینیم
 واجبەکان قورسە دەروونم ناچار کرد لەسەری هەرچەندە لێی
 رادەکرد، هەرکاتیش دەروونم بەسەرمانا زال دەبوو قەدەغە کراوەکانم
 ئەنجام دەدا و وازم لە واجبەکان دەهینا، نازار و خۆشیم دەچەشت،
 چی ماوەتەو لەو چیژ و نازارد؟ هیچ. چیژە کە رۆیشت و سزا کە ی
 ماوە، نازارە کە رۆیشت و پاداشتە کە ی ماوە.

کەس لەو کەسە گومرێتر و غەشاشتر نییە کە پیت دەلێت!
 تەنها تەماشای ئەو ساتە بکە کە تینیدایت.

نه خيړ سوئند به خودا، نه وهی گوزدهشتووه نه فهوتاوو به لکورو بوټ نووسراوه يان له سهرت نووسراوه، خودا بزارديه تي و نيوه بيرانچوته وه. نه وهی ديټ پهنهانه وهلی پهنهان وهک ئيستايه. وټنه ی نه وکسه ی هم قسه دهکات وهک نه و کسه وايه که سواری که شتی بووه و هيټدهی نه ماوه نقووم بيټ و تنها چند کاترميړنکی ماوه، به خيړايی پر ناده ته گهمييه بچوو که کانی رزگار بوون وهک که سه ژيره کان و داوای پشتوټنی رزگار بوون ناکات وهک نه و کسه ی گهمييه که ی له ده ستداوه، به لکورو له ژووره که ی دهمينيټه وه و ديواره کانی به وټنه دهر از نينيټه وه و زهوييه که ی پاکده کاته وه، به خوی ده ليټ:

خو ههرچوټنيک بيټ گهميه که نقووم ده بيټ جا بوچی چيژ له م ساتم ودرنه گرم که تييدام؟ هه موو ته مه نی خراب دهکات له چاککردنی هم کاترميړه دا، نه گهریش ناوه ز کاره که ی به گيليتی زانی با به کوپنکی مه ی بدات به پرووی ناوه زدا که چاوی کوټر دهکات وای ليدهکات نه بينيت و ريټوټنی ودرنه گرت، مه ی هه يه مه ی سهروهت و سامانه مه ی ده سه لاته!

نه مه نموونه ی نه و که سه يه دنيا فانی ده کاته گرنگترين خه می و پشت دهکات له دواړوژی، نه گهر ژيربوایه پشتی له دنيا ده کرد. گهمييه و گوچانه که ی هه لنده گرت و به تنيا ريټی نه ده گرت بهر،

له سوچیکدا نه ده وهستا و دهست له چاکه کاران پان بکاته وه؛ نه م
 جوړه زوهده زوهدی نه زانه گانه، نه مهش سهرپیچی کردنه له
 ناپیندا. زوهدی راستی زوهدی هاوه لان و شوینکه وتوانه، نه وانهی
 کاریان بو دنیا کرد و سهروه تیان کو کرده وه و چیژیان له پاکه
 ه لاله که وهرگرت و نیعمه تی خودایان پیوه دیار بوو، لی دنیا له
 دهستیاندا بوو نه ک دلیان، بهردهوام یادی خودا له دل و له سر
 زاریان بوو، شه ریعت چرا و پیشه وایان بوو، دهستیان کراوه بوو بو
 خیر کردن، شانازیان نه ده کرد به دهوله مه ندییه وه هتا لوتبه رزین و
 هه ژاریش خه مباری نه ده کردن هتا بیثومید بن، به لکوو له نیوان
 دهوله مه ندیکی سوپاسگوزار و هه ژارنکی خوړاگردابوون. نه و
 که سهی پاره ی دهست ده که ویت و له شتی باشدا دهیبه خشیت باشتره
 له و که سهی به دهستی ناهینیت و نایبه خشیت به لکوو داواده کات و
 وهریده گریت، نه و که سهی زانست فیرده بیت و کاری پیده کات باشتره
 له و که سهی له خه لکی دوورده که ویته وه و له سوچیک یان
 نه شکه وتیکدا خه ریکی په رستش ده بیت، نه و که سهی خاوه ن پله و
 دهسه لاته و دادپه روه ر ده بیت و سته م دوورده خاته وه باشتره له و که سهی
 دهسه لاتی نییه و دادپه روه ریش نییه... عیبادهت ته نها نه وه نییه
 پییه کانت له میحرابه کاندای بیت، به لکوو هه رچاکه یه ک نه نجامی
 ده دهیت نه گه ر چاره ری پادا داشته که ی بکه یت له خودا عیباده ته؛ هه ر
 هه لالیک له بهر خودا نه نجامی به دهیت عیباده ته؛ نه گه ر له خوار دندا
 نیهت نه وه بیت توانای نه نجامدانی کاری چاکهت هه بیت و

بەچوونە لاي خىزانى نىھتت داوون پاكى بىت و لە كۆكردنەو پاره و
سەرودەدا نىھتت تواناي خىر كوردن بىت، ھەموو ئەمانە دەبىتتە عىبادەت
بۆت، شوكرانە كوردن لەسەر ھەر نىعمەتتەك و خۆراگرىت لەسەر
ھەر بەلايدەك عىبادەتە بۆت.

سروشتى مرووف وايە بەتەماحە، وەك خوئندكارى قوتابخانە وايە؛
ھەركات گەشت بەقوناغىك ھەمى ئەوھىە بگاتە قوناغى دواترى.
بەلام خوئندكار ئامانجىكى ديارىكراوى ھەيە ئەگەر پىي گەيى
دەوەستىت، بەلام مرووف لە دونيادا بەدواى شتىكدا دەروات كە
ھەرگىز پىي ناگات، چونكە ھەولى بۆ نادات بۆ ئەوھى لەسەر
بەستىت و قەناعەتى پىي بكات بەلكوو بۆ ئەوھى بەخىرايى تىي
پەرىنىت ئەو ئامانجىكى دەوئت لە ھزرى خۆيدا كە لە زەويدا
بوونى نىيە!

پارەى باش و پلەى بەرز و تەندرووستى و خىزان و وەجەى
پىدەبەخىرئت، پاشان دەبىنى سكالاي فەراغىكى گەورە دەكات لە
دەروونيدا و خەمىكىش لە دلدا كە نازانىت ھۆكارەكەى چىيە، وا
ھەست دەكات لەشتىكى كەمە و نازانىت ئەو شتەش چىيە، چ
شتىكى كەمە ھەتا بىھوئت كاملى بكات؟

تەنھا یەك پیاو وەلامی ئەمەى داووتەووە؛ پیاوئێك كە لە دۇنیادا
 گەبشتوووە بەبەرزترین پلە كە پیاوێكان تەماحیان تێدایە: پلەى
 حاكمی رەهای چواربەكی زەوى لە نیوان فەرەنسا و چیندا، لە گەل
 ئەم دەسەلاتەشدا تەندرووستى و زانست و رێزى هەبوو، ئەویش
 عومەرى كورێ عەبدولعەزیزە دەفرمویت: " لە دەر وونمدا
 عەودالییەك هەبە، هەرشتێك بەدرتێ عەودالی لەو گەرەتر دەبێت:
 ئاواتم پێشەوایی بوو، كە پێم بەخشا عەودالی جێنشینى بوو، كە
 پێى گەبشتم عەودالی بەهەشت بوو"

ئەمە ئەوێهە هەموو دەر وونێك داوای دەكات؛ داوای گەرانهووە بوو
 یەكەم شوونی دەكات، ئەمە ئەو هەستە شاراوێهە كە بەردەوام
 هەستى پێدەكەیت و بیری دەكەیت. ئەو بووشاییە سامناكەیه ئەگەر
 دەستى نەكەوێت.

ئایا لەم ئامانجە نزیك بوومەتەووە داوای ئەوێ لەسەر رینگای
 تەمەن پەنجا و دووسال رێمكردوووە؟
 داخی گرانم! زۆربەى تەمەنم رۆبى و كاری باشم هەلنەگرتوووە، وا
 سەفەر نزیك بووتەووە و توشووم نییه و ئامادەكاریم نەكردوووە،
 دوورینهووە نزیك بووتەووە و نە كیلاومە و نە توووم كردوووە، بیسەرى
 ئاموژگارى بووم و بینەرى پەندەكان بووم نە ئاموژگاریم وەرگرت

نە پەندە فېرېۋوم، كاتى تەۋبە ھات دوامخست و ئەسرى و سەپەينىم
پىيى كىرد.

پەروەردگارا لەۋشتانەم خۆشبىت ناشكرام كىردوۋە و لەۋەشى پەنھانە
كىردوۋە، كىي لە گوناھ خۆشەبىت جگە لە تۆ.

پەروەردگارا داپۆشەرم بە لەۋەى تىپەرىۋوۋە و لەۋەشى كە دىت، لە
پۆژى پەسلاندا ئاپرووم مەبە.
رەحمەتى خودا لەو خۆنەرەش بىت كە دەلىت: آمىن.

پیرست

٦	پیشه کی
١٠	من
٢٥	من و نه ستیره کان
٣٣	وهلامی په یامینک
٤٤	نه نه سرینی دل
٥٦	له شوینی نووسیندا
٦٨	له په یمانگای ماف
٧٤	بروانامه ی لیسانس بو فروشتن
٨٠	پرۆزه ی وتار
٨٤	چیرۆکی مامۆستا
٩٠	به رهو حهلبورن
١٠٤	نهو جهژنه ی له دهستمداره و بیرى ده کهم
١١٦	له بهردهم سی سالییدا
١٢٣	وتنه یه کی نووسه ر به پینووسه کهی
١٣١	هه ناسه یه کی به فیرو چوو
١٣٩	هه ناسه یه کی تر
١٥٣	نامه یه کی کراوه بو ئوستاز نه حمده نه مین
١٦٧	شیفا
١٧٣	ته نیایی
١٨٠	یاداشته کان
١٩٣	له وهی به سه رم هاتوو

۱۹۹	پیشه کی دیوان
۲۱۸	جوندی مامۆستامان
۲۴۰	یه که مین وتار که بلاومکردده و یه که مین وانه پیشه شم کرد
۲۵۲	وهستانیک له سهر که لاوه کان
۲۶۴	له دواى نه خوشی
۲۷۷	له فیرکردنده بو دادوهری
۲۸۶	من و پینوس
۲۹۵	له بهرددم چلدا
۳۰۷	به دهستی خو مان ماله کانمان ویرانکرد
۳۱۶	واندی کوتایی
۳۲۸	ژماره ۱۰۰۰ ای ریساله
۳۳۷	له په یامه کانی هاوین
۳۴۳	له پانتایی دهریادا
۳۵۶	سکالا
۳۶۶	له دواى په نجا

Kteb Xana کتبخانه

public channel

Description

کتبخانه په ک تایهت به زیاتر فېربونو کاراگردنی عه قلی و دورکه و تنه وه له نه زانین و ره شبینتی. [more](#)

رؤشنبیری تاک. هؤشیاری رؤشنبیری تاک له کؤمه لگه.

t.me/kteb_khana2

Invite Link

Notifications

On

Members

	Subscribers	16931
	Administrators	10
	Removed Users	10

A L I T A N T A W I

بیرکردنه وه کان له دهروونمدا دهرویت و گه شه دهکات و بهر
دهگریت، پاشان لاواز دهبیت و وشک دهبیت، پوش و
به لاشه که ی هه لده گرم و دهیکه مه وتاره کانمه وه! کاریز له
دهروونمدا دهتهقینت و قولپ ده دات و دهروات، پاشان وشک
دهبیت و دهبریت، قوره که ی هه لده گرم و دهیکه مه
وتاره کانمه وه! به یانی له دهروونمدا هه لدیت و بههیز دهبیت و
زیاد دهکات، دهبیته چیتسه نگاو و نیوه رو، پاشان دهبیت به
شهو، به شیک له تاریکی شهو دیتیم بو نه وه ی وتاریکی له سه ر
بنووسم به ناو نیشانی: ((رووناکی به یانی))

نورث - نینا لایم سالیح

1234567890

9 دهولیز - باروری پوشیدری - نهیخت پاشوگا

0780 400 56 74

نهیخت پاشوگا / Namashah Kishka

نهیخت پاشوگا